

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

[ஸ்ரீ ஸூக்திமாலா மலர் 8]

பரமகாருணிகரான

நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

சதுஃச்லோகீ
வ்யாக்யானம்

[ப்ரமாணத்திரட்டுடன் கூடியது]

[இரண்டாம் பதிப்பு]

பதிப்பாசிரியர்:—

ஸ்ரீ உ. வே.

கீர்த்திமூர்த்தி K. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி

கிடைக்குமிடம்:—

S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீ ரா. ஸ்ரீ. கி ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப தர்ம
சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளிவருகிறது.

இங்கப் [illegible]கம் அரசாங்கம் வழங்கிய மலிவு விலைக்
[illegible]தத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

வி[illegible] [illegible]. 2-50.]   1977   [தபாற்கூலி 50.

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களின் க்3ரந்த2ங்கள்

க்3ரந்த2ங்கள்	விலை	தபால்
1. ஸ்தோத்ரரத்நசது:ஶ்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள்	8-00	1-50
2. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-40
3. முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-50
4. சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் [நாயனாராச்சான்பிள்ளை]	2-50	-50
5. கத்ய வ்யாக்யானங்கள்	4-50	-50
6. திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-65
7. நான்முகன் திருவந்தாதி வ்யாக்யானங்கள் [விவரணத்துடன்]	5-00	-75
8. ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் [விவரணத்துடன்] part I	3-50	-75
ஷை இரண்டாம் பாகம் [விவரணத்துடன்]	7-00	1-35
9. திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	0-50	-20
10. பாசுரப்படி ராமாயணம் [விலையில்லை]		-10
11. சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் [விவரணத்துடன்]	3-00	-65
12. முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-65
13. பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானங்கள் [விவரணத்துடன்]	5-00	-75
14. முதல் திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை [விவரணத்துடன்]	3-00	-65
15. இரண்டாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்[விவரணத்துடன்]	4-00	-85
16. ஆறாயிரப்படி கு3ருபரம்பராப்ரபா4வம் முதலியவை	12-00	1-50
17. ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்யானம் 4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல் பாகம்	6-00	1-20
18. மூன்றாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம் [விவரணத்துடன்]	4-00	-85
19. அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் [பூ4ஷணத்துடன்]	2-50	-65
20. திருவெழுகூற்றிருக்கை வ்யாக்யானம் [விவரணத்துடன்]	1-00	-35
21. கைசிகபுராணம்	1-00	-25
22. பகவத்விஷயம் (முதலிரண்டு திருவாய்மொழிகள்)	25-00	5-00
ஷை (இரண்டாம் பாகம்) (முதற்பத்து 3-10 திருவாய்மொழிகள்)	28-00	5-00
23. உப4யவேத3ாந்த ஐககண்ட்2யம்	2-50	-50
23. கோயிலொழுகு	3-00	-50
24. யதிராஜ வைப4வம்—வடுகநம்பி அருளியது [விவரணத்துடன்]	1-00	-25

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடுகள்

(ஸுத3ர்ஶன பத்ரிகையில் வெளிவந்த எளியநடை நூல்கள்)

		விலை	தபால்
1.	திருப்பாவை வ்யாக்யானம்	4-00	·85
2.	[போதாயந] ஸந்த்யாவந்தநம் பதவுரையுடன்	0-50	-20
3.	[போதாயந] உபாகர்மவிதி	0-50	·20
4.	புருஷஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	·35
5.	நாராயணஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-35
6.	ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்	2-00	-50
7.	பூ4நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாக்யானங்கள்	1-75	-45
8.	தே3ஹளீஶ ஸுப்ரப4ாதம்	0-25	-20
9.	விசிஷ்டாத்வைதவிஜயம் [முதல் பாகம்]	10-00	1-50
	ஷை [இரண்டாம் பாகம்]	5-00	1.00
10.	சாதிமத ஆராய்ச்சி [முதல்பாகம்]	4.00	-75
11.	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹஸ்தவம்	0-50	·20
12.	ஸந்மதகாரிகாவளீ	1-75	-45
13.	விஷ்ணுசித்தவிஜயம் [முதல் பாகம்]	5-00	1-00
	ஷை [இரண்டாம் பாகம்]	7-00	1-50
14.	கம்பனின் சமயம்	1-00	-40
15.	சாரீரககாரிகாவளீ [முதல் பாகம்]	3-00	-65
	ஷை [இரண்டாம் பாகம்]	5-00	·75
16.	ஸாத்விகவிஜய ஸர்வஸ்வம்	0·75	-25
17.	ஸந்த்4யாவந்த3நப4ாஷ்யம்	3·00	·75
18.	திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	2-00	-50
19.	மகரநெடுங்குழைக்காதர் பாமாலையந்தாதி	1-50	-45
20.	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0-75	·35
21.	மாமுனிகள் அறுநூருவது ஆண்டு மலர்	1-50	-50
22.	சங்கரரும் வைணவமும்	0-75	-25
23.	ஸித்3தே4ாபாய விஜயம் & [ஸ்ரீரங்கராஜ விஜயம்]	3-00	-80
24	திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி மூலம் மட்டும்	0-20	-10
25.	க3த்3யத்ரயம் மூலம் மட்டும்	0-25	-15
26.	கீ3தா வ்யாக்3யானம் முதல் ஷட்கம்	10-00	1-50
27.	அக்3நிஹோத்ரியும் வைணவமும்	2-50	-65
28.	காட்டுமன்னுர்கோவில் வீரநாராயணப்பெருமாள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் வைபவம்	0-50	·20
29.	சோலைமலைக்குறவஞ்சி	3-50	·75
30	ஸ்ரீவைஷ்ணவ மகாநாடு மலர்	1-00	-25

இந்நூலுக்கு, திருப்பத்தூர் உலகாரியநிலையம் ஸ்ரீமான் K. A. காளியப்பமுதலியார் பாரியாள் திருமதி லக்ஷ்மியம்மாள் ஞாபகார்த்தமாக ரூ. 100 ஷையாரால் நன்கொடை வழங்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

ஆளவந்தார் அருளிய ஸ்தோத்ரரத்நத்திற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை தமிழிலும், வேத3ாந்ததே3ஶிகர் வடமொழியிலும் வியாக்கியானம் செய்தருளியிருக்கிருர்கள் என்பது ஸுப்ரஸித்3த4ம். ப4ட்டருடைய ஶிஷ்யரான நலந்திகழ் நாராயணச்சீயரும் ஒரு ஸ்தோத்ர வ்யாக்2யானம் செய்திருக்கிருர் என்பது தே3ஶிக ப4ாஷ்யத்திலிருந்து விளங்குகிறது. ஆனுல், அந்த வியாக்கியானம் இப்போது இல்லை. நிற்க; சது:ஶ்லோகிக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸங்க்3ரஹமாகத் தமிழிலும், வேத3ாந்த தே3ஶிகர் விரிவாக வடமொழியிலும் வியாக்கியானம் செய்தருளியிருக்கிருர்கள். பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தை முன்பே அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறோம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை குமாரரான நாயனுராச்சான்பிள்ளை மிக விரிவாகச் சது:ஶ்லோகிக்கு ஒரு ப4ாஷ்யம் செய்தருளியிருக்கிருர் என்பது ஸுப்ரஸித்3த4ம். அது தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதைத் தமிழ் லிபியில், ப்ரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் அர்த்த2மும் கொண்ட ப்ரமாணத்திரட்டுடன் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் படித்துப் பயன்பெறவேண்டும்.

சது:ஶ்லோகிக்குள்ள இம்மூன்று வியாக்கியானங்களையும் ஆராய்ந்து படிப்பவர்கள்—பெரியவாச்சான்பிள்ளையும், அவருடைய குமாரரும் அருளிய வியாக்கியானங்கள் முற்பட்டவை என்பதையும் தே3ஶிகர் அருளிய ப4ாஷ்யம், இவ்விரண்டு கிரந்தங்களுக்கும் பிற்பட்டது என்பதையும், இவற்றை—முக்கியமாக நாயனுராச்சான்பிள்ளையின் விரிவான வியாக்கியானத்தை - பலவிடங்களில் தழுவியும், சில விடங்களில் அபி4ப்ராயபே4த3த்தைக் காட்டியும் இயற்றப்பட்டது என்பதையும் எளிதில் உணர்வர். உத3ாஹரணமாக ஓரிடத்தைக் காட்டுவோம். "ஈஷத் த்வத்" என்னும் மூன்ருவது சுலோக வியாக்கியானத்தின் முற்பகுதியில் பிராட்டிக்கு ஜக3த்காரணத்வத்திலுள்ள அந்வயம் விவரிக்கப்படுகிறது என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளையும், அவருடைய குமாரரும் நிர்வஹித்திருக்கிருர்கள். இதை ஸேவித்த தே3ஶிகர் 'அத்ர ப்ரளயாதி3கம் விவக்ஷிதமிதி *கேசித்*'' [இங்கு ப்ரளயாதி3களில் பிராட்டிக்குள்ள அந்வயம் சொல்லப்படுகிறது என்று சிலர் வியாக்கியானம்

செய்தார்கள்.] என்று அருளிச்செய்தார். இம்மாதிரி மற்றும் பலவிடங்களுமுண்டு. மேலே தெளிவாகும்.

ஸ்தோத்ர வ்யாக்2யானத்தில் தே3ஶிகர், பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பலகால் பருகி, அவற்றைப் பெரும்பாலும் தழுவியும், சிலவிடங்களில் அபி4ப்ராயவர்ணனம் செய்தும், சிலவிடங்களில் அபி4ப்ராயபே4த3த்தைத் தெரிவித்தும் ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பொழிந்திருக்கிறார் என்பது அறிஞர்கள் அனைவரும் கண்ட உண்மை. இவ்விரண்டு வியாக்கியானங்களையும் சேர்த்துப் படிப்பவர்களுக்கு இரண்டிலும் பாட2ஶோத4னம் செய்யவேண்டிய இடங்கள் பலவுள்ளன என்று புலப்படும். 45-வது சுலோகத்தில் "*ஸாத்ம்ய*போ4க3ப்ரத3ாநே" என்பதே தே3ஶிகபா4ஷ்யத்தில் ஶூத்3த4பாட2ம் என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தைக்கொண்டு நிருபகர்கள் நிர்ணயித்திருப்பதைக் காண்க.

இம்மாதிரியே நாயனாராச்சான்பிள்ளையின் சதுஃஶ்லோகீ வ்யாக்2யானத்தையும் தே3ஶிகர் பேரானந்த3த்துடன் ஸேவித்து, அதிலுள்ளதுபோலவே வாக்யங்களைப் பலவிடங்களில் அமைத்திருக்கிறார் என்பதையும், பெரும்பாலும் அதைத் தழுவியே தம் வியாக்கியானத்தை இயற்றியிருக்கிறார் என்பதையும், இரண்டோரிடங்களில் அபி4ப்ராயபே4த3த்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதையும் நிஷ்பக்ஷபாதிகள் நன்குணர்வர். இவ்விரண்டு பா4ஷ்யங்களையும் சேர்த்துப் படிப்பவர்களுக்கு தே3ஶிகர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையிடத்திற்போலவே, அவருடைய குமாரரான நாயனாராச்சான்பிள்ளையிடமும் விஶேஷமான ப்ரதிபத்தியுடனிருந்தார் என்பது விளங்கும். இவ்விரண்டு பா4ஷ்யங்களையும் ஊன்றிப் படித்தால், சிலவிடங்களில் ஒன்றைக்கொண்டு மற்றொன்றின் பாட2ங்களைத் திருத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை நிருபகர்கள் நன்கு உணரலாம். சிலவிடங்களை இனிக் காட்டுவோம்.

" ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே தனக்கு மோக்ஷப்ரத3த்வமும், *தே3விக்கு* ஐஶ்வர்யப்ரத3த்வமும் விப4ஜித்து ஸ்வயமேவ ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்தாரிறே" என்று நாயனாராச்சான்பிள்ளை மூன்றாவது சுலோக வியாக்கியானத்தின் முடிவில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். தே3ஶிகர் இந்தப் பங்க்திகளையே மூன்றாவது சுலோக பா4ஷ்யத்தில் பூர்வபக்ஷமாக எடுத்துத் தம் அபி4ப்ராய பே4த3த்தை அறிவித்திருக்கிறார். அவ்விடத்து அச்சுப் பிரதி

களில் 'நநு, மோக்ஷப்ரத3த்வம் ப4க3வத ஏவேதி ஸர்வத்ர ஸ்த2ாபிதம்। ஸ்ரீஸாத்வதே ச ஸ்வஸ்ய மோக்ஷப்ரத3த்வம், *தே3வாநாம்* ஐஶ்வர்யப்ரத3த்வம் ச விப4ஜ்ய உக்தம்" என்று பாட2ம் காண்கிறது. இங்கு நாயனாராச்சான்பிள்ளை தமிழில் அருளியதை அப்படியே வடமொழியில் தே3ஶிகர் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார் என்பது தெளிவு. ஆகையால் அவர் '*தே3விக்கு*' என்றருளியதை '*தே3வ்யா:*' என்றே மொழி பெயர்த்திருப்பார் என்பது திண்ணம். '*தே3வாநாம்*' என்றிருப்பது தவறான பாட2ம். மேலும், இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸாக்ஷாத் *மோக்ஷப்ரத3த்வம்* தே3விக்கு உண்டா இல்லையா என்பது விவாத3ாஸ்பத3மான விஷயம். 'இல்லை' என்பது நாயனாரின் பக்ஷம். 'இருக்கலாம்' என்பது தே3ஶிகருடைய பக்ஷம். ஆகையால் இங்கு 'தே3வாநாம்' என்று தே3வர்களைச் சொல்ல ப்ரஸக்தியில்லை. ஆகையால் 'தே3வ்யா:' என்றே பாட2மிருக்கவேண்டும்.

மற்றோரிடத்தைப் பார்ப்போம். " (பத்3மயோநிரித3ம் ப்ராப்ய பட2ந் ஸ்தோத்ரம் தத: பரம்। தி3வ்யம் சாஷ்டகு3ணைஶ்வர்யம் தத்ப்ரஸாத3ாச்ச லப்3த4வாந்॥) (ப்3ரஹ்மாதீ3நாம் யத3ாயத்தம் வைப4வம் யஸ்ய ஸா ஸ்வயம்। தஸ்ய கைமுத்யநிர்த்த4ார்யமீஶ்வரத்வம் *ஶ்ரிய:* பதே:॥) என்று ப்3ரஹ்மாத்3யைஶ்வர்யத்தோடு ப்3ரஹ்மஜனகனான ஈஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்யத்தோடு வாசியற தத்ப்ரஸாத3ாதீ4நமாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதி3த்ததிறே" (பக்கம் 48) என்பது நாயனாரின் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகள். இங்கெடுக்கப்பட்ட சுலோகங்களிரண்டும் புராண சுலோகங்கள் என்பது தெளிவு. தே3ஶிக பா4ஷ்யத்தில் " ஹிரண்யக3ர்ப்ப4ஸ்யாபி *ப்3ராஹ்மே புராணே* தத3தீ3நைஶ்வர்யத்வமுக்தம்" என்று தொடங்கி "பத்3மயோநிரித3ம்" என்னும் முதல் சுலோகத்தைப் படித்து, "ப்3ரஹ்மாதீ3நாம்" என்ற இரண்டாவது சுலோகத்தை தே3ஶிகருடைய காரிகையாக அச்சிட்டிருக்கிறது. இதுவும் திருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம் என்பதை அறியலாம்.

மற்றோரிடம் காண்போம். நாயனார் இரண்டாவது சுலோகம் அவதாரிகையிலும், தே3ஶிகர் முதல் சுலோக பா4ஷ்யத்திலும் பிராட்டி விஷயமாக மதாந்தரஸ்த2ர்கள் கொண்டுள்ள அபி4ப்ராயங்களைக் கண்டிக்கிறார்கள். இவ்விடத்தில் தே3ஶிகர் நாயனாருடைய பல வாக்யங்களை அப்படியே மொழி பெயர்த்திருப்பதைக் காணலாம். " இவ்விஶேஷ

கடாக்ஷமில்லாதார்......*ஸத்வாதி₃* விஶிஷ்டப₄க₃வான் தானே ஸ்ரீயென்பது, *ஸ்த்ரீரூப* நித்ய விக்₃ரஹாந்தர விஶிஷ்டனை அவனே இவளென்பது...'' என்பது நாயனாரின் ஸ்ரீஸூக்திகள். ''யே து *ஸத்தாதி₃*விஶிஷ்டோ ப₄க₃வானேவ ஸ்ரீரிதி வா, ஸ்ரீரூபநித்ய விக்₃ரஹாந்தரவிஶிஷ்டஸ் ஸ ஏவேயமிதி வா ...'' என்பது தே₃சிகருடைய அநுவாத₃ம். இங்கு ''*ஸத்வாதி₃—ஸத்தாதி₃*'' என்றும், ''*ஸ்த்ரீரூப—ஸ்ரீரூப*'' என்றும் பாட₂பே₄த₃ங்கள் காண்கின்றன. இரண்டு பா₄ஷ்யகளில் ஒன்றில் பாட₂ப்பிறழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பது ஸ்பஷ்டம். எதைக் கொண்டு எதைத் திருத்துவது என்பதில் அபி₄ப்ராயபே₄த₃ம் ஏற்படலாமாகையால் இதைக் காட்டினதோடு த்ருப்தராய் நிற்கிறோம்.

இப்படியே மற்றோரிடமும் உண்டு. மூன்றாவது சுலோகத்தில் '' கர்ஹிசித் '' என்னும் பத₃த்தை விவரிக்கும்போது '' இவளுடைய *ப்ரப₄ாவமும்* இந்த்₃ராதி₃கள் *ப்ரப₄ாவம்போலே* காலபே₄த₃பே₄த்₃யமாயிருக்குமோவென்னில்: அங்ஙனன்றிக்கே ஏகரூபமாயிருக்குமென்கிறார்'' என்பது நாயனாரின் ஸ்ரீஸூக்திகள். ''ஈத்₃ருஶஸ்ய அஸ்யா: *ப்ரஸாத₃ஸ்ய* இந்த்₃ராதீ₃நாமிவ காலபே₄த₃பே₄த்₃யத்வம் ச நாஸ்தீதி வ்யஞ்ஜநாய கர்ஹிசிதி₃த் யுக்தம்'' என்பது தே₃ஶிகருடைய மொழிபெயர்ப்பு. இங்கும் '' ப்ரப₄ாவம் — ப்ரஸாத₃ம் '' என்னுமிரண்டுக்குள் ஒன்று பிறழ்ந்த பாட₂மென்பது தெளிவு.

இனி, தே₃ஶிக பா₄ஷ்யத்தைக்கொண்டு நாயனாரின் பா₄ஷ்யத்தில் திருத்தப்படவேண்டிய பாட₂ங்கள் சிலவற்றைக் காட்டுவோம். மூன்றாவது சுலோகத்தில் '' காந்தா ப்ரஸாத₃ாத்'' என்னுமிடத்தை விவரிக்கும்போது ''ப்ரஸாத₃ாத்—க்ருபாவிஶேஷாதி₃தி யாவத்। அஸ்யா: க்வசித₃பி நிக்₃ரஹாஸம்ப₄வேந தந்நிவ்ருத்திரூப *ப்ரஸாத₃ாயோக₃ாத்* ॥'' [(ப்ரஸாத₃ாத்) த₃யாவிஶேஷத்தாலேயென்கை; இவளுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்₃ரஹமில்லையாகையால். நிக்₃ரஹநிவ்ருத்திரூபமான ப்ரஸாத₃ம் கூடாதாகையாலே.] என்பது தே₃ஶிகப₄ாஷ்யம். இதற்கு மூலமான நாயனாரின் வியாக்கியானத்தில் ''(ப்ரஸாத₃ாத்) த₃யாவிஶேஷத்தாலே ; அநுக்₃ரஹைகஸ்வப₄ாவையான இவளுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்₃ரஹம் ஸம்ப₄வியாமையாலே, தந்நிவ்ருத்திரூப *ப்ரஸாத₃யோக₃த்தா*லொழியவென்கை'' என்று பாட₂ம் காண்கிறது. இந்த வாக்யங்கள், உள்ளபடிகொண்டு பார்த்தால் பொருளற்றதாயிருக்கின்றன. தே₃ஶிகருடைய

அநுவாத₃த்தைக் கூடக்கொண்டு பார்த்தால் '' *ப்ரஸாத₃ாயோக₃த்தால்*'' என்பது '' *ப்ரஸாத₃யோக₃த்தால்* '' என்று பிறழ்ந்துள்ளது என்று தெளிவாகிறது. அப்போதும் வாக்யம் அநந்விதமாயுள்ளது. '' அநுக்₃ரஹைகஸ்வரூபையான இவளுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்₃ரஹம் ஸம்ப₄வியாமையாலே தந்நிவ்ருத்திரூப*ப்ரஸாத₃ாயோக₃த்தால்* '*த₃யாவிஶேஷரூபப்ரஸாத₃த்தால்* ஒழிய' என்கை'' என்றோ, அப்பொருளைத் தரும் வேறு பத₃ங்களுடன் கூடியோ இருத்தல் வேண்டும். ஓலைச் சுவடிகளைப் பார்த்து உண்மைப் பாட₂ம் யாது என்று பெரியோர்கள் வெளியிட்டால் நலம்.

மற்றோரிடம் காண்போம். நான்காவது சுலோகத்தில் ''மூர்த்தம்'' என்றவிடத்தை விவரிக்கும்போது ''மூர்த்தம் - ஸ்பர்ஶரூபாதி₃யுக்தம் பரமபத₃ *பர்யங்காதி₃* தே₃ஶபரிச்சி₂ந்நம் ச இத்யர்த்த₂:'' என்பது தே₃ஶிகப₄ாஷ்யபங்க்திகள். இதற்கு மூலமான நாயனாரின் வியாக்கியானத்தில் '' (மூர்த்தம்) ஸ்பர்ஶரூபாதி₃கு₃ணங்களோடே கூடி பரமபத₃ *பர்யந்தாதி₃* தே₃ஶபரிச்சி₂ந்ந விக்₃ரஹமாயிருக்கை' என்று பாட₂ம் காண்கிறது. '*பர்யங்காதி₃*' என்பதே 'பர்யந்தாதி₃' என்று மாறியிருக்கிறதென்பது தெளிவு.

இதைப்போலவே மற்றோரிடமுள்ளது. நான்காவது சுலோகத்திலேயே '' யத₂ாஸுக₂ம் '' என்னும் பத₃த்தை விவரிக்கும்போது ''யத₂ாஸுக₂ம் - மநுஷ்யாதி₃ஸஜாதீயாவதாரத₃ஶாயாமபி அஸ்ய ஸ்வாப₄ாவிக *ஸுக₂ாதி₃நிவ்ருத்திர்* து₃:க்க₂ம் வா நாஸ்தீதி ப₄ாவ:'' என்று தே₃சிகப₄ாஷ்யம் காண்கிறது. மூலமான நாயனாரின் ப₄ாஷ்யபங்க்திகள் ''(யத₂ாஸுக₂ம்) மநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய் அவதரித்த த₃ஶையிலும், *ஸ்வாப₄ாவிக ஸுக₂ாதிவ்ருத்தி* (सुखातिवृत्ति) யென்ன, து₃:க்க₂ப₄ாக்த்வமென்ன இவையின்றிக்கே...'' என்று மாறிக்கிடக்கின்றன. ''ஸுக₂ாதி₃ நிவ்ருத்தி'' என்பதே சரியான பாட₂ம் என்பதை இருவருடைய வாக்யங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் உணரலாம்.

இப்படி லேக₂கப்ரமாத₃த்தால் பற்பல தவறான பாட₂ங்கள் ப்ராசீந க்₃ரந்த₂ங்களில் வந்து புகுந்துவிடுகின்றன இவற்றைத் தகுந்த யுக்திகளையும் ப்ரமாணங்களையும் காட்டித் திருத்துவதால் தோ₃ஷமில்லை. மற்றும் இரு உத₃ாஹரணம் காட்டுவோம். ''த₃ஶிகப₄ாஷ்யம் அச்சுப் பிரதிகளில் முதல் சுலோகத்திலுள்ள தே₃யாம் தே வித₃ந்'' என்னும் பத₃ங்களை விவரிக்குமிடத்தில்

“அஷ்டோத்தர *ஸஹஸ்ர*நாமஸுசபட்யதே * கருணும் வேதமாதரமிதி” என்று பாடம் காண்கிறது. ‘கருணும் வேதமாதரம்’ என்பது ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமத்திலில்லை; அஷ்டோத்தர *ஶ*தநாமத்திலேயே உள்ளது. ஆகையால் இதுவும் திருத்தப் படவேண்டிய இடமே. இம்மாதிரியே நாயனாருடைய பாஷ்யத்திலும் மூன்றாவது சுலோகத்தில் ‘‘*ஶ்*ரேய:’ என்றவிடத்தை விவரிக்கும்போது “(*ஶ்*ரேய:) *ஶ்*ரேஷ்டதமஸுகம்; தத்ஸாதந ஸுக்ருத விஶேஷமாகவுமாம்; (*ஶ்*ரேயஸீ ஸுக்ருதம் *விஷய:*) என்றதிறே” என்று பாடம் காண்கிறது. இங்கு ‘*விஷய;*’ என்பது தவறென்பது கண்டவுடன் விளங்குகிறது இப் பங்க்திகளையே தேசிகன் தம் பாஷ்பத்தில் “*ஶ்*ரேய:-*ஶ்*ரேஷ்டம் ஸுகம், தத்ஸாதநம் வா ‘புண்ய*ஶ்*ரேயஸீ ஸுக்ருதம் *வ்ருக்ஷ:*’ இதிஹி படந்தி” என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ‘வ்ருக்ஷ:’ என்பதே நாயனாரின் பாஷ்யத்திலும் சரியான பாடமென்பதை அறிகிறோம்.

நிற்க; மேலே காட்டிய பலவிடங்களிலிருந்து ஸ்ரீதே*ஶி*கர் நாயனாராச்சான்பிள்ளையினிடத்தில் சிறந்த ப்ரதிபத்தியுள்ளவராயிருந்தாரென்பதும் அவருடைய வாக்யங்களைப் பற்பலவிடங்களில் அப்படியே மொழிபெயர்த்து அருளியிருக்கிறாரென்பதும் தெளிவாக விளங்கும். இவ்விருவர்க்குமிடையே சில விஷயங்களில் கிரந்தரூபமான விவாதம் நேர்ந்ததுண்டு. சது:*ஶ்*லோகீ பாஷ்யத்திலேயே இரண்டிடங்களில் இதைக் காண்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் நண்பர்களாயிருந்தே விவாதம் செய்தார்கள் என்பது மேலே நாம் காட்டிய விஷயங்களிலிருந்து விளங்கும்.

“தே*ஶி*கருடைய பாஷ்பத்திற்குப் பின்பே நாயனாருடைய பாஷ்யம் தோன்றியதாக ஏன் கொள்ளக்கூடாது?” என்று சிலர் வாதிக்கக்கூடும். மூன்றாவது சுலோக வியாக்கியானத்தின் கடைசியில் “ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே அவனுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வமும் தேவிக்கு ஐ*ஶ்*வர்யப்ரதத்வமும் விபஜித்து ஸ்வயமேவ ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்தாரிறே” என்று நாயனார் அருளியதை அப்படியே அநுவதித்துத் தம் அபிப்ராயபேதத்தை தே*ஶி*கர் தெரிவித்திருக்கிறாராகையால் தே*ஶி*கருடைய பாஷ்யமே பிற்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. இதற்குமேல் மற்றோரிடமும் காட்டுகிறோம் நான்காவது சுலோக வ்யாக்யானத்தின் கடைசியில் அதி*ஶ*யிதஸ்தோத்ரஸித்திக்காகப் பிராட்டிக்கு ஸ்வரூபவிபுத்வத்தை அங்கீகரிக்கவேணும் என்று ஒரு பூர்வபக்ஷத்தைச் செய்து, “அகடிதகடநா *ஶ*க்திவ*ஶ*த்தால்

பிராட்டிக்கு ஸ்வரூபவிபுத்வத்தை ஒப்புக்கொண்டால் போதும்: அத்தாலேயே அதி*ஶ*யித ஸ்தோத்ரம் ஸித்திக்கும்” என்று நாயனார் ஸமாதானம் அருளியிருக்கிறார். “காடோபகூடாநி” என்றவிடத்தில் சொல்லப்படும் ஸ்வரூபஸம்பந்தம் பிராட்டிக்கு ஔபாதிகமாகவாவது விபுத்வத்தை ஒப்புக்கொண்டாலொழிய இதர ஜீவவைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டும் ஸ்தோத்ரமாகாது என்பது நாயனாரின் திருவுள்ளம். தே*ஶி*கர் இவ்வர்த்தத்தை அப்படியே அநுவதித்து, “இதர வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டும்படியாகவே ஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டுமென்று அவசியமில்லை; ஸர்வே*ஶ்*வரனும் நித்யமுக்த ஸாதாரணமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளாலே துதிக்கப்படுகிறானன்றோ” என்று கூறுகிறார். இதிலிருந்து தே*ஶி*கபாஷ்யமே பிற்பட்டதென்று தெளிவாக விளங்குகிறது. நாயனாருடைய பாஷ்யம் பிற்பட்டதாயிருந்திருந்தால் இதையெடுத்து “இதர வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டுவதாக ஸ்தோத்ரத்தை நிர்வஹித்தால் ஸ்வாரஸ்யாதி*ஶ*யம் உண்டன்றோ” என்று ஸமாதானமருளியிருப்பார். அவருடைய பாஷ்யம் முற்பட்டதாகையாலே இந்த ஸமாதானம் அதிலில்லை. இரண்டு பாஷ்யங்களையும் ஊன்றிப் படிப்பவர்களுக்கு தே*ஶி*கருடைய பாஷ்யமே பிற்பட்டது என்பது மற்றும் பல ஹேதுக்களாலும் தெளிவாகும்.

பிராட்டி அணுஸ்வரூபையாயிருந்தபோதிலும், அகடிதகடநா *ஶ*க்திவ*ஶ*த்தால் பகவத் ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறாள் என்னும் பக்ஷத்தைத் தம்முடைய பாஷ்யத்தில் ஆதரித்திருக்கிறார் நாயனார். இப்பக்ஷத்தைக் கண்டிக்கிறார் தே*ஶி*கன். இதைப் பூர்வாசார்யர்கள் எவராவது ஆதரித்திருக்கிறார்களா என்னும் கேள்வி எழுகிறது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை பரந்தரஹஸ்யத்திலும், ப்ராசீநமான அஷ்ட*ஶ்*லோகீ வ்யாக்யானத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ள அஷ்டாக்ஷர தீபிகா ஸ்ரீஸூக்திகளில் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும் இதை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீராமாநுஜருடைய ப்ரிய*ஶி*ஷ்யர்களில் ஒருவரான *எங்களாழ்வானும்*, தம்முடைய விஷ்ணுபுராண வ்யாக்யானத்தில், “யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு:” என்னும் சுலோகத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது “*பகவாந் விபுத்வேந ஸர்வகத: அஸ்யாஸ்து (தச்)சக்திவ*ஶ*ாத் அணுத்வேऽபி தத்ர தத்ர ஸந்நிதாநாத் ஸர்வகதத்வமுக்தம்*” [பகவான் விபுவாயிருந்துகொண்டு ஸர்வகதன்; இவளுக்கோவெனில்—அணுவாயிருந்தபோதிலும் (அகடிதகடநா) *ஶ*க்தி

வஶத்தால் ஆங்காங்கு வியாபித்திருப்பதால் ஸர்வவ்யாபித்வம் சொல்லப்பட்டது] என்று அருளிச்செய்வதன்மூலம் இப்பக்ஷத்தை ஆத3ரித்தருளியிருக்கிறார். இப்பங்க்திகள் நிஷ்பக்ஷபாதிகளான வடநாட்டார் அச்சிட்ட ஸ்ரீகோஶங்களிலுள்ளன. ப்ராசீநமான ஈட்டின் அரும்பதவுரைகளிலும், கீர்த்திமூர்த்தியான அயோத்4யா ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ தத்வ ப்ரகாசிகையிலும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்வர்த்த2ம் ஸ்ரீ பா4ஷ்யகாரர் உகந்ததாகவே இருந்திருக்கும்.

நிற்க; இந்தச் சது:ஶ்லோகீ பா4ஷ்யகர்த்தாவின் திருநாமம் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரென்பது. இவருடைய ஶிஷ்யரான பரகாலதாஸர் தம்முடைய பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யத்தில் *''அப4யப்ரத3 கு3ருஸூநுவான ஸுந்த3ரவரராஜாசார்யர்''* என்று எடுத்துள்ளதைக் காண்க. இவருடைய மற்றொரு ஶிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும் இவரை ஓரிடத்தில் இப்பெயரையிட்டு நிர்த்தே3ஶித்துள்ளார். இவருடைய ப்ரஸித்3த4மான திருநாமம் நாயனாராச்சான்பிள்ளை என்பது. ஸகலத்3ராவிடா3ம்நாயஸாரவ்யாக்2யானகர்த்தாவான பெரியவாச்சான்பிள்ளை இவருடைய தந்தையார். ஜ்ஞானார்ணவம், அணுத்வபுருஷகாரத்வஸமர்த்த2நம், சரமரஹஸ்யத்ரயம், *முக்தபோ4க3ாவளி, சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்2யானம், சரமோபாய நிர்ணயம், தத்வஸங்க்3ரஹம், கைவல்யநிர்ணயம்* முதலானவை இவரருளிய கிரந்தங்கள். முதல் மூன்று நூல்களைத் தவிர மற்றவை இப்போதுமுள்ளன; (தெலுங்கு லிபியில்) அச்சிடப்பட்டுமிருக்கின்றன. இவற்றை க்ரமேண தமிழில் அச்சிடுவோம்.

நந்தன-ஸூ
ஆவணியில் - ரோகிணி.

இங்ஙனம்,
கி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்.

இரண்டாவது பதிப்பின் முன்னுரை

எந்தையார் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு பல பரிஷ்காரங்களுடன் இன்று மறுபடியும் பதிப்பிக்கப்படுகிறது. அன்பர்கள் ஸேவித்துப் பிராட்டியின் பரமகருணைக்குப் பாத்திரராவார்களாக.

பிங்கள-ஸூ
வைகாசியில் ரோகிணி
19—5—77

தாஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
'ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை குமாரர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம்

நாயனாராச்சான்பிள்ளை தனியன்

ஶ்ருத்யர்த்த2ஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிபா3லமித்ரம்
பத்3மோல்லஸத்3 ப4க3வத3ங்க்4ரி புராணப3ந்து4ம் |
ஜ்ஞாநாதி4ராஜமப4யப்ரத3ராஜபுத்ரம்
அஸ்மத்3கு3ரும் பரமகாருணிகம் நமாமி ||

அவதாரிகை

* அபி4ஷ்டௌதி ஶ்ரியம் தே3வீம் அகி2லாத்மைகமாதரம் |
விஷ்ணுபத்நீம் விஶாலாக்ஷீம் யாமுநார்யோ மஹாமதி: ||

1. (மாத்ருதே3வோ ப4வ, பித்ருதே3வோ ப4வ, ஆசார்ய தே3வோ ப4வ, அதிதி2தே3வோ ப4வ) என்றுகொண்டு, ''இச் சேதனனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமாக உபகாரகராகிறார், அகி2லஜக3ந்மாதாவான பிராட்டியும், 'அவ்யய: பிதா' வான ஈஶ்வரனும், 'அறியாதன அறிவித்த' ஆசார்யனும், அதிதி2ஶப்3த3வாச்யரான அவனடியாரும்'' என்று இந்நால்வர் பக்கலிலும் உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே உத்3தே3ஶ்யப்ரதிபத்தி பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கக்கடவனென்று, வேத3ாந்தங்களிலே வ்யாக்2யாதமாக விதி4க்கையாலே, விஶேஷஜ்ஞரெல்லாரும் விரும்பி அநுஷ்டி2க்கவேண்டும்படி, விஶேஷார்த்த2ங்களாயிறே இவ்வர்த்த2ங்கள்தான் இருப்பது. இந்நால்வர் பண்ணும் உபகாரமும் /நவரத்ன

* இதன் பொருள்:- எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் ஒரே தாயாய், விஷ்ணுபத்னியாய், பரந்த திருக்கண்களை உடையவளான ஸ்ரீ தே3வியை மஹாபு3த்3தி4மானான யாமுநாசார்யர் துதிக்கிறார்.

 / அஷ்டாத3ஶ ரஹஸ்யங்களில் ஒன்று.

மாலையிலே நன்ருகக் காணலாமிறே. இப்படிப்பட்ட உபகாரங்களை அநுஸந்தி$_4$த்து [a] "சீதையென்பதோர் தெய்வம்" [b] "திருமங்கை நின்றருளும் தெய்வம் நாவாழ்த்தும்" [c] "தேவுமற்றறியேன்" [d] "குலதெய்வம்" என்று இந்நால்வர் பக்கலிலும் தே$_3$வதாப்ரதிபத்தியைப் பண்ணுநின்ருர்களிறே. ஆகையாலே, ஸகலவேதா$_3$ந்தவித$_3$க்$_3$ரக$_3$ண்யராய், ஆஸ்திகாக்$_3$ரேஸரராய், பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப ஸ்வபக்ஷஸ்தா$_2$பகத்வத்தாலே "ஆளவந்தார்" என்று அகி$_2$லலோகப்ரஸித்$_3$த$_4$மான அபி$_4$தா$_4$னத்தையுடையரான யாமுநாசார்யர், தாம் ஸதா$_3$சார்யஶ்ரேஷ்ட$_2$ரானமை தோற்ற **2. (ஆசரதீத்யாசார்ய:) 3. (ஸ்வயமாசரதே யஸ்து ஸ ஆசார்ய இதி ஸ்ம்ருத:)** என்கிறபடியே "இவ்வர்த்த$_2$ங்களை நாம் ஆசரிக்கவேணும்" என்கிற ஆத$_3$ராதிஶயத்தாலும், 'ஸ்வாபி$_4$மாநாந்தர்ப்பூ$_4$தரான அஸ்மதா$_3$தி$_3$களெல்லாரும் இவ்வர்த்த$_2$ங்களை அநுஷ்டி$_2$த்து, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்திலே அத்யபி$_4$நிவிஷ்டராகவேணும்' என்கிற தம்முடைய ஆகஸ்மிக க்ருபையாலும், உபகாரகரான இந்நால்வர் பக்கலிலும தமக்குண்டான ப்ரதிபத்திவிஶேஷத்தை க்$_3$ரந்த$_2$ஸ்த$_2$மாக ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரத$_2$மத்திலே **1. (மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ)** என்று, மஹோபகாரகையாகச் சொல்லப்பட்ட பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வரூபகு$_3$ணவிபூ$_4$திகளை அநுஸந்தி$_4$த்து, அவ்வநுப$_4$வ ஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, தத்$_3$விஷய ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிருர்.— "காந்தஸ்தே" இத்யாதி$_3$யாலே.

1. (பித்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ) என்று தொடங்கிச் சொல்லப்படும் மூவரிடத்திலுண்டான விஶேஷப்ரதிபத்தியை ஸ்தோத்ரரத்னத்திலே வெளியிட்டருளினர். எங்ஙனேயென்னில்: ப்ரத$_2$மத்திலே **1. (ஆசார்யதே$_3$வோ ப$_4$வ)** என்று மஹோபகாரகராகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்ய விஷயத்தில் தமக்குண்டான பா$_4$வப$_3$ந்த$_4$விஶேஷங்களை

a பெரியதிரு 10-2-5. b இர-திருவ 57. c கண்ணி-2. d திருவாய் 2-6-4.

4. (நமோऽசிந்த்யாத்$_3$பு$_4$த) என்றும், **5. (தஸ்மை நம:)** என்றும், **6. (பூ$_4$யோ நம:)** என்றும், **7. (ப்ரணமாமி)** என்றும் ப்ரகாஶிப்பித்தார். நிருபாதி$_4$கபிதாவான ஈஶ்வர விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரதிபத்தி விஶேஷத்தை **8. (யந்மூர்த்$_4$நி மே)** என்று தொடங்கி ப$_3$ஹுப்ரகாரமாக ப்ரகாஶிப்பித்தார். [a] "வருவிருந்தை" [b] "விருந்தாகும் பெருந்தக்கோர்" என்கையாலே அதிதி$_2$ஶப்$_3$த$_3$வாச்யரான ததீ$_3$யவிஷயத்தில் தமக்குண்டான விஶேஷப்ரதிபத்தியை **9. (த்வதா$_3$ஶ்ரிதாநாம்)** என்றும், **10. (தவ தா$_3$ஸ்ய ஸைக$_2$க ஸங்கி$_3$நாம்)** என்றும், **11. (ஸ்க்ருத் த்வதா$_3$காரா)** என்றும் வெளியிட்டாரிறே.

ஆகில், **1. (மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ)** என்கிற பிராட்டி வைப$_4$வம் அங்கு ப்ரதிபாதி$_3$க்கவில்லையோவென்னில்: **12. (க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:)** என்றும், **13. (தயா ஸஹாஸீநம்)** என்றும் ஸூசிப்பித்த மாத்ரமிறே ஸ்தோத்திரத்திலுள்ளது. 'அப்படியாகில் இவ்வளவு போராதோ? இதுக்காக ஒரு ப்ரப$_3$ந்த$_4$ம் நேரவேண்டுவானென்?' என்னில் [c] "பேராளன் பேரோதும்" [d] "அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்கிற பா$_4$க$_3$வதாநுவர்த்தனமாகிற பரமப்ராப்ய லாப$_4$ம் ஆசார்யனலேயாய், ஆசார்யலாப$_4$ம் ஈஶ்வரனலேயாய், ஈஶ்வரலாப$_4$ம் பெரியபிராட்டியாராலேயாகையாலே, இந்நால்வரிலும் மஹோபகாரகையாயிறே இவள் தான் இருப்பது. ஆகையிறே **1. (மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ)** என்று ப்ரத$_2$மோபாத்தையாயிற்று. இப்படி ஸர்வவ்யாவ்ருத்தோபகாரஶீலையாகையாலே, ஸாமாந்யமான ஆகாரேண ப்ரதிபாதி$_3$த்தவளவன்றிக்கே, விஶேஷமாக ஒரு ப்ரப$_3$ந்த$_4$ம் நேரவேணுமென்று நிர்ணயித்து, தத்$_3$விஷயத்திலே தமக்குண்டான பா$_4$வப$_3$ந்த$_4$மெல்லாம் தோன்றச் சது:ஶ்லோகியாலே உபஶ்லோகிக்கிருர்.

a பெரியாழ்-திரு 4-8-2. b பெரியதிரு 6-6-10.
c பெரியதிரு 7-4-4. d திருவாய் 10-9-11.

க்ர்மபரதந்த்ரனன ப்3ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத3த்தாலே 14. (ஶோக: ஶ்லோகத்வமாக3த:) என்கிறபடியே, ஶோக வேக3ஜனிதமான ஶ்லோகங்கள்போலன்றிக்கே, ஸுமங் க3ளாகாரையான இவள்ப்ரஸாத3மடியாக வந்ததாகை யாலே ஸுஶ்லோகங்களாயிறே இஶ்லோகங்கள்தான் இருப்பது. இனி, அங்கு போனலும் 15. (அஹம் ஶ்லோகக்ருத்) என்று உத்தமராஜகந்யையான இவள் விஷயமாக உத்தமஶ்லோகரசனைபண்ணி உஜ்ஜீவிக்கை யிறே உள்ளது. 16. (க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்) என்று எல்லாம் ஸீதாசரிதமாயிருக்கவும், 17. (ரகு4வர சரிதம்) என்று சொல்லப்படுவதாய், க3ங்கா3ஸம்ப4வாத்3ய ஸத்கத2வர்ணன முக3த்தாலே அதிவிஸ்தரமாய், து3ர் ஜ்ஞேயமான ஸ்ரீராமாயணம்போலின்றிக்கே, விஶேஷண விஶேஷ்யோப4யப்ரத4ானமான a 'திருமாலவன்கவி' போலு மின்றிக்கே, விஶேஷணபரமேயாயிருக்கவும், அதிஸங் க்3ரஹமாகையாலே து3ரவகா3ஹமான ஸ்ரீஶப்3த3ம்போலு மின்றிக்கே, bஅநாக்1ராதாவத்3யமாய், c வைத3க்3த்4ய வர்ண கு3ண கு3ம்ப4ந கௌரவங்களாலே கண்டூ3லகர்ண குஹர ராய்க்கொண்டு கர்ணம்ருதமாகப் பானம் பண்ணலாம்படி பரமபே4ாக்3யமாய், ப்ரேமயுக்தர்க்கு ஸ்வார்த்த2 ப்ரகாஶந சாதுர்யத்தையுமுடைத்தான சது:ஶ்லோகீ ஸங்க்3ரஹமா யிருக்கையாலே, அகி2லப்ரப3ந்த4 விலக்ஷணமாயிருக்கும்.

ப4க3வத் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் ஸ்தோத்ர ரத்நம் முதலானுப்போலே, பிராட்டி விஷயத்தில் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் இப்ரப3ந்த4ம் மூல க்3ரந்த2மாகையாலே முக்2யமாயிருக்கும். இவள்மூலமாக விறே எல்லாம் உண்டாவது. ஆகையிறே ஸ்தோத்ர சது:ஶ்லோகிகளை அடியொற்றி, க3த்3யத்ரயமும், ஸ்ரீஸ்துதி முதலான பஞ்சஸ்தவமும், ஸ்ரீ கு3ணரத்நகோஶமும், ஸ்ரீரங்க3ராஜஸ்தவம் முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களும் அவதரித்தது.

a திருவிருத்தம் 48. b ஸ்ரீகு3ண 8. c ஸ்ரீ கு3ண 7.

பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சது:ச்லோகீ

ஆளவந்தார் தனியன்

யத்பத3ாம்பே4ாருஹத்4யாந வித்4வஸ்தாஶேஷ கல்மஷ: |
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ||

1. காந்தஸ் தே புருஷோத்தம:
ப2ணிபதிஶ் ஶய்யாऽऽஸநம் வாஹநம்
வேதா3த்மா விஹகே3ஶ்வரோ
யவநிகா மாயா ஜக3ந்மோஹிநீ |
ப்3ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜஸ்
ஸத3யிதஸ் த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:
ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி
ப்3ரூம: கத2ம் த்வாம் வயம் ||

ஆக, இத்தால் 1. (மாத்ருதே3வோ ப4வ) என்கிற வாக்யார்த்த2 விவரணமான ஸ்ரீஸூக்தார்த்த2த்தை இஶ் லோகரூபேண வெளியிடுகிருர். அதில், ப்ரத2மஶ்லோ கத்தால் 18. (யம் தே3வீமுபஹ்வயே ஸ்ரீர்மா) என்கிற வாக்யங்களாலும், 19. (விஷ்ணோ: ஸ்ரீ:) என்கிற வாக்யங் களாலும், 20. (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) என்கிற தது3பப்3ரும்ஹ ணங்களாலும் ப்ரதிபாதி3க்கிற தத3ஸாத4ாரணமான திரு நாமத்தை ஸார்த்த2மாக அநுஸந்தி4க்கிருர்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

முதல் ஶ்லோகம் அவதாரிகை:— (காந்தஸ்தே இத்யாதி3) "ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" எனகிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமாகை யாலே ஸேவாஶ்ரயான ஸ்ரீ ஶப்3த3த்தில் "ஶ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" "ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரி கர்மணி வ்யுத் பத்தி த்3வய ஸித்3த4ங்களான ப4க3வத3ாஶ்ரயணத்தையும், தத்3தே4துகமான உப4யவிபூ4தி ஶேஷித்வத்தையும் உடை யையாய், அத்தாலே "ஸ்ரீ:" என்று ஸர்வோத்கர்ஷ

கர்மபரதந்த்ரனான ப்3ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத3த்தாலே 14. (ஶோக: ஶ்லோகத்வமாக3த:) என்கிறபடியே, ஶோக வேக3ஜநிதமான ஶ்லோகங்கள்போலன்றிக்கே, ஸுமங் க3ளாகாரையான இவள்ப்ரஸாத3மடியாக வந்ததாகை யாலே ஸுஶ்லோகங்களாயிறே இஶ்லோகங்கள்தான் இருப்பது. இனி, அங்கு போனாலும் 15. (அஹம் ஶ்லோகக்ருத்) என்று உத்தமராஜகந்யையான இவள் விஷயமாக உத்தமஶ்லோகரசனைபண்ணி உஜ்ஜீவிக்கை யிறே உள்ளது. 16. (க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்) என்று எல்லாம் ஸீதாசரிதமாயிருக்கவும், 17. (ரகு4வர சரிதம்) என்று சொல்லப்படுவதாய், க3ங்கா3ஸம்ப4வாத்3ய ஸத்கதா2வர்ணன முக2த்தாலே அதிவிஸ்தரமாய், து3ர் ஜ்ஞேயமான ஸ்ரீராமாயணம்போலின்றிக்கே, விஶேஷண விஶேஷ்யோப4யப்ரதா4நமான [a]'திருமாலவன்கவி' போலு மின்றிக்கே, விஶேஷணபரமேயாயிருக்கவும், அதிஸங் க்3ரஹமாகையாலே து3ரவகா3ஹமான ஸ்ரீஶப்3த3ம்போலு மின்றிக்கே, [b]அநாக்4ராதாவத்3யமாய், [c]வைத3க்3த்4ய வர்ண கு3ண கு3ம்ப4ந கௌ3ரவங்களாலே கண்டூ3லகர்ண குஹர ராய்க்கொண்டு கர்ணாம்ருதமாகப் பானம் பண்ணலாம்படி பரமபோ4க்3யமாய், ப்ரேமயுக்தர்க்கு ஸ்வார்த்த2 ப்ரகாஶந சாதுர்யத்தையுமுடைத்தான சது:ஶ்லோகீ ஸுக்3ரஹமா யிருக்கையாலே, அகி2லப்ரப3ந்த4 விலக்ஷணமாயிருக்கும்.

ப4க3வத் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் ஸ்தோத்ர ரத்நம் முதலானப்போலே, பிராட்டி விஷயத்தில் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் இப்ரப3ந்த4ம் மூல க்3ரந்த2மாகையாலே முக்2யமாயிருக்கும். இவள்மூலமாக விறே எல்லாம் உண்டாவது. ஆகையிறே ஸ்தோத்ர சது:ஶ்லோகிகளை அடியொற்றி, க3த்3யத்ரயமும், ஸ்ரீஸ்துதி முதலான பஞ்சஸ்தவமும், ஸ்ரீ கு3ணரத்நகோஶமும், ஸ்ரீரங்க3ராஜஸ்தவம் முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களும் அவதரித்தது.

[a] திருவிருத்தம் 48. [b] ஸ்ரீகு3ண 8. [c] ஸ்ரீ கு3ண 7.

பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த
சது:ச்லோகீ

ஆளவந்தார் தனியன்

யத்பதா3ம்போ4ருஹத்4யாந வித்4வஸ்தாஶேஷ கல்மஷ: ।
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ॥

1. காந்தஸ் தே புருஷோத்தம:
   ப2ணிபதிஶ் ஶய்யாऽऽஸநம் வாஹநம்
   வேதா3த்மா விஹகே3ஶ்வரோ
   யவநிகா மாயா ஜக3ந்மோஹிநீ ।
   ப்3ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜஸ்
   ஸத3யிதஸ் த்வத்3தா3ஸதா2ஸீக3ண:
   ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி
   ப்3ரூம: கத2ம் த்வாம் வயம் ॥

ஆக, இத்தால் 1. (மாத்ருதே3வோ ப4வ) என்கிற வாக்யார்த்த2 விவரணமான ஸ்ரீஸூக்தார்த்த2த்தை இஶ் லோகரூபேண வெளியிடுகிறார். அதில், ப்ரத2மஶ்லோ கத்தால் 18. (யம் தே3வீமுபஹ்வயே ஸ்ரீர்மா) என்கிற வாக்யங்களாலும், 19. (விஷ்ணோ: ஸ்ரீ:) என்கிற வாக்யங் களாலும், 20. (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) என்கிற தது3பப்3ரும்ஹ ணங்களாலும் ப்ரதிபாதி3க்கிற தத3ஸாதா4ரணமான திரு நாமத்தை ஸார்த்த2மாக அநுஸந்தி4க்கிறார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

முதல் ஶ்லோகம் அவதாரிகை:— (காந்தஸ்தே இத்யாதி3) "ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" எனகிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமாகை யாலே ஸேவாவாசியான ஸ்ரீ ஶப்3த3த்தில் "ஶ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" "ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரி கர்மணி வ்யுத் பத்தி த்3வய ஸித்3த4ங்களான ப4க3வத3ாஶ்ரயணத்தையும், தத்3தே4துகமான உப4யவிபூ4தி ஶேஷித்வத்தையும் உடை யையாய், அத்தாலே "ஸ்ரீ:" என்று ஸர்வோத்கர்ஷ

1. பதவுரை :— ப4கு3வதி — கல்யாணகு3ணங்களால் நிறைந்தவளே!, புருஷோத்தம:—புருஷோத்தமனான ப4கு3வான், தே—உனக்கு, காந்த:—பிரியனான கணவன்; ப2ணிபதி: — நாகு3ங்களுக்கு அரசனான ஆதி3ஶேஷன், ஶய்யா — படுக்கை; வேத3ாத்மா — வேத3த்தை ஶரீரமாக உடையவனும், விஹகே3ஶ்வர:—புள்ளரையனுமான பெரிய திருவடி, ஆஸநம் வாஹநம் — ஆஸனமாகவும், வாஹன மாகவுமிருப்பவன்; ஜக3ந்மோஹிநீ—உலகத்தை மோஹிக்கச் செய்வதான, மாயா — ப்ரக்ருதி, யவநிகா — (உனக்கு) முகத்திரையாயிருக்கிறது; ஸத3யித:—தங்களுடைய மனைவி மாருடன் கூடிய, ப்3ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜ: — பிரமன், சிவன் முதலிய தே3வஸமூஹம், த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:— உன்னுடைய தா3ஸக3ணமாகவும், தா3ஸீக3ணமாகவும் இருக்கிறது; தே நாம ச—உன்னுடைய திருநாமமும், ஶ்ரீ: இதி ஏவ—'ஶ்ரீ:' என்பதேயாயிருக்கிறது; த்வாம்—(இப்படிப் பட்ட பெருமைகள் பொருந்திய) உன்னை, வயம்— (அறிவிலிகளான) நாங்கள், கத2ம் ப்3ரூம:—எப்படிச் சொல்லுவோம் ?

ஹேதுவான திருநாமத்தையும் உடையையாய், ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி3 கல்யாணகு3ண பரிபூர்ணையுமான உன்னைப் பரிமிதஜ்ஞாநஶக்திகரான நாங்கள் பரிச்சே2தி3த்துப் பேசுவது எங்ஙனே ? என்கிறார்.

வ்யாக்2யானம்:— (காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:) 21. (ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷா புருஷ:) 22. (பூர்ணம் புருஷேண) 23. (புருஷம் மஹாந்தம்) 24. (புருஷ ஏவேத3ம் ஸர்வம்) 25. (ஸ யஶ்சாயம் புருஷே) 26. (ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே) 27. (மஹாபுருஷ பூர்வஜ) 28. (ஜாநாதி புருஷோத்தமம்) 29. (புருஷ: புண்ட3ரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞக:) 30. (தம் விநா புருஷோத்தமம்) 31. (உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:) 32. (க்ஷம ஸ்வ புருஷோத்தம) a "புருடோத்தமனடி" b "புருடோத்த

---

a பெரியாழ்-திரு 4-7-11. b பெரியாழ்-திரு 4-7-2.

மன்" a "புருடோத்தமமே" என்னும் இத்யாதி3 ப்ரமாண ஶதங்களாலே ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணனான b "பறவையேறு பரம்புருடன்" என்றவாறு. இத்திரு நாமந்தான் த்ரிவித4சித3சித்3ப்3ருந்த3 வைலக்ஷண்யத்தை ஶாப்3த3மாகக் காட்டக்கடவதிறே. "புருஷ:" என்று அசித்3 வ்யாவ்ருத்தரான ப3த்3த4ரையும், " உத்புருஷ: " என்று தத்3வ்யாவ்ருத்தரான முக்தரையும், " உத்தர: புருஷ: " என்று அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தரான நித்யரையும் சொல்லி, "உத்தம: புருஷ:" என்று தத்3வ்யாவ்ருத்தனான ஈஶ்வரனைச் சொல்லிற்றிறே. ஹேயமூலமான அசித்தும், ஹேயஸஹிதரான ப3த்3த4ரும், ஹேயரஹிதரான முக்தரும், ஹேயப்ராக3பா4வரான நித்யரும், ஹேயநிவர்த்தகனுக்கு ஸத்3ருஶரன்றிறே. ஸ்வரூபஸ்வபா4வாந்யதா2பா4வ யுக்தங்களான சேதநாசேதநங்களைப்பற்ற, தது3பா4யாநந் யதா2பா4வரூப வைலக்ஷண்யத்தாலே, தது3பா4யவிலக்ஷணன் என்றுகொண்டு 'புருஷோத்தமன்' என்கிறார். 33. (யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹம் அக்ஷராத3பி சோத்தம:। அதோऽஸ்மி லோகே வேதே3 ச ப்ரதி2த: புருஷோத்தம:॥) என்னக் கடவதிறே. 33. (த்3வாவிமௌ) இத்யாதி3.

ஆக, இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாக ப்ரதிபாதி3க்கப் படுகிற பரமபுருஷன் ஸர்வாதி4கையாக ப்ரமாணப்ரஸித்3தை4யாயிருக்கிற உனக்கு அநுரூபனான பதி. அத2வா ; (புருஷோத்தம: தே காந்த:) "ஷணு-தா3நே" என்று தா3நவாசியாய், "புரு-ஸநோதீதி-புருஷ:" என்று அதி4கதா3தாவைச் சொல்லி, அவர்களில் உத்தமனென்று மோக்ஷாதி3 ஸகலப2லப்ரத3ன், 34. (ஐஶ்வர்யம்) இத்யாதி3ப்படியே "பரமோதா3ரை" என்று ப்ரஸித்3தை4யான உனக்குப் பதியென்னவுமாம்.

(புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:) 35. (மங்க3ளாநாஞ்ச மங்க3ளம்) என்று சொல்லப்படுகிறவன் ஸகலமங்க3ளாஸ்

---

a பெரியதிரு 4-2-1. b பெரியாழ்-திரு 5-4-2.

பத3்வேந ப்ரஸித்3தை4யான உனக்குப் பதி. (புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:) * நாரீணுமுத்தமைக்குப் பதியாம்போது புருஷோத்தமனுகவேணுமிறே. விஶ்வபதியானுலாயிற்று இவளுக்குப் பதியென்னலாவது. இவள் தான் லோக ப4ர்த்தாவையிறே 36. **(மம ப4ர்த்தா)** என்று வரிப்பது. அல்லாதாரை 37. **(நீசஶஶவத்)** என்று ஒரு நரியாகவிறே எண்ணுவது. "புருஷோத்தமஸ் தே" என்கையாலே, 38. **(ராக4வ: — துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாமர்ஹதி)** என்னும் அர்த்த2மும், ஏதத்ப்ரதிகோட்யர்த்த2ம் "புருஷோத்தமஸ்ய த்வம்" என்று 38. **(அஸிதேக்ஷணுதமர்ஹதி)** என்னுமர்த்த2மும் தோற்றுகிறது. a "உனக்கேற்கும்" என்று இவள் அவனுக்கு ஸத்3ருஶையாயிருக்குமாபோலே, அவனும் b திருத்தக்க செல்வனுயிறே இருப்பது.

(புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:) 39. **(லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ)** என்று பத்நீ ஸம்ப3ந்த4த்தாலே அவனுக்கு உத்கர்ஷம் சொன்னுப்போலே, "புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:" என்று பதி ஸம்ப3ந்த4த்தாலே இவளுக்கு உத்கர்ஷம் சொல்லுகிருர். 40. **(ஶ்ரிய:பதி:)** என்று அவனுக்கு உத்கர்ஷம்; 41. **(வரத3வல்லப4ா)** என்றிறே இவளுக்கு உத்கர்ஷம்.

(தே காந்த: புருஷோத்தம:) உனக்குக் காந்தனுன பின்பிறே அவன் புருஷோத்தமனுயிற்று. 12. **(க: ஸ்ரீ: ஶ்ரிய:)** என்ற பின்பிறே 12. **(புருஷோத்தம: க:)** என்றது. 42. **(ஜக3ந்நாதே2ாऽபி நாராயணே த4ந்யம் மந்யத ஈக்ஷணுத்)** என்று வேத3ாந்தங்கள் பரதத்வமென்று நிர்ணயித்ததும் உன்னுடைய பாத3சிஹ்நங்களை அவன் மார்பிலே கண்ட பின்பிறே. ஸஹத4ர்மசாரிணியான இவளைப் பாணிக்3ரஹணம் பண்ணின பின்பாயிற்று, அவன் ஸ்ரீமானுமாய், ஸர்வாதி4கனுமாய், அநுரூபாக்ஷனுமாய், முமுக்ஷூபாஸ்யனுமாய்த்து. ஆகையிறே c "திருநின்ற பக்கம்

a திருவாய் 10-10-6. b திருப்பாவை-25. c நான்-திருவ 62.

திறவிது" என்று ஸத்துக்கள் பரிக்3ரஹித்தது; அல்லாதார் திருவில்லாத் தேவராகையாலே, நி:ஸ்ரீகராய், புருஷாத4மராய், விரூபாக்ஷராய், அநுபாஸ்யராயிற்று. ஆகையிறே—43. **(ஸ்ரீநிவாஸஶப்3தே3ந பாஶுபதாதி3வ்யுத3ாஸ:)** என்று அருளிச்செய்ததும், a "காணிலும் உருப்பொலார்" b "திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேன்மின் தேவு" என்று ஸத்துக்கள் பரித்யஜித்ததும்.

(தே காந்த: புருஷோத்தம:) c "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடைய பிராணுர்" என்று இவளுக்குக் கேள்வனுன வாசியிறே பெருமையுடைய பிராணுராயிற்று. 44. **(ஶ்ரியா விஷ்ணுரதீவ ஶுஶுபே4)** என்று இவள் தனக்கென்ன இட்டுப் பிறந்த தத்வமாகையாலேயிறே அப்ரமேய தேஜஸ்ஸை உடையவனுய், அதீவ விளங்கிற்று. 45. **(ஶ்ரத்3த4யா தே3வோ தே3வத்வமஶ்நுதே)** d "திருமங்கை தன்னேடும் திகழ்கின்ற" என்னக்கடவதிறே. (புருஷோத்தம:) "புருஷாணுமுத்தம:" என்று ஷஷ்டீ2விப4க்தியாதல்; "புருஷேஷூத்தம:" என்று ஸப்தமீவிப4க்தியாதல். "புருஷோத்தம:" என்று ஸர்வேஶ்வராபேக்ஷயா ப்3ரஹ்மாதி3களுடைய அத4மத்வம் ப்ரதிபாதி3க்கையாலே, தத்பத்னிகளிற்காட்டில் இவளுடைய வ்யாவ்ருத்தியும் தோற்றுகிறது. *மலைமங்கையும், *நாமங்கையும் *பூமங்கைக்குப் போலியாகமாட்டார்களிறே. * நாபதியும், * உமாபதியும் * மாபதிக்கு உபமானமானவன்றிறே இவளுக்கு அவர்கள் ஒப்பாவது. ஆக, இத்தால் "தத்பத்நீத்வத்தாலும், நாரகோடிக4டிதையாகையாலும், அவனை ஆஶ்ரயித்துத் தச்சே2ஷபூ4தையாய் ஸத்தைபெற்றிருக்கும்" என்கிற கர்த்தர்யர்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது. e "மலர்மகள் பிடிக்கும் மெல்லடி" f "திருமகளும் செம்பொற்றிருவடியினிணை வருட" என்கிற

a திருச்சந் 69. b நான்-திருவ 54. c திருவாய் 1-6-9.
d திருவாய் 10-6-9. e திருவாய் 9-2-10. f பெரியதிரு 7-8-1.

படியே அகிஞ்சித்கரனுக்கு ஶேஷத்வமில்லாமையாலே, இவள்தான் கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபலாப₄மாயிருப்பாள் ஒருத்தியிறே. அவதாரத₃ஶையிலும் a "திருமங்கை போத் தந்தாள்" என்று கிஞ்சித்கரித்தாளிறே.

இனிமேல், "ஸர்வலோகமாதாவாகையாலும், ஸர்வ ஸ்வாமினியாகையாலும், ஸகலசேதநர்க்கும் ஆஶ்ரயிக்கப் படாநின்ருள்" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியில் ஸித்₃த₄ மான உப₄யவிபூ₄திஶேஷத்வத்தை அருளிச்செய்கிருர், (பு₄ணிபதி:) இத்யாதி₃யால். 19. (நித்யைவைஷா ஜக₃ந் மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ) 46. (ஸ்ரீயதே ஸாகி₂லைர் நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பத₃ம்) என்னும் இத்யாதி₃ ப்ரமாண ஸித்₃த₄ங்களாயிறே இவ்யுத்பத்தித்₃வயமுமிருப்பது.

ஆகில், உபஜீவ்யப்ரமாணுநுஸாரேண வ்யுத்பத்தி த்₃வயத்தை அருளிச்செய்யாதே, வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச் செய்வானென்? என்னில்: க₄டகையான இவளுக்குச் சேதநேஶ்வரர் பக்கல் ஸம்ப₃ந்த₄ம் அவிஶிஷ்டமாயிருந்ததே யாகிலும், பித்ருத்வ ப்ரயுக்தமான b ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்தி யாலே கலங்கி, ஸாபராத₄ரான இச்சேதனரை நிக்₃ர ஹிக்கத் தேடுமன்று, 47. (கிமேதந்நிர்த்₃தோ₃ஷ: க:) என்று b உசிதோபாயங்களாலே அவனை வஶீகரித்து அநுக்₃ரஹைகபரனும்படி திருத்தும்போது தத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலும், இனித்தான் பிராட்டியை ஆஶ்ரயிக்கிறது, தத்ஸம்ப₃ந்த₄ விஶிஷ்டையென்ருகை யாலும், "புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:" என்று ப்ரா தா₄ந்யேந கர்த்தர்யர்த்த₂த்தை அருளிச்செய்து, அநந்தரம் தத்ஸம்ப₃ந்த₄ ஸ்தா₂ப்யமான கர்மண்யர்த்த₂த்தை அருளிச் செய்கிருர். 48. (மச்சே₂ஷபூ₄தா ஸர்வேஷாமீஶ்வரீ) என்று இவ்வர்த்த₂ க்ரமத்தை ஸ்வயமேவ அருளிச்செய்தானிறே. 49. (தே₃வதே₃வதி₃வ்யமஹிஷீம் அகி₂லஜக₃ந்மாதரம்) என்று

a பெரியாழ்-திரு 1-3-7. b ஸ்ரீகு₃ண-47.

பா₄ஷ்யகாரரும் இவருடைய தி₃வ்யஸூக்தியை உட் கொண்டு, ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணத்தை ப்ரதா₄னமாக அருளிச்செய்தாரிறே. இனித்தான் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தைப் பற்றுகை * ப₄வதீஸம்ப₃ந்த₄ த்₃ருஷ்டியாலேயிறே. பிராட்டி யைப் பற்றுமது ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄விஶிஷ்டையென்றிறே. இங்ஙனன்றிக்கே தத்ஸம்ப₃ந்த₄ரஹிதமாகப் பற்றுமன்று, தலையும் செவியும் தரியுண்டு வைரூப்யவிநாஶங்களே ப₂லித்துவிடுமிறே. ஆகையால் இவ்வாகாரத்தைப் பற்ற இங்ஙனே அருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

ஆகில், 48. (மச்சே₂ஷபூ₄தா) என்று அருளிச்செய்த படியே பிராட்டியும் ப₄க₃வச்சே₂ஷபூ₄தையானல், ஶேஷ பூ₄தர்களெல்லாரும் ஸர்வஶேஷிக்கு ஶேஷமாயிருக்கை யொழிய, உப₄யவிபூ₄தியும் பிராட்டிக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் என்கைக்கு ப்ரமாணமென்? என்னில்: 49 a. (ஸர்வே ஹ்யாத்மாந:—தா₃ஸபூ₄தா:) என்று உப₄யவிபூ₄தியும் பரமாத்ம ஶேஷமானல், தத்பத்னியான இவளுக்கும் அகி₂லசேத னரும் ஶேஷபூ₄தரென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணுந்வேஷணம் வேண்டாவிறே. ப₄ர்த்தாவுக்கு ஶேஷமான க்ஷேத்ர புத்ராதி₃கள் பா₄ர்யைக்கும் ஶேஷமென்னுமிடம் லோக ஸித்₃த₄மிறே. அவன்ருன் உப₄யவிபூ₄தியையும் இவளுக்குப் படுக்கைப்பற்ருக்கியிறே வைப்பது. 50. (ஈஶாநா தே₃வீ பு₄வநஸ்யாதி₃பத்நீ) 51. (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம்) 52. (மகாரஸ்து தயோர்தா₃ஸ:) என்று இவ்வர்த்த₂த்தில் ப்ர மாணங்களும் உண்டிறே. 53. (அஸ்யா மம ச ஶேஷா ஹி விபூ₄திருப₄யாத்மிகா) 48. (ஸர்வேஷாமீஶ்வரீ மம வல்லபா₄) என்று இவ்வர்த்த₂த்தை ஸ்வயமேவ அருளிச்செய்தானிறே. a "திருநாரணன் தொண்டர்" b "திருமாலுக்குரிய தொண்டர்" c "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" d "திருமாற்கரவு" என்று, மிது₂நஶேஷத்வம் ஸர்வ

* ஸ்ரீகு₃ண-51. a திருவாய் 3-7-4. b திருவாய் 6-9-11. c திருப்பல்-11. d முதல்-திருவ-53.

ஸாத4ாரணமென்னுமிடத்தை, தத்வவித்துக்களான நம் ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்தார்களிறே.

ஆக, இப்படி வேத3ங்களாலும், வேத3ாந்தவேத்3யனாலும் A மிக்க வேதியராலும் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட உப4ய விபூ4திஶேஷித்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 வக்தவ்யமாகையாலே, உப4யவிபூ4தியிலுள்ளாரும் இவளுக்குக் கிஞ்சித்கரித்து ஶேஷபூ4தராயிருக்கும்படியை ப்ரயோகி3ப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ப்ரத2மத்திலே நித்யஸூரிகளில் தலைவரான திருவனந்தாழ்வான் இவள் விஷயத்தில் கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெற்றிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்,—(ப2ணிபதி:) இத்யாதி3யாலே.

அதாவது — a "இருளிரியச் சுடர்மணிகளிமைக்கும் நெற்றி இனத்துத்தியணிபணமாயிரங்களார்ந்த" என்றும், b "வாயோரீரைஞ்ஞூறு" c "மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரவாய் வாளரவின் சென்னிமணிக் குடுமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, d "மதுரவாறு" என்றும், e "இன்பவாறு" என்றும் சொல்லும்படி நிரதிஶயபோ4க்3யமான ப4க3வத3நுப4வத்துக்கு அநுப4வபரீவாஹரூபமாக வாயாரப் புகழுகைக்கீடாகப் பல வாய்த்தலைகளை உடையனாய், 54. **(அநந்தத4ா ப4வதி)** என்கிறபடியே அநேக தே3ஹங்களைப் பரிக்3ரஹித்து, அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்து, ஶேஷவ்ருத்திபரரான அஶேஷர்க்கும் உபமான பூ4மியாய், f ஆங்காரவாரத்திற்படியே அஸ்த2ானே ப4யஶங்கைபண்ணி அழலுமிழ்ந்து அநவரத மங்க3ளாஶாஸநபரனாயிருக்கையாலே a "அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தன்" என்றும், 55. **(யதே2ாசிதம் ஶேஷ:)** என்றும் திருநாமங்களை உடையனாய், g ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநப3லைகத4ாமாவாய், உனக்குப் படுக்கையான முறையாலே h "நாகணைமிசை நம்பிரான்"

A கண்ணிநுண்-9. a பெரு-திரு 1-1. b பெரு-திரு 1-2.
c பெரியதிரும-1. d திருமாலை-36. e திருக்குறு-2. f நான்-திருவ 10.
g ஸ்தோ-ர 40. h திருவாய் 5-10-11.

என்று எல்லார்க்கும் புருஷகாரபூ4தனாய், 56. **(ஏவம்வித்3யாதே3நாத்4யாரோஹதி)** என்று, பர்யங்கவித்3யையிற்படியே தன் மடியிலே அடியிட்டேறலாம்படி ஆஸனமாய், அந்தரங்க3னாய், ப4க3வத் ஸ்வரூப நிரூபகபூ4தையான உன்னைப் போலே a "நாகணைமிசை நம்பிரான்" என்று அவனுக்கு ஸர்வஸ்மாத்பரத்வஸூசகனாய், 57. **(ஆஸ்தே பாதாளமூலஸ்த2: ஶேஷோऽஶேஷஸுரார்ச்சித: । தஸ்ய வீர்யம் ப்ரப4ாவஞ்ச ஸ்வரூபம் ரூபமேவ ச । ந ஹி வர்ணயிதும் ஶக்யம் ஜ்ஞாதும் வா த்ரித3ஶைரபி ॥)** என்கிறபடியே, அபரிச்சே2த்3ய ஸ்வரூப ரூப கு3ண விப4வாதி3களை உடையவனுமான திருவனந்தாழ்வான், பள்ளிகொண்டருளினால் படுக்கையாய், b இருந்தால் சிங்காசனமாய், இப்படி உனக்கு ப3ஹுமுக2மாக அடிமைசெய்து லப்3த4ஸ்வரூபனாயிருக்கும். 'ப2ணிபதி' ஶப்3த3த்தாலே, ஶைத்யமார்த்த3வ ஸௌரப்4ய விஶாலோந்நதத்வாதி3யான பர்யங்ககு3ணங்கள் ப்ரகடிதங்களாகிறன. c "பஞ்சசயனம்" என்னக்கடவதிறே.

"ஶய்யா, ஆஸநம்" என்று த்3வயத்தைச் சொன்னது, த்3வயத்திற்படியே b "திருமாற்கரவு-சென்றால் குடையாம்" 55. **(நிவாஸ ஶய்யாஸந)** என்று தொடங்கி, இருவருமான சேர்த்தியிலே, 58. **(அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி)** என்று பண்ணும் ஸர்வவித4 கைங்கர்யங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 59. **(யத3ா யத3ா ஹி கௌஸல்யா)** என்று ஓரப3லை அப்ராப்த விஷயத்திலே பலபடியாகப் பரிசர்யை பண்ணினாள் என்றால், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநஶக்திகளை உடைய இவன், ப்ராப்த விஷயத்தில் பல அடிமைகளும் செய்கை ப்ரதிபந்நமிறே. இப்படிப் பரத்வத்திலே பல அடிமைகள் செய்யுமளவன்றிக்கே, 60. **(தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம்)** என்று அநுவர்த்தித்த இவளைப்போலே அவதாரந்தோறும் அடுத்த வடிவுகொண்டு, இதுக்கென்று d ஸ்ருஷ்டனாய், 61. **(ஸீதாமுவாச)** என்று இவள் புருஷகாரமாக, இவள்

a திருவாய்5-10-11. b முத-திருவ-53 c திருப்பாவை-19. d ரா-அ40-5

ஸமக்ஷத்திலே ஸ்வாபேக்ஷிதங்களைப் பேசி, 58. (வைதே3ஹ்யா ஸஹ) என்று இவள் சேர்த்தியிலேயே! பா4வஜ்ஞனாய், 58. (அஹம் ஸர்வம்) என்று ஸர்வவித4 கைங்கர்யங்களையும் ப்ரார்த்தி2த்து அடிமைசெய்யப்பெற்று, 61(a). (ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி)யிற்படியே உகப்பித்து a "உகந்து பணிசெய்து" என்னும்படி ரமித்து லப்3த4ஸ்வரூபனாய் இருப்பானொருவனிறே. b "அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது" c "தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே திருமாலே" d "சுடர்ப்பாம்பணை நம் பரனைத் திருமாலை" என்று இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்து வாழும்படியை ஆழ்வார்கள் அநுஸந்தி4த்தார்களிறே. இவர்தாமும் 62. (ஶ்ரியா-ஸஹாஸீநமநந்தபோ4கி3நி) என்று அருளிச்செய்தாரிறே. 63. (ஶேஷபோ4கே3 ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்) என்று பா4ஷ்யகாரர். 64. (ஸ்ரீஸ்தநாப4ரணம் தேஜ:-உத்ஸங்கே3ऽநந்தபோ4கி3ந:) என்று பட்டர்.

(ப2ணிபதி: ஶய்யாऽऽஸநம்) 65. (போ4க3ப்ரியா போ4க3வதீ போ4கீ3ந்த்3ரஶயநாஸநா) என்று இவளுக்கு அஸாத4ரணமாக ஆஸநஶயநாதி3யான அடிமை செய்யும்படியை, ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமத்திலே சொல்லிற்றிறே. "ஸ்ரீமதே" [த்3வயம்] என்கிறபடியே, கைங்கர்யம் ஸித்3தி4ப்பதும், ரஸிப்பதும், கைங்கர்யவர்த்த4கையாய், பரமப்ராப்யையான இவள் சேர்த்தியிலேயாகையாலே, இவள் சேர்த்தியிலே அடிமை செய்கையிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம். ஆகையிறே e "திருமாலே! நின்றே ஆட்செய்ய நீ கொண்டருள நினைப்பதுதான் என்றே" என்று ப்ரபந்நஜந கூடஸ்த2ர் ப்ரார்த்தி2த்தருளிற்று. 66. (ஸ்ரீநிவாஸே—ப4க்திரூபா ப4வது), 67. (ஶ்ரிய: காந்தோ யஸ் தத்பாத3ாப்3ஜே பரிசரணஸக்தம் ப4வது மே) என்று கைங்கர்யோபகரணமான ப4க்தியையும், கைங்கர்யத்தையும், இவள் ஸந்நிதி4யிலே ப்ரார்த்தி2த்தருளினரிறே.

a திருவாய் 10-8-10. b திருவாய் 2-8-1. c பெரியதிரு 7-7-9.
d திருவாய் 8-7-11. e திருவாய் 8-3-8.

a "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும்" என்று, இவனுக்கு அனந்தரம் வ்யாமோஹ விஷயமான பெரியதிருவடி இவள் விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம் பெறும்படியை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (வேத3ாத்மா) என்று தொடங்கி. ஆஸநபத3ம் காகாக்ஷி ந்யாயத்தாலே மேலோடும் அந்வயித்து, "வேத3ாத்மா விஹகே3ஶ்வர: ஆஸநம் வாஹநம்" என்று யோஜித்துக்கொள்வது. (வேத3ாத்மா) 68. (ஸுபர்ணோऽஸி க3ருத்மாந் த்ரிவ்ருத் தே ஶிரோ கா3யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே3வ்யம் ப்3ருஹத்3ரத2ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞாயஜ்ஞியம் புச்ச2ம் ச2ந்த3ாம்ஸ்யங்கா3நி தி4ஷ்ணியா: ஶப2ா யஜூம்ஷி நாம) என்கிற ஸௌபர்ண ஶ்ருத்யர்த்த2த்தை விவக்ஷித்து, 'வேத3ாத்மா' என்கிறார். 69. (த்ரயீமய:) என்றாரிறே இவர் தாமே. (வேத3ாத்மா) [வேத3ாதி4ஷ்டா2த்ருதயா வேத3ாநாமாத்மா] "வேத3ாऽதி4ஷ்டா2த்ருதையாலே வேத3ாநாம் ஆத்மா" என்று தத்புருஷனாதல், b தத்3விஶிஷ்டத்வேந தத்ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலே "வேத3 ஆத்மா யஸ்யேதி" என்று ப3ஹுவ்ரீஹியாதல். இத்தால் இவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸூசிதமாயிற்று. அம்ருதாஹரணாதி3களிலே இவனுடைய ஶக்திமத்த்வம் ஸித்3த4மிறே.

(விஹகே3ஶ்வர:) c "புள்ளரையன் புகழ் குழறும்" என்கிறபடியே பக்ஷிராஜனென்று ப்ரஸித்3த4னாயிருப்பானொருவனிறே. இத்தால் 70 (ஸத்யஸ் [ப்4ருத்யஸ்] ஸுபர்ணோ க3ருட3ஸ் தார்க்ஷ்யஸ்து விஹகே3ஶ்வர:) என்று ஸ்ரீஸாத்வதாதி3களிலே, ப்ராணாதி3பஞ்சகாऽதி4பதித்வேந அவஸ்தி2தனான இவனுடைய வ்யூஹவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. இவன்றான் நித்யவிபூ4தியிலே d "ஓடும்புள்ளேறி" என்று அடிமை செய்யுமளவன்றிக்கே, லீலாவிபூ4தியிலுங்கூடத் தொடர்ந்து நாக3பாஶவிமோசனம் பண்ணுவது, அம்ருத

a பெரியாழ்திரு 5-4-8. b (பா) தத3ாவிஷ்டத்வேந.
c பெரியாழ்திரு 4-9-5. d திருவாய் 1-8-1.

ப்ரத3ானம் பண்ணுவது, a "அருளாழிப்புட்கடவீர் அவர் வீதியொருநாள்" என்றும், b "அசுரருயிரெல்லாம் தகர்த்துண்டுழலும் புட்பாகன்" என்றும் சொல்லுகிறபடி ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும், தத்3விரோதி4நிரஸனத்துக்கும் அநுகூலனும்படி க்ருபாஸமுத்3ரமாயிருப்பானொருவனிறே. ஏவம்வித4வைப4வனை பெரியதிருவடி, எழுந்தருளியிருந்தால் ஸிம்ஹாஸனமுமாய் உலாவியருளும்போது வாஹனமுமாய்க் கிஞ்சித்கரித்து லப்3த4ஸ்வரூபனுமாயிருக்கும்.

(வாஹநம்) விஶ்லேஷத3ஶையில் c "வெஞ்சிறைப்புள்" என்று வெறுக்கும்படியும், d "அஞ்சிறைப்புள்" என்று ஸம்ஶ்லேஷத3ஶையிலே ஶ்லாகி4க்கும்படியும், அத்தலைக்கு அந்தரங்க3 வாஹனமாய், 71. **(த்வத3ங்க்4ரி ஸம்மர்த்த3 கிணங்கஶோபி4)**யாய், விஜயத்4வஜமாயிருக்கிற விநதாதநயன் e "ஊரும் புட்கொடியுமஃதே", 69. **(த3ாஸஸ் ஸக2ா வாஹநமாஸநம் த்4வஜ:)** என்று சொல்லுகிற ஸர்வவித4 கைங்கர்யங்களிலும் அந்விதனாய், ஸத்தை பெற்றிருக்கும் என்கிற அர்த்த2த்தை "ஆஸநம் வாஹநம்" என்கிற பத3த்3வயமும் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. f "பொருசிறைப் புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்" g "திருவிருந்த மார்வன்" h "கருடன் மேற்கொண்ட" என்று சொல்லுகிறபடியே இவள்சேர்த்தியிலே இவர்கள் அடிமை செய்யும்படியை த3ர்ஶிப்பித்து அநுப4வித்தார்களிறே. இத்தால் 72. **(க3ருட3ா க3ருட3ாஸநா)** என்கிற ப்ரமாணார்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது.

"வேத3ாத்மா வாஹநம்" என்கையாலே, ஸ்வகு3ணநுகு3ணமாக ஸ்வஸ்வ (தாமஸ) வாஹனங்களையுடைய அத4மதே3வதாப4ார்யைகளில் இவளுக்குண்டான

a திருவாய் 1-4-6. b திருவாய் 8-10-6. c திருவாய் 1-1-4.
d பெரியதிரு 9 2-8. e திருவாய் 10-2-3. f திருவாய் 1-9-3.
g நான்-திருவ 92. h மூன்-திருவ 57.

உத்கர்ஷம் தோற்றுகிறது. a "பறவையேறு பரம் புருடா" என்கிறபடியே, "க3ருட3வாஹனன்" என்கை அவனுக்கு ஸர்வாதி4கத்வத்3யோதகமானாப்போலே, இவளுக்கும் ஸர்வோத்கர்ஷஹேதுவாயிருக்குமிறே. "ப2ணிபதி: ஶய்யாऽऽஸநம் வாஹநம் வேத3ாத்மா" என்கையாலே, அந்யோந்யம் விருத்3த4ஜாதீயரையும் யுக3பத் அவிருத்3த4மாக அடிமை கொள்ளுகிற அக4டித க4டநாஸாமர்த்2யம் தோற்றுகிறது. b "புட்கொடியாய்! தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே! திருமாலே!" என்று, ஸர்வாதி4கத்வ லக்ஷணங்கள் மூன்றையும் சேர்த்து அநுப4வித்தாப்போலே, இவரும் "காந்தஸ்தே" இத்யாதி3யாலே விஷ்ணுபத்நீத்வ ஶேஷஶாயித்வ க3ருட3வாஹனத்வங்களை யுக2பதே3வ அருளிச்செய்தாராயிற்று.

ஆக, இப்படி அகி2லஸூரிபரிப்3ருட4ரான ஶேஷ ஶேஷாஶநருடைய ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே, ஶேஷாஶநர் முதலான அஶேஷஶேஷவர்க்க3த்தினுடைய ஶேஷத்வமும் கைமுதிகந்யாயஸித்3த4மிறே. 73. **(த்வதீ3ய பு4க்தோஜ்ஜி2த ஶேஷ போ4ஜிநா)** 74. **(ஹதாகி2லக்லேஶமலை:)** என்கிற ஶ்லோகத்3வயத்தாலும், அகி2லஸூரிவர்க்க3ங்களும் அகி2லஜக3ந்மாதாவான இவள்திறத்தில் அடிமை செய்யும்படியை, இவர்தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. 62. **(ஶ்ரியா—ஸஹாஸீநம்)** என்று இவளோட்டைச் சேர்த்தியிலேயிறே அஶேஷபரிஜனமும் அடிமைசெய்வது. இவருடைய தி3வ்யஸூக்தியிற்படியே, பா4ஷ்யகாரரும் 75. **(ஸ்ரீவல்லப4)** என்று தொடங்கி 75. **(ஶேஷஶேஷாஶநப்ரமுக2 நாநாவித4ாநந்தபரிஜநபரிசாரிகா பரிசரிதசரணயுக3ள)** என்று அனுஸந்தி4த்தருளினாரிறே. 76. **(த4ந்யாஸ்தே பரிசாரகர்மணி ஸத3ா பஶ்யந்தி யே ஸூரய:)** என்று ப4ட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே. இனித்தான் 'திருமகள்' என்றிறே குற்றேவல்

a பெரியாழ்திரு 5-4-2. b பெரியதிரு 7-7-9.

செய்வது. 77. (**ஶேஷஶேஷாஶநாதி$_{3}$ஸர்வம் பரிஜநம் ப$_{4}$க$_{3}$வதஸ் தத்தத$_{3}$வஸ்தே$_{2}$ாசிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்த்யா**) என்று இவருடைய ஆஜ்ஞானுவர்த்தனபரராயிறே அஶேஷபரிஜனமுமிருப்பது.

அவன்றான், 78. (**ஸஹ பத்ந்யா**) என்று பத்நீஸஹிதனுய் ப்ராப்தவிஷய பரிசர்யை பண்ணுமென்கையாலும், ப்$_{3}$ரஹ்மாதி$_{3}$கள் ஸத$_{3}$யிதராய்க்கொண்டு த$_{3}$ாஸத$_{3}$ாஸீக$_{3}$ணமாயிருப்பர்களென்று மேலே சொல்லுகையாலும், இவர்களும் ஸபத்நீகராய்க்கொண்டு விஷ்ணுபத்னிக்கு அடிமையாயிருப்பர்களென்னுமிடம் ஸித்$_{3}$த$_{4}$மிறே. இவர்கள்தான் அஞ்ஜலி விஶோகைகளோடும், காந்தி வாருணிகளோடும், ருத்$_{3}$ராஸு கீர்த்திகளோடும், ஸௌத்ரவதியோடும், ஸுத$_{3}$ர்ஶன பத்னி விஜயபத்னியோடுங்கூட ஸகுடும்ப$_{3}$மாகவிறே ஜக$_{3}$த் குடும்பி$_{3}$யான ஸ்ரிய:பதிக்கு அடிமைசெய்வது. ஆகையிறே, 75. (**பரிஜநபரிசாரிகா பரிசரிதசரணயுக$_{3}$ள**) என்று அருளிச்செய்தது. இவர்கள்தான் ப$_{4}$ாக$_{3}$வதஸத்காரத$_{3}$ஶையிலும் a பதியினிற்பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவி, b பூசித்து நல்குவது தம் தேவியரோடே சேறவிறே.

இனி, இவர்களிலும் இவர்கள் மஹிஷிகள் c தே$_{3}$வ தே$_{3}$வதி$_{3}$வ்ய மஹிஷிக்கு அந்தரங்க$_{3}$ பரிசாரிகைகளாயிருக்கும்படியை, 79. (**ஸைந்ய து$_{4}$ரீணப்ராணஸஹாயாம் ஸௌத்ரவதீமாஶிஶ்ரயமம்ப$_{3}$ாம் । ஸ்ரீபத$_{3}$லாக்ஷாலாஞ்சி$_{2}$தஸேவாப்ரோதலஸத்$_{3}$தே$_{3}$ார்வல்லிவிலாஸாம் ॥**) 80. (**தார்க்ஷ்யபக்ஷதி வத$_{3}$ஸ்ய வல்லப$_{4}$ாம் ருத்$_{3}$ரயா ஸஹ ஸுகீர்த்திமர்ச்சயே । ஹர்ஷப$_{3}$ாஷ்பமபி கீர்த்திமர்த்தி$_{2}$நாம் யந்முகே$_{2}$ந கமலா கடாக்ஷயேத் ॥**) என்று ப$_{4}$ட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, பூ$_{4}$மிநீளைகளும் இவளுக்கு ஶேஷபூ$_{4}$தராய் ஸேவித்திருப்பர்கள். 81. (**ஸ்ரீஸஹாய: – உப$_{4}$ாப்$_{4}$யாம் பூ$_{4}$மி நீளாப்$_{4}$யாம் ஸேவித:**) என்றதிறே. 82. (**மாத$_{4}$வ ! த்வயி—**

a திருவாய் 10.9-10. b திருவாய் 7-10-11. c ஶரணாக$_{3}$திக$_{3}$த்$_{3}$யம்-1.

அஹம் ஶிஷ்யா ச த$_{3}$ாஸீ ச ப$_{4}$க்தா ச) என்று தான் அருளிச்செய்தாளிறே. 83. (**உத்பு$_{2}$ல்லபங்கஜதடாகமிவோப யாதி ஸ்ரீரங்க$_{3}$ராஜமிஹ த$_{3}$க்ஷிணஸவ்யஸீம்நோ: । லக்ஷ்மீம் விஹாரரஸிகாமிவ ராஜஹம்ஸீம் ச$_{2}$ாயாமிவாப்$_{4}$யுத$_{3}$யிநீமவநீஞ்ச தஸ்யா: ॥**) என்று "இவளுக்குப் பாத$_{3}$ச்ச$_{2}$ாயைபோலே பரதந்த்ரர்களாயிருப்பர்கள் என்றும், a புஷ்பாங்க$_{3}$ராக$_{3}$ங்களோபாதி பே$_{4}$ாகே$_{3}$ாபகரணங்களாய், a ஸ்தனப$_{3}$ாஹு த்$_{3}$ருஷ்டிகள்போலே அவயவபூ$_{4}$தராயிறே, அல்லாத மஹிஷீவர்க்க$_{3}$ங்களிருப்பது" என்றும் ப$_{4}$ட்டர் அருளிச் செய்தருளினரிறே. b "குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் திருவும் நிழல்போல்வனர்" என்னக்கடவதிறே.

ஆக, பூ$_{4}$மிநீளைகள் முதலான மஹிஷிகளும், திருவடி திருவனந்தாழ்வான் முதலான ஸூரிவர்க்க$_{3}$மும், c "கரை கண்டோர்" என்கிற முக்தரும் இவளுக்கு ஶேஷபூ$_{4}$தரென்று சொல்லுகையாலே, நித்யவிபூ$_{4}$தியடங்க இவளுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் என்னுமிடம் த$_{3}$ர்ஶிப்பிக்கப்பட்டது. அனந்தரம், லீலாவிபூ$_{4}$தியடங்க இவளுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து, அதில் ப்ரத$_{2}$மம் லீலாவிபூ$_{4}$திகாரணமான மூலப்ரக்ருதி இவளுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும்படியை த$_{3}$ர்ஶிப்பித்தருளுகிருர்:—(**யவநிகா மாயா ஜக$_{3}$ந்மோஹிநீ**) என்று. (**ஜக$_{3}$ந் மோஹிநீ மாயா தே யவநிகா**) அநாத்$_{3}$யஜ்ஞாநத்தாலே ஜக$_{3}$த்தை மோஹிப்பிக்கக்கடவதாய், விசித்ரகார்யகரணோபகரணமாகையாலே மாயாஶப்$_{3}$த$_{3}$வாச்யையாயிருக்கிற மூலப்ரக்ருதி, ஸௌந்த$_{3}$ர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்$_{3}$யநந்தகு$_{3}$ணக$_{3}$ண விஶிஷ்டமான உன்னுடைய தி$_{3}$வ்ய மங்க$_{3}$ளவிக்$_{3}$ரஹமும், தத$_{3}$ாத$_{4}$ாரமான தி$_{3}$வ்யாத்மஸ்வரூபமும்—ப்ரதிகூலர் த்$_{3}$ருஷ்டிகே$_{3}$ாசரமாகாமல் மறைக்கைக்குத் திரையாயிருக்கும். திரையாவது,– அந்தர்வர்த்தி பத$_{3}$ார்த்த$_{2}$ங்களை பஹிஶ்சரர்க்குத் தெரியாதபடி திரோத$_{4}$ானம்

a ஸ்ரீகு$_{3}$ண-26. b திருவிரு 3. c திருவாய் 8-3-10.

பண்ணுவதாய், ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்ததந்துக்களால் சமைக்கப்பட்டு நாநாவர்ணங்களாலே விசித்ரையாய், அத்யாஶ்சர்யவிஶிஷ்டையாய் இருப்பதொன்று; இதுவும்—தி3வ்ய த3ம்பதிகளுடைய தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் தி3வ்ய மங்க3ளவிக்3ரஹத்தையும், தி3வ்யாவயவங்களையும் அநாஶ்ரிதர்க்கு கோ3சரியாதபடி அஜ்ஞானத்தை விளைத்துத் திரோத4ாயகமான திரஸ்கரிணியாயிருக்கையாலும், 84. **(லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணும்)** என்கிறபடியே கு3ணத்ரய விஶிஷ்ட விசித்ரகர்மஸூத்ரத்தாலே கட்டப்பட்டு விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே ஆஶ்சர்யதமையாயிருக்கையாலும் திரையாக நிரூபிக்கிறுர்.

(ஜக3ந்மோஹிநீ) பரமாத்மவிஷயமாகவும், ப்ரத்யக3ாத்மவிஷயமாகவும், ஸ்வவிஷயமாகவும் அந்யதா2ாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞானங்களைப் பிறப்பித்து, அத்தாலே ஜக3த்தை மோஹிப்பிக்கையாலே "ஜக3ந்மோஹிநீ" என்கிறுர். பரமாத்மாவினிடத்தில் அந்யதா2ாஜ்ஞான விபரீத்ஜ்ஞானங்களைப் பிறப்பிக்கையாவது,— ஶ்ரிய:பதியாய், நிகி2லஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணகு3ணவிஶிஷ்டனுய், உப4யவிபூ4தி நிர்வாஹகனுயிருக்கிற புருஷோத்தமனை "நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரவஸ்து" என்று மாயாவாத3ம் சொல்லுதல்; "சித3சிதீ3ஶ்வரர்கள் மூன்றும் ஏகத்3ரவ்ய பரிணுமம்" என்று பே4தா3பே4த3ம் சொல்லுதல்; "கர்மானுஷ்டா2னத்துக்குச் சேதனனுண்டாகில், ப2லப்ரதா3னத்துக்குக் கர்மமுண்டாகில், இனி ஈஶ்வரன் ஏதுக்கு" என்று தத்ஸத்3பா4வத்தை இசையாதொழிதல்; ஏவமாதி3களான பு3த்3தி4களைப் பிறப்பிக்கை. ப்ரத்யக3ாத்மாவினிடத்தில் அந்யதா2ாஜ்ஞான விபரீத்ஜ்ஞானங்களைப் பிறப்பிக்கையாவது, 85. **(அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ர்யா)** என்கிறபடியே "தே3ஹமே ஆத்மா" என்னுதல், இந்த்3ரியாதி3களை ஆத்மா என்னுதல், தே3ஹ பரிணும்மென்னுதல், அந்யஶேஷமென்னுதல், ஸ்வதந்த்ரமென்னுதல், ஏவமாதி3யான விப்ரதிபத்திகளை விளைக்கை.

ஸ்வவிஷயமாக விபரீததீ4யை விளைக்கையாவது,— ஸ்வகார்யமான ஶப்3தா3ாதி3களிலே போ4க்3யத்வ பு3த்3தி4யைப் பிறப்பிக்கை. இவ்வர்த்த2 த்ரயத்தையும் பா4ஷ்யகாரர், 86. **(ப4க3வத்ஸ்வரூபதிரோதா4நகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போ4க்3ய பு3த்3தே4ர் ஜநநீம்)** என்றருளிச் செய்தாரிறே.

'மாயா' ஶப்3த3த்தாலே 87. **(மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்3யாத்)** என்கிறபடியே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் மாயையாகையாலேயிறே ஜக3ந்மோஹினியாயிற்று. 88. **(அநாதி3மாயயா ஸுப்த:)** என்னக் கடவதிறே. அஜ்ஞாநஹேதுவாயிறே இதுதானிருப்பது. ஆக, இப்படி மாயாஶப்3த3வாச்யையாய், ஜக3ன்மோஹினியான மூலப்ரக்ருதி யவனிகாரூபேண கிஞ்சித்கரித்து ஶேஷமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. யவனிகையாகில், அந்தர்வர்த்திகளோடு ப3ஹிஶ்சரரோடு வாசியற த்3ருஷ்டி ப்ரஸரண விரோத4த்தாலே அந்யோந்யாவலோகநிரோதி4னியாயிறே இருப்பது. அப்படியே ப்ரக்ருதியை யவனிகையாக ரூபிக்கும்போது பிராட்டிக்கும் கர்மவஶ்யத்வமும், அத்தாலே ப4க3வந்மாயாதிரோஹிதஜ்ஞானத்வமும் அங்கீ3கரித்ததாய் விடுமிறே. ஆகையால் இது சேரும்படி என்னென்னில்: தச்சே2ஷபூ4தையாய், தந்நியாம்யையாய், தத3தீ4நவ்யாபாரத்தையுமுடைத்தான ப்ரக்ருதி, ஸ்வாமினியாய், நியாமகையுமாயிருக்கிற இவளுடைய ஸர்வவிஷய த்3ருஷ்டி திரோதா4னம் பண்ணமாட்டாதிறே. 89. **(மாயயா ஸந்நிருத்3த4:)** என்றுகொண்டு கர்மவஶ்யையாகிலிறே மாயாதிரோஹிதஸ்வப்ரகாஶையாயிருப்பது. ஈஶ்வரனைப்போலே அகர்மவஶ்யையான இவளுக்குத் திரோதா4னம் கூடாதிறே. ஆகையாலே ப்ரதிகூலர்க்குத் தத்ஸ்வரூபரூபாதி3கள் யதா2வாகத் தோற்றுதபடி திரோதா4னம் பண்ணும்மத்தைப் பற்றத் திரஸ்கரிணியாக ரூபித்தவித்தால் ஒரு விரோத4மில்லை.

ஆகக் கீழ் நித்யவிபூ4தியிலுள்ளார் இவளுக்கு ஶேஷபூ4தராயிருக்கும்படியை த3ர்ஶிப்பித்தருளி, லீலாவிபூ4தி காரணமான மூலப்ரக்ருதியினுடைய ஶேஷத்வத்தை அருளிச்செய்து, தத3ாரப்3த4ாண்ட3ாந்தர்வர்த்திகளாய், தாத்3ருஶப்ரக்ருதிமோஹிதராய், கர்மவஶ்யருமான ப்3ரஹ்மாதி3கள் ஸபத்நீகராய்க்கொண்டு இவளுக்கு அடிமையாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறுர் மேல்,— (ப்3ரஹ்மேஶாதீ3த்யாதி3யால்) திரைவளைத்திருக்கவேண்டும்படி லோகவிலக்ஷணரான தி3வ்யத3ம்பதிகளைச் சொல்லி,58.**(ஜாக்3ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச)** என்றுகொண்டு திரைக்குள்ளோடு புறம்போடு வாசியற A உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்து வாழும் அந்தரங்க3ரைச் சொல்லி, திரைதன்னைச் சொல்லி, திரைக்குப் புறம்பு நின்று ஸேவித்திருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. a கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலானிறே. b "நீருடி தான் காண மாட்டாத" c "கார் செறிந்த கண்டத்தான் எண்கண்ணன் காணன், அவன் வைத்த பண்டைத் தானத்தின் பதி" என்றருளிச்செய்தார்களிறே ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார்கள். d நெற்றிமேல் கண்ணனும் நிறைமொழிவாய் நான்முகனும், நாட்டமாயிரத்தானும் தாந்தாம் கற்ற பெற்றியால் வணங்குமத்தனை போக்கி, கரையருகே நின்று கூப்பிடுகிறவர்கள் கரைகாணமாட்டார்களிறே. e "சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறியலாமோ" என்னக்கடவதிறே.

(ப்3ரஹ்மேஶாதீ3த்யாதி3) **90. (யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3த4ாதி பூர்வம்)** என்கிறபடியே திருநாபீ4கமலத்திலே அவ்யவத4ாநேந பிறக்கையாலே உனக்குப் புத்ரனான ப்3ரஹ்மா, தஜ்ஜ்யேஷ்ட2 புத்ரனாகையாலே உனக்குப் பௌத்ரனான ருத்3ரன், ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே **91. (ஸேந்த்3ர:)** f "தளிரொளி இமையவர் தலைவன்" g "நின்ற சசிபதியை"

A திருவாய் 3-3-1. a முதல்-திருவ-56. b நான்-திருவ் 27.
c நான்-திருவ 73. d பெரியதிரு 11-6-3. e திருவாய் 2-8-12.
f திருவாசிரி 7. g திருவாய் 7-6-7.

a "வெண்பகட்டிலொருவன்" என்று இவர்களோடே ஸஹபடி2க்கும்படியான நிலைமையுடைய இந்த்3ரனையும், b இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர்குழாத்தையும் சொல்லுகிறது. ஆக, இப்படி விபு3த4ஶ்ரேஷ்ட2ரான ப்3ரஹ்மருத்3ரர்கள் முதலான தே3வதாஸமூஹம் உனக்கு த3ாஸக3ணமாய், தத்பத்னிகளான ஸரஸ்வதீ ருத்3ராணீ இந்த்3ராணீ ப்ரப்4ருதிகளும் தத்3த3ாஸீபூ4தரான அப்ஸரஸ்ஸங்க4ங்களும், உனக்கு த3ாஸீக3ணமாய் த3ாஸக்ருத்யத்திலே அநவரதாந்வயத்தை உடையராய்க்கொண்டு ஸத்தைபெற்றிருப்பர்கள். இத்தால் c நீலார் கண்டத்தம்மானும் நிறை நான்முகனும் இந்திரனும் — சேலேய் கண்ணார் பலர் சூழ ஸேவித்திருக்கும்படியைச் சொல்லிற்றுயிற்று.

d "திருமாலைக் கைதொழுவர்" **92. (ஹிரண்யக3ர்பப4ஸ் ஸமவர்த்ததாக்3ரே பூ4தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்)** என்றும், **93. (யோ தே3வாநாம் ப்ரத2மம் புரஸ்தாத் விஶ்வாதி4கோ ருத்3ரோ மஹர்ஷி: | ஹிரண்யக3ர்ப்ப4ம் பஶ்யதி ஜாயமாநம் ஸ நோ தே3வஶ் ஶுப4யா ஸ்ம்ருத்யா ஸம்யுநக்து ||)** என்றும் சொல்லுகிறபடியே காரணத்வ நிப3ந்த4நோத்கர்ஷ த3ர்ஶனத்தாலே ஈஶ்வரத்வஶங்காஸ்பத3ரான ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களோடு தச்2சங்காऽநாஸ்பத3ரான இந்த்3ராதி3களோடு வாசியற ஸர்வரும் இவளுக்கு த3ாஸபூ4தர் என்று தோற்றுகைக்காக (ஸுரவ்ரஜ:) என்கிறுர். இங்ஙனேயாகில், ஜக3த்காரணபூ4தராக ப்ரமாணப்ரஸித்3த4ராயிருக்கிற இவர்கள் இம்மிது2னத்துக்கு e இனமினமாக வழிபாடு செய்வார்களென்று சொல்லுகை கீழ்ச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்3த4மன்றோ? என்னில்: கீழ்ச் சொன்ன ஹிரண்யக3ர்ப்ப4 ருத்3ரஶப்3த3ங்கள் யோக3த்தாலும் அபர்யவஸாநவ்ருத்தியாலும் நாராயணனை ப்ரதிபாதி3க்கிறனவாகையாலே விரோத4மில்லை.

a பெரியதிரு 11-6-3. b நாச்-திரு 6-3.
c திருவாய் 6-10-8. d முதல்-திருவ-52. e 6-10-6.

ஆகையிறே 94. **(ந ப்3ரஹ்மா நேஶாந:)** என்று இவர்களை ஸம்ஹார்யராகச் சொல்லி, 95. **(அத2 புருஷோ ஹ வை நாராயணோऽகாமயத ப்ரஜாஸ் ஸ்ருஜேயேதி। நாராயணாத் ப்3ரஹ்மா ஜாயதே। நாராயணாத்3 ருத்3ரோ ஜாயதே। நாராயணாதி3ந்த்3ரோ ஜாயதே। நாராயணாத்3 த்3வாத3ஶாதி3த்யா ருத்3ரா வஸவஸ் ஸர்வாணி ச2ந்தா3ம்ஸி॥)** 94. **(தத்ர ப்3ரஹ்மா சதுர்முகோ2ऽஜாயத) (த்ர்யக்ஷஶ் ஶூலபாணி: புருஷோऽஜாயத)** என்று இவர்களை ஸ்ருஜ்யராகச் சொல்லிற்று. ஆகையிறே 94. **(ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்)** என்று, "நாராயணனே ஸகலஜக3த்காரணபூ4தன்" என்று உபனிஷத்துக்கள் ஓதிற்று. a "நான்முகக் கொழுமுளை யீன்று, முக்கணீசனொடு தேவு பல நுதலி, மூவுலகும் படைத்த உந்தி மாயக்கடவுள் மாமுதலடியே" என்றும், b "நான்முகன் தன்னொடு தேவருலகொடு உயிர் படைத்தான்" என்றும் இவ்வர்த்த2த்தை த்3ரமிடோ3பனிஷத்து த3ர்ஶிப்பித்ததிறே. 96. **(கஶ்யோத3ரே ஹர விரிஞ்சிமுக2: ப்ரபஞ்ச:)** என்றும், 97. **(விபோ4ர் நாபீ4பத்3மோ விதி4ஶிவநிதா3நம்)** என்றும் ஆழ்வார்களை அடியொற்றின ஆசார்யர்களும் இப்படி த3ர்ஶிப்பித்தார்களிறே.

இப்படி உப4யோபனிஷத் ப்ரஸித்3த4மான ஜக3த்காரணத்வத்திலே c ஸ்தி2ரசரரசநாதாரதம்யத்திலே ப்ரமாணமான c ப்4ரூப4ங்க3த்தையுடையளாய், d ஸ்வர்க்க3து3ர்க்க3த்யாதி3களைப் பண்ணும்போது d ஸ்வேங்கி3தபராதீ4னனாய்க்கொண்டு ஸர்வத்தையும் பண்ணும்படி தத்3வல்லபை4யாய், அவனுடைய e சித3சித்3விதா4நவ்யஸனத்தை ஸார்த்த2மாக்குமவளாய், தத்பத்னியாகையாலே ஸர்வலோகத்துக்கும் மாதாவாய், அவன் பிதாவாகையாலே ஸர்வர்க்கும் பிதா மாதாக்கள் 98. **(மாத4வ:)** என்னும்படி திருமாலிறே. ஆகையிறே f "திசைமுகனார்

a திருவாசிரி 4. b திருவாய் 4-10-1. c ஸ்ரீகு3ண 4.
d ஸ்ரீஸ்தவம் 1. e ஸ்ரீகு3ண-1. f பெரியதிரு 2-2-7.

தங்களப்பன்" a "நான்முகற்குத் தந்தைகாண்" என்று ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கும் பிதாவென்றும், 1. **(பித்ருதே3வோ ப4வ)** என்கிறபடியே, b "ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்" என்னும் பரதே3வதையாகவும் அருளிச்செய்தது. இவர்கள்தாங்களும் c "எந்தையெமக்கருளென நின்று" என்று பித்ருத்வத்தை அநுஸந்தி4த்து, d "எம்மை— நின்னுள்ளே தோற்றிய இறைவா" என்று பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஶேஷஶேஷிபா4வஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்ந்து, e இறையாதலறிந்தேத்திக் f கந்தமலர்கொண்டு தொழுது g மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவாராய் g அந்தியம்போதிலே திருவந்திக்காப்பிட்டு h சிற்றஞ்சிறுகாலையிலே வந்து திருப்பள்ளியுணர்த்தி i அலங்கலம் தொடையல் கொண்டு, j மாநிதி கபிலை முதலான j "படிமெய்க்கலம் காண்டற்கு ஏற்பனவாயின கொண்டு" என்று சொல்லும்படி ஆராத4னோபகரணங்களெல்லாம் ஏந்திக்கொண்டு i அடியிணை பணிந்து k வண்ணச்சிறுத் தொட்டில் வரக்காட்டுவது; l இடைவிரவிக்கோத்த உடையார் கனமணியோடொண் மாதுளம்பூ விடுதருவது; m எழிலுடைக் கிண்கிணி தந்துவனாய் நிற்பது; n சங்கின் வலம்புரியும் அங்கைச் சரிவளையும் போத்தருவது; o அழகிய ஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு தொழுவது; p ஓதக்கடலின் ஒளிமுத்தினாரமும் சாதிப்பவளமும் சந்தச்சரிவளையும் விடுதருவது; ஆக, இப்படி q "நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால் சீரேறு வாசகம் செய்ய நின்ற திருமால்" என்கிறபடியே, இவர்களெல்லாரும் ஶேஷஶேஷிபா4வமுறையாலே ஶ்ரிய:பதிக்கு அடிமை செய்து r "என்திருமார்வன்தன்னை" என்று தொடங்கி

a பெரியதிரு11-5-2. b நான்-திருவ96. c பெரியதிரு4-1-4. d திருவாய் 2-2-10. e 3-1-10. f பெரியதிரு 5-10-7. g பெரியாழ்-திரு 2-8-1. h திருப்பாவை 29. i திருப்பள்-5. j திருப்பள்-8. k பெரியாழ்-திரு 1-4-1. l ஷை 1-4-2. m ஷை 1-4-3. n ஷை 1-4-4. o ஷை 1-4-5. p ஷை 1-4-6. q பெரியாழ்-திரு 4-1-5. r திருவாய் 7-6-7.

அருளிச்செய்தபடியே இவர்கள் தங்கள் மஹிஷிகளோடே விஶிஷ்டத்துக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கையாலே இருவர்க்கும் ஶேஷபூ4தராயிருக்கும்படியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (ப்3ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜஸ்ஸத3யிதஸ் த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:) என்கிறார்.

(தா3ஸீக3ண:) லோகத்திலே a வநஸ்பதி ப்3ருஹஸ்பதி தாரதம்ய ஹேதுவான பரிபூர்த்தியையுடைய a பா4ரதியைப் பாத3சேடியாயுடையவளாயிறே இவளிருப்பது. மலைமகளுக்குத் தலைமகளான கலைமகள் மலர்மகளுக்கு மனையடிமையென்றபோதே, மற்றுள்ளார் அடிமையென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே. 99. **(த்ரய ஏவாத4நா ராஜந் பா4ர்யா)** என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்3ரஹ்மாதி3கள் ஶேஷபூ4தரென்றபோதே தத்பத்னிகளுக்கும் ஶேஷத்வம் ஸித்3த4மாயிருக்க, "ஸத3யித:" என்று விஶேஷித்தருளுவானென்னென்னில்: ப்3ரஹ்மாதி3கள்பக்கல் சிலர்க்கு ஈஶ்வரத்வஶங்கா ப்4ராந்தியாலே தத்பத்னிகள்பக்கலிலேயும் லக்ஷ்ம்யஶப்4ராந்தி உண்டாயிருக்குமிறே. தந்நிராகரணார்த்த2ம் "ஸத3யித:" என்று விஶேஷித்தருளுகிறார். அவர்கள்பக்கல் ஈஶ்வரத்வ ஶங்காநிராகரண ஶ்ருத்யாதி3களாலே தத்பத்னிகள்பக்கல் லக்ஷ்ம்யஶவாத3மும் நிராக்ருதமிறேயென்னில்: தாத்பர்யத்தாலே ஸித்3தி4ப்பதிலும் ஶப்3த3த: சொல்லுகை மிகவும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்குமிறே. அதுதோன்ற இப்படி அருளிச்செய்யக் குறையில்லை. ஆக, இப்படி ப்ரதா4னரான ப்3ரஹ்மாதி3கள் இவளுக்கு ஶேஷபூ4தரானால், இவ்வருகுள்ளார் ஶேஷபூ4தரென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்3த4மிறே. ஆக, உப4யவிபூ4தியும் இவளுக்கு ஶேஷமென்று த3ர்ஶிப்பித்தாராயிற்று.

இப்படி, "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்று கர்த்தர்யர்த்த2த்தையும், "ப2ணிபதி: ....தா3ஸீக3ண:" என்று கர்மண்யர்த்த2த்தையும் உடையவளாகையாலே

a ஸ்ரீஸ்தவம்-9.

"ஸ்ரீ:" என்று உனக்குத் திருநாமமென்கிறார்— (ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே) இத்யாதி3யாலே. "ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்றும், "ஶ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" என்றும் சொல்லுகிற வ்யுத்பத்தித்3வயார்த்த2மும் உண்டானாலிறே ஸ்ரீஶப்3த3ம் ஸார்த்த2மாவது. அன்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன விஷ்ணுபத்னீத்வத்துக்கும் உப4யவிபூ4திஶேஷித்வத்துக்கும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் தேடவேணுமோ? ஸர்வஶேஷித்வவாசகமாய் உனக்கு அஸாதா4ரணமான திருநாமமே போராதோ? என்கிறாராகவுமாம். (ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி) 100. **(அந்தர்ப3ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண:)** என்றும், a "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள்" என்றும், b "பொங்கு புணரி" என்றும் அர்த்த2த்தைச் சொல்லிப் பின்பு ஶப்3த3த்தைச் சொன்னாப்போலே, இங்கும் ஸ்ரீஶப்3தா3ர்த்த2த்தை முந்துற அருளிச்செய்து, அநந்தரம் ஸ்ரீஶப்3த3த்தை அருளிச்செய்கிறார்,– (ஸ்ரீரிதி) என்று. 101. **(தே3வோ நாமஸஹஸ்ரவாந்)** என்று c பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடையனானாலும் c "நாராயணன்" என்று அவனுக்கு நிரூபகமானாப்போலே, "லக்ஷ்மீ:" என்று தொடங்கி அநேகம் திருநாமங்களுண்டேயாகிலும், இவளுக்கு அஸாதா4ரண நிரூபகம் "ஸ்ரீ:" என்கிற திருநாமமானாகையாலே (ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே) என்கிறார். ஸர்வாதி4கவஸ்துவுக்கு வாசகஶப்3த3ம் இதுவல்லதில்லாமையாலே (ஸ்ரீரித்யேவ) என்று அவதா4ரிக்கிறார்.

"ஸ்ரீங்-ஸேவாயாம்", "ஶ்ரு-விஸ்தாரே", "ஶ்ரூ-ஹிம்ஸாயாம்", "ஶ்ரு-ஶ்ரவணே" இத்யாதி3தா4துபே4த3த்தாலே ஸ்ரீஶப்3த3த்துக்கு அநேகார்த்த2ங்களுண்டாயிறே இருப்பது. அவ்வர்த்த2பே4த3ங்களைப்பற்ற நிருக்திபே4த3ங்கள் உண்டாயிருக்குமிறே. ஆகையாலே, "ஸ்ரீயத இதி-ஸ்ரீ:" "ஶ்ருணாதீதி-ஸ்ரீ:" "ஶ்ருணோதீதி-ஸ்ரீ:" "ஶ்ராவயதீதி-ஸ்ரீ:" இத்யாதி3நிருக்திகள் இவ்விடத்திலே

a திருவாய் 1-2-10. b பெரியதிருமொழி 6-10-9. c திருவாய் 9-1-1.

விவக்ஷிதங்கள். 46. (ஶ்ருணோதி நிகி2லாந் தோ3ஷாந் ஶ்ருணாதி ச கு3ணைர்ஜக3த் | ஶ்ரீயதே சாகி2லைர்நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பத3ம் || ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருணதீமபி ||) என்று இவைகள்தான் ப்ரமாண ப்ரஸித்3த4ங்களாயிறே இருப்பது. அகி2லசேதனருக்கும் ஆஶ்ரயணீயையாய், தான் அவனை ஆஶ்ரயித்து லப்3த4 ஸ்வரூபையாய், ஆஶ்ரிததோ3ஷங்களை ஹிம்ஸித்து, அத்3வேஷாதி3கு3ணங்களை விஸ்தரிப்பித்து, ஆஶ்ரிததைந்யோக்திகளை ஶ்ரவித்து, இவர்களை அங்கீ3கரிக்கைக்கு அனுகு3ணமான வசனங்களை அவனை ஶ்ரவிப்பிக்கை முதலான ஆகாரங்கள் புருஷகாரபூ4தையான பிராட்டிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களாகையாலே இந்நிருக்திகள் எல்லாவற்றையும் ஶ்ரீஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2மாக ஆசார்யர்கள் அநுஸந்தி4ப்பார்கள்.

இப்படிக் கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களாலே அவனுக்கும் பூஜ்யையாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (ப4க3வதி) என்று. 102. (தத்ர பூஜ்யபதா3ர்த்தோ2க்தி பரிப4ாஷாஸமந்வித:) என்று ப4க3வச்ச2ப்3த3ம் பூஜ்யவாசியாய், அகி2லசேதனர்க்கும் பூஜ்யனான அவன்தனக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்றபடி. a ப4க3வந்நாராயணனுக்குப் பூஜ்யையாகையாலேயிறே 49. (ப4க3வதீம்) என்று அருளிச்செய்தது. ஆகையிறே b ''நன்மார்பின்மேலும்'' என்று அர்ச்சிக்கிறது. இப்படி ஸ்வரூபத்தாலும் கு3ணத்தாலுமாயிருக்கும் ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3 கல்யாணகு3ணங்களை உடையளாய், ஹேயகு3ணரஹிதையுமாயிருக்கையாலே (ப4க3வதி) என்கிறார். 102. (மைத்ரேய ப4க3வச்ச2ப்3த3: ஸர்வகாரண காரணே | ஸம்ப4ர்த்தேதி ததா2 ப4ர்த்தா ப4காரோऽர்த்தத்3வயாந்வித: | நேதா க3மயிதா ஸ்ரஷ்டா க3காரார்த்த2ஸ்ததா2 முநே | ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்3ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸஶ் ஶ்ரிய: | ஜ்ஞாநவைராக்3யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம் ப4க3 இதீரணா |

a ஶரணாக3திக3த்3ய-1. b திருவாய் 1-9-7.

வஸந்தி தத்ர பூ4தாநி பூ4தாத்மந்யகி2லாத்மநி | ஸ ச பூ4தேஷ்வஶேஷேஷு வகாரார்த்த2ஸ் ததோऽவ்யய: | ஏவ மேஷ மஹாஶப்3த3: கீர்த்யதே ப4க3வாநிதி | பரமப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய வாஸுதே3வஸ்ய நாந்யக3: | ஜ்ஞாநஶக்திப3லைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: | ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யாநி விநா ஹேயைர்கு3ணாதி3பி4: ||) என்கிறபடியே ஹேயகு3ணராஹித்ய ஸத்3கு3ணஸாஹித்யங்களிரண்டும் ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யங்களாயிறே இருப்பது. ஆகையிறே 102. (ஷண்ணாம் ப4க3 இதீரணா) என்று ப4க3வச்ச2ப்3த3த்துக்கு ஜ்ஞானாதி3கு3ணங்கள் அர்த்த2மாகவும், '' அங் '' என்கிற பத3த்துக்கு ஹேயராஹித்யம் அர்த்த2மாகவும் ப4ட்டர் வ்யாக்3யானம் செய்தருளிற்று. '' அங் '' என்கிறது, நஞர்த்த2மாயிருக்கிறது எங்ஙனேயென்னில்: ''ந'' என்கிறவிடத்தில், ''ங்'', ''அ'' என்று பிரிவுண்டாய், அதிலே ''ங்'' என்றது ப்ரக்ருதியாய், ''அ'' என்கிறது ஸுக2முகோ2ச்சாரணமாயிறே இருப்பது. இவ்விடத்தில் ''அங்'' என்று முன் பின்னாய், பின் முன்னாயிருக்கிறது; ச2ாந்த3ஸப்ரயோக3மிருக்கும்படி. இவ்விடத்தில், ''103. (பஶ்யக: கஶ்யபோ ப4வதி) என்றாப்போலே'' என்றிறே அருளிச்செய்வது. ஆகையாலே, ஹேயகு3ணராஹித்ய ஸத்3கு3ண ஸாஹித்யங்கள் ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யங்களென்னத் தட்டில்லை.

இவ்விடத்தில் ஹேயமாவது — ஆஶ்ரிததோ3ஷ கு3ணஹானிகள் பார்த்து அவர்களை உபேக்ஷிக்கை. தத்3ராஹித்யமாவது — அவையிரண்டும் அடுகுவளமாக அங்கீ3கரிக்கை. a ஆர்த்3ராபராதை4களான ராக்ஷஸிகளை அபராத4மே பற்றாசாக அங்கீ3கரித்து ரக்ஷித்தாளிறே. 104. (த்ராஹி த்ராஹி) என்ற / அண்டஜாத4மனையும் அங்கீ3கரித்துத் திருவடிகளிலே தலையாக ரக்ஷித்ததும் உண்டிறே. கு3ணங்களாவன — ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3கள். தத்ஸாஹித்யமாவது — அவை ஸ்வரக்ஷண ஹேதுவாய், தன் பக்க

a ஸ்ரீகு3ண-50. / அண்டஜ அத4மன்—பக்ஷிகளில் தாழ்ந்த காகாஸுரன்.

லிலே சுவறிவிடுகையன்றிக்கே, பரரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாகப் புறவெள்ளமிடும்படி ஸம்பந்நமாயிருக்கை. இவற்றை ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக்காமல் 105. (தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்) என்றிருந்து, 106. (ஶீதோ ப4வ) 107. (ப4வேயம் ஶரணம் ஹி வ:) என்று பரரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக்கினுளிறே. இவற்றை கு3ணமென்னலாவது–பரார்த்த2மானபோதிறே. ஆகையிறே 108. (கு3ணாக3ணுஶ்ச ஜ்ஞாநஶக்த்யாத3யஸ்தே....ஸகலம் ஸம்ஶ்ரிதார்த்த2ம் சகர்த்த2) என்று அருளிச்செய்தது. இவன்கு3ணங்களுக்கு வ்யாவர்த்யர் தத்3வ்யதிரிக்தர். இவள்கு3ணங்களுக்கு வ்யாவர்த்யன் அவன். அவன்கு3ணங்கள் பும்ஸ்த்வ ப்ரயுக்தமான ஸ்வாதந்த்ர்ய விஶிஷ்டமாய், பித்ருத்வப்ரயுக்தமான [a] ஹிதஸ்ரோதோ வ்ருத்தியாலே கலங்கினபோதுண்டான ப்ரதாபத்தாலே து3ராஸத3மாய், அத ஏவ புருஷகார ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். ஆகையிறே இவள்கு3ணங்களாலே தத்3கோ3ஷ்டி2 [b] லகு4தரையாயிற்று.

ஆக, இப்படிப் பாபமே பச்சையாக அங்கீ3கரிக்கைக்கு ஹேதுவாய், பரார்த்தை2கவேஷமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கல்யாணகு3ணபூர்த்தியை ப4க3வச்ச2ப்3த3ம் சொல்லுகிறது. 109. (ஜ்ஞாநாதி3ஷட்3கு3ணமயீ), 110. (ஜ்ஞாநஶக்திப3லைஶ்வர்ய வீர்யஶக்திப்ரப4ாவிநீம்) என்னக்கடவதிறே. 111. (ஸ. தி3ஶது ப4க3வாநஶேஷபும்ஸாம்), 112. (ஸ்மர்த்தவ்யோ ப4க3வாந்), 113. (மோத3தே ப4க3வாந்) 49. (ப4க3வந் நாராயண) என்று அவனை நிர்தே3ஶித்தாப்போலே, தத்துல்யஶீலையான இவளை வ்யவஹரிப்பதும் "ப4க3வதீ" என்றிறே. இந்தப் பூர்த்திதான், கீழ் "புருஷோத்தமன்" என்று சொன்ன பூர்த்திக்கு அடியாயிறே இருப்பது. 49. (ப4க3வந் நாராயண) என்று இவள்பூர்த்திக்கு அடியுடைமை. "ஸ்ரீமந் நாராயண" (த்3வயம்) என்றிறே அவன் பூர்த்திக்கு அடியுடைமை. 114. (ஸ்வத: ஸ்ரீ:) இத்யாதி3.

a ஸ்ரீகு3ண 52. b ஸ்ரீகு3ண 50.

இப்படிப்பட்ட அதிஶயஶாலினியான உன்னை யதா2வத்தாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்போமோ? என்கிறார் (த்வாம் வயம் கத2ம் ப்3ரூம:) என்று. (த்வாம்) உக்தப்ரக்ரியையாலே விஷ்ணுபத்னியாய், ததி3தரஸர்வஸ்வாமினியாய், தத3நுரூபாஸாத4ாரணமான நாமநிர்தி3ஷ்டையாய், ப4க3வத்3விலக்ஷணஜ்ஞானஶக்த்யாதி3 கல்யாண கு3ணபூ4ஷிதையாய், இவ்வாகாரங்களினலே ஸகலோபனிஷத் ப்ரஸித்3தை4யான உன்னை. (த்வாம் வயம் கத2ம் ப்3ரூம:) ப்3ரஹ்மப4ாவனைகநிஷ்ட2ரான ஸநகாதி3களுக்கும், உப4யப4ாவநாநிஷ்ட2ரான ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கும், ப்3ரஹ்மப்ரதிபாத3கங்களான வேத3ங்களுக்கும் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணுத ப்ரப4ாவத்தை உடைய உன்னைப் பரிமிதஜ்ஞாநஶக்திகரான நாங்கள் பரிச்சே2தி3த்துப் பேசுவது எங்ஙனே? என்கிறார். 115. (ந தே வர்ணயிதும் ஶக்தா கு3ணாந் ஜிஹ்வாऽபி வேத4ஸ:) 116. (ப்3ரஹ்மாத்3யாஸ் ஸகலா தே3வா மூநயஶ்ச தபோத4நா:। த்வாம் ஸ்தோதுமபி நேஶாநா:) 117. (உத்3ப4ாஹு ஸ்த்வாமுபநிஷத3ஸாவாஹ நைகா நியந்த்ரீம்) என்னக் கடவதிறே. [a] "நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் — திருமால் தன்மையை யாரறிகிற்பார்" என்றும், [b] "மாமலரான் வார்சடையான் என்றிவர்கட்கு எண்ணத்தாமோ" என்றும், 'ப்3ரஹ்மாதி3களும் இவளுடைய வைப4வத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண அஸமர்த்த2ர்' என்று அருளிச்செய்தார்களிறே; மேலே மேலே புருஷர்களைக் கல்பித்து உத்ப்ரேக்ஷித்தவளவிலும் ஓரொரு கு3ணங்களை அவதி4 காணவொண்ணுமையாலே, 118. (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று வேத3ங்களும் நிவ்ருத்தமாம்படி நிரவதி4கமான ஆநந்த3த்துக்கும் ஹேதுபூ4தையாய், [c] சுலகித ப4க3வத்3வைஶ்வரூப்யானுப4ாவையுமான இவளுடைய ப்ரப4ாவம் பரிச்சே2தி2க்கவொண்ணுதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

a திருவாய் 8-3-9. b மூன்-திருவ 97. c ஸ்ரீகு3ண 4.

(வயம்) என்று ஆத்மநி பு3ஹுவசநம். a "என்னுடையாருயிரார்" என்னுமாபோலே க்ஷேபோக்தியாகவுமாம். 119. (மஹ்யம் நமோऽஸ்து கவயே) என்று தம்மை கூர்ஹித்துக்கொண்டாரிறே. 120. (ஸ்தோதும் கே வயமித்யதூ3ஶ்ச ஜக்3ருஹு: ப்ராஞ்சோ விரிஞ்சாத3ய:) என்னக்கடவதிறே. அதூ2வா, (வயம்) 121. (மஹார்ணவாந்தர் நிமஜ்ஜதோரணு-குலாசலயோ: கோ விஶேஷ:) என்கிறபடியே வேத3ங்களுக்கும் சதுர்முகூ2ப்ரமுகூ2ர்க்கும் 122. (அபி மே ஜந்ம சதுர்முகூ2ாத்மநா) என்று அவர்களை த்ருணீகரித்திருக்கிற தமக்கும் அந்யோந்யம் தாரதம்யமுண்டேயாகிலும், இவளுடைய மஹிமார்ணவத்திலே மக்2ன்ராமிடத்தில் ஒரு வைஷம்யமில்லாமையாலே எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு "வயம்" என்கிறாராகவுமாம். 122*. (மாதங்க3ஶ்ச மஹாந்) இத்யாதி3. கீழ் உக்தரானவர்களோடு ஒருவராய்ப் பரிச்சே2தி3க்கமாட்டாமையேயன்றிக்கே, எல்லாரும் கூடி ஏககண்ட2ராய்ப்பேசினாலும் மேலெல்லை காணவொண்ணாது என்று "வயம்" என்கிறதாதல். (த்வாம் வயம்) b "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்னுமாபோலே ஸ்தோத்ருஸ்தோதவ்யக3தோத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுடைய எல்லை நிலத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக (த்வாம் வயம்) என்கிறார். c "அவரை நாம்-அவ்வண்ணத்தவர்" என்னுமத்தனை என்றாப்போலே (த்வாம் வயம் கத2ம் ப்3ரூம:) என்கிறார்.

ஆக, இத்தால்—"ப4க3வத்3விலக்ஷணஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கல்யாணகு3ணபூர்ணையாய், கு3ணங்களுக்கு வாசகமாய் ஸர்வோத்கர்ஷப்ரகாஶகமான திருநாமத்தை உடையையாய், ஸத3யிதரான ப்3ரஹ்மாதி3களை தா3ஸதா3ஸீக3ணமாக உடையையாய், அண்ட3காரணமான மூலப்ரக்ருதி நிர்வாஹகையாய், 'விஷ்ணுபத்நீ' என்கிற மேன்மையை உடையையாய், இவ்வாகாரங்களாலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி3

a திருவாய் 7-6-5. b திருவாய் 5-1-7. c திருநெடு 21.

2. யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந இவ
த்வத்3வல்லபே4ாऽபி ப்ரபு4:
நாலம் மாதுமியத்தயா நிரவதி4ம்
நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:।
தாம் த்வாம் தா3ஸ இதி ப்ரபந்ந இதி ச
ஸ்தோஷ்யாம்யஹம் நிர்ப்ப4யோ
லோகைகேஶ்வரி! லோகநாத2த3யிதே!
தா3ந்தே! த3யாம் தே வித3ந்॥

2. பதவுரை:— லோகைகேஶ்வரி—லோகத்திற்கு ஒரே ஈஶ்வரியாயிருப்பவளே!, லோகநாத2த3யிதே — லோகங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான எம்பெருமானுக்கு ப்ரிய மஹிஷியாயிருப்பவளே! தா3ந்தே—கருணைகல்பவல்லியே! யஸ்யா: தே—எந்த உன்னுடைய, நிரவதி4ம்—அளவற்றதும், ஸ்வத: நித்யாநுகூலம் — இயற்கையாகவே (ப4க3வானுக்கு) எப்போதும் அனுகூலமாயிருப்பதுமான, மஹிமாநம்-பெருமையை, ப்ரபு4: த்வத்3வல்லப4: அபி—ஈஶ்வரனான உன்னுடைய வல்லப4னும், ஆத்மந: இவ—தன்னுடைய பெருமையைப்போல், இயத்தயா—இவ்வளவென்று, மாதும் ந அலம் — அளவிட்டறியமாட்டானே, தாம் த்வாம்—அப்படிப்பட்ட உன்னை, தா3ஸ: இதி—'தா3ஸன்' என்றும், ப்ரபந்ந: இதி ச—'ஶரணமடைந்தவன்' என்றும், தே த3யாம் வித3ந் அஹம்—உன்னுடைய கருணையை அறியும் நான், நிர்ப்ப4ய:—ப4யமற்றவனாய், ஸ்தோஷ்யாமி—துதிக்கிறேன்.

ப்ரமாணப்ரஸித்3தை4யாயிருக்கிற உன்னைப் பரிமிதஜ்ஞானஶக்திகரான நாங்கள் பரிச்சே2தி3த்துப் பேசுவது எங்ஙனே? என்று பிராட்டியுடைய பெருமையை த3ர்ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு 123. (ஸ்துமஹே வயம் கிமிதி தம் ந ஶக்நும:) என்றாப்போலே, ஸ்தோத்ராக்ஷேபபுரஸ்ஸரமாக ஸ்தோத்ராந்நிவ்ருத்தராகிறார். இஶ்லோகத்தால் கட2வல்ல்யுபனிஷத்ஸித்3த4மான த்3வயத்தில் ஶ்ரீஶப்3த3த்தை ஸார்த்த2மாக அநுஸந்தி4த்தருளினாராயிற்று.

ஶ்லோகம் 2. அவ:—(யஸ்யாஸ்த இத்யாதி$_3$) ஜ்யேஷ்ட$_2$
ஞகையாலே ராஜ்யதா$_3$ரங்களைப் பறிகொடுத்துச் சுர
மடைந்த ஸுக்$_3$ரீவனைப்போலே, ஜ்யேஷ்ட$_2$புத்ரன் கையிலே
அவையிரண்டையும் a பொய்ச்சூதில் தோற்கையாலே
a பொறையுடை மன்னரான b பாண்டவர் தம்முடைய
பாஞ்சாலியை c மறுக்கி வல்வலைப்படுத்துகைக்கு d அரசர்
தமரசற்கு இளையவனான து$_3$ஶ்ஶாஸனன் d அவ்வணியிழை
யைச் சென்று "எந்தமக்கு உரிமைசெய்" என்று e சுரி
குழலையும் துகிலையும் பற்றி வரவீர்க்க, க்ருஷ்ணையும்
f கேஶக்$_3$ரஹ(ண)ப்ராப்தையாய்க்கொண்டு, "அஶுத்$_3$தை$_4$
யாய் ஏகவஸ்த்ரையான என்னை, குருக்களுடைய முன்னே
நயிப்பிக்கை அந்யாயங்காண்" என்று கூப்பிடச்செய்தே
யும் கலைதலைகளைக் கைவிடாமையாலே, கைவிடும்படி
ஸம்ப்ராப்தமான மஹாபத்திலே "**124. (ஹா க்ருஷ்ண
த்$_3$வாரகாவாஸிந்)** இத்யாதி$_3$—g எங்குற்றுயெம்பெருமான்!,
இவ்வவஸ்தை$_2$யை ஆபன்னையாய், அநாதை$_2$யான என்னை
ஏதுக்காக உபேக்ஷிக்கிறாய்? உன்னுடைய ஆஶ்ரிதரக்ஷண
த்வரை எங்கே போயிற்று? **124. (ஶங்க$_2$சக்ரக$_3$தா$_3$
பாணே)** இத்யாதி$_3$. ரக்ஷணபரிகரங்களான ஶங்க$_2$சக்ராதி$_3$
களை த$_4$ரித்துக்கொண்டு, இங்கே அடுத்தணித்தாக
வந்துநின்று ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாதவனுமாய், இடக்கை
வலக்கை அறியாத அஜ்ஞர்க்கும் ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி
ஸர்வஸுலப$_4$னாய், ஆபந்நரானருடைய ஆர்த்தியை ஹரிக்
கும்படி அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கிற
திருக்கண்களை உடையையாயிருக்கிறவனே! ஶரணாக$_3$தை
யான என்னை ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று ஆக்ரந்தி$_3$க்கும்படி
அபி$_4$மானப$_4$ங்க$_3$மாகப் பரிப$_4$விக்க;

அதற்காக அவர்கள் h தங்குமூராகப் புக்கு ஐந்து
வேண்டிப்பெறக் கொடாமையாலே, i ஊரொன்று வேண்டி

a பெரியாழ்திரு 2-1-1. b ஷை 4-3-6. c திருவாய் 4-9-6.
d பெரியதிரு 2-3-6. e ஷை 5-7-7. f பா$_4$ர-உத்$_3$ 81-24.
g திருநெடு-9. h பெரியதிரு 10-2-10. i பெரியாழ்திரு 2-6-5.

லும் a கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வமொத்துப்
பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாதே, தன் a குடி கெடும்படி
தானே a மண்ணுள்வானான கொத்துத் தலைவன்—"ஸூச்ய
க்$_3$ரமும் கொடேன்" என்று தள்ளிவிடுகையாலே, ஒன்றும்
b பெருத உரோடத்தால் பாரொன்றிப் பாரதம் கைசெய்
தும், ஸ்தா$_2$னப்$_4$ரஷ்டராய்த் தளர்ந்து பறிகொடுத்த ராஜ்
யத்தை ப்ராபிக்கைக்கு c பற்றலர் வியக் கோல் கையில்
கொண்டு d பார்த்தன் செல்வத் தேரேறு சாரதியாய்,
e கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்கும் f ஆரவாரிப்ப, கையும்
g மாக்கோலும், பிடித்த கடிவாளக் கயிறும், விரித்த தலையு
மாய்க்கொண்டு விநயம் தோற்ற c முன்னின்றானை,
அர்ஜுனனும், **124*.**"**ஹே க்ருஷ்ண**"என்றழைத்து, "உப$_4$ய
ஸேநாமத்$_4$யத்திலே ரத$_2$த்தை ஸ்தா$_2$பி" என்று பாரித்துக்
கொண்டு த$_4$ர்மக்ஷேத்ரத்திலே h சினப்போரிலே **125.
(யுயுத்ஸவ:)** என்னும்படி உத்$_3$யுக்தனாக, இத்தைக்கண்டு
i மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலரு
மாய்க்கொண்டு j பாரித்தெழுந்த படைமன்னனை k அந்த
கன் சிறுவனைக் கண்ட k இந்திரன் சிறுவனும் l அஸ்தா$_2$ன
ஸ்நேஹகாருண்ய த$_4$ர்மாத$_4$ர்மபீ$_4$யாகுலனாய், ப$_3$ந்து$_4$க்கள்
பக்கல் வத$_4$பீ$_4$தியாலே **126. (கிம் நோ ராஜ்யேந கோ$_3$விந்த$_3$
கிம் போ$_4$கை$_3$ர் ஜீவிதேந வா। யேஷாமர்த்தே$_2$ காங்க்ஷிதம்
நோ ராஜ்யம் போ$_4$க$_3$ாஸ் ஸுகா$_2$நி ச॥ த இமேऽவஸ்தி$_2$தா
யுத்$_3$தே$_4$)** என்று "ராஜ்யபோ$_4$க$_3$ ஸுக$_2$ங்களும் ஸ்வஜன
ரக்ஷணார்த்த$_2$மாயன்றோ இருப்பது. அவர்கள்தாங்களே
யுத்$_3$த$_4$த்திலே அவஸ்தி$_2$தரான பின்பு அவர்களை ஹிம்ஸித்து
ராஜ்யபோ$_4$க$_3$ங்களால் என்ன ப்ரயோஜனமுண்டு? **127.
(ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த$_2$:)** **128. (ந காங்க்ஷே விஜயம்
க்ருஷ்ண)**" என்று கொண்டு, **129. (விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம்**

a பெரியாழ்திரு 1-10-3. b ஷை 2-6-5. c பெரியதிரு 2-3-1.
d ஷை 2-10-8. e பெரியாழ்திரு 1-2-20. f ஷை 1-7-1.
g திருவாய் 3-2-3. h நான்-திருவ 24. i பெரியாழ்திரு 2-1-2.
j பெரியதிரு 7-5-2. k ஷை 2-3-6. l கீ$_3$தார்த்த$_2$ ஸங்க்$_3$ரஹம்-5.

சாபம்) என்னும்படி போர்ப்படைகளையும் விட்டு, 130. (ந யோத்ஸ்யாமி) என்று யுத்3த4ாந்நிவ்ருத்தனானபடியைக் கண்டு, 131. (மாம்) என்று தன் ஸௌலப்4யத்தைக் காட்டி, 132. (கரிஷ்யே வசநம் தவ) என்னப்பண்ணி யுத்3தே4 ப்ரவர்த்திப்பித்த க்ருஷ்ணனைப்போலே ;

133. (விஸ்மார்ய தா3ஸ்யாத்மகம்) என்கிறபடியே பிராட்டி விஷயத்திலே அநாதி3காலம் இழந்த அனுப4வ பரீவாஹரூப வாசிக கைங்கர்யமாகிற ஸ்தோத்ரத்திலே பாரித்துக்கொண்டு உத்3யுக்தராய், விஷயவைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தவாறே வேத3ங்களாலும் வைதி3கபுருஷர்களாலும் எல்லை காணவொண்ணாதபடி அபரிச்சே2த்3யமாயிருக்கையாலும் தத்3வைலக்ஷண்யானுரூபஸ்தோத்ரகரண ஹேதுவான ஜ்ஞானஶக்திகள் தமக்கு இல்லாமையாலும், ஸ்தோத்ருஸ்தோதவ்யக3தோத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுடைய ஸீமாபூ4மியை அநுஸந்தி4த்து, "இப்படிப் பூர்ண விஷயத்தைப் புல்லியரான நாம் பேசி, a 'மாசூணாதே' a 'மழுங்காதே' என்கிறபடியே அவத்3யத்தை விளைப்பதில், கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை இழந்து கடக்க நிற்கையே கர்த்தவ்யம்" என்று கருதி, b "அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லை நாமம் பாவியேன் பிழைத்தவாறென்றஞ்சினேற்கு" என்கிறபடியே பீ4தபீ4தராய்த் தம்மை க3ர்ஹித்துக்கொண்டு "த்வாம் வயம் கத2ம் ப்3ரூம:" என்றுகொண்டு ஸ்தோத்ராந்நிவ்ருத்தரான இவரை ;

பெரிய பிராட்டியார்—"நமக்கு மேன்மை ஸ்வரூபமானவோபாதி நீர்மையும் ஸ்வரூபங்காணும் ; ஆனபின்பு, c பேசுவாரெவ்வளவு பேசுவர், அவ்வளவாய்க் காணும் நாமிருப்பது ; விஶேஷித்து மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யத்தாலும், 134. (கிம் ம்ருஷ்டம் ஸு=தவசநம்)

a திருவாய் 3-1. b திருக்குறு-12. c மூன்-திருவ-21.

என்கிற ந்யாயத்தாலும் உம்முடைய மழலைச்சொல் போ4க்3யமாகக் காணுமிருப்பது" என்று, இவருடைய வாக்3வ்ருத்திரூபஸ்தோத்ரத்தாலே (?) ஸ்தோத்ரகரண விரோதி4யான அவித்3யாதி3கள் நஶித்து, ஸ்தோத்ரகரணஹேதுவான ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளுண்டாய், நிர்ப4யராய் ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தராம்படி a "அஞ்சலென்று காவிபோல் வண்ணர் வந்தென் கண்ணுளே தோன்றினார்" என்கிறபடியே அப4யப்ரதா3ன பூர்வகமாக b "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே இவர் பக்கலிலே கருணாகடாக்ஷத்தைப் பண்ண, c பூவளரும் திருமகளால் அருள் பெற்று நிவ்ருத்தவிரோதி4கராய் ப்ராப்தமான பரப4க்த்யாதி3களை உடையராய்க்கொண்டு, தத்ஸ்வரூபரூபகு3ண விஶேஷங்களை விஶத3மாக ஸாக்ஷாத்கரித்து, அனுப4வ பரீவாஹரூபமான வாசிக கைங்கர்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

கீழ், பரத்வானுஸந்த4ானத்தாலே ப4யப்பட்டு நிவ்ருத்தரானார் ; இங்கு, ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞான பூர்வகமாக ஶரணம் புகுந்து, கீழ் ஸ்தோத்ராரம்ப4ாக்ஷேப ஹேதுவாகச் சொன்ன ஸ்தோதவ்யகு3ணோத்கர்ஷத்தை த்3ருடீ4கரியா நின்றுகொண்டு, தது3பசித ஸௌலப்4ய விஶேஷானுஸந்த4ானத்தாலே ப4யம் ஶமித்து ஸமாஹிதராய், ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். d "என்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே" என்கிறபடியே விஷயவைலக்ஷண்யானுஸந்த4ானத்தாலும், ஸ்வதோ3ஷானுஸந்த4ானத்தாலும் ஸ்தோதர்க்களுக்கு ஒரு ப4யம் ஜனிக்கும் ; அந்த ப4யம் ஸௌலப்4யாதி3கு3ணானுஸந்த4ானத்தாலே ஶமிக்கவும் கண்டோமிறே. 135. (து3ரந்தஸ்யாநாதே3:) என்று தொடங்கி ஸ்வதோ3ஷானுஸந்த4ானத்தாலே ப4யப்பட்டு, 135. (தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் கு3ணக3ணமிதீச்ச2ாமி க3தபீ4:) என்று ப4க3வத்3கு3ணானுஸந்த4ானத்தாலே அப4யங்க3தரானாரிறே.

a திருக்குறு-12. b திருவாய்1-1-1. c பெரியதிரு11-6-11. d இராமா-89.

135*.(ஆநந்த3ம் ப்3ரஹ்மணோ வித்3வாந் ந பி3பே4தி குதஶ்சந)
என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான் ஸ்தோத்ரேச்சை2யுண்டானாலும், **136.
(ஸ்தோதுமீஹாமஹே யுக்தாம் ப4ாவய ப4ாரதீம்)** என்றும்,
137. (ஸூக்திம் ஸமக்3ரயது ந:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே
விஷயவைலக்ஷண்யானுகு3ணமாக a அநாக்4ராதாவத்3ய
மாய் அநிமிஷநிஷேவ்யமான ஶப்3த3ஸந்த3ர்ப்ப4ஹேதுவான
ஸம்யக்ஜ்ஞாநப4க்திகள் பெரியபிராட்டியாருடைய கருணா
கடாக்ஷத்தாலேயல்லது ஸித்3தி4யாதிறே. **138. (யம் த்வம்
தே3வி நிரீக்ஷஸே — ஸ பு3த்3தி4மாந்)** என்னக்கடவதிறே.
ஆகையாலே ஸ்வவிஷய ஸ்தோத்ரத்திலே பாரித்துக்
கொண்டு ப்ரவ்ருத்தரானபடியையும், விஷயவைலக்ஷண்
யாநுரூபஸ்தோத்ரகரணஹேதுவான ஜ்ஞாநஶக்திகள்
தமக்கு இல்லாமையாலே, ஸ்தோத்ராந்நிவ்ருத்தரானபடி
யையும் கண்டு, இவர் பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரஶ்ரவண
கௌதுகத்தாலே, யதா2ஸ்தோத்ரம் பண்ணவல்லராம்படி
இவர்பக்கலிலே விஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணியருள,
அத்தையறிந்து, b காருண்யரூபையான இவள்கருணைக்கு
இலக்காய், **139. (த4ாது: ப்ரஸாத3ாந்மஹிமாநமீஶம்—தமக்
ரதும் பஶ்யதி வீதஶோக:)** என்றாப்போலே, "தா3ந்தே மயி
தே த3யாம் வித3ந் தே மஹிமாநம் நிர்ப்ப4ய: ஸ்தோஷ்யாமி"
என்று கொண்டு விஷயத்தை மறுபாடுருவப் பேசுகிறே
னென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்.

இப்படிப் பெரியபிராட்டியாருடைய ப்ரஸாத3ம் பெற்று
ராகில், இவர் இப்போது விஶேஷமாக அறிந்து பேசுகிற
தென்னென்னில் : கீழ் வேத3ங்களும், ப்3ரஹ்மாதி3களும்
பேச நிலமல்ல என்றார். இங்கு எங்களுக்கும் மணாளனாய்,
ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கும் ஜனகனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தி
யாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் பரிச்சே2தி3த்துப் பேச

a ஶ்ரீகு3ண 8 **b லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 28-14.**

வொண்ணாது என்கிறார் —(யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந
இவ த்வத்3வல்லபே4ாऽபி ப்ரபு4ர் நாலம் மாதுமியத்தயா
நிரவதி4ம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:) என்று. இதுவாய்த்து
இவர் பிராட்டி ப்ரஸாத3த்தாலே பெற்ற விஶேஷம். இவ்
விஶேஷகடாக்ஷமில்லாதார், இவள் ஸ்வரூபஸ்வப4ாவங்களை
உள்ளபடி அறியாமல் ப4க3வதந்த3ரங்க3 விஶேஷணத்வ
த்3யோதநார்த்த2மாக, "ப4க3வத்ஸத்தை", "அஹந்தை",
"ப்ரமை", "இச்சை2", "ஶக்தி", "வித்3யை" என்றும்,
வித்3யாப்ரவர்த்தகத்வத்தாலே "வித்3யை" என்றும், **140.
(ப்ரக்ருதே: புருஷாச்சாந்யஸ் த்ருதீயோ நைவ வித்3யதே)**
என்கிறபடியே ஶ்ரீ ஶ்ரீஶர்களுடைய ப்ரக்ருதிபுருஷரூப
விப4க்தவிபூ4தி விஶேஷாபி4மானித்வ த்3யோதநமாக, **141.
(மூலப்ரக்ருதிரீஶாநீ)** என்றும் சொல்லுகிறவற்றைக்
கொண்டு, தத்ஸ்வரூபத்தை அசேதனமாக ப்4ரமிப்பது,
கர்மவஶ்யையென்பது, ஸத்வாதி3விஶிஷ்ட ப4க3வான்தானே
ஶ்ரீயென்பது, ஸ்த்ரீரூப நித்யவிக்3ரஹாந்தர விஶிஷ்டனான
அவனே இவளென்பது, தை3த்யமோஹனார்த்த2மாகப்
a பெண்ணாகி அமுதூட்டின வடிவுபோலே ஸ்வயமேவ
போ4க3ார்த்த2மாகப் பரிக்3ரஹித்த காத3ாசித்ககாந்தா
விக்3ரஹ விஶிஷ்டனானவனே ஶ்ரீ யென்பதாய்க்கொண்டு
இப்புடைகளிலே ப4க3வதை3க்யம் சொல்லுவது, அநித்யை
யென்பதாய்க்கொண்டு அநர்த்த2ப்படுவர்கள். **142. (ஆஹுர்
வேத3ா ந மாநம்)** இத்யாதி3.

இவர் அங்ஙனன்றிக்கே தி3வ்யசக்ஷுஸ்ஸைப் பெற்ற
வராகையாலே தத்ஸ்வரூப ஸ்வப4ாவங்களை உள்ளபடி
அறிந்து, பரமசேதனையென்றும், அகர்மவஶ்யையென்றும்,
ப்ரக்ருதி வ்யாவ்ருத்தையென்றும், ப4க3வத்ஸ்வரூபபி4ந்னை
யென்றும், நித்யையென்றும், தத3த்யந்தாபி4மதையென்றும்,
ஸர்வோத்க்ருஷ்டையென்றும், ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிச்
சே2தி3க்கவொண்ணாத மஹிமாவை உடையவளென்றும்
நிர்ணயித்து அனுப4விக்கிறார்.

a பெரியதிரு 2-6-1.

143. (மநஸி விலஸதாக்ஷ்ணு ப4க்திஸித்3த4ாஞ்ஜநேந ஶ்ருதிஶிரஸி நிகூ3ட4ம் லக்ஷ்மி தே வீக்ஷமாணு: । நிதி4மிவ மஹிமாநம் பு4ஞ்ஜதே யேऽபி த4ந்யா நநு ப4க3வதி தை3வீம் ஸம்பத3ம் தேऽபி4ஜாதா: ॥) ப4க3வதி—ஸகல கல்யாணகு3ண ஸம்பந்நையாயிருக்கிற, ஹே லக்ஷ்மி — வாரீர் பெரிய பிராட்டியாரே, த4ந்யா:—"த4நம் ப்ராப்தா:- த4ந்யா:" என்கிறபடியே தேவரீர் கடாக்ஷவிஷயத்வரூபபா4க்3யத்தை உடையவர்களாயிருக்கிற, யேऽபி- யாதொரு புருஷர்கள்; "யேऽபி" என்கிறவித்தால் அவர்களுடைய அதிஶயம் வாசாமகோ3சரம் என்று ஸூசிதம்; ப4க்திஸித்3த4ாஞ்ஜநேந- உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளில் அநிதரஸாத4ாரண ப்ராவண்யமாகிற கூ3ட4ார்த்த2 ப்ரகாஶக ஸித்3த4ாஞ்ஜன விஶேஷம் போலேயிராநின்றும், மநஸி விலஸதா- அத ஏவ ஹ்ருத3யத்திலே ப்ரகாஶியாநின்றுமுள்ள, அக்ஷ்ணு—த்3ருஷ்டியாலே; ஞானக்கண்ணுலே யென்றபடி. ஶ்ருதிஶிரஸி - உபனிஷத்துக்களிலே ; ஜாத்யேகவசனம் ; "ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு" என்றபடி; நிகூ3ட4ம்—அத்யந்தம் வேத3 ரஹஸ்யமாகையாலே மறைக்கப்படாநின்றுள்ள; தே மஹிமாநம்—உன்னுடைய ஸ்வரூபாத்3யைஶ்வர்யத்தை, நிதி4மிவ வீக்ஷமாணுஸ்ஸந்த:-ஆபத்துக்கு உறுதுணையாம் சேம வைப்புப்போலே ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு; பு4ஞ்ஜதே- அனுப4விக்கிருர்களோ ; தே புருஷா: தை3வீம் ஸம்பத3ம்— அவர்கள் மோக்ஷஹேதுபூ4தமாய் தே3வஸம்ப3ந்தி4னியான த்3யோதமாநத்வாதி3கு3ணங்களையுடைய ஸம்பத்துண்டு ; a "திருவுக்கும் திருவாகிய" என்றும், 12. "ஶ்ரிய: ஶ்ரீ:" என்றும், b "அகலகில்லேன்" என்றும், நீ 'தண்ணீர், தண்ணீர்' என்னும்படியான அந்த ப4க3வத்3விக்3ரஹமாகிற ஐஶ்வர்யத்தை, அபி4- ஸாக்ஷாத்கரித்து; அபி4ஜாதா: நநு- அனுப4விக்க இட்டுப்பிறந்தவர்களன்றே ? (அபி4முகீ2 க்ருத்ய ஜாதா:— உத்பந்நா:; ப4வந்தீதி ஶேஷ:) என்னக் கடவதிறே.

---

a பெரியதிரு 7-7-1. b திருவாய் 6-10-10.

" தே " என்று யுஷ்மச்ச2ப்3த3ஸம்போ3த4நைகளாலே சேதனத்வமும், " ப்3ரஹ்மேஶாதி3 " இத்யாதி3யாலே கர்மவஶ்யதாத3ாத்ம்யாபா4வமும், " மாயா தே யவநிகா " என்று ப்ரக்ருதேரங்யத்வமும், "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்ற வ்யதி4கரணத்தாலே, ப4க3வத் ஸ்வரூபபி4ன்னத்வமும், "ஸர்வாணி ரூபாணி க3ாடே4ாபகூ3ட4ாநி" என்று நித்யத்வமும், " லோகநாத2த3யிதே " என்று ப4க3வத3பி4மதத்வமும், " லோகைகேஶ்வரி " என்று ஸர்வோத்க்ருஷ்டதையும், "ப்ரபு4ர் மாதும் நாலம்" என்று அபரிச்சே2த்3யத்வமும், இவராலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டதிறே. 39. (ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ) 144. (விஷ்ணுபத்நீ) என்று ப4ர்த்ருபத்னிகளுடைய ஸ்வரூபபே4த3மும், 145. (பத்3மப்ரியா) என்று தொடங்கிப் பரமசேதனத்வமும், 146. (பும்ப்ரத4ாநேஶ்வரேஶ்வரீ) என்று ப்ரக்ருதேரங்யத்வ அகர்மவஶ்யத்வ ப4க3வத3பி4மதத்வாதி3களும், 19. (நித்யைவைஷா) என்று நித்யத்வமும், 147. (ஸர்வோத்க்ருஷ்டா ஸர்வமயீ) என்று உத்க்ருஷ்டதையும், 148. (வாச: பரம் ப்ரார்த்த2யிதா ப்ரபத்3யேந்நியத: ஶ்ரியம்) என்று அபரிச்சே2த்3யத்வமும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸித்3த4ங்களாயிறே இருப்பது. 149. (தே3வி ஶ்ருதிம் ப4க3வதீம்) என்று பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ஏதாத்3ருஶ ப்ரமாணப்ரஸித்3தி4 தோற்ற (யஸ்யாஸ்தே) என்கிருர்.

(தே) என்று, கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களெல்லாம் நிறம்பெறும்படி அதிவிலக்ஷணமாய், தத3ாஶ்ரயமான அஸாத4ாரணஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்கிருர். a "உணர் முழு நலம்" என்கிறபடியே கட்டடங்க b விஜ்ஞாநக4நமாய் c ப்ரஜ்ஞாநக4நமுமான ப4க3வத்ஸ்வரூபம்போலே, 150. (ஜ்ஞாநாநந்த3மய:) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநாநந்த3ப்ராசுர்யத்தையுடைய தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை அனுப4விக்கிருர். ஆழ்வார் d "யவன் - அவன்" என்று ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தை

---

a திருவாய்1-1-2. b ப்3ருஹ4-4-12. c ஷை 6-5-13. d திருவாய்1-1-1.

யத்தச்ச2ப்3த3ங்களாலே அனுப4வித்தாப்போலே, இவரும் பிராட்டியுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை (யஸ்யாஸ்தே) என்று யத்தச்ச2ப்3த3ங்களாலே நிர்த்தே3ஶித்து அனுப4விக்கிறார். (தே) படர்க்கையாகவன்றிக்கே முன்னிலையாக அருளிச்செய்கையாலே, இவர் பண்ணுகிற ஸ்தோத்ர ஶ்ரவணத்திலே தனக்குண்டான கௌதுகம் தோன்ற முன்னே வந்து முகங்காட்டி, ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தபடியும் தோற்றுகிறது. குருகைக்காவலப்பன் யோக3த்திலே a எங்கும் பக்கம் நோக்கறியாதே அனுப4விக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அவ்வனுப4வத்தை விட்டு இவர் பக்கலிலே வ்யாமோஹம் பண்ணினபடி கண்டால், மாத்ருத்வப்ரயுக்த வாத்ஸல்யவிஶிஷ்டையாய், ஸர்வஸுலபை4யான இவள் இவரை இப்படி விஷயீகரிக்கச் சொல்லவேணுமோ? இவர்தான் b "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு" என்கிறபடியே இருவருடையவும் c அருள் கொண்டாடும் அடியவராய்த்து. அவ்விஷயீகாரம் இவரளவிலன்றிக்கே இவ்வம்ஶஸ்த2ரெல்லார்க்கும் நைஸர்க்கி3கமிறே. (மஹிமாநம்) கீழ் "காந்தஸ்தே" என்று தொடங்கிச் சொன்ன உப4யவிபூ4திஶேஷித்வரூபமான மஹிமாவை. (மஹிமாநம்) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அத்யந்தாபி4மதங்களாய், அத்யந்தானுரூபங்களுமாயிருக்கிற ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், கு3ணாதி3வைலக்ஷண்யத்தையும் அனுஸந்தி4த்துத் திரள "மஹிமாநம்" என்கிறார். (தே மஹிமாநம்) என்கையாலே, 139. (மஹிமாநமீஶம்) என்கிற மஹிமாவில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகிறது. இது அவனையும் 'தண்ணீர், தண்ணீர்' என்னப்பண்ணுமதிறே. (த்வத்3 வல்லப4:) 151. (ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி) என்று d இறையும் அகலகில்லாத உன்னுடைய உள்மானம் புறமானமாய் அனுப4வித்து அந்தரங்க3னாய், அத்யந்தாபி4மதனாயிருக்கிற

a திருவாய் 2-6-2. b திருவாய் 9-2-1.
c கண்ணிநுண் 8. d திருவாய் 6-10-10.

வன். (ப்ரபு4:) 152. (யோ வேத்தி யுக3பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா3 ஸ்வத:) என்று ஸர்வத்தையும் ஏககாலத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்ல ஸாமர்த்2யத்தையுடையவன். அத2வா, உப4யவிபூ4த்யைஶ்வர்யத்தையுடையவன் என்னவுமாம்.

(இயத்தயா மாதும் நாலம்) இப்படி உனக்கு வல்லப4னாய், ப்ரபு4வாயிருக்கிறவனும் இவ்வளவென்று பரிச்சே2தி3க்கமாட்டான். (த்வத்3வல்லப4ஸ்தே மஹிமாநம் மாதும் நாலம்) a "பித்தர் பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" b "தான் முயங்கும்" என்கிறபடியே குமிழ்நீருண்டு கண்ணுஞ் சுழலையிடுமதொழிய, பரிச்சே2தி3க்க ஶக்தனோ? (தே மஹிமாநம் இயத்தயா மாதும்) 153. (ஸமர்த்தோ2 த்3ருஶ்யதே கஶ்சித்) என்று அதிஸமர்த்த2னென்னா அபரிச்சே2த்3ய வஸ்துவைப் பரிச்சே2தி3க்கலாமோ? பரிச்சே2தி3க்கிறோமென்று இத்தைப் பரிச்சே2தி3க்க இழிந்தானாகில் அஸமர்த்த2னாய்விடுமித்தனை. (தே மஹிமாநம் மாதும் நாலம்) தன் மஹிமாவைத் தான் அளவிட்டறியமாட்டாதவன், தன் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யயுக்தமான உன்னுடைய மஹிமாவை அறியவல்லனோ? (மஹிமாநம் மாதும் நாலம்) ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைப் பரிச்சே2தி3த்து அறியாதவன், உன்னுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைப் பரிச்சே2தி3க்கவோ? ரூபவைலக்ஷண்யத்தைப் பரிச்சே2தி3க்கவோ? கு3ணாதி3வைலக்ஷண்யத்தைப் பரிச்சே2தி3க்கவோ? எத்தைத்தான் இவன் பரிச்சே2தி3ப்பது? த4ர்மியான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ஸத்தயா த4ாரகமாகையாலே 151. (ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி) என்னப் பண்ணும். ரூபவைலக்ஷண்யம் 154. (தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா) என்கிறபடியே ததோऽப்யதி4கமாயிருக்கும். கு3ணவைலக்ஷண்யம் தத்3 கு3ணங்களை c லகூ4கரிக்கும்படியாயிருக்கும். (இயத்தயா மாதும் நாலம்) "அபரிச்சே2த்3யமித்தனை" என்று அளவிடுமல்லது, இவ்வளவென்று பரிச்சே2தி3க்கமாட்டான்.

a திருநெடு-18. b மூன்-திருவ-100. c ஸ்ரீகு3ண-50.

இவ்வர்த்த2த்தை த்3ருஷ்டாந்தமுகே2ந த்3ருடீ4கரிக்கிறார் (ஆத்மந இவ) என்று. (ஆத்மநோ மஹிமாநமிவ தே மஹிமாநம் இயத்தயா மாதும் நாலம்) a "தனக்கும் தன் தன்மை அறிவரியானை" என்கிறபடியே b தாம் தம் பெருமை அறியாதாப்போலே, உன்னுடைய மஹிமாவை இவ்வளவு என்று அறியமாட்டான். அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகள் ஓரொன்றே அபரிச்சே2த்3யமிறே. ஆனந்த3கு3ணத்தைப் பரிச்சே2தி3க்க இழிந்த வேத3ங்கள் பட்டது படுமித்தனை, உன்னுடைய பெருமையைப் பேச இழிந்த இவனும். அவனுடைய **155. (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே)** என்கிறதுக்கு விஷயம் இதுவாய்த்து. "ஆத்மந இவ" என்றும், "தே மஹிமாநம்" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே, பிராட்டிக்கு அனுரூபங்களான அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளையும், இவனுக்கு அனுரூபங்களான பிராட்டியுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளையும் சேர்த்து அனுப4வித்தமை தோற்றுகிறது. பா4ஷ்யகாரரும் 49. **(ப4க3வந் நாராயண)** என்றும், 49. **(அபி4மதாநுரூபஸ்வரூபரூபகு3ண)** என்றும், இருவருடையவும் ஸ்வரூபாதி3களைச் சேர்த்து அனுப4வித்தருளினாரிறே. (த்வத்3வல்லபோ4ऽபி) என்கிற அபிஶப்3த3ம் ஸமுச்சயார்த்த2மாய், கீழ்ச்சொன்ன ப்3ரஹ்மாதி3களோடே இவனையும் ஸமுச்சயித்து, c "நுண்ணுணர்வில் நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறை நான்முகனும்" d "எல்லையில் ஞானத்தன்" என்கிறபடியே அதிஸூக்ஷ்மஜ்ஞானிகளான ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களும் ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனும் க்ருதஸங்கேதராய்ப் பேசிலும், உன்னுடைய மஹிமாவைப் பரிச்சே2தி3க்கமாட்டார்களென்கை. அல்பஜ்ஞானஶக்திகரான ப்3ரஹ்மாதி3களோடே, அதிஶயிதஜ்ஞானஶக்திகனான ஈஶ்வரனை ஸமுச்சயிக்கலாமோ? என்னில்: இவர்களுக்கு அங்யோங்யம் ஜ்ஞானதாரதம்யம் உண்டே

a திருவாய்8-4-6. b பெரியதிரு5-2-1. c திருவாய்6-10-8. d ஷை3-10-8.

யாகிலும், இவளுடைய மஹிமார்ணவத்திலே மக்3நராமிடத்தில் ஒரு விஶேஷமில்லாமையாலே இங்ஙனே யோஜிக்கத் தட்டில்லை. பர்வதபரமாணுக்களுக்கு அணுத்வமஹத்த்வரூபேண அங்யோங்யம் வாசியுண்டேயாகிலும், a மஹார்ணவத்திலே மக்3னங்களாமிடத்தில் தன்னில் ஒரு வாசியில்லையிறே. அத2வா, அபிஶப்3த3ம் அதிஶயத்திலேயாய், **156. (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்) 157. (பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை4வ ஶ்ரூயதே)** / (என்கிற கு3ணங்களை ஸமுச்சயித்து, "ஆத்மந இவ தே") என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்திகனுமாயிருக்கிறவனும் என்னவுமாம். அங்ஙனுமன்றிக்கே, "த்வத்3வல்லப4ஶ்ச ந ப்ரபு4: த்வஞ்ச" என்று ஸமுச்சயித்து உனக்கு வல்லப4னான அவனும், அவனுக்கு வல்லபை4யான நீயும் க்ருதஸங்கேதராய்ப் பரிச்சே2தி3க்கப் பார்த்தாலும் பரிச்சே2தி3க்கப்போகாது என்கை.

இப்படி லோகவிலக்ஷணஜ்ஞானஶக்திகரான இருவரும் பரிச்சே2தி3க்கமாட்டார்களென்கை, இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குச் சேருமோ? என்னில்: அபரிச்சே2த்3யவஸ்துவை அளவிடுகிறேனென்கை அஜ்ஞதைக்கு எல்லை நிலமாயிருக்கும். ஆகையால், இப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை. இவ்வர்த்த2த்தைத் தத்வவித3க்3ரேஸரரான ஆழ்வான், **158. (தே3வி த்வந்மஹிமாவதி4ர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே)** என்று தொடங்கி ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதி3த்தருளினாரிறே.

இப்படி ஸர்வஜ்ஞராய், ஸர்வஶக்திகராயிருக்கிற இருவருக்கும் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாமைக்கு ஹேதுவென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நிரவதி4ம்) என்று. இதுதான் ஹேதுக3ர்ப்ப4விஶேஷணமாய், அவதி4ரஹிதமாகையாலே ஒருவர்க்கும் பரிச்சே2தி3க்கப்போகாதென்கை. இத்தால், அபரிச்சி2ன்னவஸ்துவைப் பரிச்சே2தி3க்கமாட்டாமை ஸர்வ

a ஸ்தோ-ர 8. / குண்ட3லிதம் அதி4கம்.

ஜ்ஞத்வத்துக்கு ப4ஞ்ஜகமன்று என்றதாயிற்று. இப்படி அவளுடைய மஹிமாவானது ஆஶ்ரிதர்க்கு அனுப4வயோக்3யமாய், ப்ராப்யாந்தர்க்க3தத்வஜ்ஞாபகமாய், ஶேஷிஶேஷபூ4தர் இருவருக்கும் அனுகூலமாய், a எப்பொழுதும் நாள் திங்கள் ஆண்டூழியூழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதைக்கு ஆராவமுதமாய் இருக்குமென்கிறார் (நித்யானுகூலம் ஸ்வத:) என்று. ஸ்வத: நித்யானுகூலமாயிருக்கையாவது,—தன்னதொரு ஸ்வபா4வத்தாலே, நிலா, தென்றல், சந்த3னம்போலே எப்போதும் சேதநேஶ்வரர் இருவர்களுக்கும் அனுகூலமாயிருக்கை. (த்வாம்) கீழ் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட பரத்வத்தால் வந்த ப்ரஸித்3தி4யை உடைய உன்னை. இப்படி ஸ்தோத்ரந்தான் b இருவர்க்கும் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, அத்தலையில் நிறைவையும், இத்தலையில் குறைவையும் பார்த்துப் பிற்காலிக்கவேண்டாதபடியான ஸம்ப3ந்த4முண்டாகையாலே (தா3ஸ இத்யஹம் நிர்ப4ய: ஸ்தோஷ்யாமி) என்கிறார். c அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்தார், c குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தனைப் d பாடிப் பறைகொள்ளுகைக்காக, e "உன்றன்னோடு உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்கவொழியாது" என்று ஸம்ப3ந்த4த்தை முன்னிட்டாப்போலே, இவரும் பிராட்டியுடைய உத்கர்ஷத்தையும், தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "கத2ம் ப்3ரூம:" என்று பிற்காலித்தவர், தத3விநாபா4வஸம்ப3ந்தா4ऽநுஸந்தா4னத்தாலே ஸமாஹிதராய், ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவர்த்திக்கக் குறையில்லை. "ப2ணிபதி:" என்று தொடங்கி, "த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:" என்று உப4யவிபூ4தியிலுள்ளாரும் இவளுக்கு ஶேஷபூ4தரென்று சொல்லுகையாலே, தம்முடைய ஶேஷத்வமும் அர்த்தா2த்ஸித்3த4மாயிருக்க, இங்கு விஶேஷித்து அருளிச்செய்வானென்? என்னில்: f ஆக்ஷேபத: ப்ராப்தமாகையைப்பற்ற ஆபி4தா4நிகம் முக்2யமாகையாலே "தா3ஸோऽஹம்" என்

a திருவாய் 2-5-4. b (பா) இவர்க்கு. c திருப்பாவை 28. d ஷை 27. e ஷை 29. f ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தொடக்கம்.

கிறார். a "அரங்கமாளி என்னாளி விண்ணாளி" என்றும், 159. (ஸ்ரீரங்க3நாத2 மம நாத2) என்றும் விஶேஷித்து அனுஸந்தி4த்தார்கள். அங்கு ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று, இங்கு ஸ்தோத்ரகரண யோக்3யதைக்காகச் சொல்லுகிறது என்னவுமாம்.

த்3விதீயஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்ந:) என்று. (த்வாம் ப்ரபந்நோऽஹம் நிர்ப4ய: ஸ்தோஷ்யாமி) அஶரண்யஶரண்யையான உன்னை அநந்யஶரணனான நான் ஶரணம் புகுந்தேன்; என்னுடைய b பூர்வாபராத4ங்களையும், உன்னுடைய பூர்த்தியையும் அனுஸந்தி4த்து, அப்பூர்த்திக்கு அநுரூபஸ்தோத்ரகரணகாரண ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்3யனுஸந்தா4னத்தாலே நிர்ப4யனாய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன். c "பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" என்கிறபடியே உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவிரோதி4நிரஸநாநுஸந்தா4னத்தாலே என்னுடைய பூர்வாபராத4ங்களுக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை. d ஆர்த்3ராபராதை4களாய், e வதா4ர்ஹராயிருப்பாரையும், 160. (ந கஶ்சிந்நாऽபராத்4யதி) என்று மறுதலைத்து மன்றாடி ரக்ஷிப்பித்து, அவர்கள் ப4யம் ஶமிக்கும்படி 107. (ப4வேயம் ஶரணம் ஹி வ:) என்ற உன்னுடைய அப4யப்ரதா3னத்தினுடைய நீர்மையை அனுஸந்தி4த்தால், உன்னுடைய பூர்த்திக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை. d (ஆர்த்3ராபராதை4களாய், வதா4ர்ஹராயிருப்பாரையும்,) மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யத்தாலே "த்வத்கருணாநிரீக்ஷண ஸுதா4" என்னும்படியான உன்னுடைய கடாக்ஷப்ரபா4வத்தையும் அனுஸந்தி4த்தால் என்னுடைய அஜ்ஞாநாஶக்திகளுக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை.

(த்வாம் ப்ரபந்நோऽஹம் நிர்ப4ய:) உபாயாந்தரங்களைப் பற்றினாலிறே 161. (வர்த்ததே மே மஹத்3ப4யம்) என்னும்படி ப4யப்படவேண்டுவது. (த்வாம் ப்ரபந்நோऽஹம் நிர்ப4ய:)

a பெரியதிரு 7-3-4. b (பா) பூர்வவ்ருத்தங்களையும். c திருவாய் 4.5-11. d ஸ்ரீகு3ண50. e ரா-ஸு 38-35. f குண்டலிதம் அதி4கம்.

உபாயபூ$_4$தனுன ஈஶ்வரனைப் பற்றினேனே a "வைத்த சிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க" என்னும்படி அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நினைத்து அஞ்சுகைக்கு ? பாபமே பச்சையாக அங்கீ$_3$கரித்து, பாரதந்த்ர்யைகவேஷையாய், ப$_4$ர்த்தாவான அவனையும், 104. **(த்ராஹி த்ராஹீதி)** என்று க$_4$டிப்பிக்கவல்ல ஸௌலப்$_4$யத்தையுமுடைய உன்னைப் பற்றின எனக்கு உபாயவிஷயமாகக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லாமையாலே, உபேயபூ$_4$தையான உன் விஷயத்திலே 15. **(அஹம் ஶ்லோகக்ருத்)** என்று அனுப$_4$வபரீவாஹரூபமான ஶ்லோகரசனையைப் பண்ணித் துதிக்கிறேன் என்கிருர். (த்வாம் ப்ரபங்ந:) என்கையாலே, 162. **(தாம் பத்$_3$மநேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே)** என்கிற ஸூக்தார்த்த$_2$த்தை அனுஷ்டி$_2$த்தமை தோற்றுகிறது. இத்தை அடியொற்றியிறே ப$_4$ாஷ்யகாரரும் 49. **(ப்ரபத்$_3$யே)** என்று பற்றிற்று.

ஆக, இப்படி ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய்க் கொண்டு ஶ்ருதிச்ச$_2$ாயையாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிருர் (லோகைகேஶ்வரி லோகநாத$_2$த$_3$யிதே) என்று. இப்பத$_3$த்$_3$வயத்தாலும், 163. **(அஸ்யேஶாநா ஜக$_3$தோ விஷ்ணுபத்நீ)** என்கிற ஶ்ருத்யர்த்த$_2$ம் ஸூசிதமாயிற்று. (லோகைகேஶ்வர:) "லோக்யத இதி லோக:" என்கிற ப்ரக்ரியையாலே ப்ரமாணஸித்$_3$த$_4$ங்களான த்ரிவித$_4$சேதனுசேதனங்களுக்கும் அத்$_3$விதீய நிர்வாஹகன். ஈஶ்வர ஶப்$_3$த$_3$ம் ஶ்ருத்யாதி$_3$களில் ப்ரதிபாதி$_3$க்கிற ஸர்வஶேஷித்வத்தையும் காட்டுகிறது. 164. **(பதிம் விஶ்வஸ்ய)** என்று ஸர்வஶேஷித்வத்தையும், 165. **(ய: பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர:)** என்று, 166. **(யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி$_3$ப$_4$ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:)** என்னும் ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தையும் நாராயணுனுவாகங்களிலே ப்ரதிபாதி$_3$த்ததிறே. இப்படி ஸர்வநியந்தாவானவனுக்கு வேருெரு நியந்தாவில்லை என்னுமத்தை 164. **(ஆத்மேஶ்வரம்)**

a திருச்சந்த-85.

என்றும், a "நாதனை ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை" என்றும் ப்ரதிபாதி$_3$த்ததிறே. (லோகைகேஶ்வர:) என்றவிடத்திலே ஏகஶப்$_3$த$_3$த்தாலே — 167. **(ஏகஸ் ஸ்வதந்த்ரோ ஜக$_3$தோ ப$_3$பூ$_4$வ)**, 168. **(க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே$_3$வ ஏக:)** 169. **(ஏகஶ் ஶாஸ்தா ந த்$_3$விதீயோऽஸ்தி கஶ்சித்)** இத்யாதி$_3$ப்ரமாணங்களிலே ஸர்வநியந்த்ருத்வம் இவனுக்கே ஐகாந்திகமாகச் சொல்லுகையாலே, அத்$_3$விதீயநிர்வாஹகத்வம் சொல்லுகிறது. இப்படி அத்$_3$விதீயஸர்வநிர்வாஹகன்பத்னியாகையாலே (லோகைகேஶ்வரி) என்கிருர். இத்தால் 50. **(ஈஶாநா தே$_3$வீ பு$_4$வநஸ்யாதி$_4$பத்நீ)**, 170. **(விஶ்வஸ்ய ப$_4$ர்த்ரீ ஜக$_3$த: ப்ரதிஷ்ட$_2$ா)** என்கிற ஶ்ருத்யர்த்த$_2$மும் ஸூசிதம். அத$_2$வா, லோகஶப்$_3$த$_3$த்தாலே லோகஸித்$_3$த$_4$னுன லோகநாத$_2$னையும் சொல்லி தத்வத்ரயநிர்வாஹிகை என்னவுமாம். 171. **(பும்ப்ரத$_4$ாநேஶ்வரேஶ்வரீ)** என்னக்கடவதிறே. 51. **(ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம்)** என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஶப்$_3$த$_3$த்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலும், கர்மணிவ்யுத்பத்தியில் கர்த்ருஸங்கோசராஹித்யத்தாலும் 171. **"ஈஶ்வரேஶ்வரீ"** என்னத் தட்டில்லை. அவன் பரமப்ரணயியாகையாலே, இவளுக்கு நியாம்யனுய் ப்$_4$ருகுடிப$_4$டனுயிறே இருப்பது. 172. **(யஸ்யா வீக்ஷ்ய)** 42. **(ஜக$_3$ந்நாதே$_2$ாऽபி)** இத்யாதி$_3$.

இப்படி ஸர்வநிர்வாஹகனுன ஸர்வேஶ்வரனும் நியாம்யனுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன, தத$_3$த்யந்தாபி$_4$மதையாகையாலே என்கிருர் (லோகநாத$_2$த$_3$யிதே) என்று. b "சக்கரத்தான் - தண்டுழாய்த் தார்வாழ் வரைமார்வன் தான் முயங்கும்" என்கிறபடியே ஸர்வநியந்தாவாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனுன ஸர்வேஶ்வரனும் அதிவ்யாமுக்$_3$த$_4$னுய் நியாம்யனும்படி தத்$_3$வல்லபை$_4$யாயிருக்குமவளென்கை. அத$_2$வா, " லோகைகேஶ்வரி " என்கிற லோகநியந்த்ரு

a திருவிரு-79. b மூன்-திருவ 100.

த்வத்துக்கு ஹேது, — லோகநாத2த3யிதையாகையாலே என்னவுமாம். (லோகநாத2த3யிதே) **173. (ராமஸ்ய த3யிதா ப4ார்யா)** என்னக்கடவதிறே. ஸாபராத4சேதனரை, அபராத4ானுகு3ணமாக த3ண்டி3க்கும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனோடே க4டிப்பித்து ரக்ஷிப்பிக்கும் இவளுக்கு [a] இத3ம்ப்ரத2மமல்லாத ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்ப3ந்த4மும், தத்பத்னீத்வ ஸம்ப3ந்த4மும் ப்ரத4ானமாகையாலே, "லோகைகேஶ்வரி லோகநாத2த3யிதே" என்று உப4யஸம்ப3ந்த4த்தையும் அருளிச்செய்கிறார். [b] "இவள் தாயாய்" என்று தொடங்கி, [b] "அவனுக்குப் பத்னியாய்" என்று ஸம்ப3ந்த4த்3வயத்தையும் அருளிச்செய்தாரிறே அபி4யுக்தாக்3ரேஸரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும்.

"ஸ்தோத்ரத்தில் ப்ரவ்ருத்தராவது, பரத்வானுஸந்த4ானத்தாலே நிவ்ருத்தராவது, தா3ஸனென்பது, ப்ரபன்னனென்பது, ஸம்ப3ந்த4த்தை முன்னிடுவது, தத்3வஶீகரண ஸாத4னமான ஸௌலப்4யத்தைச் சொல்லுவதாய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்திலே உத்3யுக்தரானாலும், ஸ்தோத்ர விரோதி4யான அவித்3யாதி3கள் நஶித்து, ஸ்தோத்ரகரண ஸாத4ந ஜ்ஞான ப4க்திகள் உண்டானபோதிறே ஸ்தோத்ர ப்ரவ்ருத்தி ஸப2லமாவது; ஆனபின்பு, அவையிரண்டுமில்லையென்று நிவ்ருத்தரான நீர் இப்போது ப்ரவர்த்திக்கைக்கு ஹேதுவென்?" என்ன, "என்னுடைய அவித்3யாதி3 நிவர்த்தகமாய், ஜ்ஞாநபூர்த்திப்ரத3முமான ப்ரஸாத3 விஶேஷத்தை என்பக்கலிலே பண்ணியருளுகையாலே, உன்னுடைய த3யாப்ரப4ாவத்தை அறிந்து ப4யரஹிதனாய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன்" என்கிறார்: (தா3ங்தே த3யாம் தே வித3ங்) என்று.

இப்படி இவ்விஶேஷகடாக்ஷமில்லாதபோது கீழ் நிவ்ருத்தரான இவர் உடனே ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவர்த்திக்கக்கூடாதிறே. **116. (த்வாம் ஸ்தோதுமபி நேஶாநாஸ் த்வத்ப்ரஸாத3லவம் விநா)** என்று தத்ப்ரஸாத3த்தையொழிய ஸ்தோத்ரம்பண்ண க்ஷமரன்று என்றதிறே. ஆனபின்பு இவர் ஸ்தோத்ரம் பண்ணவல்லராம்படி இவர்க்கு விஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணினாளென்கிற இவ்விஶேஷம் ஸித்3தி4க்கைக்காக "தா3ங்தே மயி" என்று கூட்டிக்கொள்வது. (தா3ங்தே மயி) க்ருபோத்தம்ப4கதீ3நாவஸ்த2ாவிஶிஷ்டனாய், ப்ரபன்னனான என் விஷயத்திலே; அத2வா, (தா3ங்தே) என்று ஸம்பு3த்3தி4யாகவுமாம். கருணாம்ருதஸம்வர்த்தி4தையான கற்பகக் கொடியே! **174. (லக்ஷ்மீகல்பவல்லீ) 175. (லக்ஷ்மீகல்பலதா)**, [a] "மலர் வைகு கொடி" [b] "இன்னிள வஞ்சிக்கொடி" [c] "ஒரு வல்லித் தாமரையாள்" என்கிறபடியே கனககமலத்திலுண்டான கல்பகலதைபோலே, "லோகநாத2னான [d] தெய்வவண்டு துதைந்த வென் பெண்மை" என்னலாம்படி தத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே துவண்ட வடிவை உடையவளே! (தே) மாத்ருத்வப்ரயுக்தவாத்ஸல்யவிஶிஷ்டையான உன்னுடைய. (தே த3யாம்) என்று ப4க3வத் க்ருபையை வ்யாவர்த்திக்கிறார். ப4க3வத் காருண்யத்திலும் அதிஶயித்திறே [e] காருண்யரூபையான இவள்கருணையிருப்பது.

(தே த3யாம்) [f] வத4ார்ஹ காகாஸுர விபீ4ஷணாதி3களை [g] ஶரணோக்திகள் கைம்முதலாக ரக்ஷித்த [f] காகுத்ஸ்த2னுடைய [g] கோ3ாஷ்டி2யையும், [g] ஆர்த்3ராபராதை4களான ராக்ஷஸிகளைச் சித்ரவத4ம்பண்ணத் தேடின சொல்மிறுங்கனான பவனாத்மஜன் பக்கல், **160. (பாபாநாம் வா ஶுப4ா- நாம் வா) 176. (ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் குர்வந்தீநாம் பராஜ்ஞயா)** என்று மறுத்து மன்றாடி ரக்ஷித்த உன்னுடைய த3யாவைப4வத்தாலே [g] லகூ4கரிக்கும்படியாயன்றோ கருணை

a லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-71. b முமுக்ஷுப்படி-128.

a பெரியதிரு 8-7-8. b பெரியதிருமடல்-78. c மூன்-திருவ-16.
d திருவாய் 9-10-4. e லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 28-14. f ராஸு 38.35.
g ஸ்ரீகு3ண-50.

ஸகி2யான க்ஷாந்தியின் ப்ரபா4வமிருப்பது. இப்படி ப4க3வத் காருண்ய க்ஷாந்திகளிலும் அதிஶயிதமான பிராட்டியினுடைய கருணாஸகி2யான [a] ஆகஸ்மிக க்ஷாந்தியை 177. (ஸாந்த்3ரமஹாக3ஸ: — நஸ் ஸஹ2யது) என்று ப4ட்டர் ப்ரார்த்தி2த்தருளினரிறே. இன்னமும் 178. (க்ருபயா பர்ய பாலயத்) என்று [b] ப3லிபு4க்கான காகத்தை ரக்ஷித்த க்ருபைக்கும் அடி 104. (த்ராஹி த்ராஹீதி ப4ர்த்தாரமுவாச த3யயா விபு4ம்) என்னும் உன் த3யையிறே. (த3யாம்) 179. (ஸ்வார்த்த2நிரபேக்ஷா பரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுதா—த3யா) என்கிற லக்ஷணலக்ஷிதையான க்ருபை 180. (மர்ஷயாமீஹ து3ர்ப்ப3லா) என்ற உன் பக்கலிலே அனுஷ்ட2ானஶேஷமா யன்றோ இருப்பது.

(வித3ங்) இப்படி ஸமாப்4யதி4க்ரஹிதையாய், ஸர்வ லோகப்ரஸித்3தை4யாய், த்வத்3த3யைகத4ாரகனாய் த3யனீய னான என்னை விஷயீகரித்த உன் த3யாப்ரபா4வத்தை அறியாநின்றுகொண்டு. "தா3ந்தே புருஷே தே த3யாம் வித3ங்" என்று ஸாமாந்யமாக யோஜிக்கவுமாம். அப்போதும் அந்த ந்யாயம் தமக்கு ஒக்குமிறே. இப்படி ஸாமாந் யேந வரும் அந்வயத்திலும் விஶேஷாந்வயத்துக்கு விஶேஷப்ரயோஜனமுண்டு. 'தா3ந்த' ஶப்3த3ம் ப்ரஶ்ரித மாத்ரபரமாகவுமாம். 181. (த4ர்மநித்யே மஹாபு3த்3தெ4ள ப்3ரஹ்மண்யே ஸத்யவாதி3நி। ப்ரஶ்ரிதே தா3நஶீலே ச ஸதை3வ நிவஸாம்யஹம் ॥) என்று ப்ரஶ்ரிதனிடத்திலும் தனக்குண்டான விஶேஷாபி4மானத்தை ஸ்வயமேவ அருளிச்செய்தாளிறே.

[லோகைகேஶ்வரி! லோகநாத2த3யிதே! யஸ்யாஸ்தே நிரவதி4ம் ஸ்வதோ நித்யானுகூலம் மஹிமாநம் ப்ரபு4ஸ்த்வத்3 வல்லபே4ாऽபி ஆத்மந இவ இயத்தயா மாதும் நாலம், தாம் த்வாமஹம் தா3ஸ இதி ப்ரபந்ந இதி ச தா3ந்தே மயி தே த3யாம் வித3ங் நிர்ப்ப4ய: ஸ்தோஷ்யாமீத்யந்வய:]

[a] ஶ்ரீகு3ண.50. [b] ர-ஸ்த 2-97.

3. ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷண
ஸுதா4ஸந்து4க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் தத3லாப4தஸ்
த்ரிபு4வநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத3யம் ।
ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த3லோசநமந:-
காந்தாப்ரஸாத3ாத்3ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்4வஸு
ந்ருணாம் ஸம்பா4வ்யதே கர்ஹிசித் ॥

3. பதவுரை:— தத் அலாப4த:— அந்தக் கடாக்ஷம் இல்லாமையாலே, ப்ராக் நஷ்டம்—முன் நசித்துக்கிடந்த தான, த்ரிபு4வநம் — மூவுலகமும், ஸம்ப்ரதி — இப்போது, ஈஷத் — சிறிதளவு, த்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுதா4 ஸந்து4க்ஷணாத் — உன்னுடைய கருணாகடாக்ஷமாகிற அம்ருதவர்ஷத்தினால், அநந்தோத3யம் — அளவற்ற பெருமையை உடைத்தாகும்படி, ரக்ஷ்யதே — காப்பாற்றப்படுகிறது; ந்ருணாம் — மனிதர்களுக்கு, ஸம்ஸ்ருதி அக்ஷர வைஷ்ணவாத்4வஸு—ஐஶ்வர்யம், கைவல்யம், பரமபத3ம் இவைகளில், ஶ்ரேய:—மேன்மையானது, அரவிந்த3 லோசந மந: காந்தா ப்ரஸாத3ாத் ருதே — தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீ தே3வியின் அருளில்லாமல், ந ஹி ஸம்பா4வ்யதே—ஏற்படாதன்றோ.

3. அவ:— ப்ரத2மஶ்லோகத்தாலே — பெரியபிராட்டியாருடைய ஸர்வோத்கர்ஷப்ரகாஶகமான பரத்வத்தை அநுஸந்தி4த்து, [a]"அம்மான் ஆழிப்பிரான்" என்றாப்போலே ஸர்வோத்க்ருஷ்ட விஷயத்தை ஸர்வாபக்ருஷ்டனான நான் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையாவதென்? என்று பீ4தராய், "த்வாம் வயம் கத2ம் ப்3ரூம:" என்று நிவ்ருத்தரானார். த்3விதீயஶ்லோகத்தாலே, நிவ்ருத்தரான தம்முடைய ஸ்தோத்ரஶ்ரவண கௌதுகத்தாலே ஸ்தோத்ரவிரோதி4கள் நஶித்து ஸ்தோத்ரகரணகாரண ஜ்ஞாநாதி3கள் உண்டாம்

[a] திருவாய் 5-1-7.

படி கடாக்ஷித்து த3யையைப்பண்ண, அத்தையறிந்து ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநபூர்வகமாக ஶரணம் புகுந்து, கீழ் ஸ்தோத்ராரம்ப4ாக்ஷேபஹேதுவாகச் சொன்ன ஸ்தோத வ்யக3தோத்கர்ஷத்தைத் முக2ாந்தரேண த்3ருடீ4கரியாநின்று கொண்டு, தது3பஶ்லிஷ்ட ஸௌலப்4யவிஶேஷத்தை அநுஸந்தி4த்து, ஸ்தோத்ருக3தத3யநீயத3ஶாநுரூப ஹேது வாலே ஸ்துத்யாரம்ப4ஸமாத4ாநம் பண்ணினுர். இப்படி ஸ்தோத்ராரம்ப4ாக்ஷேப ஸமாத4ாநவ்யாஜேந பிராட்டியி னுடைய பரத்வ ஸௌலப்4யங்களை அநுஸந்தி4த்து, ஸ்தோத்ரத்திலே உபக்ரமித்து, தத்ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வ க்2யாபநார்த்த2மாக ஸகல புருஷார்தத2 ப்ரத3த்வத்தை உத3ாஹரணஸஹிதமாக உபபாதி3க்கிருர் இதில் (ஈஷத் த்வத்) இத்யாதி3யாலே.

" 'த3ாந்தே மயி தே த3யாம் வித3ந் அஹம் நிர்ப்ப4ய: ஸ்தோஷ்யாமி' என்று நாம் உம்மைக் கடாக்ஷித்தோமாக வும், அத்தாலே உம்முடைய அபி4மதம் ஸித்3தி4த்ததாக வும் சொன்னீர்; லோகத்திலே சேதனர்க்கு இஷ்டா நிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களுக்கு ஹேதுக்கள் அவ்வவ ருடைய புண்யபாபங்களாயன்ருே இருப்பது. ஆயிருக்க, உம்முடைய அபி4மதம் நம்முடைய கடாக்ஷத்தாலே ஸித்3 தி4த்தது என்னுமிடம் நம்பக்கலிலே ஆத3ராதிஶயத்தாலே சொன்னவித்தனையிறே" என்ன, "நான் ஒரு விஷயத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே சொல்லுகிறேனல்லேன்; வஸ்துஸ்தி2 தியை ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில், த்ரிக்ஷணாऽவஸ்த2ாயி யாய் நஶித்துப்போகிற புண்யபாபங்கள் மூர்த்தீகரித்திருந்து ப2லப்ரத3மாகிறனவல்லவிறே. **182. (புண்யாபுண்யாவீஶ்வர ப்ரீதிகோபௌ)** என்கிறபடியே a துன்பவின்பவினைகளுக்கு நிர்வாஹகனை ஈஶ்வரனுடைய ப்ரியாऽப்ரியங்கள் அபி4 மதாऽநபி4மதஸித்3தி4களுக்கு ஹேதுக்கள். அவனுடைய கோபப்ரஸாத3ங்களுக்கும் அடி உன்னுடைய கடாக்ஷதத3

a திருவாய் 3-6-8.

ப4ாவங்களாகையாலே, ஸகலசேதனருடைய அநர்த் த2ாப்4யுத3யங்களுக்கு ஹேது, உன்னுடைய கருணு கடாக்ஷலாப4ாலாப4ங்களாயிருக்கும்; ஆனபின்பு, என்னு டைய அபி4மதஸித்3தி4க்கேயன்றிக்கே, ஸகலசேதநர்க்கும் ஐஶ்வர்யாதி3களால் ஶ்ரேயஸ்ஸூ உன்னுடைய ப்ரஸாத3த் தாலல்லது ஸம்ப4வியாதிறே" என்று தத்புருஷார்த்த2ப்ர த3த்வத்தை ஸோத3ாஹரணமாக ப்ரதிபாதி3க்கிருர் (ஈஷத்) இத்யாதி3 ஶ்லோகத்தாலே.

பிராட்டியினுடைய அனுக்3ரஹைகதே3ஶம், அநந்தா-ऽநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் அநந்தாப்4யுத3யஸித்3தி4க்கும் நித3ான மென்கிற விஶேஷத்3யோதனர்த்த2மாக (ஈஷத்) என்கிருர். **116. (த்வத்ப்ரஸாத3லவம் விநா)** என்றதிறே. த்வச் ச2ப்3த3த்தாலே a ப்ரணிபாதப்ரஸந்நையாய், b க்ஷிப்ரப்ர ஸாதி3னியாம்படியான அஸாத4ாரணஸ்வப4ாவம் ஸூசிப் பிக்கப்படுகிறது. இத்தால் நிக்3ரஹானுக்3ரஹஸ்வப4ாவனை ஈஶ்வரனில் வ்யாவ்ருத்தமான அனுக்3ரஹைகஸ்வப4ாவ த்வம் சொல்லப்பட்டது. **183. (பத்3மே ஸ்தி2தா பத்3மவர்ணு பத்3மநாப4ப்ரியா ஶுப4ா। ஸதா3ाऽநுக்3ரஹஸம்பந்நா ஸா தே3வீ மே ப்ரஸீத3து ||)** என்றும், **184. (அநுக்3ரஹபராம்ருத்3தி4 மநக4ாம் ஹரிவல்லப4ாம்। நமாமி கமலாம் காந்தாம் க்ஷமாம் க்ஷீரோத3ஸம்ப4வாம் ||)** என்றும் அனுக்3ரஹைகஸ்வப4ாவ த்வம் சொல்லப்பட்டதிறே.

(ஈஷத் த்வத்கருணுநிரீக்ஷணஸுத4ாஸந்து4க்ஷணுத்) உன்னுடைய அநிஷ்டநிவர்த்தனேஷ்டப்ராபணுநுகு3ண மான கருணையை ஹேதுவாக உடைத்தான கடாக்ஷ லேஶாம்ருதோத்3ரேகத்தாலே. (கருணுநிரீக்ஷணம்) கருணு ஹேதுகநிரீக்ஷணம். கருணயா விஷயீகரணம், நிரீக்ஷண ஶப்3த3த்தாலே உபசரிக்கிறதாகவுமாம்; கருணுப்ரேரிதமா யிறே நிரீக்ஷணம் உண்டாவது. **185. (காருண்யமாருதா**

a ரா-ஸூ 27-45; 58-89. b ஸ்வாயம்பு4வம் (ப்ரமாணம் 228 காண்க).

நீதை:) என்றதிறே. (நிரீக்ஷண ஸுதா4ஸந்து4க்ஷணுத்) 186. (த்வதீ3க்ஷணஸுதா4ஸிந்து4 வீசிவிக்ஷேபஶீகரை:) என்கிறபடியே கடாக்ஷாம்ருதத்3ருஷ்டிகளாலே என்கை. ஏவம்பூ4தகடாக்ஷம்தான் ஸகலாத்மஸஞ்ஜீவனமாயிருக்கையாலே ஸுதை4யாக ரூபிக்கிருர். ஸுதை4யாலுண்டான ஸம்யகு3ல்லாஸத்தாலே; கடாக்ஷநிக்ஷேபத்தாலே என்கை. (ரக்ஷயதே) உபத்3ரவரஹிதமாக ஸ்தா2பிக்கப்படுகிறது. (ப்ராக்) உன்னுடைய உபேக்ஷாகாலத்திலே. (தத3லாப4த:) உன்னுடைய நிரீக்ஷணுலாப4த்தாலல்லது, உன்னுடைய கோபத்தாலன்றிறே. 176. (க: குப்யேத்3வாநரோத்தம) என்று, சொல்மிறுங்கனுக்கும் உபதே3ஶிக்கிற உனக்குக் கோபமுண்டாக ஸம்பா4வனையில்லையிறே. (நஷ்டம்) a விநஷ்டப்ராயமான. (த்ரிபு4வநம்) இத்தால், த்ரைலோக்யாந்தர்வர்த்தியான ஸகலஜனங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" இதிவத். (ஸம்ப்ரதி) உன்னுடைய b கடாக்ஷவீக்ஷாக்ஷணலக்ஷ்யமான த3ஶையிலே. (அநந்தோத3யம் யதா2 ப4வதி) பூர்வகாலத்திலும் அதிஶயிதாப்4யுத3யமாம்படி. (ரக்ஷயதே) ப்ராக் தத3லாப4தோ நஷ்டம் த்ரிபு4வநம், ஸம்ப்ரதி ஈஷத் த்வத் கருணுநிரீக்ஷணுத் அநந்தோத3யம் ரக்ஷயதே.

து3ர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே நிஶ்ஶ்ரீகமாம்படி பு4வனத்ரயத்தையும் பரித்யஜித்து, பயோத3தி4யிலே பிராட்டி எழுந்தருளினபோது தத்கடாக்ஷாப4ாவத்தாலே "அஸந்நேவ" என்னும்படி நஷ்டமான த்ரிபு4வநம், பின்பு 187. (க்ஷீரோத3ாச்ச2ரீஸ்ஸமுத்பந்நா ஶ்ரூயதேऽம்ருதமந்த2நே) c "செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த அவளும்" என்னும்படி d அமுதில் வரும் பெண்ணமுதாய் அவதரித்து, 188. (தி3வ்யமால்யாம்ப3ரத4ரா ஸ்நாதா பூ4ஷணபூ4ஷிதா। பஶ்யதாம் ஸர்வதே3வாநாம் யயௌ வக்ஷ:ஸ்த2லம் ஹரே:॥) என்கிறபடியே

a வி.பு. 1-9-123. b ஸ்ரீஸ்தவம்-11. c பெரியதிரு 2-7-1.
d பெரியதிரு 6-1-2.

ஸ்நாதையாய், மஹார்ஹவஸநையாய், சித்ரமால்யாநுலேபையாய்க்கொண்டு a திகழ்கின்ற திருமார்பிலே சேர்ந்து b "அகலகில்லேனிறையும்" என்று திருக்கலந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவனந்தரம், உன்னுடைய காருண்ய ஶீதல கடாக்ஷஸுதா4வர்ஷத்தாலே வழிய வார்க்க, அனந்தரம், அத்தாலே ஸத்தைபெற்று, ஸம்ருத்3த4மானபடியை இஶ்லோகத்திலே அருளிச்செய்கிருர். 189. (த்வயா தே3வி பரித்யக்தம் ஸகலம் பு4வநத்ரயம்। விநஷ்டப்ராயமப4வத் த்வயேதா3நீம் ஸமேதி4தம்॥) என்று இவ்வர்த்த2ம் இந்த்3ரனுலே சொல்லப்பட்டதிறே. இப்படி அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே ப்3ரஹ்மேந்த்3ரப்ரப்4ருதிசேதனருடைய ஐஶ்வர்யம் பிராட்டியினுடைய கடாக்ஷாதீ4நமென்னுமிடம் த3ர்ஶிப்பிக்கப்பட்டது. 190. (ப்3ரஹ்மாத்3யாஶ்ச ஸுராஸ் ஸர்வே முநயஶ்ச தபோத4நா:। ஏத4ந்தே த்வத்பத3ச்ச2ாயாமாஶ்ரித்ய கமலேஶ்வரி॥) என்னக்கடவதிறே. 191. யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணம்) இத்யாதி3.

அத2வா, (ஈஷத் த்வதி3த்யாதி3) 192. ப்ருதி2வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே) இத்யாரப்4ய, 192. (தம: பரே தே3வ ஏகீப4வதி), 94. (ந ப்3ரஹ்மா நேஶாந:), 193. (ஆஸீதி3த3ம் தமோபூ4தம் அப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம்। அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத:॥) c "ஒன்றும் தேவும் உலகும் உயிரும் மற்றும் யாதுமில்லா அன்று" இத்யாதி3ப்படியே ஸர்வஸம்ஹாரகாலத்திலே உன்னுடைய கடாக்ஷாம்ருதவ்ருஷ்ட்யலாப4த்தாலே "அஸந்நேவ" என்னும்படி நாமரூபவிபா4க3ாநர்ஹமாய், நஷ்டமான த்ரிபு4வனமானது—193. (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ3) 194. (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்று சொல்லுகிற ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, 95. (நாராயணுத்3 ப்3ரஹ்மா ஜாயதே), 195. (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே), 196. (ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ4ர:), 197. (அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாம

a திருவாய் 10-6-9. b திருவாய் 6-10-10. c திருவாய் 4-10-1.

ரூபே வ்யாகரவாணி) a “நான்முகன் தன்னொடு தேவருலகோடு உயிர் படைத்தான்” b “நாராயணன் படைத்தான்” இத்யாதி3ப்ரமாணப்ரகாரேண அண்ட3ங்களினுடையவும், தத3ந்தர்வர்த்தி தே3வதிர்யங்மனுஷ்யஸ்த2ாவரரூப சதுர்வித4பூ4தங்களுடையவும் ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக2னாய்க்கொண்டு, 198. (ததை3க்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி), (தேஜ ஐக்ஷத), (ஆப ஐக்ஷந்த) என்று ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவனாகப்பார்த்தருளினபோது, 199. (யத்3ப்4ரூப4ங்க3ா: ப்ரமாணம் ஸ்தி2ரசரரசநாதாரதம்யே முராரே:) 200. (ஸமஸ்தசித3சித்3வித4ாநவ்யஸநம் ஹரே:, அங்கீ3காரிபி4ராலோகைஸ் ஸார்த்த2யந்த்யை), 201. (உல்லாஸபல்லவிதபாலித ஸப்தலோகீ நிர்வாஹகோரகித நேமகடாக்ஷலீலாம்) 172. (அஶேஷஜக3தாம் ஸர்க்கோ3பஸர்க்க3ஸ்தி2தீ: ஸ்வர்க்க3ம்) என்று தொடங்கி 172. (யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக2ம் ததி3ங்கி3த பராதீ4நோ வித4த்தேऽகி2லம்) இத்யாதி3 ப்ரமாணப்ரகாரேண உன்னுடைய ப்4ருகுடிப4டனாய், த்வதி3ங்கி3தபராதீ4னனாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தசித3சித்3வித4ானம் பண்ணுகிற அவனுடைய அந்தக் கடாக்ஷானுகு3ணமாகக் கருணாம்ருதகடாக்ஷநிக்ஷேபங்களை நீ பண்ணுகையாலேயன்றோ நாமரூபவிப4ாக3ார்ஹமாய்க் கொண்டு ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. (ஈஷத் த்வத்கருணா நிரீக்ஷணஸுதா4 ஸந்து4க்ஷணாத் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத3யம் யதா2 பவதி4 ததா2 ரக்ஷ்யதே)

(ப்ராக் தத3லாப4தோ நஷ்டம் த்ரிபு4வநம் ஸம்ப்ரதி ஈஷத் த்வத் கருணா நிரீக்ஷணஸுதா4 ஸந்து4க்ஷணாத் அநந்தோத3யம் ரக்ஷ்யதே) c “எத்தனையும் வான் மறந்த காலத்தும் பைங்கூழ்கள்” என்கிறபடியே கடுங்கோடையிலே கமர் பிளந்து உலர்ந்துபோந்த பயிரானது, நினைவற மேக4மேறி வர்ஷித்தால் ஸத்தைபெற்று த4ரித்துப் ப2லபர்யந்தமாமாபோலே d மழைக்கண் மடந்தையான நீ குளிரக்

a திருவாய் 4-10-1. b நான்.திருவ-1. c பெரு-திரு 5-7. d திருவிரு-52.

கடாக்ஷிக்கையாலேயன்றோ முன்பு நஷ்டமான ஜக3த்து, இப்போது மஹீ மஹீத4ர ஜலதி4ரூபமாய், தே3வ திர்யங்மநுஷ்ய ஸ்த2ாவர ரூப சதுர்வித4 தே3ஹப்ரவேஶ சதுரரான ஆத்மாக்களையுடைத்தாய், போ4க்3யபோ4கோ3பகரண போ4க3ஸ்த2ானரூபேண அபி4வ்ருத்3த4மாய்த்து என்று அப்யயபூர்விகையான ஸ்ருஷ்டியில் இவளுக்கு அந்வயம் சொல்லவுமாம். “இப்படி ஜக3த்காரணத்வத்தில் இவளுக்கு அந்வயமுண்டோ?” என்று ப்ரஶ்நம்பண்ணின நடாதூரம்மாளைக்குறித்துப் பிள்ளான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை இவ்விடத்திலே அநுஸந்தி4ப்பது. அதாவது: — “இவ்வர்த்த2த்தில் ஸந்தே3ஹமுண்டோ? 202. (ஆவாப்4யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி। ப்ரஜாஶ்சோத்பாத3யிதவ்யா: ।।) என்று ப்ரமாணம் சொல்லுகையாலே ஸஹத4ர்மசாரிணியான இவளுக்கும் அந்வயம் உண்டு” என்று அருளிச்செய்தது.

உக்தார்த்த2 ஸமர்த்த2நவ்யாஜத்தாலே ஸகல புருஷார்த்த2ங்களும் தத்ப்ரஸாத3ாதீ4நமாயிருக்கும் என்கிறார் (ஶ்ரேய) இத்யாதி3யாலே. [அரவிந்த3லோசந மந:காந்தாப்ரஸாத3ாத்3ருதே ந்ருணாம் ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாத்4வஸு ஶ்ரேயே: கர்ஹிசித் ந ஸம்ப4ாவ்யதே ஹி] (அரவிந்த3லோசந:) 203. (தஸ்ய யதா2 கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ) என்று a க3ம்பீ4ராம்ப4ஸ்ஸமுத்3பூ4தமாய், a ஸும்ருஷ்டநாளமாய், a ரவிகரவிகஸிதமுமான a புண்ட3ரீகத3ளம்போலே a அமலாயதேக்ஷணனிறே அவன். ஏதத்துல்யஶீலையான b அஸிதேக்ஷணையிறே இவள். “த்வத்ப்ரஸாத3ாத்3ருதே” என்னவமைந்திருக்க, இவ் விஶேஷணமென்னென்னில்: 204. (ஜிதம் தே) c “தாமரைக்கண்ணனை” என்று உப4யவிபூ4தியையும் எழுத்துவாங்குகிற d அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனையும், வஶீகரிக்கவல்ல வால்லப்4யப்ரஸித்3தி4தோற்ற விஶே

a வேத3ார்த்த2ஸங்க்3ரஹம். b ரா-ஸு 16-5. c திருவாய் 2-6-3.
d திருவாய் 6-7-10.

ஷிக்கிருர். இத்தால் ஸர்வஸ்மாத்பரனுய், ஸ்வதந்த்ரனுன அவனும், இவள் ப்ரஸாத3பாத்ரமானுர்க்கொழியக் கார்யம் செய்யானென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது.

"அரவிந்த3லோசநமந:காந்தா" என்கையாலே 205. **(விஷ்ணோ: கடாக்ஷம்)** 206. **(யம் பஶ்யேந்மது4ஸூத3ந:)** என்று சொல்லுகிற அவனுடைய ஸௌஹார்த்த3ப்ரகாஶக மான கடாக்ஷமும் ஏதத3தீ4நம் என்னுமிடம் ஸித்3த4மிறே. (மந:காந்தா) தத3த்யந்தாபி4மதையென்றபடி. கீழ் "காந்தஸ்தே" என்றும், இங்கு "மந:காந்தா" என்றும் சொல்லுகையாலே பரஸ்பரானுகூலதயா ஸர்வாபி4மதப்ரத3த்வத்திலே உப4யர்க்குமுள்ள ஸௌஹ்ருத3ஸாமரஸ்யம் ஸ்பஷ்டமாயிற்று. 206*. **(அஸ்யா தே3வ்யா:)** இத்யாதி3. (ப்ரஸாத3ாத்) த3யாவிஶேஷத்தாலே. (காந்தாப்ரஸாத3ாத்) 207. (**ப்ர ஸாத3பரமௌ**) என்று சொல்லுகிற அவனுடைய ப்ரஸாத3த்துக்கும் அடியான ப்ரஸாத3த்தாலே. a மழைக்கண் மடந்தையாகையாலே அவனுடைய குளிர்ந்த அருளும் வெந்நீர் என்னலாம்படி அதிஶீதளமாயிறே ஶீதளஸ்வப4ாவையான இவள்த3யையிருப்பது. (ருதே) அனுக்3ரஹைகஸ்வப4ாவையான இவளுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்3ரஹம் ஸம்ப4வியாமையாலே, தந்நிவ்ருத்திரூப ப்ரஸாத3ாயோக3த்தால், † 'ஒழிய' என்கை.

(ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்4வஸு) பாரிஶேஷ்ய ப்ரமாணத்தாலும், புருஷார்த்த2 ஸமபி4வ்யாஹாரத்தாலும் 'ஸம்ஸ்ருதி' ஶப்3த3ம ஐஶ்வர்யபரம. 34. **(ஐஶ்வர்யமக்ஷரக3திம் பரமம் பத3ம் வா)** என்று விஶதீ3கரித்தருளினரிறே. ஆனல், ஐஶ்வர்யத்தை ஸம்ஸ்ருதிஶப்3த3த்தாலே அருளிச்செய்வானென்? என்னில்: b "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக" என்று

† 'த3யாவிஶேஷரூப ப்ரஸாத3த்தாலொழிய' என்றே வேறுவிதமாகவோ இருக்கவேண்டும். a திருவிரு-52. b திருவாய் 4-9-4.

சொல்லுகிறபடியே ஐஶ்வர்யம் a அல்லலெனத்தோற்றி எரிதீயிற்சுடும்படியான வைராக்3யத்தாலே, b "இன்பமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான் வேண்டேன்" b "பெற்றாலும் ஆதரியேன்", b "வானாளும் செல்வமும் இம்மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்" என்று c ஐஹலௌகிகமான ஐஶ்வர்யத்தையும் c பாரலௌகிகமான ஐஶ்வர்யத்தையும் பரித்யஜித்து, 10. **(மா ஶ்'ம பூ4த்)** என்றிருக்கும் ஸ்வாபி4ப்ராயத்தாலும், 208. **(அநர்த்த2ாக்2யம்)** என்னும்படி அநர்த்த2ாவஹமாகையாலும், அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3தோ3ாஷ து3ஷ்டமாகையாலும், 209. **(த4நம் ப்ராப்ய மாத்3யந் உச்சைர் ந மாம் ஸ்மரேத்)** என்கிறபடியே, மத3ஹேதுவாய், ப4க3வத்ஸ்மரணவிரோதி4யாய், இவ்வாகாரங்களினுலே ஸம்ஸாரம் அவத்3யகரமாயிருக்கையாலும் ஸம்ஸ்ருதிஶப்3த3த்தாலே ஐஶ்வர்யத்தை அருளிச்செய்கிருர். அக்ஷரஶப்3த3த்தாலே ஆத்மானுப4வத்தைச் சொல்லுகிறது. வைஷ்ணவாத்4வஶப்3த3த்தாலே 210. **(ஸோऽத்4வந: பாரமாப்நோதி)** என்கிற க3திவிஶேஷத்3வாரா ப4க3வத்ப்ராப்தியை லக்ஷிக்கிறது. இவற்றில், (ஶ்ரேய:) ஶ்ரேஷ்ட2தமஸுக2ம்; தத்ஸாத4ந ஸுக்ருதவிஶேஷமாகவுமாம். 211. **(ஶ்ரேயஸீ / ஸுக்ருதம் வ்ருஷ:)** என்றதிறே.

(ந்ருணும்) அகி2லக்ஷேத்ரஜ்ஞர்க்கெல்லாம் என்றபடி. (ந ஸம்ப4ாவ்யதே) 'ந ஸித்3த்4யதி' என்றபடி. d "திருமாமகள் தன்னருளாலுலகில் தேர் மன்னராய்" என்றும், e "செடியாராக்கை அடியாரைச்சேர்தல் தீர்க்கும் திருமால்" என்றும், f "திருமகளால் அருள்பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவர்தாமே" என்றும் அருளிச்செய்தபடியே ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப4க3வல்லாப4 ரூப புருஷார்த்த2ங்களெல்லாம் பெரியபிராட்டியாருடைய ப்ரஸாத3த்தாலல்லது பெற

a ஞானஸாரம்-19. b பெரு-திரு-4. c வ்ருத்3த4ஹாரீத 6-50.
/ (பா) (1) ஸுக்ருதம் விஷய: (2) ஸுக்ருதவிஶேஷ:
d பெரியதிரு 2-9-10. e திருவாய் 1-5-7. f பெரியதிரு 11-6-10.

அரிதாகையாலே, "ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாத்4வஸு ஶ்ரேய: ப்ரஸாதா3த்3ருதே ந்ருணும் ந ஸம்பா4வ்யதே ஹி" என்கிருர். 212. (பத்3மயோநிரிதா3ம் ப்ராப்ய படா2ந் ஸ்தோத்ரம் தத: பரம்। தி3வ்யம் சாஷ்டகு3ணைஶ்வர்யம் தத்ப்ரஸாதா3ச்ச லப்3த4வாந்॥), 213. (ப்3ரஹ்மாதீ3நாம் யதா3யத்தம் வைப4வம் யஸ்ய ஸா ஸ்வயம்। தஸ்ய கைமுத்யநிர்த்தா4ர்யமீஶ்வரத்வம் ஶ்ரிய:பதே:॥) என்று ப்3ரஹ்மாத்3யைஶ்வர்யத்தோடு, ப்3ரஹ்மஜனகனுன ஈஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்யத்தோடு வாசியற தத்ப்ரஸாதா3தீ4நமாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதி3த் ததிறே. 214. (ஆ குக்3ராமநியாமகாத்) என்றும், 215. (ஏகோ முக்தாதபத்ரப்ரசலமணிக4ணுத்காரி) என்றும், 34. (ஐஶ்வர்யமக்ஷரக3திம்) என்றும் ப4ட்டரும் இவ்வர்த்த2த்தை ப்ரகடீகரித்தருளினுரிறே.

(ப்ரஸாதா3த்3ருதே ஶ்ரேயோ ந ஸம்பா4வ்யதே) என்கையாலே, அவனுடைய ஸகலப2லப்ரத3த்வமும் ஏதத3தீ4நமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. 172. (அஶேஷஜக3தாம் ஸர்க்கோ3பஸர்க்க3ஸ்தி2தீ: ஸ்வர்க்க3ம் து3ர்க்க3திமாபவர்க்கி3கபத3ம் ஸர்வஞ்ச குர்வந் ஹரி:। யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக2ம் ததி3ங்கி3த பராதீ4நோ வித4த்தேऽகி2லம்) என்று ஜக3த்ஸ்ருஷ்ட்யாதி3களும், புருஷார்த்த2 ஸ்ருஷ்டியும் ததி3ங்கி3தபராதீ4னமானுல், புருஷார்த்த2ப்ரத3தவம் தத3தீ4நமென்னச் சொல்லவேண்டாவிறே. 'ஹி' ஶப்3த3ம் ஶ்ரீஸூக்தாதி3 ப்ரஸித்3தி4பரம். இவளுடைய [a]ப்ரப4ாவமும் இந்த்3ராதி3கள் [a]ப்ரப4ாவம்போலே காலபே4த3பே4த்3யமாயிருக்குமோவென்னில், அங்ஙனன்றிக்கே ஏகரூபமாயிருக்குமென்கிருர் (கர்ஹிசித்) என்று; கதா3சித் இத்யர்த்த2:; கர்மாதீ4ந [a]ப்ரப4ாவமாகையாலே, காலபே4த3பே4த்3யமாயிருக்கும் அது; ஸத்யஸங்கல்பாதீ4ந [a]ப்ரப4ாவமாகையாலே இது ஏகரூபமாயிருக்குமென்றபடி.

a (பா) ப்ரஸாத3மும்

நநு, 216. (அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:), 217. (ஸ ப்ரீதோऽலம் ப2லாய), 218.(ப2லமத உபபத்தே:), 219. மோக்ஷமிச்சே2த் ஜநார்த்த3நாத்) இத்யாதி3 ப்ரமாணங்கள் மோக்ஷப்ரத3த்வத்தை முகுந்த3னுக்கே அஸாத4ாரணமாக ப்ரதிபாதி3யாநிற்க, இங்கே பிராட்டிக்கு மோக்ஷோபாயத்வம் சொல்லுகை, ஸ்வேதரஸமஸ்தஸஹாயாநபேக்ஷோபாயத்வத்துக்குச் சேருமோ? என்னில்: "இவள் புருஷகாரமானுலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யம் செய்யான்" என்கிற நிஶ்சய நிப3ந்த4னமாகப் பரம்பரயா மோக்ஷப்ரத3த்வம் சொன்ன இத்தால், தந்நிரபேக்ஷோபாயத்வ விரோத4ம் ப்ரஸங்கி3யாதிறே. 220. (உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்வம்) என்று உபாயத்வம் ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மானுலும், இவள் புருஷீகரியாதவிடத்தில் அது கார்யகரமாகாதிறே. அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே தலை பெற்றுரும் தலை அறுப்புண்டாருமாயிறே இருப்பது.

அதில், புருஷகாரஸாபேக்ஷத்வம் உபாயநைரபேக்ஷ்யப4ஞ்ஜகமாகாதோ? என்னில்: ஸ்வீகாரத3ஶையில் ஸ்வீகர்த்தவ்யஸாபேக்ஷமானவோபாதி புருஷகாரஸாபேக்ஷமானுலும், ப2லப்ரதா3நத3ஶையில் ப2லப்ரத3த்வஹேதுவான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களால் பூர்ணனுகையாலே, உப4யநிரபேக்ஷமாகக் கார்யம செய்ய வல்லனுகையாலே, புருஷகாரஸாபேக்ஷத்வம் உபாயநைரபேக்ஷ்யப4ஞ்ஜகமாகாதிறே. இத்தால் கார்யகாலத்தில் ஸாபேக்ஷத்வம் நிரபேக்ஷத்வப4ஞ்ஜகமாமித்தனையல்லது, வரணகாலத்தில் ஸாபேக்ஷத்வம் நிரபேக்ஷத்வப4ஞ்ஜகமாகாது என்றதாயிற்று. ஆகையிறே [a]"உபாயம் ஸ்வீகாரகாலத்தில் புருஷஸாபேக்ஷமுமாய் புருஷகாரஸாபேக்ஷமுமாயிருக்கும்; கார்யகாலத்தில் உப4ய நிரபேக்ஷமாயிருக்கும்" என்று ஆசார்யாக்3ரேஸரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் அருளிச்செய்தது. 221.(லக்ஷ்ம்யா ஸஹ—ரக்ஷக:) என்கிறவிடத்தில் இவளுக்கும் உபாயாந்வயம் சொல்லிற்றிறேயென்னில்: அங்கும்

a ஶ்ரீவசநபூ4ஷணம் 268.

அப்ரதா4நார்த்தே2 த்ருதீயையாகையாலே, அப்ரதா4ன ரக்ஷணமான புருஷகாரபா4வம் சொல்லுகிறது. உபாயவரணப்ரதிபாத3கமான பூர்வவாக்யத்திலே—வாத்ஸல்யாதி3வத், ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3வத், விக்3ரஹவத், இவளையும் உபாயவிஶேஷணமாகச் சொல்லுகையாலே, இவளுக்கும் கு3ணாதி3வத் உபாயத்வம் ஸித்3த4மிறே என்னில்: வாத்ஸல்யாதி3கள் ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3கங்களாயும், ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3கள் ஆஶ்ரிதகார்யாபாத3கங்களாயும், விக்3ரஹம் ஶுபா4ஶ்ரயமாயும் உபயோகி3க்குமவையாகையாலே, இவற்றுக்குத் தத3நுவிதா4யித்வமாத்ரமேயிறே உள்ளது. இப்படியே இவளும் தத3நுவிதா4யியாயிருக்கையாலே புருஷகாரபா4வமே இவளுக்கு நியதமாயிருக்கும் என்றிறே த்3வயத்திலும் நிர்ணயித்தது. கிஞ்ச, கு3ணாதி3களுக்கு உபாயத்வம் உண்டாகிலும், இவளுக்குப் புருஷகாரபா4வம் நியதமாயிருக்கும் என்றிறே ஆசார்யர்கள் நிர்வஹித்தது. ஆகையால் இவளுக்குப் புருஷகாரபா4வமே அங்கீ3கார்யம் என்றதாயிற்று.

லக்ஷ்மீகு3ணாதி3களுக்கு விஶேஷணத்வம் அவிஶிஷ்டமாயிருக்க, கு3ணங்களுக்கு உபாயத்வம் அங்கீ3கரித்துப் பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வம் அங்கீ3கரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்: கு3ணங்கள் கார்யோபயோகி3களாகையாலேயும், இவளுக்குக் கார்யோபயோகி3த்வம் இல்லாமையாலும், கு3ணங்களுக்கு உபாயத்வமும், இவளுக்குப் புருஷகாரத்வமும் அங்கீ3கரிக்கத் தட்டில்லை. நநு, பிராட்டிக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் உபாயநைரபேக்ஷ்யம் ஸித்3தி4யாதவோபாதி, கு3ணங்களுக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் தந்நைரபேக்ஷ்யஹானி வாராதோ? என்னில்: கு3ணங்கள் ப்ருத2க்3பு3த்3தி4 ப்ரவர்த்தகமல்லாமையால், கு3ணத்3வாரா கு3ணி கார்யம் செய்கை நைரபேக்ஷ்யப4ஞ்ஜகமன்று. த்3ரவ்யத்வேந பிராட்டிக்கு ப்ருத2க்3பு3த்3தி4 ப்ரவ்ருத்தி யோக்3யதை உண்டாகையாலே, தது3பாயத்வே

உபாயநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாதிறே. ஆகையிறே—உபாயாநுஷ்டா2ந ப்ரகாஶகமான பூர்வவாக்யத்திலே, *"சித்ரகு3மாநய" என்கிறவிடத்திற்போலே பிராட்டிக்கு உபலக்ஷணத்வமும், உபேயப்ரார்த்த2நா ப்ரகாஶகமான உத்தரவாக்யத்தில் /"த3ண்டி3நமாநய" என்கிறவிடத்திற்போலே பிராட்டிக்கு விஶேஷணத்வமும் நிர்ணயித்து அனுஸந்தி4த்ததும். இரண்டு இடத்திலும் ஶப்3த3ம் ஒத்திருக்கையாலே, ஏகப்ரகாரமாக உப4யத்ர நிர்வாஹம் பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, ஏகத்ர உபலக்ஷணத்வமும், அந்யத்ர விஶேஷணத்வமும் என்று இப்படி விப4ஜிக்கிறதுக்கு க3மநிகையென்? என்னில்: வாக்யத்3வயத்திலும் விஶேஷ்யப்ரதிபாத்3ய ஶப்3த3ங்கள் ஸமானமாயிருக்கச் செய்தேயும், 222. **(அர்த்தா2த் ப்ரகரணால்லிங்கா3தௌ3சித்யாத3ர்த்த2நிர்ணய:)** என்கிற ந்யாயத்தாலே, பூர்வவாக்யம் உபாயப்ரகரணமாகையாலே வாத்ஸல்யாதி3கு3ணவிஶிஷ்டன் உபாயமென்றும், உபேயப்ரகரணமான உத்தரவாக்யத்தில் ஸர்வஶேஷியான வஸ்துவே உபேயமென்றும் விப4ஜித்து அர்த்த2நிர்ணயம் பண்ணினாப்போலே, விஶேஷணப்ரதிபாத3க ஶப்3த3ங்கள் உப4யத்ர ஸமானமாயிருந்ததேயாகிலும், உபாயப்ரகரணத்தில் ப4க3வது3பாயத்வநைரபேக்ஷ்ய ஸித்3தி4க்காகப் பிராட்டிக்கு உபாயத்வாநங்கீ3காரேண புருஷகாரத்வம் கொள்ளுகை உசிதமாகையாலும், உபேயப்ரகரணத்தில் மிது2நவிஷயகைங்கர்யமே ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், பிராட்டிக்கு விஶேஷணத்வம் கொள்ளுகை உசிதமாகையாலுமாகிற இவ்வர்த்த2 ஸ்வாரஸ்யத்தைப் பற்ற இப்படி விப4ஜிக்கத் தட்டில்லை.

உபலக்ஷணமாவது:— உபலக்ஷ்யாத் ப3ஹிர்ப்பூ4தமாய், உபலக்ஷ்ய ப்ரதீத்யுபாயமான த4ர்மவிஶேஷம். "ஶாகா2

* சித்ரகு3ம் ஆநய - பல நிறமுடைய பசுவின் சொந்தக்காரனை அழைத்து வா.

/ த3ண்டி3நம் ஆநய - கைத்தடி வைத்திருப்பவனை அழைத்து வா.

யாம் சந்த்3ர:" இத்யாதி3. பிதாவுக்கு ஹிதபரத்வம் அஸாத4ாரணமாய், ப்ரியபரத்வம் இருவருக்கும் அவிஶிஷ்டமாயிருக்கை லோகஸித்3த4மிறே. மாதாவுக்கு ப்ரஜாஹிதபரத்வம் பாரதந்த்ர்ய ப4ஞ்ஜகமிறே. கிஞ்ச, "சரணம்" என்று ஏகவசன ப்ரயோக3ம் பண்ணினால் உபலக்ஷணமாய், விஶேஷணத்துக்கும் உபாயாந்வயம் ஸம்ப4வித்துவிடுமென்று தத்3வ்யாவ்ருத்த்யர்த்த2மிறே த்3விவசன ப்ரயோக3ம் பண்ணுகிறது. த்3விவசனம், மற்றொன்றையும் ஸஹியாதிறே. விஶேஷ்யப்ராத4ாந்யத: சொன்ன த்3விவசனம் பத்னீவிஶேஷணத்துக்கும் அவிஶிஷ்டமென்னில்: அப்போதும் ப்ராத4ாந்யம் விஶேஷ்யத்துக்கேயாய், விஶேஷணத்துக்கு அப்ராத4ாந்யமாகையாலே, அப்ரத4ானோபாயத்வமான புருஷகாரப4ாவமே ஸித்3தி4த்துவிடுமிறே. இருவரும் ப்ரத்யேகோபாயமென்னுமது "லக்ஷ்மீ விஶிஷ்டம் உபாயம்" என்கிறத்தோடு சேராது. விஶிஷ்டம் உபாயமென்று அங்கீ3கரித்து இவளுக்கும் ப2லப்ரத3த்வம் சொல்லும்போது ஈஶ்வரனுக்குப் ப2லப்ரத3ானஹேதுவான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களின்றியிலேயொழியவேணும். ஜ்ஞான ஶக்திகள் உண்டு என்னில்: அப்போது ஏதது3பாயப4ாவ நிரபேக்ஷமாக ஸ்வயமேவ ப2லப்ரத3க்ஷமனிறே. ப2லப்ரத3ான ஹேதுவான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களை உண்டாக்குகிறாளென்னில்; கு3ணங்கள் வந்தேறியாய், ஸ்வாப4ாவிகங்களின்றியிலேயொழியும். ஸ்வாதந்த்ர்யதிரோஹிதங்களான வாத்ஸல்யாதி3களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறாப்போலே திரோஹிதஜ்ஞான ஶக்திகளை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறாளென்னில்: அவற்றுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம்போலே, இவற்றுக்கு ஒரு திரோத4ாயக கு3ணமில்லையே. உண்டென்னில், [a] "ஞானமஃதே கொண்டு எல்லாக் கருமங்களும் செய்" என்கிறபடியே ஜ்ஞானங்கொண்டு சோம்பாதே நிரந்தரஸ்ருஷ்டிபண்ணக் கூடாதிறே. யேந கேந ப்ரகாரேண உபாயாந்வயம்

[a] திருவாய் 3-10-8.

சொல்லில், 223. (**ஶீதோ ப4வ**) என்னவல்ல தி3வ்யஶக்தி உண்டாயிருக்க, ஸ்வபாரதந்த்ர்யஹானி வாராமல், 224. (**அந்தராத்மா ச மே ஶுத்3த4:**) என்று ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வப்ரவ்ருத்தியாகிற அஶுத்3தி4 இத்தலையில் இல்லையென்றும், 224. (**தஸ்மிம்ஶ்ச ப3ஹவோ கு3ணா:**) என்று உபாயபூர்த்திக்கு அடியான கு3ணபூர்த்தி அத்தலைக்கே உள்ளதென்றும் த3ர்ஶிப்பித்து, ஸ்வப்ராப்திக்கும் **105. (தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்)** என்று ஸ்வஸ்வரூபானுரூப பாரதந்த்ர்யானுஸந்த4ானமாகத் தந்நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைப் பார்த்திருக்கும்படியான இவள் பரிஶுத்3த4 ப்ரக்ருதிக்கு அது சேராதிறே.

நநு, ஶ்ரிய:பதியே உபாயமென்று அங்கீ3கரிக்கவேண்டுமாகையாலே, நிரூப்யஸ்வரூபத்துக்குச் சொன்ன உபாயத்வம் நிரூபகஸ்வரூபத்துக்கும் 225. (**யத்3யபி ஸச்சித்த:**) என்கிற ந்யாயத்தாலே அநிவர்த்யமாய்க்கொண்டு தன்னடையே வாராதோ? என்னில்: ஸ்வரூப நிரூபகத்வேந நிரூப்ய நிரூபகங்களுக்கு அவர்ஜநீய ஸம்ப3ந்த4ம் உண்டேயாகிலும், உபாயவரணத3ஶையில் ஸ்வரூப நிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்த3ங்கள் உபயோக3மில்லாமையாலே நிரூபகமாத்ரமாய் நிற்கிறாப்போலே ப4க3வத்ஸ்வரூபநிரூபகமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபமும், காரணத்வத3ஶையிற்போலே உபாயத3ஶையில் தன்னால் கொள்வதொரு ப்ரயோஜனமில்லாமையாலே, தத்ஸ்வரூப நிரூபகத்வமாத்ரத்திலே அந்வயித்து, தத3ஸாத4ாரணோபாயத்வத்தில் அந்வயியாமலிருக்கையாலே, நிரூபகமான ஏதத்ஸ்வரூபத்துக்கு உபாயத்வம் வாராதிறே. கிஞ்ச, உபாயவிஶேஷணமான கு3ணவிக்3ரஹங்களுக்கு ஸௌகர்யாபாத3கத்வேநவும், கார்யாபாத3கத்வேநவும், ஶுப4ாஶ்ரயத்வேநவும் கார்யபே4த3முண்டாகிறாப்போலே, தத்3விஶேஷணபூ4தையான பிராட்டிக்கும், உபாயத3ஶையில் உபாயத்வரஹிதமாகப் புருஷகாரத்வரூப கார்யபே4த3முண்டாகத் தட்டில்லை.

226. (லக்ஷ்மீப4ர்த்துர் தா3ஸதா3ஸஸ்ய தா3ஸ:) a "திருமாலே! நானும் உனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூப த3ஶையில் ஶேஷத்வ ஸ்வரூபத்துக்கும், 227. (ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம்) b "திருமாலே நின்றே ஆட்செய்ய" என்கிற படியே ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத3ஶையில் கைங்கர் யத்துக்கும் மிது2னமே ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யாகவேண்டினவோ பாதி உப4யானுரூபமான உபாயத3ஶையிலும் அவஶ்யா பேக்ஷிதமான உபாயப்ரதிஸம்ப3ந்தி4த்வத்தில், ஸ்வவ்யதி ரிக்தஸமஸ்தஸஹாயாநபேக்ஷமான உபாயத்தினுடைய 131. (மாமேகம்) என்கிற நைரபேக்ஷ்ய ப4ஞ்ஜகமான உபாயத்வத்தில் அங்வயமற்று, தத3விரோத4மாகப் புருஷ காரத்வரூப ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4த்வத்திலே இவளுக்கு அங்வய மாகக்கடவது.

நநு, ஸ்வாயம்பு4வே—228. (ஸர்வகாமப்ரதா3ம் ரம்யாம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம் | க்ஷிப்ரப்ரஸாதி3நீம் தே3வீம் ஶரண் யாம் சிந்தயேதி3தி ||) என்றும், வைஷ்ணவே, 229. (ஆத்மவித்3யா ச தே3வி த்வம் விமுக்திப2லதா3யிநீ) என்றும், ப்3ராஹ்மே—230. (ஸக்ருத்3 விப4ாதா ஸர்வார்த்தி ஸமுத்3ர பரிஶோஷிணீ, ப4வப4ங்க3ாபஹாரிணீ, பரநிர்வாணதா3யிநீ) என்றும், / இத்யாதி3ப்ரமாணங்கள் இவளுடைய உபாய ப4ாவத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அவை ஶரண்ய னுடைய இச்ச2ானுவிதா4யித்வ ஸூசகங்களாகக்கடவது. இதுக்கு நியாமகமென்னென்னில்: 231. (லக்ஷ்மீம் புருஷ காரேண வ்ருதவந்த:) என்றும், 232. (லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப4ா ப்ராப்தியோகி3நீ | ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம் நிக3மாந்தேஷு ஶப்3த்3யதே ||) என்றும், 233. (லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி3ஷ்டா—நாந்யதா2 லக்ஷணம் ப4வேத் ||) என்றும், புருஷகாரத்வத்தையே லக்ஷணமாகச் சொல்லி

a திருப்பல்லாண்டு-11. b திருவாய் 8-3-8.

/ இங்கு சில வாக்கியங்கள் நழுவியுள்ளன.

அந்யதா2 லக்ஷணம் இல்லையென்று உபாயத்வத்தை நிஷேதி4த்ததிறே. அங்வயத்திலும் வ்யதிரேகம் அர்த்த2 தா3ர்ட்4யத்துக்கு உறுப்பாகையாலே, இதுவே ப்ரப3ல ப்ரமாண ப்ரஸித்3த4மாகையாலும், ப4க3வத3பி4மதமாகை யாலும், பிராட்டிக்கு அத்யந்தம் அபி4மதமாகையாலும், ஸம்ப்ரதா3ய ஸித்3த4மாகையாலும், ஏதத3னுகு3ணமாக அவற்றை யோஜிக்கத் தட்டில்லை. தத3னுகு3ணமாக இவற்றை யோஜிக்குமிடத்தில்,ப்ரப3லப்ரமாணவிரோத4மும், ப4க3வத3நபி4மதத்வமும்,லக்ஷ்ம்யநபி4மதத்வமும், ஸம்ப்ரதா3ய விரோத4மும் ஸம்ப4விக்கும். ஆகையாலே, ஸகலப்ரமாண ப்ரமாத்ரு பரிக்3ருஹீதமான புருஷகாரப4ாவமே ஸாராஸார விவேகசதுரர்க்குப் பரிக்3ராஹ்யம் என்றதாயிற்று. 234. (த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா3ஶ்ச), 235. (யத்3யதா3சரதி ஶ்ரேஷ்ட2:) a "மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன" என்னக்கடவதிறே.

ஆக, இஶ்லோகத்தாலே "பெரியபிராட்டியார் ஸ்வ கருணைகடாக்ஷலேஶத்தாலே ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு ஸகல புருஷார்த்த2ங்களையும் ப்ரஸாதி3த்தருளுவர்; ஸகலபுரு ஷார்த்த2 விலக்ஷணமோக்ஷத்தை, தத3ஸாத4ாரணோபாய பூ4தனாய், ஸ்வவஶவர்த்தியாய், ஸ்வாபாங்கே3ங்கி3தபரா தீ4னனான ஈஶ்வரனைக்கொண்டு கொடுப்பித்தருளுவர்; ஆனபின்பு, புருஷார்த்த2ாந்தரங்களோடு விலக்ஷண புருஷார்த்த2த்தோடு விஶேஷமற ஸகல ஶ்ரேயஸ்ஸூம் தத்ப்ரஸாத3த்தாலல்லது ஸம்ப4வியாது" என்னுமிடத்தை ஸ்தி2ரீகரித்தருளினாராய்த்து. ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே, அவனுக்கு (தனக்கு?)மோக்ஷப்ரத3த்வமும், தே3விக்கு ஐஶ்வர்யப்ரத3த்வ மும் விப4ஜித்து ஸ்வயமேவ ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாரிறே. 3.

a திருப்பாவை-26.

4. ஶாந்தாநந்த(3)மஹாவிபூ4தி பரமம்
யத்3 ப்3ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம்
ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம் ।
யாந்யந்யாநி யதா2ஸுகம்2 விஹரதோ
ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்-
யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப4வைர்
கா3டோ4பகூ3டா4நி தே ॥

4. **பதவுரை:**— **ஶாந்த**-ஷடூ3ர்மிகளற்றதாய், **ஆநந்த3**–ஆநந்த3மயமாய், **மஹாவிபூ4தி**—பெரிய விபூ4திகளை உடைத்தாய், **பரமம்**—தனக்கு மேலானதற்றதாய், **ப்3ரஹ்ம**—பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச் செய்வதாலும் ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தாலே சொல்லப்படுவதாயிருக்கும், **ஹரே: யத் ரூபம்**—ஹரியினுடைய யாதொரு ஸ்வரூபமுண்டோ, **தத: அபி**—அதைக்காட்டிலும், **தத் ப்ரியதரம்**—அந்த ப4க3வானுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருப்பதும், **மூர்த்தம்**—கண்ணால் காணக்கூடியதும், **ப்3ரஹ்ம**—ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தால் சொல்லப்படுவதும், **அத்யத்3பு4தம்**—மிகவும் அத்3பு4தமானதுமான, **ரூபம் யத்** — யாதொரு ரூபம் உண்டோ, **யதா2ஸுகம்2 விஹரத:**—இஷ்டப்படி விளையாடும் எம்பெருமானுக்கு, **அந்யாநி ரூபாணி யாநி**—மற்றும் யாவை சில ரூபங்களுண்டோ, **தாநி ஸர்வாணி**—அந்த ரூபங்களெல்லாம், **தே**—உனக்கு, **ஸ்வை: அநுரூபரூபவிப4வை:**—அஸாத4ாரணங்களாய் தகுந்தவையாயிருக்கும் தி3வ்ய ரூபங்களால், **கா3டோ4பகூ3டா4நி ஆஹு:**—நன்றாக ஆலிங்க3னம் செய்யப்பட்டவையென்று (ப்ரமாணங்கள்) சொல்லுகின்றன.

---

4. அவதாரிகை:— (ஶாந்தேத்யாதி3) 236. (**த்ரயாணும் ப4ரதாதீ3நாம் ப்4ராத்ரூணும் தே3வதா ச யா। ராமஸ்ய ச மந:காந்தா ப்ராணேப்4யோऽபி க3ரீயஸீ ॥**) என்கிற ப்ரமாணானுஸாரேண "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்று கர்த்தர்

யர்த்த2த்தையும், "ப2ணிபதி:" என்று தொடங்கிக் கர்மண்யர்த்த2த்தையும் அநுஸந்தி4த்து, "ஆக இப்படி உப4ய விபூ4தியிலுள்ளார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயையாய், உப4ய விபூ4திநாத2னை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கையாலே "ஸ்ரீ:" என்ற அஸாத4ாரணமான திருநாமத்தை உடையையாய், அவனுக்கும் பூஜ்யையாம்படியான கு3ண பூர்த்தியை உடைய உன்னை ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3கு3ண ஹீனனான நான் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவது எங்ஙனே?" என்று பீ4தபீ4தராய், ஸ்தோத்ராந்நிவ்ருத்தரானார் ப்ரத2ம ஶ்லோகத்திலே.

இப்படி நிவ்ருத்தரானபடியைக் கண்டு, "இவர் பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரத்தை ஶ்ரவித்து ஶ்ரவிப்பித்தாலன்றோ 'ஶ்ருணோதீதி—ஸ்ரீ:' 'ஶ்ராவயதீதி—ஸ்ரீ:' என்கிற நிருக்த்யனுரூபாஸாத4ாரணநாமம் நமக்கு நிலைநிற்பது. ஆனபின்பு இவர் யதா2ஸ்தோத்ரம் பண்ணவல்லராம்படி கடாக்ஷிப்போம்" என்று கணிசித்து, இவர்பக்கலிலே கருணா கடாக்ஷத்தைப் பண்ண, "இதொரு த3யாவிஶேஷமிருந்தபடியென்?" என்று தத்ஸௌலப்4யாநுஸந்த4ானத்தாலே ஸமாஹிதராய், ஸம்ப3ந்த4 ஜ்ஞானபூர்வமாக ஶரணம் புகுந்து, கீழ், "ஸ்ரீயதே" "ஶ்ரயதே" என்று சொன்ன வ்யுத்பத்தித்3வயார்த்த2மும் 163. (அஸ்யேஶாநா) இத்யாதி3 வேதா3ந்தஸித்3த4மென்னுமிடத்தை "லோகைகேஶ்வரி லோகநாத2த3யிதே" என்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஸமாஹிதராய், ப4யமும் ஶமித்து ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானார் த்3விதீய ஶ்லோகத்திலே.

இப்படி ஆக்ஷேபஸமாத4ாநவ்யாஜேந ப்ரவ்ருத்தமான ஶ்லோகத்3வயத்தாலும், தத்பரத்வஸௌலப்4யங்களை அநுஸந்தி4த்து, 'திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தார்க்குத் தத்கடாக்ஷலேஶத்தாலே ஸகல புருஷார்த்த2ங்களும் ஸம்ப4விக்கும்; அதில்லாதார்க்கு ஒரு ஶ்ரேயஸ்ஸூம ஸித்3தி4யாது' என்று

கொண்டு பிராட்டியினுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வக்$_2$யாபநார்த்த$_2$மாக ஸகல புருஷார்த்த$_2$ப்ரத$_3$த்வத்தை அருளிச்செய்தார் த்ருதீயஶ்லோகத்தாலே. ஆக, இப்படி ஶ்லோகத்ரயத்தாலும் ப்ரக்ருதியான ஸ்ரீஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்து, அனந்தரம் ப்ரத்யயமான மதுப்பின் அர்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபரூபகு$_3$ணாதி$_3$களில் தத்ஸஹத$_4$ர்மசாரிணியான இவளுடைய ஸ்வரூபாதி$_3$களுக்கு உண்டான அயோக$_3$வ்யவச்சே$_2$த$_3$த்தை அனுஸந்தி$_4$யாநின்றுகொண்டு, 221. (**லக்ஷ்ம்யா ஸஹ....ரக்ஷக:**) 227. (**ஶ்ரியா ஸார்த்த$_4$ம்**) என்கிறபடியே உப$_4$யவிபூ$_4$திக்கும் நித்யரக்ஷகமாய், நித்யப்ராப்யமான நித்யயோக$_3$த்தை அனுப$_4$வித்து நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிப$_3$ந்த$_4$கராய், ப்ராப்தபரிபூர்ணமநோரத$_2$ராய், a "திருமாலால் எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியினுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே நிரதிஶயானந்த$_3$த்தை ப்ராபித்து ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார் துரீயஶ்லோகத்தாலே.

வ்யா:—(ஶாந்தாநந்த மஹாவிபூ$_4$தி பரமம் யத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்ம ரூபம்)என்கிற இவ்வளவாலே தி$_3$வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை அனுப$_4$விக்கிறார். 237. (**ஶாந்தாநந்தம் சிதா$_3$நந்த$_3$ம் யத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்ம பரமம் த்$_4$ருவம்। மஹாவிபூ$_4$திஸம்ஸ்தா$_2$நம் ஸர்வதஸ் ஸமதாம் க$_3$தம்॥**) என்கிற தி$_3$வ்யாத்மஸ்வரூபநிர்ணாயகப்ரமாணத்தை உட்கொண்டாய்த்து இவர் இப்படி அருளிச்செய்தது. (ஶாந்தேதி) ஶாந்தியாவது:— 238. (**அஶநாயாऽபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ। ஷடூ$_3$ர்மிபி$_4$ர்விஶுத்$_3$தா$_4$**) என்று ஶ்ருதிஸித்$_3$த$_4$ஷடூ$_3$ர்மிரஹிதமாய், 339. (**அபக்ஷயவிநாஶாப்$_4$யாம் பரிணாமர்த்$_3$தி$_4$ஜந்மபி$_4$:। வர்ஜிதஶ் ஶக்யதே வக்தும் யஸ்ஸதா$_3$ऽஸ்தீதி கேவலம்॥**) என்று புராணரத்நோக்தப்ரகாரத்தாலே ஷட்$_3$பா$_4$வ விகாரரஹிதமுமாயிருக்கை. இத்தால் — அகி$_2$லஹேயப்ரத்யநீகமாயிருக்கும் தி$_3$வ்யாத்ம

a திருப்பாவை 30.

ஸ்வரூபம் என்றதாய்த்து. ஸ்வயம் ஹேயரஹிதமாயிருக்கையன்றிக்கே, ஹேயப்ரதிப$_4$டமுமாய், ஸ்வாஶ்ரிதஹேயநிவர்த்தகமுமாயிறே இருப்பது. ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் சொன்ன இப்பத$_3$த்தாலே கல்யாணைகதாநத்வமும் அர்த்தா$_2$த: ஸித்$_3$த$_4$மாகிறது. "ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதானத்வமும் புகும்"என்றிறே அருளிச்செய்தது. a "அருகலிலாய பெருஞ்சீர்" என்கிறபடியே. 240. (**அகி$_2$ல ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந**) என்று உப$_4$யலிங்க$_3$ விஶிஷ்டவஸ்துவை அனுப$_4$வித்தருளினாரிறே பா$_4$ஷ்யகாரர். b "ஈஶ்வரன் அகி$_2$லஹேயப்ரத்யநீகாऽநந்தஜ்ஞாநாநந்தை$_3$கஸ்வரூபனாய்" என்று தத்$_3$தி$_3$வ்யஸூக்தியைப் பின்சென்று அனுப$_4$வித்தருளினாரிறே பிள்ளைலோகாசார்யரும். 237. (**ஶாந்தாநந்தம் சிதா$_3$நந்த$_3$ம்**) என்று முக்தகண்ட$_2$மாகச் சொன்ன லக்ஷணத்$_3$வயத்தில் இங்கு ஒன்றை ஒன்று லக்ஷிக்கிறது. இத்தால் 241. (**அபஹதபாப்மா விஜர:**) என்று தொடங்கி (**ஸத்யகாமஸ் ஸத்ய ஸங்கல்ப:**) என்கிற ப்ரமாணார்த்த$_2$ம் சொல்லிற்று.

* அநந்தபத$_3$த்தாலே த்ரிவித$_4$பரிச்சே$_2$த$_3$ரஹிதமாயிருக்கும் என்றபடி. அதாவது:—விபு$_4$த்வாத் தே$_3$ஶத: பரிச்சே$_2$த$_3$ரஹிதமுமாய், நித்யத்வாத் காலத: பரிச்சே$_2$த$_3$ரஹிதமுமாய், ஸமஸ்தவஸ்துப்ரகாரித்வாத் ஸ்வஸத்$_3$ருஶவஸ்து பரிச்சே$_2$த$_3$ரஹிதமுமாயிருக்கும் என்றபடி. அத$_2$வா, "ஶாந்தாநந்த$_3$(द)" என்று பாட$_2$மாய், 242. (**ஜ்ஞாநாநந்த$_3$மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:**) என்கிறபடியே ஆநந்த$_3$மயனாயிருக்கும் என்னவுமாம். c "உணர் முழுநலம்" என்னக்கடவதிறே. முழு உணர்வும், முழு நலமுமாய், 242*. (**யதா$_2$ ஸைந்த$_4$வக$_4$ந:**) என்னுமாபோலே விஜ்ஞானக$_4$னமுமாய், ப்ரஜ்ஞானக$_4$னமுமாயிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. இத்தால் ஸ்வானுப$_4$வத$_3$ஶையில் ப்ரகாஶமுமாய் ஸுக$_2$

a திருவாய் 1-9-3. b தத்வத்ரயம் 141. c திருவாய் 1-1-2.

ரூபமுமாய் இருக்கும் என்கை. “ ஶாந்தாநந்த3 ” என்று ஸ்வரூபநிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்த3ாமலத்வாதி3களைச் சொன்ன இத்தால், நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான ஜ்ஞானஶக்த்யாத்3யஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ணங்களும் உக்தப்ராயங்கள். ஸ்வரூபானுப3ந்தி4களாயிறே இவை இருப்பன. 21. (ஸஹஸ்ராக்ஷ:), 15. (ஸர்வஜ்ஞ:), 21. (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:), 152. (பரா஽ஸ்ய ஶக்தி:) இத்யாதி3 ப்ரமாண ஸித்3த4மிறே.

(மஹாவிபூ4தி) மஹத்துக்களாய், ஶுத்3த4ா஽ஶுத்3த4ங்களான விபூ4தித்3வயத்தை உடைத்தாய். a “ அகல் விசும்பும் நிலனும் இருளார் வினைகெட ”, b “ அங்காதும் சோராமே ஆள்கின்ற”, 243. (பாதோ3ா஽ஸ்ய விஶ்வா பூ4தாநி। த்ரிபாத3ஸ்யா஽ம்ருதம் தி3வி ॥) என்கிறபடியே உப4யவிபூ4தியோக3மும் சொல்லுகிறது. (பரமம்) “பரோ மா யஸ்மாத் ஸ:— பரம:” என்று நிருபமமாகையாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய். (யத்) 244. (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்3ரஹ்ம), 245. (ஆநந்தோ3ா ப்3ரஹ்ம), 246. (ஆநந்தோ3ா ப்3ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்), 247. (நிஷ்களங்கோ நிரஞ்ஜந:) 157. (ந தத்ஸமஶ்சா஽ப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே), c “ஒத்தார் மிக்காரை இலையாய”, 248. (ஸம்ஜ்ஞாயதே இத்யாதி3) d “மனனுணர்வளவிலன்” இத்யாதி3 ப்ரமாண ஸித்3தி4யை * யச்ச2ப்3த3ம் ஸூசிப்பிக்கிறது. (ப்3ரஹ்ம) 249. (ப்3ருஹத்த்வாத் ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச ப்3ரஹ்ம இத்யபி4தீ4யதே) என்று நிரதிஶயப்3ருஹத்த்வப்3ரும்ஹணத்வம் உக்தமாய், இத்தால் ஸ்வரூபவிபு4த்வம் சொல்லுகிறது. (ரூபம்) ஸ்வரூபம். ஆக, அகி2லஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதானமாய், த்ரிவித4பரிச்சே2த3ாஹிதமாய், விபூ4தித்3வயநிர்வாஹகமுமாய், நிருபமமுமாய், விபு4வாய், ஸகலோபனிஷத் ப்ரஸித்3த4மான தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை அனுப4வித்தாராய்த்து. (ஶாந்த) என்கையாலே 250. (அவிகாராய ஶுத்3த4ாய)

a திருவிரு 33. b நாச்-திரு 11-3. c திருவாய் 2-3-2. d திருவாய் 1-1-2.

என்கிற பத3த்3வயார்த்த2மும், * அநந்தபத3த்தாலே 250. (நித்யாய) என்கிற பத3ார்த்த2மும், “பரம் ரூபம்” என்கையாலே 250. (பரமாத்மநே) என்கிற பத3ார்த்த2மும், மேலே “ரூபம்” என்கையாலே 250. (ஸதை3க ரூபரூபாய) என்கிற பத3ார்த்த2மும், “ ஹரேர் ப்3ரஹ்ம ” என்கையாலே 250. (விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே) என்கிற பத3ார்த்த2மும் ஸ்பஷ்டமாயிற்று.

(ஹரே:) 251. (ஹரிர் ஹரதி பாபாநி) என்கிறபடியே ஸ்வாஶ்ரிதருடைய ஸ்வப்ராப்திப்ரதிப3ந்த4க ஸகலபாப நிவர்த்தகனானவனுடைய. அத2வா, (ஹரே:) 252. (தே3வ தே3வோ ஹரி: பிதா) என்கிறபடியே ஸகலசேதனர்க்கும் ஸாக்ஷாத் பிதாவானவனுடைய என்றுகவுமாம். 253. (பித்ரு மாத்ருஸூத) இத்யாதி3. 253*. (நாமஸஹஸ்ரவாந்) என்கிறபடியே a ஆயிரம் பேருடைய பிரானாயிருக்கவும், இவ்விடத்தில் “ ஹரி: ” என்ற திருநாமத்தை அருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்தென்னென்னில் : பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகப் பற்றின ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே, b “அவாவறச் சூழரியை” என்றுப்போலே, ஸ்வானுப4வஸகலப்ரதிப3ந்த4கநிவ்ருத்திபூர்வக ஸ்வாபேக்ஷிதமான இருவருமான சேர்த்தியை யதா2மனோரத2ம் அபி4நிவேஶம் தீர அனுப4விப்பித்தபடியை ஸ்பஷ்டமாக்குகைக்காக “ஹரி:” என்ற திருநாமத்தை அருளிச்செய்கிறார். c“ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரத3ான ஸர்வேஶ்வரனை” என்றிறே அருளிச்செய்தது. d “ஆர்த்திஹரத்வவிஶிஷ்டன்” என்றிறே நிக3மத்திலும் அருளிச்செய்தது.

254. (ப்3ரஹ்மாணமிந்த்3ரம் ருத்3ரஞ்ச யமம் வருணமேவ ச। ப்ரஸஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத்3த4ரிரிதீர்யதே ॥) என்கிறபடியே e “நெற்றிமேல் கண்ணனும் நிறை மொழி வாய் நான்முகனும் நீண்ட நால் வாய் ஒற்றைக்கை வெண்

a திருவாய் 9-3-1. b திருவாய் 10-10-11. c ஈடு 10-10-11.
d ஆசார்யஹ்ருத3யம்-218. e பெரியதிரு 11-6-3.

பகட்டில் ஒருவனையும் உள்ளிட்ட அமரரோடும் — கடலரையன் விழுங்காமல் தான் விழுங்கி" 192. (தம: பரே தே3வ ஏகீப4வதி) என்கிறபடியே தன் ஸங்கல்பத்தினுல் ஏகீப4விக்கும்படியான ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வத்தையும் 255. (அஶேஷாணும் பூ4தாநாம் ப்ரப4வோ ஹரி:) 256. (யஸ்ய நாபி4ஸமுத்3பூ4தபங்கஜாத3ப4வஜ்ஜக3த்)என்கிறபடியே அப்யய பூர்வகமான ஜக3த்காரணத்வத்தையும் ப்ரதிபாதி3க்கிற இத்திருநாமத்தை அருளிச்செய்கையாலே, நாராயண ஶப்3தா3ர்த்த2த்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்தார் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. 257. (நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி). 193. (ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா:)என்கிறபடியே ஜக3த்காரணத்வ வாசகமாயிறே நாராயணஶப்3த3ந்தான் இருப்பது. அந்த ஜக3த்காரணத்வந்தான் [a]"ஒன்றும் தேவும் உலகும் உயிரும் மற்றும் யாதுமில்லா அன்று நான்முகன்தன்ஞெடு தேவருலகோடு உயிர் படைத்தான்" என்கிறபடியே அப்யய பூர்வகமாயிருக்குமிறே; அந்த அப்யயபூர்வகமான ஜக3த்காரணத்வத்தை இத்திருநாமம் ப்ரதிபாதி3க்கையாலே நாராயணபத3பர்யாயமென்னுமிடம் ஸித்3த4மிறே. ஆகையாலேயிறே 258. (விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம்) என்றும், [b]"அற்புதன் நாராயணனரி" என்றும் வேதா3ந்தத்3வயத்திலும் ஸஹபடி2த்தது. ப4ட்டரும், 259. (அங்க்4ரீ ஹரேராஶ்ரயே), 260. (தஸ்யைவேதி ஹரேர் விவிச்ய கதி2தம்) என்று வாக்யத்3வயத்திலும் நாராயணபத3த்3வயபர்யாயமாக ஹரி ஶப்3த3த்தை அருளிச்செய்தாரிறே.

அனந்தரம் கீழ் அனுபூ4தமாய் அமூர்த்தமுமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயமாய், மூர்த்தமான தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்தை அனுப4விக்கிருர் (மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம) என்று தொடங்கி, (யத3த்யத்3பு4தம்) என்னுமளவாக. (மூர்த்தம்) ஸ்பர்ஶரூபாதி3கு3ணங்களோடே கூடி பரமபத3பர்யங்காதி3 தே3ஶபரிச்சி2ந்ந விக்3ரஹமாயிருக்கை. (மூர்த்தம்) 261.

a திருவாய் 4-10-1. b திருவாய் 8-6-10.

(ஶக்தய: பஞ்ச விக்2யாதா: பஞ்சோபநிஷத3ாக்2யயா) என்கிறபடியே; பஞ்சோபனிஷத்துக்களாவன:— 262. (பரமேஷ்டீ2 புமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்திஸ்ஸர்வ ஏவ ஹி) என்கிறபடியே, பரமேஷ்டி2 புருஷ விஶ்வ நிவ்ருத்தி ஸர்வஸம்ஜ்ஞிகங்களான அப்ராக்ருதபூ4தபஞ்சகங்கள். ஏவம்வித4 பஞ்சோபனிஷத்துக்கள்தான் ஶப்3தா3தி3 பஞ்சகு3ணவிஶிஷ்டங்களாயிருக்கையாலே 262. (பரமேஷ்டீ2 ஸ்ம்ருதஶ்ஶப்3தே3 ஸ்பர்ஶே து புருஷ: ஸ்ம்ருத: | விஶ்வாத்மா தேஜஸி ப்ரோக்தோ நிவ்ருத்த்யாத்மா ரஸே ஸ்ம்ருத:|| ஸர்வாத்மா கதி2தோ க3ந்தே4 விஷயே புருஷஸ் ஸ்ம்ருத: ||) என்கிறபடியே பரமேஷ்ட்2யாதி3ஸம்ஜ்ஞிகங்களான பூ4தபஞ்சகமும், ஶப்3த3ஸ்பர்ஶரூப ரஸக3ந்த4ஸம்ஜ்ஞிகபஞ்சகு3ணத்வேந ப்ரமாண ப்ரஸித்3த4ங்களாயிருக்குமே. ஆகையாலே, ஏதாத்3ருஶபஞ்சகு3ணகாகாஶாத்3யப்ராக்ருத பூ4தபஞ்சகமயமாய் இருக்கையாலே "மூர்த்தம்" என்கிருர்.

இச்சேதனன் கர்மானுகு3ணமாகப் பரிக்3ரஹிக்கும் தே3ஹமாகிலிறே [a]"மண்ணும் நீரெரி கால் மஞ்சுலாவும் ஆகாசமுமாம்" [b]"மஞ்சு சேர் வானெரி நீர் நிலம் காலிவை மயங்கி நின்ற அஞ்சு சேராக்கை" என்கிறபடியே ப்ராக்ருதபஞ்சபூ4தமயமாயிருப்பது. இங்ஙனன்றிக்கே, 263. (பஞ்சைதாஶ் ஶக்தய: ப்ரோக்தா: பரஸ்ய பரமாத்மந: | அஶேஷஜக3த3ாத4ாரா: பதே3 தி3வ்யே வ்யவஸ்தி2தா: ||) என்று ப4க3வச்ச2க்தித்வேந ஸமஸ்தகார்ய பதா3ர்த்த2ாதா4ராங்களாய்க்கொண்டு பரமபத3த்திலே ஏதத்3விக்3ரஹமாயும் ததீ3யவிக்3ரஹங்களாயும், விமான மண்டப கோ3புர ப்ராஸாத3ாதி3ரூபேணவும் பரிணமிக்கிற அப்ராக்ருதபூ4தபஞ்சகமாயிறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே 264. (ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோ3ாऽஸ்தி2ஸம்ப4வா) 265. (ந பூ4தஸங்க4ஸம்ஸ்த2ாநோ தே3ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:) 266.

a பெரியதிரு 1-9-6. b பெரியதிரு 9-7-8.

(**பஞ்சஶக்திமயோ தே3வ:**) என்று ப்ராக்ருதத்வநிஷேத4 பூர்வகமாக அப்ராக்ருதத்வத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிறது. இப்படி அப்ராக்ருதமாகையாலே ஶுத்3த4ஸத்வமயமு மாயிறே விக்3ரஹம் இருப்பது. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே ஶுத்3தி4யோக3த்தாலே கேவலஸத்வமாய், 267. (**ஸத்த்வம் விஷ்ணுப்ரகாஶகம்**) 268. (**தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம்**) என்று அதிப்ரகாஶக வஸ்துவாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்த3மயசேதன தத்3கு3ண திரோதா4யக த்ரிகு3ணாத்மக ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே, ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலே ஸ்வாந்தர்க்க3தசாமீகரப்ரகாஶக மாணிக்யமஞ்ஜூஷைபோலே ஸ்வாந்த:ஸ்தி2த தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூப தத்3கு3ணக3ண ஸம்யக்ப்ரகாஶநசாதுர்ய ஸஹிதமுமாயிருக்கும்.

இப்படி அப்ராக்ருதமாய், ஶுத்3த4ஸத்வாத்மகமாயிருந்ததேயாகிலும் 269. (**ஸவ்யம் பாத3ம் ப்ரஸார்ய ஶ்ரிதது3ரிதஹரம்**) இத்யாதி3ப்படியே சரணகமல கரகமல நயநாரவிந்த3 வக்த்ராரவிந்த3 ப்ரமுக2 தி3வ்யாவயவஸங்க4ாதாத்மகமாயிருக்கையாலே 270. (**யத்ர தூ4மஸ் தத்ராக்3நி:**) இதிவத், அநித்யத்வவ்யாப்த ஸாவயவத்வ ஹேதுவாலே அநித்யத்வவ்யாப்ய ஸாவயவத்வ ப்ரயுக்த ப்ராக்ருத ஶரீரவத் அநித்யத்வம் ப்ரஸங்கி3க்குமே என்னில்: ந ப்ரஸங்க3:; ஸர்வத்ர அநித்யத்வே ஸாவயவத்வம் ஹேதுவாகமாட்டாது. பின்னையேதென்னில்; அவயவாரப்3த4த்வமே அநித்யத்வே ஹேதுவாகக்கடவது. இங்ஙனன்றாகில், ஹஸ்தபாதா3த்3யவயவஸம்யுக்தனான சேதநனுக்கும் அநித்யத்வம் ப்ரஸங்கி3க்கும். ஆகையால், தி3வ்யவிக்3ரஹத்துக்கு அவயவாரப்3த4த்வே ப்ரமாணமில்லாமையாலும், 271. (**ஸதா3 பஶ்யந்தி ஸூரய:**), 272. (**பஶ்யந்தி ச ஸதா3 தே3வம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந**) இத்யாத்3யுபப்3ரும்ஹணோப ப்3ரும்ஹணங்களாலே நித்யத்வேந ப்ரதீதங்களாகையாலும், விக்3ரஹநித்யத்வம் ஸித்3த4மிறே.

இங்ஙனேயாகிலும் இதுதான் அநந்தாவதாரகந்த3மாகையாலே இந்த விக்3ரஹத்தினின்றும் ஸாது4பரித்ராணார்த்த2மாக, 273. (**ப3ஹுதா4 விஜாயதே**), 274. (**ப3ஹூநி**), a "பிறப்பில் பல் பிறவிப் பெருமான்" என்னும்படி b யுகே3 யுகே3 ஸம்ப4விக்கிற ப3ஹுதி3வ்யஜன்மங்கள்தோறும் அஸங்க்2யாதங்களான c அபி4மதோருதே3ஹங்கள் உண்டாகையாலே உபசயாத்மகப்ராக்ருததே3ஹம்போலே ஸதத விகாராஸ்பத3மாயிருக்குமோ? என்னில்: 275. (**யஸ்ய தி3வ்யம் ஹி தத்3 ரூபம் ஹீயதே வர்த்த4தே ந ச**), d "சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய் சுருங்கியும் பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்து பெற்றியோய்" என்கிறபடியே கர்மானுகு3ணவிகாரரஹிதமாகவும், 276. (**ஸம்ப4வாம்யாத்மமாயயா**) e "தேவரிரக்கவேண்டி வந்து பிறந்ததும்" 277. (**தே3வைரர்த்தி2தோ ஜஜ்ஞே**) என்று c இச்சா2க்3ருஹீதமாகவும் சொல்லுகையாலே ஏகரூபமாயிருக்கும்; கர்மக்ருதவிகாரம் தோ3ஷாயவும், இச்சா2க்3ருஹீதவிகாரம் கு3ணாயவுமாகையாலே ஏகரூபமாயிருக்கத் தட்டில்லை. அநேகவிக்3ரஹம் பரிக்3ரஹிக்கச்செய்தேயும் 250. (**ஸதை3கரூபரூபாய**) என்றதிறே.

278. (**கிமாத்மிகா ப4க3வதோ வ்யக்தி:**) என்று ப்ரஶ்னம் பண்ண, 278. (**யதா3த்மகோ ப4க3வாந்**) என்று உத்தரம் உக்தமானவனந்தரம், 278. (**கிமாத்மகோ ப4க3வாந்**) என்று ப்ரஶ்னம் பண்ண, (**ஜ்ஞாநாத்மகோ ப4க3வாந்**) என்று அஜட3த்வாபி4ப்ராயேண ஜ்ஞாநாத்மகத்வம் உத்தரமாகச் சொல்லுகையாலே, ஜ்ஞாநாத்மகமான ப4க3வத்3ரூபம் ஸ்வரூபானுரூபமுமாய், 279. (**வித்3யுல்லேகே2வ பா4ஸ்வரா**), f "நிலவும் சுடர் சூழொளிமூர்த்தி" g "ஒண் சுடர்க்கற்றை" 280. (**தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்**) இத்யாதி3ப்ரமாணப்ரகாரேண நிரவதி4கதேஜோரூபமுமாயிருக்கும். ப4க3வத்3 விக்3ரஹமும், நித்யமுக்தர் விக்3ரஹங்களும் பஞ்சோப

---

a திருவாய் 2-9-5. b கீ3தை 4-5,8,9. c வி-பு 6-5-84. d திருச்ச-109.
e திருவாய் 6-4-5. f திருவாய் 6-10-1. g திருவாய் 1-7-4.

னிஷண்மயமாகையாலே, உக்தவிஶேஷணவிஶிஷ்டத்வம் அவிஶிஷ்டமாய், ஏகஜாதீயத்3ரவ்யமயமாயிருந்ததேயாகிலும், ஏகஜாதீயத்3ரவ்யாத்மக மணித்3யுமணிமஹோமத்4யே க2த்3யோதகாந்திவத், ஸாவதி4கதேஜோரூப ததீ3யவிக்3ரஹத்தை க2த்3யோதகல்பம் என்னலாம்படி நிரவதி4க தேஜோரூபமாயிருக்கை — ஏதத்3விஷயம். இனி அவ்வளவன்றிக்கே நிரவதி4க ஸௌந்த3ர்ய ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்3யநந்தகு3ணக3ண ஸமவேதமாய், 281. (ஸ்பு2ரத்கிரீட) 282. (ஸ்வோசித விசித்ர) இத்யாத்3யுக்தப்ரக்ரியயா ஸ்பு2ரத்கிரீடமகுடாத்3யஸங்க்2யேய தி3வ்யபூ4ஷணபூ4ஷிதமாய், ஆப4ரணகோடியிலும் ஆயுத4கோடியிலும் அந்விதங்களான ஶங்க2 சக்ர க3தா3ஸி ஶார்ங்கா3த்3யஸங்க்2யேய தி3வ்யாயுத4ஶோபி4தமாய், 283. **(ஏஷ ப்3ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்)** என்கிறபடியே ஸகலதாபஹரமாய், a "இன்பம்...சிற்றின்பம்...ஒழிந்தேன்" என்னலாம்படி ஸமஸ்தபோ4க3வைராக்3ய ஜனகமாய், யோகி3த்4யேயமாய், ஶுபா4ஶ்ரயமுமாயிருக்கிற விக்3ரஹவைலக்ஷண்யத்தை அனுஸந்தி4த்து "மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம" என்கிறார்.

இதில் ஸௌந்த3ர்யமாவது:— ஸர்வதா3 அனுப4வியா நின்றாலும் b அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஏகைகாவயவமே அபூர்வவத் விஸ்மயகராநேக போ4க3பரம்பரா ஜனகாத்யந்த ஶக்தியாலே 271. **(ஸதா3 பஶ்யந்தி)** பண்ணுகிற ஸூரிகளை நிரதிஶயகாந்திஸாக3ர ஸ்வதரங்க3தாட3ன தரளசித்த வ்ருத்திகராம்படி தத்3த்3ருஷ்டிநிமஜ்ஜநக்ஷமமான தி3வ்யாவயவஸூக்ஷ்மை. "ஸௌந்த3ர்யஸாக3ரத்திலே ஆழங்காற்பட்டுக் கரையேறமாட்டாதே, c "அரும்பினை அலரை" என்னலாம்படியான 284. (யௌவநோந்முகீ2பூ4தஸுகுமார தநு:)" என்றதிறே.

a திருவாய் 4-9-10. b திருவாய் 2-5-4. c பெரியதிரு 7-10-1.

ஸௌக3ந்த்4யமாவது:—a "தெருவெல்லாம் காவிகமழ்" என்கிறபடியே த்ரிபாத்3விபூ4தியடைய b "வாசம் செய்" என்னுமாபோலே ஸ்வதி3வ்யக3ந்த4த்தாலே வாஸிதமாம்படி ஸர்வதோதி3க்கமாகப் புறப்பட்டு ப்ரவஹிக்கிற நாநாவித4தி3வ்யக3ந்த4ம். 285. **(ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:)** என்னக்கடவதிறே.

ஸௌகுமார்யமாவது:— 286. **(புஷ்பஹாஸ இதி நாம து3ஹாநம் ஸௌகுமார்யமதிவாங்மநஸம் ந:)** என்கிறபடியே பேசப்பிசகும்படியாய், தி3வ்யமஹிஷிகள் c வடிக்கோல வாள் நெடுங்கண்களாலே அடுத்தடுத்துப் பார்க்கிற பார்வையிலும் த3ாங்திஶீலமாய், d "மலர்மகள் பிடிக்கும் மெல்லடி" என்கிறபடியே கூசித்தொடவேண்டும்படியான e புஷ்பஹாஸாக்2யமாயிருக்கிற அத்யந்தமார்த்த3வம்.

லாவண்யமாவது:—287. **(ஏகைகஸ்மிந் பரமவயவேऽநந்த ஸௌந்த3ர்யமக்3நம் ஸர்வம் த்3ரக்ஷ்யே கத2மிதி முத4ா மாமதா2 மந்த3 சக்ஷு:। த்வாம் ஸௌப4ாத்ரவ்யதிகரகரம் ரங்க3ராஜாங்க3காநாம் தல்லாவண்யம் பரிணமயிதா விஶ்வ-பாரீணவ்ருத்தி ||)** என்கிறபடியே, ஓரோ அவயவங்களின் மேலே அநந்தஸௌந்த3ர்யத்திலே முழுகினதாய்க்கொண்டு ஸௌந்த3ர்யஸாக3ரத்திலே ஆழங்காற்பட்டுக் கரையேற மாட்டாதே தடுமாறுகிற நித்யமுக்தர் திருக்கண்களை f "முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ ?" என்கிறபடியே தி3வ்யாவயவங்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸௌப4ாத்ரத்தாலே தத்3வ்யதிகரத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, ஸர்வபாரீணவ்ருத்தியாய், ஸர்வாவயவங்களையும் கரைகண்டு அனுப4வித்துக் கரையேற்றவற்றாய், அத்தாலே லாவண்யமாகிற மரக்கலமென்று சொல்ல

a திருவாய் 9-6-1. b திருவாய் 10-10-2. c இர-திருவ 82.
d திருவாய் 9-2-10. e வி.ஸஹஸ்ர. f திருவாய் 3-1-1.

லாம்படியாய், ஸௌந்த3ர்யஸாக3ரநிமக்3னர்க்கு நாவம் போலே தாரகமாய், ஆபாத3சூடம் அவிரதமாய், ப்ரவஹிக்கிற நிரவதி4ககாந்திஸாக3ர கல்லோலமாலைபோலே விளங்குகிற ஸமுத3ாயஸுஷுமை.

(ஹே மந்த3!) அல்ப! லாவண்யமென்றொன்று உண்டென்று அறியாத (சக்ஷு:) கண்ணே! (ஏகமேகம் ஏகைகம்; தஸ்மிந்) ஓரோன்றான அவயவத்தில் (பரம்) அதன்மேலே; (அநந்தம் ஸௌந்த3ர்யம் தஸ்மிந் மக்3நம் ஸத்) அபரிச்சி2ன்னமான ஸௌந்த3ர்யத்தில் முழுகினதாய்க்கொண்டு; (ஸர்வம்) மற்றெல்லா அவயவஸௌந்த3ர்யத்தையும்; (கத2ம்) எங்ஙனே; (த்3ரக்ஷ்யே) அனுப4விக்கப்போகிறேன்; (இதி) என்று; (முத4ா) வ்யர்த்த2மாக; (மா மத2ா:) மா மந்த2:; விசாரம் மா குரு; ஶங்கியாதேகொள்; "யத:" என்று அத்4யாஹாரம்; யாதொரு காரணத்தாலே; (ரங்க3ராஜாங்க3காநாம்) பெரியபெருமாளுடைய தி3வ்யாவயவங்களுக்கு; (ஸுப்4ராதுர்ப4ாவ: ஸௌப்4ராத்ரம்; தஸ்ய வ்யதிகரம் கரோதீதி, தத்) ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்4ராதாவாயிருக்கையினுடைய—ஸௌக4ட்யத்தினுடைய — ஸம்ப3ந்த4த்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள; (வ்யதிகர:) ஸாங்க3த்யம்; தத் கரோதீதி ததே2ாக்தம்; ஸௌஹார்த்3மித்யர்த்த2:. (தத்) ஸர்வவிலக்ஷணமான; (லாவண்யம்) ஸமுத3ாய ஶோபை4யானது; அன்றிக்கே, "தஸ்ய லாவண்யம்" என்றாய், பெரியபெருமாளுடைய லாவண்யமென்றபடியாகவுமாம். (த்வாம்) ஸர்வத்தையும் அனுபு3பூ4ஷிக்கிற உன்னை. (விஶ்வஸ்மிந் பாரீணவ்ருத்தி: யஸ்ய தத்) ஸர்வாவயவத்திலும் அக்கரைப்பட்ட அனுப4வத்தை உடைத்தானதாக; (பரிணமயிதா) பண்ணப்போகிறது. விஶ்வேஷு-ஸர்வேஷ்வவயவேஷு, பாரீணா-பாரங்க3தா, வ்ருத்தி:-அனுப4வோ யஸ்ய தத் ததே2ாக்தம்; பரிணமயிதா-பரிணதம் கர்த்தா; ல்யுட்.

யௌவனமாவது:—288. (யுவாऽகுமார:) என்கிறபடியே கௌமாராவஸ்தை2யில் கழிவான த3ஶையாய், யௌவநாவஸ்த2ாப்ராது3ர்ப்ப4ாவமாயிருக்கை. 284. (க்வ யௌவநோந்முகீ2பூ4த ஸுகுமாரதநுர்ஹரி:) என்றதிறே. ஏதாத்3ருஶஸ்தி2தியே நிலைநிற்கையாலே நித்யயௌவனமாயிருக்கும். ஸர்வேஶ்வரன் ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்த2மாக அஸங்க்2யாத தி3வ்யவிக்3ரஹ பரிக்3ரஹம்பண்ணி ஶைஶவாத்3யவஸ்த2ாபன்னனாகிலும் இந்த யௌவனாவஸ்தை2 குலையாமையாலேயன்றோ a "உன்னையுமொக்கலையில் கொண்டு தமில் மருவி உன்னொடு தங்கள் கருத்தாயின செய்து வரும் கன்னியரும் மகிழ" என்று ஶைஶவாவஸ்தை2யிலே யௌவனம கண்டு அனுப4வித்தது.

ஆக, ஏதாத்3ருஶாஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணவிஶிஷ்டதையால் உண்டான தி3வ்யவிக்3ரஹவைலக்ஷண்யத்தை "மூர்த்தம்" என்று தொடங்கி அனுப4விக்கிறார். ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தாலே விக்3ரஹத்தினுடைய அதிமஹத்த்வமும் ஸ்வாஶ்ரிதாஜ்ஞாநநிவ்ருத்திபூர்வக விஜ்ஞானவிகாஸகத்வமும் விவக்ஷிதம். இதற்கு "மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம" என்றிறே திருநாமம். (ததோऽபி தத்ப்ரியதரம்) ஆனந்த3மயஸ்வரூபத்திலும், ஆனந்த3ாவஹதத3ஸங்க்2யாதகு3ணங்களிலும் அதிஶயித ஸௌந்த3ர்யாதி3கு3ணயோக3த்தாலே நிரதிஶயானந்த3ாவஹமாய், அத ஏவ நிரவதி4கப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கை. 289. (இச்சா2க்3ருஹீதாऽபி4மதோருதே3ஹ:) என்னக்கடவதிறே. (தத்ப்ரியதரம்) தஸ்ய ப்ரியதரம் என்னுதல்; "தத்" என்று வ்யஸ்தமாக்கி "யத் தத்" என்று யோஜிக்கவுமாம். அப்போது 290. (புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க3ளம்), 291. (ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:), 292. (த்4யேயஸ்ஸத3ா), 293. (கிரீடகுண்ட3லத4ரம்) இத்யாதி3 விக்3ரஹவைலக்ஷண்யப்ரதிபாத3கப்ரமாண ப்ரஸித்3த்4யதிஶயத்தை த்3யோதிப்பிக்கிறது. (ரூபம்) இங்கே ரூபஶப்3த3ம்

---

a பெரியாழ்திரு 1-5-8.

விக்₃ரஹபரம். யச்ச₂ப்₃த₃ம், ஏகரூபத்வ நித்யத்வ நிரவத்₃யத்வ அசிந்த்யத்வ ப்ரகாஶக ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தி₄பரம். (அத்யத்₃பு₄தம்) ஸ்வஸந்நிவேஶ பூர்வோக்த ஸௌந்த₃ர்யாத்₃யனந்தகு₃ணயோக₃ங்களாலே, அபி₄நவரஸஜனகமாய், அதிவிஸ்மயாவஹமாயிருக்கை. இவ்விடத்திலே 293. (ஸ்வாபி₄மதாநுரூபைகரூப - விக்₃ரஹ) என்கிற சூர்ணிகாத்₃வயப்ரதிபாதி₃த விக்₃ரஹவைலக்ஷண்யமெல்லாம் அநுஸந்தே₄யம்.

இத்தால், ஸ்வரூபதத்₃கு₃ணத்யந்தாபி₄மதமாய், ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃வாச்யமாய், அதிவிஸ்மயாவஹமாய், ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி₃ப்ரஸித்₃த₄மான, ஸாலம்ப₃னயோக₃விஷயாऽஸாத₄ாரண விக்₃ரஹத்தை ஶுப₄ாஶ்ரயமாக அனுப₄வித்தாராய்த்து. * யோகி₃த்₄யேயமிறே. 294. (ஸத₃ா த்₄யேயம்). மேல், இந்த விக்₃ரஹத்தினின்றும் ஆஶ்ரிதார்த்த₂மாகப் பரிக்₃ரஹித்த வ்யூஹவிப₄வாந்தர்யாமிரூபங்களை அநுப₄விக்கிறார் (யாந்யந்யாநி) இத்யாதி₃யாலே. "யத₂ாஸுக₂ம் விஹரதோ ஹரே: அந்யாநி யாநி ரூபாணி ஸந்தி, தாநி ஸர்வாணி" என்று ஸம்ப₃ந்த₄ம். (யாநி) இவ்விடத்தில் யச்ச₂ப்₃த₃ம், 295. (ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம்) என்கிற அவதாரரஹஸ்யப்ரகாஶக ப்ரமாணப்ரஸித்₃தி₄யை ஸூசிப்பிக்கிறது. "யாநி" என்கிற ப₃ஹுவசனம், 273. (அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே), [a] "பிறப்பில் பல் பிறவிப் பெருமான்", 274. (ப₃ஹூநி) 295*. (ரூபாணி ஶதஶோऽத₂ ஸஹஸ்ரஶ:) இத்யாதி₃களில் சொல்லுகிற அவதாரா-ஸங்க்₂யாதத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. (அந்யாநி) பரரூபத்தினின்றும் [b] ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப் பிறக்கையாலே, தத்ஸந்நிவேஶவர்ணாதி₃களைப்போலே வைலக்ஷண்யவிஶிஷ்டங்களாயிருக்கை. "அந்ய:" என்கிறாப்போலே, "அந்யாநி" என்கையாலே வ்யாவ்ருத்தியும் தோற்றுகிறது.

[a] திருவாய் 2-9-5. [b] திருவாய் 3-5-5.

(யத₂ாஸுக₂ம்) மனுஷ்யஸஜாதீயனாய் அவதரித்த த₃ஶையிலும், ஸ்வாப₄ாவிகஸுக₂ாதி₃நிவ்ருத்தியென்ன, து₃:க்க₂ப₄ாக்த்வமென்ன, இவையின்றிக்கே கேவலம் ஸுக₂மாயிருக்குமதொரு படி. (ஸுக₂ம் யத₂ா ப₄வதி தத₂ா) க்ரியாவிஶேஷணமான அவ்யயம். (விஹரத:) என்கிற இத்தால் அவதாரரூபங்கள் இச்ச₂ாக்₃ருஹீதங்கள் என்னுமிடமும் [a] "வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்", [b] "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" 296. (க்ரீட₃தோ ப₂ாலகஸ்யேவ) என்கிறபடியே க்ரீட₃ார்த்த₂ங்களாயிருக்குமென்னுமிடமும் க₃ர்ப்பி₄தம். ஆகையால் இவனுடைய ஶரீரக்₃ரஹணம் கர்மக்ருதமன்றிக்கே கேவலம் த₄ர்மத்ராணார்த்த₂மாயிருக்குமென்கை. 297. (நாகாரணாத்) இத்யாதி₃. (ஸர்வாணி தாநி) கீழ்ச்சொன்ன இத்தால் ஸ்வரூபரூபாதி₃களில் அத்யல்பமாகிலும் பெரியபிராட்டியாராலே அநங்விதமாயிருப்பதில்லை என்னுமிடத்தை த்₃யோதிப்பிக்கைக்காக "ஸர்வாணி தாநி" என்கிறார். 23. (ஸர்வாணி ரூபாணி) என்றாப்போலே இருக்கிறதாய்த்து. (தைஸ் ஸ்வைரநுரூபரூபவிப₄வை:) உன்னுடைய அஸாத₄ாரணங்களான அனுரூபரூபவிப₄வங்களாலே; அனுரூபங்களான ரூபஸம்பத்துக்களாலே என்கை. அத₂வா, ரூபங்களாகிற விப₄வங்களாலே என்னவுமாம். இவ்விடத்தில் ரூபஶப்₃த₃ம் [c] ப₄க₃வந்நாராயணாபி₄மதாநுரூபங்களான ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளைச் சொல்லுகிறது. (யத₂ாஸுக₂ம் விஹரதோ ஹரேஸ் ஸர்வாணி ரூபாணி தைஸ்தைரனுரூபரூபவிப₄வைர் கா₃டே₄ாபகூ₃ட₄ாநீத்யாஹு:) த்வத₃பி₄மதானுரூபங்களான தத்ஸ்வரூபரூபகு₃ணாதி₃கள், தத₃பி₄மத தத்ஸ்வரூபாத்₃யனுரூபங்களான உன்னுடைய ரூபாதி₃களாலே யத₂ாக்ரமம் த்₃ருட₄ஸம்ப₃த்₃த₄ங்களாயிருக்குமென்று ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள், வஸிஷ்ட₂பராஶரபாராஶர்யாதி₃களான பரமர்ஷிகள் சொல்லுவர்கள். அனுரூபமாயிருக்கையாவது:— ரத்னகாஞ்சன ந்யாயத்தாலே ஸ்வஸம்ப₃ந்தி₄க்கு ஶோப₄ாऽऽதி

[a] நாச்-திரு 14-9. [b] திருவாய் 3-10-7 [c] ஶரணாக₃திக₃த்₃யம்-1.

ஶயஹேதுவாயிருக்கை. (க3ாடே4ாபகூ3டா4நி) வியோக3ா நர்ஹங்களாயிருக்குமென்கை. a "இறையும் அகலகில்லேன்" என்றிருக்க, அவன் 151. **(ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி)** என்றிருக்க, இருவர் ஸ்வரூபாதி3களும் வியோகி3த்திருக்க விரகுண்டோ? (ஆஹு:) 19. **(விஷ்ணோஶ் ஶ்ரீரநபாயிநீ)**, 298. **(ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீ:)** என்றும், b "திருவிருந்த மார்பன்" என்றும், c "திருமெய்யுறைகின்ற" d "தன்னெடும் பிரிவிலாத திருமகள் மருவும்" இத்யாதி3ப்ரமாண ப்ரவர்த்தகரான தத்வத3ர்ஶிகள் இந்நித்யயோக3த்தைச் சொன்னார்கள்.

இத்தால் ஸாபராத4சேதனர், ஸ்வாபராத4த்தை நினைத்து அஞ்சி அகலாமல், ருசி பிறந்தபோதே ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி புருஷகாரபூ4தையான இவள் ஸந்நிதி4 அவஶ்யம் வேண்டுகையாலும், ப்ராப்தித3ஶையில் சேர்ப்பாலும் க2ண்ட3சர்க்கரையும் கலந்தாற்போலே நிரதிஶய போ4க்3யத்வார்த்த2மாகவும், 58. **(வைதே3ஹ்யா ஸஹ)** என்கிறபடியே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறையாகையாலும், அடிமைதான் ஸித்3தி4ப்பதும் ரஸிப்பதும் சேர்த்தியிலேயாகையாலும், இப்படி உபாயத3ஶை யோடு உபேயத3ஶையோடு வாசியற e இங்குமங்கும் திருமாலன்றி இன்புற விரகில்லாமையாலே f எழில் மலர் மாதரும் தானுமாய்க்கொண்டு இவ்வேழுலகை இன்பம் பயக்க இனிதுடன் வீற்றிருக்கிற நித்யயோக3த்தை அனுஸந்தி4த்தருளினாராய்த்து.

g மதுப3ர்த்த2ப்ரதிபாத3கமான இஶ்லோகத்தாலும், ப்ரத2மஶ்லோகத்தாலும் g நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2மும் ஸங்க்3ருஹீதம். எங்ஙனேயென்னில்: "ஶாந்தாநந்த" என்று தொடங்கி தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதி3க்கை

a திருவாய் 6-10-10. b நான்-திருவ 92. c திருவாய் 10-4-2. d பெரியதிரு 4-5-5. e திருவாய் 7-9-11. f ஷை 7-10-1. g த்3வயம்.

யாலே, a அயநஶப்3த3ார்த்த2ம் ஸங்க்3ருஹீதம். கு3ண கு3ணிகள் அப்ருத2க்ஸித்3த4ங்களாகையாலே கு3ணியான ஸ்வரூபத்தைச்சொன்ன இது தந்நிரூபககு3ணங்களான ஜ்ஞாநாநந்த3ாமலத்வாதி3களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களுக்கும், ஸௌகர்யாऽऽபாத3கங்களான வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதி3களுக்கும் உபலக்ஷணம். "மூர்த்தம் — ரூபம்" என்று தொடங்கிச் சொன்ன தி3வ்யவிக்3ரஹம், தத்3கு3ணங்களான காந்தி ஸௌகுமார்யாதி3களுக்கும் தத3ாதே4யமான தி3வ்யபூ4ஷணங்களுக்கும், ஆப4ரணகோ3டி2யிலே அந்விதமான தி3வ்யாயுத4ங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (தே) என்று பெரியபிராட்டியாரைச் சொன்னது, பூ4மிப்பிராட்டி தொடக்கமான மற்றை நாய்ச்சிமாருக்கும் உபலக்ஷணம். "ப2ணிபதி:" என்று நித்யஸூரிகளைச் சொன்னது, ச2த்ர சாமராதி3கள் தொடங்கி பரமாகாஶத்துக்கும் உபலக்ஷணம். "மாயா" என்று ப்ரக்ருதியைச் சொன்னது ப3த்3த4ாத்மாக்களுக்கும், காலமஹத3ாதி3விகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். "ப்3ரஹ்மேஶாதி3" என்று அண்ட3த்துக்குட்பட்ட தே3வாதி3 பத3ார்த்த2ங்களைச் சொன்னபோதே அண்ட3மும் ஸித்3த4மிறே. ஆக, a நாரஶப்3த3ார்த்த2மும் ஸங்க்3ருஹீதம். விக்3ரஹத்தைச் சொன்னபோதே a சரணஶப்3த3ார்த்த2ம் ஸங்க்3ருஹீதம். உபாயோபேயங்களுக்கு அவிஶிஷ்டமான நித்யயோக3த்தைச் சொல்லுகையாலே, உபாயஸ்வீகாரமும் உபேயப்ரார்த்த2னையும் உக்தப்ராயம். அத2வா, ஶ்லோகத்ரயத்தாலே பூர்வவாக்யார்த்த2த்தையும் துரீயஶ்லோகத்தாலே உத்தரவாக்யார்த்த2த்தையும் அனுஸந்தி4க்கவுமாம்.

நநு, இஶ்லோகத்தில் இருவருடையவும் நித்யயோக3ம் சொல்லுகிறதாகில், 299. **(பரமாத்மா பரோ யோऽஸௌ நாராயணஸமாஹ்வய:। தஸ்யாऽநபாயிநீ ஶக்திர்தே3வீ தத்3த4ர்மத4ர்மிணீ ॥)** 19. **(விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ)** என்றுப்

a த்3வயம்.

போலே திரள ஒரு பாசுரமிட்டருளிச்செய்யாமல், ப4க3வத் ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகள், லக்ஷ்மீஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4தி களோடே யதா2க்ரமம் கா3டா4ஶ்லிஷ்டங்களாயிருக்கும் என்று இப்படி விப4ஜித்து அருளிச்செய்வானென்னென்னில்: த்3வயத்திலே ப்ரத2மபத3த்தில் விஶேஷ்யபரமான நாராயணபத3த்திலே ப4க3வத்ஸ்வரூபரூப கு3ணவிபூ4திகளை ப்ரதிபாதி3க்கையாலும், தத்3விஶேஷணபரமான ஸ்ரீஶப்3த3த்திலே பிராட்டியினுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணாதி3களை ப்ரதிபாதி3க்கையாலும் உப4யருடையவும் ஸ்வரூபாதி3களுக்கு உண்டான அவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4த்தை மதுப்பு ப்ரதிபாதி3க்கையாலும், மதுப3ர்த்த2ப்ரகாஶகமான இஶ்லோகத்தாலே புருஷகாரோபாயங்களுடைய ஸ்வரூபாதி3களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான அவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4த்தை விஸ்தரேண அருளிச்செய்யக் குறையில்லை.

இப்படி, ப4க3வத்ஸ்வரூபரூப கு3ணவிபூ4திகளோடே பிராட்டிக்கு உண்டான அவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4த்தை வேத3ங்களும், ருஷிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் விரும்பி அனுஸந்தி4த்தார்கள். 299. (தே3வஜுஷ்டாம்) என்றும், (ஸ்ரீமந்நாராயண) [த்3வயம்] என்றும், தத்ஸ்வரூபாதி3களோடே ஏதத3விநாபா4வஸம்ப3ந்த4த்தை வேதா3ந்தங்கள் விரும்பிற்றன. 300. (அஹந்தா ப்3ரஹ்மணஸ் தஸ்ய ஸாऽஹமஸ்மி ஸநாதநீ। ஆத்மா ஸ ஸர்வபூ4தாநாம் அஹம்பூ4தோ ஹரி: ஸ்ம்ருத:॥ அஹந்தயா விநாऽஹம் ஹி நிருபாக்2யோ ந ஸித்3த்4யதி। அஹமர்த்த2ம் விநாऽஹந்தா நிராதா4ரா ந ஸித்3த்4யதி॥) இத்யாதி3களாலே ப4க3வத் ஸ்வரூபாऽவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4ம் ஸ்பஷ்டமாயிற்று. 301. (கா சாऽந்யா த்வாம்ருதே தே3வி! ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:। அத்4யாஸ்தே தே3வதே3வஸ்ய யோகி3சிந்த்யம் க3தா3ப்4ருத:॥), 298. (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:), 302. (யயௌ வக்ஷ:ஸ்த2லம் ஹரே:) இத்யாதி3களாலே விக்3ரஹாந்வயம் விஶத3மாய்த்து. 303. (ராஜராஜோऽகி2லஸ்யாஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரமேஶ்வர:। காந்தஸ்ய தஸ்ய தே3வஸ்ய விஷ்ணோஸ் ஸத்3கு3ணஶாலிந:॥

த3யிதாऽஹம் ஸதா3 தே3வீ ஜ்ஞாநாநந்த3மயீ ஸதா3। அநவத்3யாऽநவத்3யாங்கீ3 நித்யம் தத்3த4ர்மத4ர்மிணீ॥) இத்யாதி3களாலே கு3ணாவிநாபா4வம் கோ4ஷிக்கப்பட்டது. 304. (வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஸ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி:। ஆஸ்தே) 305. (தத்ர தி3வ்யவபு: ஸ்ரீமாந் தே3வதே3வோ ஜநார்த்த3ந:। ஆஸ்தே நாராயண: ஸ்ரீமாந் வாஸுதே3வஸ் ஸநாதந:॥) 306. (வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்த3ந:) இத்யாதி3களாலே விபூ4த்யந்வயம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. 307. (ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:), 308. (தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ।...ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா) 309. (வ்யூஹேஷு சைவ ஸர்வேஷு விப4வேஷு ச ஸர்வஶ:। ததா2 வ்யூஹீப4வத்யேஷா மம சைவாநபாயிநீ॥) இத்யாதி3களாலே வ்யூஹவிப4வாऽவிநாபா4வம் வ்யாக்2யாதமாயிற்று. 310. (தைஸ்தைரநுகு3ணைர் பா4வைர் யாஹம் தே3வஸ்ய ஶார்ங்கி3ண:। கரோமி ஸகலம் க்ருத்யம் ஸர்வபா4வாநுகா3மிநீ॥) இத்யாதி3களாலே ஐஶ்வர்யாந்வயம் ஆத3ரிக்கப்பட்டது. இப்படி ப்ரத்யேகமாக ப்ரதிபாதி3க்கையன்றிக்கே, 311. (கு3ணைர் விலாஸை ரூபைஶ்ச ஸ்வாத்மநா வாऽऽத்மநீஶ்வரம்। நியச்ச2ந்தீம் அக2ண்ட3ாண்ட3நியந்த்ரீஞ்ச ஸ்தும: ஸ்ரியம்॥) என்று ஸகலாவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4மும் ஸங்க்3ரஹிக்கப்பட்டதிறே.

a "மலர்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறலடிகள்" b "தன்னெடும் பிரிவிலாத திருமகள்" இத்யாதி3களாலே ஸ்வரூபாऽவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4மும், c "என் திருமகள்சேர் மார்பனே!" d "திருமார்வினில் சேர் திருமாலே" e "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா", f "திருமகளும் கூருளும் தனியுடம்பன்" என்று ரூபாऽவிநாபா4வஸம்ப3ந்த4

---

a திருவாய் 1-3-1. b பெரியதிரு 4-5-5. c திருவாய் 7-2-9.
d திருவாய் 9-4-1. e திருவாய் 6-10-10. f திருவாய் 4-8-1.

மும், a "நிகரில் புகழாய்", b "மிகும் திருமால் சீர்க்கடலை" என்று கு3ணாऽபி4வ்ருத்3த்4யந்தர்ப்ப4ாவமும், c "திருமால் வைகுந்தம்" என்று விபூ4த்யந்தர்ப்ப4ாவமும், d "திருமால் கடல்", e "மாதவா! கூனே சிதைய உண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தாய் கோவிந்தா!", f "சீ மாதவன் கோவிந்தன்" g "திருமால் வந்தென் நெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்", h "வேங்கடத்தென் திருமால்" என்று வ்யூஹவிப4வாऽந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாராऽவிநாப4ாவமும், i "பூம்பாவையாகம் புணர்வது இருவரவர் முதலும் தானே", j "அல்லிமலர் மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான் — எல்லாக் கருமங்களும செய்" என்று ஜக3த்ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக2ாத்3யந்தர்ப்ப4ாவமும் ஆழ்வார்களாலும் அநுஸந்தி4க்கப் பட்டதிறே.

இவர்களை அடியொற்றின ஆசார்யஶ்ரேஷ்ட2ரான ப4ட்டரும் 311. (ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப4க3வத இத3ம் சந்த்3ரவத3நே! த்வத3ாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத் ப4வதி க2லு நிஷ்கர்ஷஸமயே। த்வமாஹுர் மாத: ஶ்ரீ: கமிதுரித3மித்த2ந்-த்வவிப4வஸ் தத3ந்தர்ப்ப4ாவாத் த்வாம் ந ப்ருத2க3பி4த4த்தே ஶ்ருதிரபி॥) என்று ஸ்வரூபாऽவிநாப4ாவஸம்ப3ந்த4மும், 312. (அநுகலதநுகாண்ட3ாலிங்க3நாரம்ப4ஶும்ப4த்) என்று ரூபஸம்ப3ந்த4மும், 313. (ப்ரஶகநப3லஜ்யோதிர் ஜ்ஞாநைஶ்வரீ விஜயப்ரத2ா ப்ரணதவரண ப்ரேம க்ஷேமங்கரத்வ புரஸ்ஸரா:। அபி பரிமள: காந்திர் லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்தி3ரே! தவ ப4க3வத ஶ்சைதே ஸாத4ாரணா கு3ணராஶய:॥), 314. (அந்யேऽபி யௌவநமுக2ா யுவயோஸ் ஸமாநா: ஶ்ரீரங்க3மங்க3ளவிஜ்ரும்ப4ணவைஜயந்தி!। தஸ்மிம்ஸ்தவ த்வயி ச தஸ்ய பரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்ய த3ர்ப்பண இவ ப்ரசுரம் ஸ்வத3ந்தே॥) 315. (யுவத்வாதெ3ள துல்யேऽப்யபரவஶதாஶத்ருஶமந) இத்யாதி3க

a திருவாய் 6-10-10. b பெரியதிருவ-69. c திருவாய் 10-7 8. d மூன்-திருவ-30 e திருவாய் 1-5-5. f திருவாய் 8-2-7. g திருவாய் 1-8-1. h நாச்-திரு 8-10. i திருவாய் 2-8-1. j திருவாய் 3-10-8.

ளாலே கு3ணாவிநாப4ாவமும், 316. (தத்ர ஸ்ரக்ஸ்பர்ஶக3ந்த4ம் ஸ்பு2ரது2பரிபூ2ரத்நரோசிர் விதாநம் விஸ்தீர்யாऽநந்தபே4ாக3ம்) என்று விபூ4த்யந்தர்ப்ப4ாவமும், 317. (த3தி4மாத2ம் மத்2நத: ஶ்ராந்திஶாந்த்யை—ஸ்மிதநயந ஸுத4ாபி4ஸ் ஸிஞ்சதீ சந்த்3ரிகேவ) என்று வ்யூஹாந்தர்ப்ப4ாவமும், 318. (யதி3 மநுஜதிரஶ்சாம் லீலயா துல்யவ்ருத்தேரநுஜநுரநுரூபா தே3வி நாவாதரிஷ்ய:। அஸரஸமப4விஷ்யந் நர்ம நாத2ஸ்ய மாதர் த3ரத3ளத3ரவிந்தோ3த3ந்தகாந்தாயதாக்ஷி!॥), 319. (அநுஜநரநுரூபரூபசேஷ்டா ந யதி3 ஸமாக3மமிந்தி3ராऽகரிஷ்யத்। அஸரஸமத2வாऽப்ரியம்ப4விஷ்ணு த்4ருவமகரிஷ்யத ரங்க3ராஜநர்ம॥) என்று விப4வாந்தர்ப்ப4ாவமும், 320. (ஶ்ரீஸ்தநாப4ரணம் தேஜ: ஶ்ரீரங்கே3ஶயம்) என்று அர்ச்சாவதாராந்தர்ப்ப4ாவமும், 200. (ஶ்ரியை ஸமஸ்தசித3சித்3வித4ாநவ்யஸநம் ஹரே:) 320*. (யத்3ப்4ரூப4ங்க3ா: ப்ரமாணம்), 321. (அநுஶிகி2நி ஶிகீ2வ க்ரீட3ஸி ஶ்ரீஸமக்ஷம்) என்று ஜக3த்3வ்யாபாராந்தர்ப்ப4ாவமும் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்தாரிறே. 322. (ஆத்மந்யாத்மா வபுஷி ச வபுர் வைப4வைர் வைப4வஞ்சேத்யாகாரைஸ்தைரநுகு3ணதயா ஸர்வப4ாவாநுயாதா। இச்ச2ாரூபாண்யபி ப4க3வதஸ் ஸ்வாத3யந்த்யாத்தரூபா தூ3ரீகுர்யாந் நஹி மது4ரதாம் து3க்3த4ஸிந்தோ4ஸ்தரங்க3ாத்॥) என்று பிராட்டிக்கு உண்டான ப4க3வத்ஸ்வரூபாத்3யவிநாப4ாவஸம்ப3ந்த4த்தை அபி4யுக்தர்களும் அநுஸந்தி4த்தார்களிறே. ஆக, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலும், அவற்றை அடியொற்றின ஆழ்வார்கள் தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களாலும், ப்ரதிபாதி3க்கிற தி3வ்யத3ம்பதிகளுடைய ஸ்வரூபாதி3களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான அவிநாப4ாவஸம்ப3ந்த4த்தை இஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்தாராய்த்து.

இப்படி இருவர்க்குமுண்டான அவிநாப4ாவஸம்ப3ந்த4த்தை அருளிச்செய்கிறவிடத்தில், ப்ரத2மத:, விபு4வான ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தோடே லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூப ஸ்வரூபஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுமளவில், பிராட்டிக்கும் ஸ்வ

ரூபத: விபுத்வம் அங்கீகரிக்கவேணும். ஸ்வரூபவிபுத்வம் அங்கீகரித்தாலிறே பகவத்ஸ்வரூபானுரூபத்வமும், அதிஶயாகாரேண ஸ்துதியும் ஸித்திப்பது. பத்னிக்கு பதிஸ்வரூபானுரூப்யாவஶ்யம்பாவித்வத்தை ஶ்ருதியும் ஸூசிப்பித்ததிறே. விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாம்போது வ்யாபனஶீலையாகவேணும். 49 (பகவந்நாராயணபி மதாநுரூப ஸ்வரூபரூப) என்று பகவத்ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தை பாஷ்யகாரரும் ப்ரதமத்திலே ஸாதித்தருளினாரிறே. இப்படி ப்ரமாணஸித்தமுமாய், ப்ரமாத்ருஸித்தமுமாய், யுக்தியுக்தமுமான விபுத்வத்தை அங்கீகரியாமல், அணுத்வத்தை அங்கீகரிக்கும்போது, பகவத் ஸ்வரூபைகதேஶவ்யாப்தியேயிறே ஸித்திப்பது. அது ஸகலசேதன ஸமானமாகையாலே, பிராட்டிக்கு ஓரதிஶயிதஸ்தோத்ரம் ஸித்தியாது. “அநுரூபரூபவிபவை:” என்கிற பதத்துக்கும், பகவத்ஸ்வரூபாதிகளில் அல்பதேஶமாகிலும் இவளால் அநங்விதமாயிருப்பதொரு இடமில்லை என்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற “ஸர்வாணி” என்கிற பதத்துக்கும் வையர்த்யமும் வரும். அணுஸ்வரூபையாயிருக்கவும், விகாஸகஶக்தியாலே விபுவாயிருக்குமென்னில்; அப்போது ஸமாநந்யாயத்தாலே ஸகலாத்மாக்களும் ஸ்வரூபவிகா-ராங்கீகாரத்திலே தோஷமின்றியிலே ஒழியும். ஆத்மநிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகில், ஜ்ஞானவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறதென்னில்; 323. (வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய) என்று தொடங்கி, 323. (ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே) என்று முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஜ்ஞானவ்யாப்தியுண்டாகையாலே இங்கு ஒரு அதிஶயமும் அனுரூபத்வமும் ஸித்தியாது. இவர்களைப்போலே ப்ரத்வம்ஸாபாவமாத்ரமேயின்றிக்கே ப்ராகபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகையாலே அதிஶயமும் அனுரூபத்வமும் ஸித்திக்கிறதென்னில்: அது நித்யர்க்கும் உண்டாகையாலே அவை இரண்டும் ஸித்தியாது. கிஞ்ச, அநுரூபத்வோக்தியாலே அதிஶயஸ்துதி ஸித்திக்கிறதென்

னில்; அந்த அனுரூபத்வமாவது:— அணுத்வத்தில் வைஷம்யமுண்டானாலும், ஸ்வதந்த்ரஶேஷியைக்குறித்து ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலே அதிஶயாவஹத்வமென்னில்; அதுவும் ஸகல சேதநாசேதந ஸமானமாகையாலே விஶேஷம் ஸித்தியாது. கிஞ்ச, 19. (யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ் ததைவேயம் த்விஜோத்தம), 252. (த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப ! ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம்) இத்யாதிகளிலே ஸ்வரூபதோ விபுத்வம் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, ததநங்கீகாரேண அணுத்வாங்கீகாரமும், ப்ரமாணவிரோதமும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆக, அனுரூபத்வஸித்திக்காகவும், அதிஶயிதஸ்துதிஸித்திக்காகவும், ப்ரமாணவையர்த்யநிவ்ருத்த்யர்த்தமாகவும், பிராட்டிக்கு ஸ்வரூபவிபுத்வம் அவர்ஜநீயமாகையாலே அவஶ்யம் அங்கீகார்யமிறே என்னில் :

மைவம். லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்குமளவில், ஸ்வரூபவிபுத்வம் கூடாது. எங்ஙனேயென்னில்: 324. (போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா), 325. (க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:) இத்யாதி வேதாந்த ஸித்தமான அர்த்தங்கள் நம் தர்ஶனத்துக்கும் உண்டிறே. இவற்றில் “அசித்தத்வாந்தர்ப்பூதையோ ? ஜீவதத்வாந்தர்ப்பூதையோ ? ஈஶ்வரதத்வாந்தர்ப்பூதையோ? தத்வத்ரயாதிரிக்தையோ?” என்று விகல்பித்து நிரூபிக்குமளவில், அசித்து ஜ்ஞானஶூந்யமாகையாலும், இவள் ஜ்ஞாத்ருத்வவிஶிஷ்டையாகையாலும், ஜ்ஞத்வாஜ்ஞத்வ விரோதப்ரஸங்கத்தாலே, அசித்தத்வாந்தர்ப்பாவம் கூடாது. ஈஶ்வரத்வித்வப்ரஸங்கத்தாலும், 326. (ஈஶதே தேவ ஏக:) என்கிற ஏகத்வ ஶ்ருதியோடும், 327. (ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே) என்கிற ஸமாதிகதரித்ரத்வப்ரகாஶகஶ்ருதியோடும் விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், ஈஶ்வரதத்வாந்தர்ப்பாவம் கூடாது. பகவதைக்யம் சொல்லில், பத்நீத்வபரமான ஶ்ருதியோடும் பேதபரமான ஶ்ருதி

யோடும் விரோத4ம் பிறக்கும். ஐக்யபரங்களான ஶ்ருதிகள் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தாலே அவிநாப4ாவ நிப3ந்த4னங்கள்; பே4த3ப்ரதிபாத3கங்கள் ஸ்வரூபபே4த3பரங்கள். கிஞ்ச, ஈஶ்வரத்3வித்வத்தில் அந்யோந்யம் ஆஜ்ஞாவ்யாக4ாதத்தாலே அநீஶ்வரத்வமும் ப்ரஸங்கி3க்கும். அதிரிக்ததத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே தத்வத்ரயாதிரிக்தை என்னக் கூடாது. இனி, பாரிஶேஷ்யாத் ஜீவதத்வாந்தர்ப்பூ4தை என்னுமிடம் ஸித்3த4ம்.

ஆனபின்பு, **328. (ஏஷோऽணுராத்மா)**, **329. (த்ரஸரேணு ப்ரமாணாஸ்தே ரஶ்மிகோடி விபூ4ஷிதா:)** என்று ஆத்மாக்களுக்கு அணுத்வத்தை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலும், ஜீவஸமஷ்டிவாசகமான மகாரத்தில் " மாங் — மாநே " என்கிற த4ாதுவாலே, ஆத்மாக்கள் அணுபரிமாணரென்று சொல்லுகையாலும், ஜீவதத்வாந்தர்ப்பூ4தையான இவளுக்கும் அணுத்வம் அவர்ஜனீயமாகையாலே ஸ்வரூபவிபு4த்வம் சேராது. கிஞ்ச, ஜீவதத்வாந்தர்ப்ப4ாவத்தை அங்கீ3கரித்து அணுத்வாऽநங்கீ3காரேண /"அணுத்வஸ்ய ஏதத்3வ்யதிரிக்தஜீவவிஷயத்வேந விபு4த்வம் ஏதத்3விஷயம் " என்னில்: அப்போது, ஜீவத்வம் அணுத்வவ்யாப்தமாகையாலே ஜீவலக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்திதோ3ஷம் ப்ரஸங்கி3க்கும். "விபு4த்வே ஸதி சேதநத்வம்" என்கிற ஈஶ்வரலக்ஷணத்துக்கு அதிவ்யாப்தியும் ப்ரஸங்கி3க்கும். ஜீவாணுத்வப்ரதிபாதி3கையான ஶ்ருதியோடும் விரோதி4க்கும். ஆகையிறே **323. (ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே)** என்கிற விடத்திலும் முக்தருக்கும் ஸ்வரூபவிபு4த்வம் சொல்லாமல் ஜ்ஞானவ்யாப்தியை ப்ரதிபாதி3க்கிறது. இவ்வர்த்த2ம் **330. (ப்ரதீ3பவதா3வேஶ:)** இத்யாதி3 ஸூத்ரத்திலே ப்ரதிபாதி3த்ததிறே.

/(பா) அணுத்வமேதத்3வ்யதிரிக்த ஜீவவிஷயம்; ஜீவத்வேऽபி விபு4த்வம் ஏதத்3விஷயம்.

நநு, முக்தர்க்கு ஜீவத்வஸாம்யத்தாலே அவர்ஜனீயமான அணுத்வத்துக்கு பா3த4கப்ரமாணமில்லாமையாலும், தத3னுக்3ராஹகப்ரமாண ஸத்3ப4ாவத்தாலும் அணுத்வம் அங்கீ3கரிக்கலாம். பிராட்டிக்கு ஜீவத்வ ஸாம்யாகாரத்தாலே ப்ராப்தமான அணுத்வத்துக்கு தத்3வ்யாபகத்வ ப்ரமாணம் பா3த4கமாகையாலே அணுத்வம் கூடாதிறே யென்னில்: நைவம்; தத்3விபு4த்வப்ரமாணங்கள் ஸ்வரூபவிபு4த்வபரங்களன்றிக்கே விக்3ரஹவ்யாப்திப்ரதிபாத3கங்களாகையாலே தத3ணுத்வபா3த4கங்களல்லவிறே என்கை. நநு, யதா2ப்ரமாணம் தத்3விபு4த்வாங்கீ3காரத்தில் பா3த4கமில்லாமலிருக்கவும், ப்ரமாணங்களுக்கு அந்யார்த்த2ம் கல்பிக்கை யுக்தமல்லாமையாலே, தத்3விபு4த்வப்ரமாணங்கள் தத3ணுத்வே பா3த4கங்களிறேயென்னில்: விபு4த்3வயாऽஸம்ப4வமே இவ்விடத்தில் பா3த4கமாகையாலே அணுத்வம் அவர்ஜனீயமென்கை. நநு, காலாதி3களுக்கு விபு4த்வம் உண்டாயிருக்கவும் ஈஶ்வரத்3வித்வம் வாராதாப்போலே, லக்ஷ்மீவிபு4த்வத்திலும் ஈஶ்வரத்3வித்வம் ப்ரஸங்கி3யாமையாலே அது விரோத4மன்றேயென்னில்: "காலாதி3களுக்கு விபு4த்வமுண்டாயிருக்கவும் ஈஶ்வரத்3வித்வம் வாராதாப்போலே" என்கிற த்3ருஷ்டாந்தம் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்: "சைதந்யாऽநாத4ாரத்வே ஸதி விபு4த்வம்" என்கிறதிறே காலலக்ஷணம்; "சைதந்யாத4ாரத்வே ஸதி விபு4த்வம்" ஈஶ்வரலக்ஷணம்; ஆகையாலே சைதந்யவிஶிஷ்டையான இவளுக்கு விபு4த்வம் கொள்ளில் ஈஶ்வரத்3வித்வம் ப்ரஸங்கி3க்கையாலே, இவளுக்கு அணுத்வமே அஸாத4ாரணலக்ஷணம் என்னத் தட்டில்லை.

நநு, **166. (யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி3ப4ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:) (உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:)** என்று ஸர்வவ்யாபகத்வத்தாலும், ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தாலும் ஈஶ்வரனுக்கு ஜீவாऽந்யத்வம் ஸாதி4த்தாப்போலே, **19. (யதா2 ஸர்வக3தோ விஷ்ணுஸ் ததை2வேயம் த்3விஜோத்தம)**, **51. (ஈஶ்வரீம் ஸர்வ**

பூ4தாநாம்) இத்யாதி3 ப்ரமாண ஸித்3த4ங்களான ஸர்வ வ்யாபகத்வ நியந்த்ருத்வங்களாலே பிராட்டிக்கு ஜீவ ஜாத்யநந்தர்ப்ப4ாவம் ஸாதி4க்கலாமிறே. எங்ஙனேயென்னில்: "நேயமாத்மஜாத்யந்தர்ப்பூ4தா। குத:? ஸர்வவ்யாபகத்வாத், ஸர்வ நியந்த்ருவாத்। யதா2 ஈஶ்வர:, ததா2 சேயம்; தஸ்மாத் ததே2தி" என்று பஞ்சாவயவமான அனுமானத்தாலே ஆத்மதத்வாந்யத்வம் ஸாதி4த்து, அத ஏவ தஜ்ஜாதீயத்வாऽऽக3தாணுத்வம் நிவ்ருத்தமாகையாலும், "ஶ்ரிய:பதியே ஸர்வவ்யாபகவஸ்து" என்று அங்கீ3கரிக்க வேண்டுகையாலும், நிரூப்யநிரூபகாவிநாப4ாவஸம்ப3ந்த4 நிப3ந்த4னமாக நிரூப்யஸ்வரூபத்துக்கு உண்டான விபு4த்வம் தந்நிரூபகஸ்வரூபத்துக்கு அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு தன்னடையே வருகையாலும், இவளுக்கும் ஸ்வரூபதோ விபு4த்வம் ந்யாயத: ப்ராப்தமாகையாலே அணுத்வபக்ஷம் அயதா2ர்த்த2மிறே என்னில்:

மைவம்; இவ்விடத்தில் த்3ருஷ்டாந்தயுக்ததா3ர்ஷ்டாந்திகங்கள் ஸத்3ருஶங்களன்றிறே. ஸ்வரூபவிபு4த்வத்தாலும், ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தாலுமிறே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஜீவாந்யத்வத்தை ஸாதி4த்தது. தா3ர்ஷ்டாந்திகத்தில் அந்த ஹேதுத்3வயம் இல்லையிறே. எங்ஙனேயென்னில்: பிராட்டிக்கு ஆத்மஜாத்யநந்தர்ப்ப4ாவஸாத4கங்களாகச் சொன்ன ஹேதுத்3வயத்தில் ப்ரத2மஹேது விக்3ரஹவ்யாப்தி விஷயமாகையாலே ஸ்வரூபாஸித்3த4ம். அங்கு விக்3ரஹவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறது என்கைக்கு த்3யோதகமென்னென்னில்: **331. (க்ஷீரோதா3ச்ச்2ரீஸ் ஸமுத்பந்நா ஶ்ரூயதேऽம்ருதமந்த2நே। ப்4ருகோ3ா: க்2யாத்யாம் ஸமுத்பந்நேத்யேததா3ாஹ கத2ம் ப4வாந்॥)** என்று a செழுங்கடலமுதினிற் பிறந்தாளென்றும், ப்4ருகு3பத்னியான க்2யாதியினிடத்தில் பிறந்தாளென்றும், பராஶரப4க3வான் உபதே3ஶிக்கக்கேட்ட மைத்ரேயப4க3வான் "நித்யையான லக்ஷ்மிக்கு உத்பத்திமத்த்வம் உண்டானல் நித்யத்வம் கூடும்படி எங்ஙனே?"

a பெரியதிருமொழி 2-7-1.

என்று ப்ரஶ்னம் பண்ண, அதற்கு உத்தரமாக— "**19. (நித்யைவைஷா ஜக3ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ। யதா2 ஸர்வக3தோ விஷ்ணுஸ் ததை2வேயம் த்3விஜோத்தம॥)** என்று உபதே3ஶித்தான். அதெங்ஙனேயென்னில்: a "நித்யாநாம் நித்யனாய், b அவ்யய: பிதாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாது4பரித்ராணார்த்த2மாக ஸர்வஜாதியிலும் அவதரித்து c 'தமருகந்ததெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே', d 'உமருகந்துகந்த உருவம் நின்னுருவம்' என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதருகந்த அவ்வோ திருமேனிகளாலே ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தை2களிலும் யாதொருபடி ஸந்நிஹிதனாகிறான், அப்படியே, நித்யையாய், ஜக3ன்மாதாவாய் விஷ்ணுவுக்கு ஸம்பத்3ரூபையாய், அநபாயினியாயிருக்கிற இவளும் மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யத்தாலே அவதரித்து, தத்3ரூபானுரூபங்களான அவ்வோ ரூபவிஶேஷங்களாலே ஸர்வத்ர ஸந்நிஹிதையாயிருக்கும். ஆகையால் உத்பத்திமத்த்வம் நித்யத்வப4ஞ்ஜகமன்று; கர்மக்ருதோத்பத்தியாகிலிறே தோ3ாஷாயவாவது; அனுக்3ரஹார்த்த2மான அவதாரம் கு3ணாயவாமித்தனை" என்று ப்ரதிவசனம் பண்ணுகையாலே ஸர்வவ்யாபித்வவசனம் அர்த்தா2ந்தர விஷயம். இவ்வளவின்றிக்கே, **332. (புநஶ்ச பத்3மா ஸம்பூ4தா ஹ்யாதி3த்யோऽபூ4த்3யதா3ா ஹரி:। யதா3ா து ப4ார்க்க3வோ ராமஸ் ததா3ாऽऽஸீத்3த4ரணீ த்வியம்॥ ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா)** இத்யாதி3களாலே மேலும் இந்த விக்3ரஹவ்யாப்தியே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டதிறே. **333. (ஸௌம்யாஸௌம்யைர் ஜக3த்3ரூபைஸ் த்வயைதத்3தே3வி பூரிதம்)** என்று மேலே விவரிக்கையாலே **334.(த்வயைதத்3 விஷ்ணுநா சாம்ப3! ஜக3த்3 வ்யாப்தம் சராசரம்)** என்கிறதும் விக்3ரஹவ்யாப்திவிஷயம். ஆகையாலே, இவளுக்கு ஸ்வரூபவ்யாப்திபரிஹாரேண விக்3ரஹவ்யாப்தியே உள்ளதென்று நிர்ணீதமாய்த்து.

a கட2 2-5-13; ஶ்வே 6-13. b விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம்.
c முதல்-திருவ-44. d திருவாய் 8-1-4.

கிஞ்ச, இருவர்க்கும் ஸ்வரூபவ்யாப்தியைச் சொல்லில், 335. (**தே3வதிர்யங்மநுஷ்யேஷு புந்நாமா ப4க3வாந் ஹரி: । ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய! நாऽநயோர் வித்3யதே பரம் । அர்த்தே2ா விஷ்ணுரியம் வாணீ**) என்ற விபூ4திவிப4ாக3 விரோத4ம் ப்ரஸங்கி3க்கும். த்3விதீய ஹேதுவான ஸர்வநியந்த்ருத்வம் ப4ாக3ாஸித்3த4மாகையாலே ஸாத்4யஸாத4கஸத்3தே4துவன்று. எங்ஙனேயென்னில்: ஸகலபுருஷநியந்த்ருத்வத்தையிறே அங்கு புருஷதத்வாந்யத்வஸாத4கமாகச் சொல்லிற்று. அந்த ஸர்வநியந்த்ருத்வம் இவளுக்குக் கூடாதிறே. ஏகோநநியந்த்ருத்வமிறே இவளுக்கு உள்ளது; அதுதன்னிலும் அந்த:ப்ரவிஶ்யநியந்த்ருத்வமில்லையிறே. தாவந்மாத்ரத்தாலே ஆத்மஜாத்யநந்தர்ப்ப4ாவம் கொள்ளும்போது ஸர்வர்க்கும் அபும்ஸ்த்வம் ப்ரஸங்கி3க்கும்; ஸ்வஶரீரமாத்ரத்துக்கும் அநீஶனுயிருப்பானொருவன் இல்லையிறே. ஆக, இப்படி ஆத்மதத்வாऽந்யத்வஸாத4கங்களான ஹேதுத்3வயமும் அஸித்3த4ங்களாகையாலேயும், நிரூப்யநிரூபகங்களுக்கு அவிநாப4ாவம் உண்டாகிலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபநிரூபிதப4க3வத்ஸ்வரூபத்துக்கே வ்யாப்தி சொல்லுகையாலே ஜீவதத்வாந்தர்ப்பூ4தையாய், தஜ்ஜாதீயத்வேந ப்ராப்தமான அணுத்வத்தை ஸ்வரூபமாக உடைய இவளுக்கு ஸ்வரூபதோ விபு4வான ஈஶ்வரனைப்போலே ஸ்வரூபவ்யாப்தியில்லையென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆகில், "யத்3ப்3ரஹ்மரூபம் தத் தே அநுரூபரூபவிப4வைர் க3ாடே4ாபகூ3ட4ாநி" என்று ஸர்வவ்யாபகஸ்வரூபத்தோடே தந்நிரூபகபூ4தையான லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அவிநாப4ாவ ஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகையாலே, * ஸந்நியோக3 ஶிஷ்டந்யாயஸித்3த4மான ஸ்வரூபவிபு4த்வம் இவ்விடத்தில் சேரும்படி எங்ஙனேயென்னில்: இப்படி அனுபபத்3யமாநார்த்த2 த3ர்ஶனத்தாலே உபபத்3யமாநார்த்த2ாந்தரத்தைக் கல்பிக்கையாகிற அர்த்த2ாபத்தி ப்ரமாணஸித்3த4மான அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே, அணுஸ்வரூபையாயிருக்கவும், விபு4வான ஈஶ்வர

ஸ்வரூபத்தோடே பரிஸமாப்ய வ்யாபித்திருக்கையை இவ்விடத்தில் சொல்லுகையாலே விரோத4மில்லை. எங்ஙனேயென்னில்; 139. (**மஹதோ மஹீயாந்**) என்னும்படி அதிமஹத்தத்வமான ஈஶ்வரன், 139. (**அணோரணீயாந்**) என்கிறபடியே அணீயாநாம் அணீயனுய்க்கொண்டு அணுவ்யக்திகள் தோறும் அஸங்குசிதமாக நிரங்குஶைஶ்வர்யத்தோடே தன்னுடைய அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே, பரிஸமாப்யவர்த்திக்குமாபோலே, தத்ஸ்வரூபநிரூபகபூ4தையான இவளும் அணுவாயிருக்கவும் நிரூப்யவஸ்து வ்யாபித்து நிற்குமிடமெங்கும், 51. (**ஈஶ்வரீம்**) என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்3த4மான தன்னுடைய அக4டிதக4டனுஶக்தியாலே வ்யாபித்து விபு4வாயிருக்கை இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமாகையாலே விரோத4மில்லையிறே. ஆகையாலே ஸ்வரூபதோ விபு4வான ஈஶ்வரதத்வவ்யாவ்ருத்தியும், கேவலம் கு3ணதோ விபு4வான ஆத்மதத்வவ்யாவ்ருத்தியும், சைதந்யாऽநாதா4ரமான அசித்தத்வவ்யாவ்ருத்தியும், ப4க3வத்ஸ்வரூபானுரூபத்வமும், அதிஶயிதஸ்தோத்ரமும் ஸித்3தி4க்குமிறே. ஆனுரூப்யமாவது:— 325. (**ஈஶதே தே3வ ஏக:**) 336. (**ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ4தாநாம்**) என்கிற தத்ஸ்வரூபத்துக்கு அனுரூபமாக, 168. (**அஸ்யேஶாநா**), 51. (**ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்**) என்னும்படியிருக்கையிறே உசிதம். அத2வா, அவனுடைய ஸத்தை ஏதத3தீ4னையாய், இவளுடைய ஸத்தை தத3தீ4னையாயிருக்கை அந்யோந்யாநுரூபத்வமாகவுமாம். எல்லாப்படியாலும், a "உனக்கேற்கும்" என்னும்படி b துல்யஶீலையாயிருக்கையிறே ஆனுரூப்யமாவது.

நநு, விபு4வான ஸர்வேஶ்வரன், அக4டிதக4டநாஸாமர்த்2யத்தாலே அணுஸ்வரூபனுய்க்கொண்டு அணுவ்யக்திகள்தோறும் ஜாதிவத் வ்யாபித்திருக்குமாபோலே, இவளும் அணுவாயிருக்கவும் அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே விபு4வாய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்குமென்கிறவிடத்தில்

---

a திருவாய் 10-10-6. b ரா-ஸு 16-5.

த்₃ருஷ்டாந்தம் கூடாது. எங்ஙனேயென்னில்: விபு₄வான ஈஶ்வரனுக்கு உபாத்₄யவச்சே₂த₃மாத்ரத்தாலேயிறே அணுத்வ விபு₄த்வங்கள் சொல்லுகிறன; ஸ்வரூபத: அணுத்வம் சொல்லவொண்ணாதிறே. அக₄டிதக₄டநாஶக்தியாலே அணுத்வமஹத்த்வரூபவிருத்₃த₄ஸமுச்சயம் கூடுமென்னில்: அப்போது ஸர்வாத்₃வைத பே₄த₃ாபே₄த₃பக்ஷங்களும் அங்கீ₃கார்யங்களாமிறே. ஆகையாலே ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வமாவது:— ஓரொரு உபாத்₄யவச்சி₂ந்நப்ரதே₃ஶமே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஶக்தியை உடைத்தாயிருக்கை. இங்ஙனன்றிக்கே, அந்தர்வ்யாப்தியை ஸ்வரூபஸமாப்ய வ்யாப்தி என்று அங்கீ₃கரிக்கும்போது, ப₃ஹிர்வ்யாப்தி சேராது. கிஞ்ச, நிரவயவமான ஆத்மாவுக்கு ஷட்₃ப₄ாவ ராஹித்யத்தாலே உள்ளென்றும் புறம்பென்றும் ஒரு வ்யவஹாரம் கூடாமையாலே, அந்தர்வ்யாப்தியே அங்கீ₃கார்யம். ஆகையாலே ப₄க₃வத₃ந்தர்வ்யாப்தித்₃ருஷ்டாந்தப₃லத்தாலே லக்ஷ்மீவிபு₄த்வம் அஸாத்₄யம்.

கிஞ்ச, ஸ்வரூபவ்யாப்தியும் விக்₃ரஹவ்யாப்தியுமின்றிக்கே, அக₄டிதக₄டநாஶக்தியாலே அணுஸ்வரூபையாயிருக்கவும், விபு₄வோடே வ்யாபித்திருக்குமென்னில், ஸ்வரூபவிகாரித்வம் அங்கீ₃கரித்ததாய்விடும். அப்போது ஆத்மநிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாத₃க ப்ரமாணங்களுக்கு விரோத₄ம் ப்ரஸங்கி₃க்கும். ஆனபின்பு லக்ஷ்மீஸ்வரூபவிபு₄த்வமே அங்கீ₃கார்யம். ஜீவத்வேऽபி விபு₄த்வாங்கீ₃காரத்திலும், "அணுத்வே ஸதி சேதநத்வம்" என்கிற ஜீவலக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்த்யதிவ்யாப்திதோ₃ஷபரிஹாரார்த்த₂மாக, அணுசேதநத்வம் ஏதத்₃வ்யதிரிக்தஜீவவிஷயம். பரதந்த்ர சேதனத்வம் ஏதல்லக்ஷணமென்றும், ஸ்வதந்த்ரசேதனத்வம் ஈஶ்வரலக்ஷணமென்றும் லக்ஷணபே₄த₃ம் கல்பிக்கலாமிறே. அன்றிக்கே ஜீவலக்ஷணத்தில் அணுஶப்₃த₃ம் பரிச்சி₂ந்நமாத்ரபரமாய், ப₄க₃வத்பராதீ₄நையான இவள் விஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரகு₃ண பரிச்சே₂தே₃ந வர்த்திக்கிற

தாகவுமாம். அதாவது:— ஸ்வரூபதோ நிரதிஶயத்வேऽபி பாரதந்த்ர்யாதி₃யோக₃த்தாலே கு₃ணதஸ்ஸாதிஶய யுக்தையாயிருக்குமென்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தாலும், கு₃ணத்தாலும், ஸாதிஶயரான சேதனரில் வ்யாவ்ருத்தியும், தது₃ப₄யதோ நிரதிஶயனான ஈஶ்வரனில் வ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்₃தி₄க்குமிறே. ஆகையால் ஜீவதத்வாந்தர்ப்ப₄ாவத்திலும், ஸ்வரூபதோ விபு₄வாகையாலே ப₄க₃வத்ஸ்வரூபாநுரூபத்வமும் அதிஶயேந ஸ்துதியும் ஸித்₃தி₄க்கையாலே, அணுத்வம் அநங்கீ₃கார்யமிறேயென்னில்:

மைவம்; ஸர்வேஶ்வரன் அணுத்₃ரவ்யங்கள் தோறும் ஸ்வரூபேண பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமென்னுமிடம் கூடாதாகில், 337. **(அந்தர்ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த:)**, 338. **(அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம்)**, 339. **(ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி)** என்று அந்தர்வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு வையர்த்₂யமும், a "பரந்த தண் பரவையுள் நீர் தொறும் — கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள் தொறும் — பரந்த அண்டமிதெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே" என்கிற தி₃வ்யஸூக்தியோடும் விரோதி₄க்கும். வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான ஜீவேஶ்வர ஸ்வரூபங்கள் ஜ்ஞானமயங்களாகையாலே தேஜோத்₃ரவ்யங்களாய் அதிஸ்வச்ச₂ங்களாய்க்கொண்டு ப்ரதிக₄ாதாப₄ாவத்தாலே அந்யோந்யம் அந்த:ப்ரவேஶிக்கை மிகவும் உபபன்னமாகையாலே, ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே, 327. **(பராऽஸ்ய ஶக்திர் விவிதை₄வ ஶ்ரூயதே)** என்று ஶ்ருதிஸித்₃த₄மான அக₄டிதக₄டநாஶக்தியாலே வ்யாப்ருத வஸ்துக்கள்தோறும் ஸ்வரூபேண பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கக் குறையில்லையிறே. இப்படி ஶ்ருதிஸித்₃த₄மாய் யுக்தியுக்தமுமான அந்தர்வ்யாப்தி ப₃ஹிர்வ்யாப்திக்கு விரோத₄மாகாமையாலும், விருத்₃த₄ ஸமுச்சயபக்ஷங்களில் விருத்₃த₄ஸமுச்சய

a திருவாய் 1-1-10.

நிப3ந்த4னமாக ஈஶ்வரனுடைய் அக4டிதக4டநாஶக்தியைக் கொள்ளாமையாலே பரபக்ஷத்தின்படியாகாமையால், அது தத்ப்ரதிப3ந்தி3யல்லாமையாலும், விபு4ஸ்வரூபன் அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே அணுக்கள்தோறும் ஸ்வரூபேண பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கிருப்போலே, பிராட்டியும் அணுஸ்வரூபையாயிருக்கவும் அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே விபு4ஸ்வரூபத்தோடே வ்யாபித்திருக்கையாகிற விபு4த்வம் இஶ்லோகத்தில் விவக்ஷிதமாகையாலே விரோத4மில்லை.

கிஞ்ச, **340. (ஏகமேவாத்3விதீயம்)** என்கிறபடியே ஜக3த்துக்கு த்ரிவித4காரணமும் ப்3ரஹ்மமேயாகையாலே **341. (ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்3ருஷ்டாந்தாநுபரோத4ாத்)** என்கிற ஸூத்ரப்ரகாரத்திலே உபாதா3ன காரணமாய்க் கொண்டு ப்3ரஹ்மம் ஜக3த்தாய்ப் பரிணமிக்கும்போது, தன்னுடைய ஶக்தியாலே ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரம் வாராமல் பரிணமிக்குமாபோலே இவளும் அணுவாயிருக்கவும் அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே தன் ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரம் வாராமல் விபு4ஸ்வரூபத்தோடே வ்யாபித்திருக்கக் குறையில்லாமையாலும், லக்ஷ்யவர்க்க3த்துக்கெல்லாம் ஏறுகிற லக்ஷணத்தை விட்டு லக்ஷ்யவிப4ாக3ம் பண்ணி, லக்ஷண பே4த3ம் கல்பிக்கை யுக்தமல்லாமையாலும், ஜீவவிஷயத்தில் அணுஶப்3த3ம் **342. (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்)** என்கிற மஹத்த்வப்ரதிகோடியான அணுத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே **323. (வாலாக்3ர)** இத்யாதி3ப்படியே ஸூக்ஷ்மபரிமாணத்தைச் சொல்லுமித்தனையல்லது பரிச்சி2ன்னமாத்ரபரமல்லாமையாலும் ஜீவதத்வாந்தர்ப்பூ4தையாய் தஜ்ஜாதீயத்வேந ஆக3தமான அணுத்வத்தை ஸ்வரூபமாக உடைய இவள் தன்னுடைய அக4டிதக4டநாஶக்தியாலே ஸ்வவிகாரரஹிதமாக விபு4ஸ்வரூபத்தோடே வ்யாபித்திருக்கும்படியை இஶ்லோகத்தாலே வ்யாக்2யானம் பண்ணியருளினராய்த்து.

அத2வா, விக்3ரஹவ்யாப்தியை இஶ்லோகத்திலே ப்ரதிபாதி3க்கிறதென்றுமருளிச்செய்வர். ஆகில், "யத் ப்3ரஹ்மரூபம்" என்று ப்ரத2மத: ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவானென்னென்னில்: மேல் " மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம " என்று சொல்லுகிற தி3வ்யவிக்3ரஹம் தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்திலும் ப்ரியதரமாயிருக்கும்படியை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக முந்துற முன்னம் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதி3த்ததத்தனையென்று யோஜித்துக்கொள்வது. இந்த யோஜனையில் " ஹரே: ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ4தி பரமம் ப்3ரஹ்ம யத் ஸ்வரூபம், ததோऽபி தத்ப்ரியதரம் அத்யத்3பு4தம் மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம யத் ரூபம் — யத் விக்3ரஹமஸ்தி தச்ச, யத2ாஸுக2ம் விஹரதோ ஹரேரங்யாநி யாநி ஸர்வாணி ரூபாணி ஸந்தி தாநி ச, தைஸ்தைரநுரூபரூப விப4வை: — விக்3ரஹ விப4வை: க3ாடே4ாபகூ3ட4ாநி — ஶ்லிஷ்டபரிஷ்வங்க3ாங்யாஹு:" இத்யங்வய:

ப்ரத2மயோஜனையில் "ஹரேஶ்ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ4தி பரமம் ப்3ரஹ்ம யத் ரூபமஸ்தி, தச்ச, ததோऽபி ப்ரியதரம் அத்யத்3பு4தம் மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம யத் ரூபமஸ்தி, தச்ச,யத2ாஸுக2ம் விஹரதோ ஹரேரங்யாநி யாநி ஸர்வாணி ரூபாணி ஸந்தி, தாநி ச தைஸ்தைரநுரூபரூபவிப4வை:—ஸ்வரூபாதி3 விப4வை: க3ாடே4ாபகூ3ட4ாங்யாஹு:" என்று ஸ்வரூபாதி3களை ப்ரத்யேகமாக ஸம்ப3ந்தி4த்து யோஜித்துக்கொள்வது.

ஆக, இஶ்லோகத்தாலே — **343. (யதோ வா இமாநி பூ4தாநி ஜாயந்தே)** என்று தொடங்கி, **343. (தத் விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ)** என்றும், **344. (தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத)** என்றும், **345. (காரணந்து த்4யேய:)** என்றும், **346. (அத2ாதோ ப்3ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா)** **347. (ஜந்மாத்3யஸ்ய யத:)** என்றும், **348. (த்4யேயோ நாராயணஸ் ஸத3ா)**, **349. (த்4யேயஸ்ஸத3ா)** என்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணப்ரகாரத்திலே ப4க3வத்3த்4யேயத்வஹேதுவான ஜக3த்காரணத்

வத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிற நாராயண ஶப்3த3பர்யாயமாய்,
பூர்வவாக்யத்திற்படியே ஸ்வீக்ருதோபாயனுக்கு ப்ராப்தி
ப்ரதிப3ந்த4க ஸகலபாபநிவர்த்தகத்வஹேதுகமாய், ஸ்வேதர
ஸமஸ்தஸஹாயாநபேக்ஷோபாயத்வப்ரகாஶகமாய், உத்தர
வாக்யத்திற்படியே ப்ரார்த்தி2தப்ராப்யனுக்குப் பரமப்ராப்ய
மான அனுப4வ கைங்கர்யாதி3களில் ஸ்வபோ4க்த்ருத்வாதி3
ரூபவிரோதி4நிவ்ருத்திக்கும் வாசகமாயிருக்கிற ஹரிஶப்3
த3த்தை ப்ரயோகி3த்து, தத்3வாச்யனான ஸர்வேஶ்வர
னுடைய ஸ்வரூபாதி3கள், புருஷகாரைகலக்ஷணையாய்,
ப்ராப்யைகவேஷையாய், கைங்கர்யப்ரதிஸம்ப3ந்தி4னியு
மாய், தத்3வர்த்த4கையுமான பிராட்டியினுடைய ஸ்வ
ரூபாதி3களாலே க3ாட4ாஶ்லிஷ்டங்களாயிருக்குமென்று
தி3வ்யத3ம்பதிகளுடைய நித்யயோக3த்தை அருளிச்
செய்கையாலே, 350. (ப்ரயதபாணி: ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே)
351. (ஸ்வஸ்திஸம்ப3ாதே4ஷ்வப4யம் நோ அஸ்து) என்கிற
ப்ரமாண ப்ரகாரத்திலே வாக்யத்3வயோக்தோபாயோபே
யங்களை விஶதீ3கரித்தருளினார் என்னுமிடம் வ்யக்தமா
கிறது. 352. (விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம்) என்று ஶ்ருதி
யும் நாராயணஶப்3த3த்தோடே ஹரிஶப்3த3த்தை ஸஹ
படி2த்ததிறே. 353. (வாஸுதே3வம் ஜக3த்3யோநிம் நௌமி
நாராயணம் ஹரிம்), 354. (ரக்ஷிஷ்யதி ஹரி: ஶ்ரீமாநாஶ்ரிதாநிதி
நிஶ்சயாத்) என்று ஜக3த்காரணத்வ வாசகமான நாராயண
ஶப்3த3த்தோடே ஹரிஶப்3த3த்தை ப்ரயோகி3த்தது. தத்3
வாச்யனோடே லக்ஷ்மீஸம்ப3ந்த4த்தையும் அனுஸந்தி4த்து
உபாயவரணம்பண்ணி, 355. (நாராயணாய நாத2ாய ஹரயே
ஶ்ரீமதே நம:) என்று ஸ்வபோ4க்த்ருத்வாதி3விரோதி4
நிவர்த்தகனாய், ஆர்த்திஹரணாகையாலே ஹரிஶப்3த3
வாச்யனாய், ஸர்வஶேஷியுமான நாராயணனும், ஸர்வ
ஸ்வாமினியுமான பெரியபிராட்டியாருமான நித்யயோக3
த்தை ப்ரதிபாதி3த்து அனுப4வகைங்கர்யாதி3களை ப்ரார்த்
தி2த்தார்களிறே பரமவைதி3கரும். 356. (க3திர் க3ம்யஶ்-
சாஸௌ ஹரி:) என்னக் கடவதிறே. இது தான்
112. (ப4க3வாந் ஹரி:) என்கிறபடியே உபாயபூர்த்தியையும்
உபேயபூர்த்தியையும் உடைத்தான திருநாமமிறே.

ஆக, சது:ஶ்லோகியாலே, 39. (ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச
பத்ந்யௌ), 163. (விஷ்ணுபத்நீ), 19. (விஷ்ணோ: ஶ்ரீ:),
49. (தே3வதே3வதி3வ்ய மஹிஷீம்) இத்யாதி3 ப்ரமாணப்ர
ஸித்3த4மான விஷ்ணுபத்னீத்வத்தையும், 163. (அஸ்யே-
ஶாநா ஜக3த:), 50. (ஈஶாநா தே3வீ பு4வநஸ்ய), 51. (ஈஶ்வரீம்
ஸர்வபூ4தாநாம்) என்கிற ப்ரமாணப்ரதிபாத்3யமான உப4ய
விபூ4திஶேஷித்வத்தையும் உடையளாய், 357. (தாம் பத்3ம-
நேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே) என்கிறபடியே அஶரண்ய
ஶரண்யையாய், 358. (உதா3ராம்) என்கிறபடியே ஸகல
புருஷார்த்த2ப்ரதை3யாய், ஸமந்வயாऽவிரோத4 ஸாத4ன
ப2லவிஷயமான ஶாரீரகஶாஸ்த்ரசதுரத்4யாயீஸமதி4க3த
ஞான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வப்ரகாராऽபி4மதாऽநுரூபஸ்வ
ரூபரூபகு3ணாதி3களை உடையளாய்க்கொண்டு தத்ஸ்வ
ரூபாத்3யவிநாபூ4தையாயிருக்கையாலே, 359. (தே3வஜுஷ்-
டாம்) என்கிற தந்நித்யயோக3த்தையும் உடையளாயிருந்
துள்ள பெரியபிராட்டியாருடைய வைப4வத்தை ப3ஹு
முக2மாகப் பேசி அனுப4வித்து, இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தா
லும் 1. (மாத்ருதே3வோ ப4வ) என்கிற வேதா3ந்த வாக்யார்த்
த2த்தை ஸ்வாஶ்ரிதரான அஸ்மதா3தி3களும் அறிந்து அனு
ஸந்தி4த்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபகரித்தருளினாராய்த்து.

ஸ்தோத்ர சது:ஶ்லோகீ இரண்டிலும் நாலுமுண்டே
யாகிலும் ஒன்றுக்கு ப்ரத2மவாக்யத்திலே நோக்கு;
ஒன்றுக்கு த்3விதீயவாக்யத்திலே நோக்கு. 360. (ஸ்வாத3-
யந்நிஹ ஸர்வேஷாம் த்ரய்யந்தார்த்த2ம் ஸுது3ர்க்3ரஹம் |
ஸ்தோத்ரயாமாஸ) என்றுகொண்டு து3ர்க்3ரஹமான வேதா3ந்
தார்த்த2ங்களை ஸுக்3ரஹஸ்வாது3க்களாம்படி ஸ்தோத்ர
மாகப் பண்ணியருளினார் என்கையாலும், இப்ரப3ந்த4ங்
களில் ப்ரதிபாதி3க்கிற அர்த்த2ங்களை நிரூபித்துப் பார்த்தால்
அவ்வர்த்த2ங்களாயே இருக்கையாலும் இந்நாலு வாக்யத்
தையும் இவற்றுக்கு வாக்யார்த்த2மாக யோஜிக்கலாமிறே.

யத் பத3ாம்போ4ஜக4டிதா ப்ரணதிர் து3ர்லப4ாந்யபி |
பத3ாநி பரமாம் முக்திம் ஸூதே தாம் ஶ்ரியமாஶ்ரயே ||

நாயனாராச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

பரமகாருணிகரான நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த
சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்2யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சது:ச்லோகீ வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

1. மாத்ருதே3வோ ப4வ। பித்ருதே3வோ ப4வ। ஆசார்ய தே3வோ ப4வ। அதிதி2தே3வோ ப4வ॥

[அகி2லஜக3ந்மாதாவான பிராட்டியையும், அழிவற்ற தந்தையான அச்சுதனையும், (அறியாதன அறிவித்த) ஆசாரியனையும், விருந்தாகும் பெருந்தக்கோரான வைஷ்ணவர்களையும் தெய்வமாகக் கொள்வாயாக.]

2. ஆசரதீத்யாசார்ய:

[ஆசரித்துக் (அனுஷ்டித்துக்) காட்டுமவன் ஆசாரியன்.]

3. ஆசிநோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த2நாசாரே ஸ்த2ாபயத்யபி।
ஸ்வயமாசரதே யஸ்து ஸ ஆசார்ய இதி ஸ்ம்ருத:॥

[எவனொருவன் ஶாஸ்த்ரார்த்த2ங்களைப் பூர்ணமாக அறிந்து, தான் அதன்படி நடந்து, (பிறரையும்) ஸதா3சாரத்தில் நிலைநிறுத்துகிறனே, அவனே ஆசார்யன் எனப்படுமவன்.]

4. * ஸ்தோ-ர— 1.
5. ,, 2.
6. ,, 3.
7. ,, 5.
8. ,, 6.
9. ,, 20.

* ஸ்தோத்ரரத்ன ஶ்லோகங்களுக்கு இதில் பொழிப்புரை தரப்படவில்லை. நமது ஸ்தோத்ரரத்னப் பத3வுரையிலே கண்டுகொள்வது.

1. தைத்-ஶீக்ஷா 11-2. 2. வ்யுத்பத்தி.

10. ஸ்தோ-ர— 55.
11. ,, 56.
12. ,, 12.
13. ,, 39.

14. ஸமாக்ஷரைஶ் சதுர்ப்பி4ர்ய:
பாதை3ர் கீ3தோ மஹாத்மநா।
ஸோऽநுவ்யாஹரணாத் பூ4ய:
ஶோக: ஶ்லோகத்வமாக3த:॥

[யாதொரு ஶோகமானது, ஸமமான எண்ணிக்கையுடைய அக்ஷரங்களுடன் கூடிய நான்கு பாத3ங்கள் கொண்டதாக அந்த மஹாத்மாவான வால்மீகியினுல் பாடப்பட்டதோ, அந்த ஶோகம் அடிக்கடி உச்சரிப்பதால் ஶ்லோகமாயிற்று.]

15. அஹம் ஶ்லோகக்ருத்

[நான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் விஷயமாக உத்தமஶ்லோகங்களை இயற்றுபவன்.]

16. காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ் சரிதம் மஹத்।
பௌலஸ்த்யவத4மித்யேவ சகார சரிதவ்ரத:॥

[விரதாநுஷ்ட2ானமுடைய அவ்வால்மீகி ஸீதாதே3வியின் பெருங்கதையான ராமாயணம் முழுவதையும் பௌலஸ்த்யவத4ம் என்ற பெயரையும் வைத்து இயற்றினர்.]

17. தது3பக3தஸமாஸ ஸந்தி4யோக3ம்
ஸமமது4ரோபநதார்த்த2வாக்யப3த்3த4ம்।
ரகு4வரசரிதம் முநிப்ரணீதம்
த3ஶஶிரஸஶ்ச வத4ம் நிஶாமயத்4வம்॥

[தானுகவே அமைந்த ஸமாஸஸந்தி4ச் சேர்க்கைகளை உடையதும், ஸமமாயும் மது4ரமாயும் சேர்ந்திருக்கிற அர்த்த2ங்களுடன் கூடிய வாக்கியங்கள் இணைக்கப்பெற்ற

14. ரா-பா3 2-40. 15. தை-ப்4ருகு3 10-6. 16. ரா-பா3 4-7.
17. ரா-பா3 2-44.

தும், வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும் ரகு₄வர சரிதம் என்றும், ராவணவத₄ம் என்றும் பெயர்பெற்றது மான கதையைக் கேட்கச்செய்யுங்கள்.]

18. அஶ்வபூர்வாம் ரத₂மத்₄யாம் ஹஸ்திநாத₃ப்ரபோ₃தி₄நீம்।
ஶ்ரியம் தே₃வீமுபஹ்வயே ஶ்ரீர் மா தே₃வீ ஜுஷதாம்॥

[ஸர்வவ்யாபியான ப₄க₃வானை முன்னிட்டிருப்பவளும், (ஶரீரமாகிற) (அல்லது ஓங்காரமாகிற) ரத₂த்தின் நடுவி லிருப்பவளும், கஜங்களின் நாத₃த்தாலே திருப்பள்ளி யுணருமவளுமான ஶ்ரீதே₃வியை அருகிலழைக்கிறேன். என்விஷயத்தில் பிராட்டி பிரீதியடையட்டும்.]

19. நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ।
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம் த்₃விஜோத்தம॥

[ஜக₃ந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், இறையும் அகலகில்லாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே. ப்₃ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி ப₄க₃வான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறானோ, அப்படியே இவளும் ஸர்வ வ்யாபினியாயிருக்கிறாள்.]

20. தமஸ: பரமோ தா₄தா ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ர:।
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீரஜய்ய: ஶாஶ்வதோ த்₄ருவ:॥

[(இந்த ராமபிரானே) தமஸ்ஸுக்கு மேற்பட்டவனாய், ஸர்வ தா₄ரகனாய், ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரனாய், ஶ்ரீவத்ஸமென்னும் மருவைத் திருமார்பிலேயுடையவனாய், எப்போதும் ஶ்ரீதே₃வி யுடன் கூடியவனாய், ஜயிக்கப்படாதவனாய், நித்யனாய், நிலையானவனான நாராயணன்.]

21. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:। ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரபாத்.

[பரமபுருஷன் முடிகளாயிரத்தையும், கண்களாயிரத்தை யும் தாள்களாயிரத்தையுமுடையவன்.]

18. ஶ்ரீஸூக்தம்-3. 19. வி-பு-1-8-17. 20. ரா-யு 114-15
21. புருஷஸூக்தம் 1-1.

22. யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்
யஸ்மாந் நாணீயோ ந ஜ்யாயோऽஸ்தி கஶ்சித்।
வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்₃தோ₄ தி₃வி திஷ்ட₂த்யேகஸ்
தேநேத₃ம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம்॥

[எவனைக்காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றுமில்லையோ, எவனைக்காட்டிலும் சிறியதும் பெரியதும் ஒன்றில்லையோ, எவனொருவன் பரமபத₃த்தில் ஒப்பற்றவனாய், வணங்காத வ்ருக்ஷம்போல் எழுந்தருளியிருக்கின்றானோ, அந்தப் புருஷ னாலே இது அனைத்தும் நிறைந்துள்ளது.]

23. வேதா₃ஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி₃த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்।
தமேவம் வித்₃வாநம்ருத இஹ ப₄வதி
நாந்ய: பந்தா₂ அயநாய வித்₃யதே॥

[(வேத₃புருஷனாகிற) நான் (ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளில்) பெரியவனும், ஸூர்யன்போல் பிரகாஶிப்பவனும், ப்ர க்ருதிக்கு அப்பாற்பட்டவனுமான இந்தப் புருஷனை அறி கிறேன். அவனை இம்மாதிரி அறிபவன் இங்கேயே முக்த னாக ஆகிறான். மோக்ஷத்திற்கு வேறு வழியில்லை.]

24. புருஷ ஏவேத₃ம் ஸர்வம் யத்₃ பூ₄தம் யச்ச ப₄வ்யம்

[கழிந்தவையும், (இருப்பவையும்), இனி வருமவையுமாகிய எல்லாம் புருஷனே.]

25. ஸ யஶ்சாயம் புருஷே। யஶ்சாஸாவாதி₃த்யே। ஸ ஏக:॥

[யாவனொரு பரமாத்மா இந்த ஜீவனிடமிருக்கிறானோ, எவ னொருவன் ஆதி₃த்யனுள்ளிருக்கிறானோ, அவன் ஒருவனே.]

26. ய ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்₃ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா₂த் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:। தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவ- மக்ஷிணீ॥

22. முண்ட₃க 1-1-7. தை-நா 10.20. ஶ்வேதா 3-9.
23. புருஷஸூக்தம் 2-2. 24. புருஷஸூக்தம் 1-2.
25. தை-ப்₄ருகு₃ 10-4. 26. சா₂ந்தோ₃ 1-6-7.

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் ஸுவர்ணம்போல் அழகிய உருவை யுடைய எந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிருனே, அவன் ஸுவர்ணம் போன்று அழகான மீசையையும், கேஶங் களையும், நகமுட்பட எல்லா அவயவங்களையும் உடையவன். அவனுக்கு ஸூர்யனுல் மலரும் தாமரைபோன்று இரு கண்கள் உள.]

27. ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ! நமஸ்தே விஶ்வபாவந!।
நமஸ்தேऽஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ! மஹாபுருஷ! பூர்வஜ!॥

[செந்தாமரைக்கண்ணு! உன்னுல் (இவ்வாத்மவஸ்து) ஜயிக்கப்பட்டது. (இது) என்னுடையதல்லவே; உன் னுடையதாயிற்றே; உலகையெல்லாம் உண்டாக்கின வனே! இந்திரியங்களை நியமிப்பவனே! கொடுப்பதில் சிறந்த மஹாபுருஷனே! முற்பாடனுய்ப் பிறப்பவனே! (இவ்வாத்மவஸ்து) எனக்காகை தவிர்ந்து உனக்கேயாக வேணும்.]

28. யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம்।
ஸ ஸர்வவித் பஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத॥

[அர்ஜுந! எவனெருவன் புருஷோத்தமனுன என்னை, மயக்க மற்றவனுய் இப்படி அறிகிருனே, அவன் எல்லாமறிந்தவன்; எல்லாவிதத்தாலும் அவன் என்னை பஜனம் செய்கிருன்.]

29. புருஷ: புண்டரீகாக்ஷ ஸம்ஜ்ஞக:

[புண்டரீகாக்ஷன் என்னும் பெயரையுடையவன் பரம புருஷன்.]

30. ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே।
ஸமர்த்தோ த்ருஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா
புருஷோத்தமம்॥

[செல்வங்களைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதிலும், ஆபத்துக்களை அடியோடு போக்குவதிலும் ஸமர்த்தனுயிருப்பவன் அந்தப் புருஷோத்தமனைத் தவிர வேறெருவனும் காணப்படுகிற தில்லை.]

27. ஜிதந்தே 1-1. 28. கீதை 15-19. 30. பரமஸம்ஹிதை.

31&33. த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச।
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே॥
உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥
யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராதபி சோத்தம:।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம:॥

[க்ஷரன் என்றும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர்கள் இருவிதமானவர்கள்; எல்லா பூதங்களும் க்ஷரனுகும்; கூடஸ்தனுன முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப் படுகிருன். எவனெருவன் மூவுலகங்களிலும் நுழைந்து (அவற்றை) தரிப்பவனுகவும், குறைவற்றவனுகவும், நிய மிப்பவனுகவும், பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுபவனுக வும் விளங்குகிருனே அந்தப் புருஷோத்தமன் (முன் சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறுபட்டவன். நான்—ஞானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுள்ள க்ஷரபுருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளற்ற முக்தபுருஷனைக் காட்டிலும் மேலானவனுயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிர ஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன்.]

32. உபசாராபதேஶேந க்ருதாநஹரஹர் மயா।
அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம॥

[புருஷோத்தமனே! உபசாரம் என்னும் பெயரால் என்னுல் தினந்தோறும் செய்யப்படும் இவ்வபசாரங்களெல்லாவற் றையும் க்ஷமித்தருள்வாயாக.]

34. ஐஶ்வர்யமக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வா
கஸ்மைசிதஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய।
அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதமித்யதாம்ப
த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோऽயமுதாரபாவ:॥"

31&33. கீதை 15-16,17,18. 32. ஜிதந்தே 1-20. 34. ஶ்ரீகுண-59.

[தாயே! ஐஶ்வர்யம், கைவல்யம், பரமபத3ம்ஆகிய இவற்றில் எதையும், ஒரு அஞ்ஜலிச்சுமையைச் சுமப்பவனுக்குக் கொடுத்தும் 'இவனுக்குத் தகுந்ததொன்றும் செய்யப்பெற்றிலோமே' என்று நீ வெட்கப்படுகிறாய். ஈதென்ன வண்மை! நீயே சொல்வாயாக.]

35. பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்க3ளாநாஞ்ச மங்க3ளம் ।
தை3வதம் தே3வதாநாஞ்ச பூ4தாநாம் யோऽவ்யய: பிதா ॥

[எந்த ப4க3வான் பவித்திரங்களுள் பவித்திரனாயிருக்கிறானோ, மங்க3ளங்களுள் மங்க3ளமாயிருக்கிறானோ, தே3வதைகளுக்கும் தே3வதையாயிருக்கிறானோ, எவனொருவன் ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தையாயிருக்கின்றானோ...]

36. ஸ ஹி தே3வரஸம்யுக்தோ மம ப4ர்த்தா மஹாத்3யுதி: ।
நிர்ப்ப4யோ வீர்யமாஶ்ரித்ய ஶூந்யே வஸதி த3ண்ட3கே ॥

[மைத்துனனான லக்ஷ்மணனுடன் கூடியவராய், பரஞ்சோதியான என்னுடைய நாத2ன், வீரியத்தைத் துணைகொண்டு, ப4யமற்றவராய் ஶூந்யமான த3ண்ட3கவனத்தில் வஸிக்கிறார்.]

37. யதா2 த்3ருப்தஶ்ச மாதங்க3: ஶஶஶ்ச ஸஹிதோ வநே ।
ததா2 த்3விரத3வத்3 ராமஸ் த்வம் நீசஶஶவத் ஸ்ம்ருத: ॥

[ஒரு காட்டில் மதங்கொண்ட யானையும், நரியும் சேர்ந்திருந்தாலெப்படியோ அப்படியே, யானைபோன்றவர் ராமபிரான்; நீ ஒரு நரியைப் போன்றவன்.]

38. துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி4ஜநலக்ஷணாம் ।
ராக4வோऽர்ஹதி வைதே3ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ॥

[ஒத்த கு3ணம், வயஸ், நடத்தைகளை உடையவளும், ஒத்த குலம் அழகுகளுடன் கூடியவளுமான வைதே3ஹிக்கு ராமனே தகுந்தவர். அவருக்கும் கறுத்த கண்களையுடைய இவளே தகுந்தவள்.]

35. ஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம். 36. ரா॰ஆ 56-14.
37. ரா॰ஸு 22-16. 38. ரா॰ஸு 16-5.

39. ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ
[பரமபுருஷனே! உனக்கு ஸ்ரீபூ4தே3விகள் பத்னிகள்.]

40. ஶ்ரிய:பதி:
[லக்ஷ்மீநாத2ன்]

41. ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்த3நிவாஸிநீம் ।
அஶேஷஜக3தீ3ஶித்ரீம் வந்தே3 வரத3வல்லப4ாம் ॥

[ஶேஷித்வ புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற மூன்று ஆகாரங்களை உடையவளும், தாமரையில் வஸிப்பவளும், எல்லாவுலகுக்கும் ஈஶ்வரியாயிருப்பவளும், வரத3னுக்குப் பிரியையுமான தே3வியை வணங்குகிறேன்.]

42. ஐஶ்வர்யம் மஹதே3வ வாऽல்பமத2வா
த்3ருஶ்யேத பும்ஸாம் ஹி யத்
தல்லக்ஷ்ம்யாஸ் ஸமுதீ3க்ஷணாத் தவ
யதஸ் ஸார்வத்ரிகம் வர்த்ததே ।
தேநைதேந ந விஸ்மயேம்ஹி
ஜக3ந்நாதே2ாऽபி நாராயணோ
த4ந்யம் மந்யத ஈக்ஷணாத் தவ
யதஸ் ஸ்வாத்மாநமாத்மேஶ்வர: ॥

[சிறியதும் பெரியதுமான யாதொரு செல்வம் இவ்வுலகினரிடம் காணப்படுகிறதோ, அது ஸ்ரீதே3வியான உன் கடாக்ஷத்தினாலேயே எங்கும் விளங்குகிறது. இதில் ஆஶ்சரியப்படுவோமல்லோம்; (ஏனெனில்;) ஜக3ந்நாத2னாய், தனக்குத்தானே ஈஶ்வரனான நாராயணனும் உன்னுடைய கடாக்ஷத்தினால் தன்னை ப4ாக்3யஶாலியாய் நினைக்கிறானன்றோ.]

39. புருஷஸூக்தம் 2-5. 40. கீ3தாப4ாஷ்யப்ரவேஶம்.
41. சது:ஶ்லோகியின் இறுதியில்அநுஸந்தி4க்கப்படும் முக்தகஶ்லோகம்.
42. ஸ்ரீஸ்தவம்-6.

43. ஸ்ரீநிவாஸஶப்3தே3ந பாஶுபதாதி3வ்யுதா3ஸ:

["ப்3ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே" [ஸ்ரீப4ாஷ்யம்] என்றவிடத்திலுள்ள ஸ்ரீநிவாஸஶப்3த3த்திஞல் பாஶுபதர் முதலானோர் தள்ளப்படுகின்றனர்.]

44. தயா ஸ ராஜர்ஷிஸுதோऽபி4ராமயா
ஸமேயிவாநுத்தமராஜகந்யயா ।
அதீவ ராம: ஶுஶுபே4ऽதிகாமயா
விபு4: ஶ்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேஶ்வர: ॥

[அழகியவளாய், உத்தம ராஜபுத்திரியான அந்த ஸீதையுடன் கூடிய ராஜரிஷிபுத்ரஞன ராமபிரான், மிகவும் விரும்பத்தக்க ஸ்ரீதே3வியுடன் கூடிய அமரர்களதிபதியான விஷ்ணுப4க3வானைப்போல் மிகவும் விளங்கிஞன்.]

45. ஶ்ரத்3த4யா தே3வோ தே3வத்வமஶ்நுதே

[தே3வஞகிற ப4க3வான் ஶ்ரத்3த4ாஶப்3த3வாச்யையான பிராட்டியாலேயே தே3வஞயிருக்கும் தன்மையை அடைகிருன்.]

46. ஶ்ருணோதி நிகி2லாந் தோ3ஷாந் ஶ்ருணோதி ச கு3ணைர் ஜக3த் ।
ஸ்ரீயதே சாகி2லைர் நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பத3ம் ॥
ஶ்ரயந்தீம் ஸ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருணதீமபி ॥

[ஆஶ்ரிதர்களுடைய தோ3ஷங்களைப் போக்குகிருள்; (அவர்களுடைய) அத்3வேஷம், ஆபி4முக்2யம் முதலான கு3ணங்களைப் பெருக்குகிருள்; அடியார்களாலே தினந்தோறும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிருள்; பரமப்ராப்யஞன ப4க3வானை ஆஶ்ரயித்திருக்கிருள்; அடியாருடைய கூக்குரலைக்கேட்கிருள்; அவற்றை எம்பெருமானைக் கேட்பிக்கிருள். (ஆகையாலே பிராட்டி "ஸ்ரீ:" எனப்படுகிருள்.)]

43. ஶ்ருதப்ரகாஶிகை. 44. ரா-பா3 77-30. 45. யஜு-கா 3-3.
46. பாஞ்சராத்ரம். (3-வது வரி) அஹிர்பு3த்4ந்யஸம்ஹிதை 21-8.

47. பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி! பரிபூர்ணாக3ஸி ஜநே
ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா ப4வதி ச கதா3சித் கலுஷதீ4: ।
கிமேதந் நிர்த்தோ3ஷ: க இஹ ஜக3தீதி த்வமுசிதை-
ருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா தத3ஸி ந: ॥

[தாயே! உன் அன்பன் தந்தையைப்போல் நன்மைகளை விளைவிப்பதற்காக, பாபம் நிறைந்த ஜீவனிடத்தில் சில சமயங்களில் கோபங்கொள்ளுகிருன். "ஈதென்ன? இவ்வுலகில் பாபம் செய்யாதவன் எவனிருக்கிருன்" என்று சொல்லி உசிதமான உபாயங்களால் (எங்களுடைய பாபங்களை) மறக்கச்செய்து திருவடிகளில் சேர்ப்பிக்கிருய்; ஆகையாலே நீ எங்களுக்குத் தாயாகிருய்.]

48. மச்சே2ஷபூ4தா ஸர்வேஷாமீஶ்வரீ மம வல்லப4ா

[(ஸ்ரீதே3வி) எனக்கு ஶேஷபூ4தையாயிருப்பவள்; மற்ற எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரியாயிருப்பவள்; எனக்குப் பிரியையாயிருப்பவள்.]

49. ப4க3வந் நாராயணாபி4மதாநுரூப ஸ்வரூபரூபகு3ண-
விப4வைஶ்வர்ய
ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாऽஸங்க்2யேய கல்யாண
கு3ணக3ணாம் பத்3மவநாலயாம் ப4க3வதீம்
ஶ்ரியம் தே3வீம் நித்யாநபாயிநீம் நிரவத்3யாம்
தே3வதே3வதி3வ்யமஹிஷீம்
அகி2லஜக3ந்மாதரம் அஸ்மந்மாதரம் அஶரண்ய-
ஶரண்யாம் அநந்யஶரண: ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே ॥

[ப4க3வாஞன நாராயணனுக்கு இஷ்டமாகவும், தகுந்ததாகவுமுள்ள ஸ்வரூபம், ரூபம், (ரூப) கு3ணம், விபூ4தி, ஐஶ்வர்யம், ஶீலம் முதலான எல்லையற்ற மேன்மையையுடையவையும், கணக்கற்றவையுமான கல்யாணகு3ண க3ணங்கள் ஆகிய இவற்றை உடையவளும், பத்3மவனத்தை இருப்பிடமாக உடையவளும், பூஜிக்கத்தக்கவளும், எப்போதும் (எம்பெருமானை விட்டு) அகலகில்லாதவளும்,

47. ஸ்ரீகு3ண 47. 48. பாஞ்சராத்ரம். 49. ஶரணாக3திக3த்3யம்-1.

தோ₃ஷமற்றவளும், தே₃வதே₃வனான எம்பெருமானுடைய தி₃வ்யமஹிஷியும், எல்லாவுலகிற்கும் தாயாயிருப்பவளும், (விஶேஷமாக) எனக்குத் தாயாயிருப்பவளும், க₃தியற்றவர்களுக்கு க₃தியாயிருப்பவளுமான ஸ்ரீ தே₃வியை, (வேறொரு) க₃தியற்ற அடியேன் ஶரணமடைகிறேன்.]

49a. தா₃ஸபூ₄தாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: ।

[பரமாத்மாவுக்கு, எல்லா ஆத்மாக்களும் இயற்கையாகவே அடிமைப்பட்டவர்களன்றோ.]

50. ஈஶாநா தே₃வீ பு₄வநஸ்யாதி₄பத்நீ

[உலகிற்கு ஈஶ்வரியாகவும், ஸர்வாதி₄கனுக்குப் பத்னியாகவுமிருப்பவள்.]

51. ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்

[ஸர்வபூ₄தங்களுக்கும் ஈஶ்வரியாய் ஸ்ரீதே₃வியான உன்னை இங்கு வரும்படி அழைக்கிறேன்.]

52. அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி: ।
உத்₃த்₄ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா₃ ॥
மகாரஸ்து தயோர் தா₃ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம் ॥

[ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஈஶ்வரனும் ஹரியென்றும், விஷ்ணுவென்றும் சொல்லப்படுபவனுமான எம்பெருமான் அகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறான். விஷ்ணுவினால் (மார்பில்) எப்போதும் த₄ரிக்கப்பட்டிருப்பவளான லக்ஷ்மி உகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறாள். அவர்களுக்கு மகாரவாச்யனான ஜீவன் தா₃ஸன் என்பதே ப்ரணவத்தின் பொருள்.]

53. அஸ்யா மம ச ஶேஷா ஹி விபூ₄திருப₄யாத்மிகா

[உப₄யவிபூ₄தியும் இவளுக்கும் எனக்கும் ஶேஷமாயிருக்கும்.]

54. அநந்ததா₄ ப₄வதி

[முக்தாத்மா கணக்கற்ற ஶரீரங்களை எடுக்கிறான்.]

49a. ஹாரீதஸ்ம்ருதி; ஈஶ்வரஸம்ஹிதை - சிவவாக்யம்.
50. யஜு-காட₂ 3-3. 51. ஸ்ரீஸூக்தம்-9. 52. ஶ்ருதி.
53. பாஞ்சராத்ரம் 54. ஶ்ருதி.

55. ஸ்தோ-ர-40.

56. ஏவம்வித் பாதே₃நாத்₄யாரோஹதி

[இப்படியறிபவன் ப₄க₃வானுடைய படுக்கையின்மேல் அடியிட்டேறுகிறான்.]

57. ஆஸ்தே பாதாளமூலஸ்த₂: ஶேஷோऽஶேஷஸுரார்ச்சித: ।
தஸ்ய வீர்யம் ப்ரப₄ாவஞ்ச ஸ்வரூபம் ரூபமேவ ச ॥
ந ஹி வர்ணயிதும் ஶக்யம் ஜ்ஞாதும் வா த்ரித₃ஶைரபி ॥

[எல்லா தே₃வர்களாலும் பூஜிக்கப்படும் ஶேஷன் பாதாளத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவருடைய வீரியம், பெருமை, ஸ்வரூபம், ரூபம் ஆகியவைகளை தே₃வர்களாலும் வருணிக்கவோ அறியவோ முடியாது.]

58. ப₄வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே₃ஹ்யா கி₃ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே ।
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்₃ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே ॥

[நீர் பிராட்டியுடன் கூட மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன், நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் உமக்கு எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்.]

59. கிம் சைநாம் ப்ரதிவக்ஷ்யாமி க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஶம் ।
யதா₃ யதா₃ ஹி கௌஸல்யா தா₃ஸீவச்ச ஸகீ₂வ ச ॥
பா₄ர்யாவத் ப₄கி₃நீவச்ச மாத்ருவச் சோபதிஷ்ட₂தி ॥

[கௌஸல்யை தா₃ஸியைப்போலும், ஸகி₂யைப்போலும், மனைவியைப்போலும், ஸஹோத₃ரியைப்போலும், தாயைப்போலும், ஶுஶ்ரூஷை செய்யும்போதெல்லாம், இப்படிப்பட்ட அநிஷ்டமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவேன் ?]

60. புநஶ்ச பத்₃மா ஸம்பூ₄தா ஆதி₃த்யோऽபூ₄த் யதா₃ ஹரி: ॥
யதா₃ து பா₄ர்க₃வோ ராமஸ் ததா₃ऽऽஸீத் த₄ரணீ த்வியம் ॥

---

56. கௌஷீதகி 1-51. 57. வி-பு 2-5-21. 58. ரா-அ 31-25.
59. ரா-அ 12-68. 60. வி-பு 1-9-143, 144, 145.

ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி ।
அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ ॥
தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ ।
விஷ்ணோர் தே3ஹாநுரூபாம் வை
கரோத்யேஷாऽऽத்மநஸ் தநும் ॥

[ப4க3வான் ஆதி3த்யனாய் அவதரித்தபோது பிராட்டி பத்3மையானாள்; பரசுராமனானபோது த4ரணியானாள்; ராக4வனானபோது சீதையாகவும், க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ருக்மிணியாகவும் ஆனாள். மற்ற அவதாரங்களிலும் இவள் ப4க3வானைப் பிரியாதவளாயிருக்கிறாள். அவன் தே3வனா யவதரிக்கும்போது இவளும் தே3வதே3ஹமெடுக்கிறாள்; மநுஷ்யனாகும்போது இவளும் மனுஷ்யையாகிறாள். விஷ்ணு வின் தே3ஹத்திற்குத் தகுந்ததாகத் தன் தே3ஹத்தை அமைத்துக்கொள்ளுகிறாள் இப்பிராட்டி.]

61. ஸ ப்4ராதுஶ் சரணௌ கா3ட4ம் நிபீட்3ய ரகு4நந்த3ந: ।
ஸீதாமுவாசாதியஶா ராக4வஞ்ச மஹாவ்ரதம் ॥

[ரகு4நந்த3னனாய், பெருங்கீர்த்தியினனான லக்ஷ்மணன் தமையனின் பாத3ங்களை திடமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, பிராட்டியையும், (ஆஶ்ரித ரக்ஷணமாகிய) பெரிய விரதத்தை யுடைய பெருமாளையும் பார்த்துச் சொன்னான்.]

61a. ஸ்தோ-ர-46.

62. ஸ்தோ-ர-38 & 39.

63. அநந்தபோ4கி3நி, ஸ்ரீமத்3 வைகுண்டை2ஶ்வர்யாதி3
தி3வ்யலோகம்
ஆத்மகாந்த்யா விஶ்வமாப்யாயயந்த்யா, ஶேஷஶேஷா
ஶநாதி3கம்
ஸர்வம் பரிஜநம் ப4க3வதஸ் தத்தத3வஸ்தோ2சித
பரிசர்யாயாம்
ஆஜ்ஞாபயந்த்யா, ஶீலரூபகு3ணவிலாஸாதி3பி4:
ஆத்மாநுரூபயா ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்

61. ரா-அ 31-2. 63. ஸ்ரீவைகுண்ட2க3த்3யம்.

[ஸ்ரீமத்3வைகுண்ட2நக3ரம் முதலான தி3வ்யலோகங்கள் எல்லாவற்றையும், தன் காந்தியால் போஷிப்பவளாய், ஶேஷன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலான பரிஜனங்களை வரையும், அந்தந்த நிலைகளுக்குத் தகுந்த கைங்கரி யத்தில் ஆஜ்ஞையிடுபவளாய், ஶீலரூபகு3ண விலாஸாதி3 களாலே தன்னையொத்தவளான ஸ்ரீதே3வியுடன் திருவனந் தாழ்வான் மடியில் எழுந்தருளியிருப்பவனை...]

64. ஸ்ரீஸ்தநாப4ரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கே3ஶயமாஶ்ரயே ।
சிந்தாமணிமிவோத்3வாந்தமுத்ஸங்கே3ऽநந்தபோ4கி3ந: ॥

[திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே கக்கப்பட்ட மாணிக்கம் போலும், பிராட்டியின் திருமுலைத்தடங்களுக்கு ஆப4ரணம் போலுமிருக்கும் ஸ்ரீரங்க3நாத2னான தேஜஸ்ஸை ஆஶ்ரயிக் கிறேன்.]

65. போ4க3ப்ரியா போ4க3வதீ போ4கீ3ந்த்3ரஶயநாஸநா

[போ4க3ப்ரியை; போ4க3வதி; போ4கீ3ந்த்3ரனான ஆதி3 ஶேஷனைப் படுக்கையாகவும், ஆஸனமாகவும் கொண்டவள்.]

66. அகி2லபு4வந ஜந்மஸ்தே2மப4ங்கா3தி3லீலே
விநதவிவித4பூ4தவ்ராதரக்ஷைகதீ3க்ஷே ।
ஶ்ருதிஶிரஸி விதீ3ப்தே ப்3ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே
ப4வது மம பரஸ்மிந் ஶேமுஷீ ப4க்திரூபா ॥

[எல்லா உலகையும் படைத்து அளித்து அழிப்பதை விளையாட்டாகக் கொண்டவனும், விஶேஷமாய் வணங்கிய பல பூ4தஸமூஹங்களை ரக்ஷிப்பதையே விரதமாகக்கொண்ட வனும், வேதா3ந்தத்தில் விளங்குமவனுமான ஸ்ரீநிவாஸனான ப்3ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப4க்திரூபமான ஞானம் எனக்கு உண்டாகட்டும்.]

64. ர-ஸ்த 1-8. 65. ப்3ராஹ்மம்: ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம்-120.
66 ஸ்ரீப4ாஷ்யமங்க3ளம்.

67. ஶ்ரிய:காந்தோऽநந்தோ வரகு3ணக3ணைகாஸ்பத3வபு:
ஹதாஶேஷாவத்3ய: பரமக2பதே3ா வாங்மநஸயோ: |
அபூ4மிர் பூ4மிர்யோ நதஜநத்3ருஶாமாதி3புருஷோ
மநஸ் தத்பாத3ாப்3ஜே பரிசரணஸக்தம் ப4வது மே ||

[ஶ்ரிய:பதியாய், சிறந்த கல்யாணகு3ணக3ணங்களுக்கு ஒரே இருப்பிடமான திருமேனியையுடையவனாய், குற்றமொன்று மற்றவனாய், பரமபத3நிலயனாய், வாக்குக்கும் மனஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனாய், அடியார்களின் கண்ணுக்கு இலக்காமவனாய், ஆதி3புருஷனான அநந்தனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு என் மனம் ஆசை கொள்ளட்டும்.]

68. த்ரிவ்ருத் தே ஶிரோ கா3யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே3வ்யம் ப்3ருஹத்3ரத2ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞாயஜ்ஞியம் புச்ச2ம் ச2ந்த3ாம்ஸ்யங்க3ாநி தி4ஷ்ணியா: ஶப2ா யஜூம்ஷி நாம |

[வேத3த்தின் பல பா4க3ங்களை க3ருட3னுடைய பல அவயவங்களாகக் கூறுவது இந்த வேத3மந்த்ரம்.]

69. ஸ்தோ-ர-41.

70. ஸத்யஸ் ஸுபர்ணோ க3ருட3ஸ் தார்க்ஷ்யஸ்து விஹகே3ஶ்வர:

[ஸத்யன், ஸுபர்ணன், க3ருட3ன், தார்க்ஷ்யன், விஹகே3ஶ்வரன் (என்னும் ஐந்தும் பெரியதிருவடியின் வ்யூஹரூபங்கள்.)]

71. ஸ்தோ-ர-41.

72. க3ருட3ா க3ருட3ாऽऽஸநா

[க3ருடை3 என்னும் பெயரையுடையவள்; க3ருட3னை ஆஸனமாக உடையவள்.]

67. வேத3ாந்ததீ3பம். 68. தை-யஜுஸ் ஸம்ஹிதை 4-1-42.
70. ஸாத்வதம். 72. ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம்-100.

73. ஸ்தோ-ர-42.

74. ,, 43.

75. ஸ்வாபி4மத நித்ய நிரவத்3யாநுரூப ஸ்வரூபரூபகு3ண விப4வைஶ்வர்ய ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ணஸ்ரீவல்லப4! ஏவம்பூ4த பூ4மிநீளா நாயக! ஸ்வச்ச2ந்த3ாநுவர்த்திஸ்வரூபஸ்தி2திப்ரவ்ருத்தி-பே4த3ாऽஶேஷஶேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்3ய நிரதிஶயஜ்ஞாநக்ரியைஶ்வர்யாத்3யநந்த கல்யாண கு3ண க3ண ஶேஷஶேஷாஶந ப்ரமுக2 நாநாவித4ாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித சரணயுக3ள |

[தனக்குப் பிரியமாயும், நித்யமாயும், தோ3ஷமற்றதாயும், தகுந்ததாயுமுள்ள, ஸ்வரூபம், ரூபம், (ரூப) கு3ணம், செல்வம், ஐஶ்வர்யம், ஶீலம் முதலான எல்லையற்ற மேன்மையையுடைய கணக்கற்ற கல்யாணகு3ணக3ணங்கள் ஆகியவற்றையுடைய பெரியபிராட்டியாருக்குப் பிரியனாயிருப்பவனே! இம்மாதிரியான பூ4மிநீளைகளுக்கு நாயகனாயிருப்பவனே! தன் திருவுள்ளத்தை அனுஸரித்திருக்கும் ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி பே4த3ங்களையுடையவர்களும், எல்லா அடிமைகளையும் செய்வதிலேயே விருப்பமுடையவர்களும், நித்யரும், தோ3ஷமற்றவரும், சிறந்த ஜ்ஞானம், ஶக்தி, ஐஶ்வர்யம் முதலான அநந்தகல்யாணகு3ண ஸமூஹங்களையுடையருமான ஶேஷன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலான பலவித4மான கணக்கற்ற த3ாஸத3ாஸிகளால் கிஞ்சித்கரிக்கப்பெற்ற திருவடியிணைகளை உடையவனே!]

76. ஹேலாயாமகி2லம் சராசரமித3ம் பே4ாகே3 விபூ4தி: பரா
த4ந்யாஸ்தே பரிசாரகர்மணி ஸத3ா பஶ்யந்தி யே ஸூரய: |
ஸ்ரீரங்கே3ஶ்வரதே3வி கேவலக்ருபாநிர்வாஹ்ய-
வர்க்கே3 வயம்
ஶேஷித்வே பரம: புமாந் பரிகரா ஹ்யேதே தவ ஸ்ப2ாரணே ||

75. ஶரணாக3திக3த்3யம்-5. 76. ஸ்ரீ கு3ண-22.

[ஸ்ரீரங்கநாயகியே! அசைவதும் அசையாததுமடங்கிய இவ்வுலகெல்லாம் உன் விளையாட்டின் பொருட்டாகிறது. மேலான நித்யவிபூ4தி உன் போ4கத்திற்காக இருக்கிறது. பா4க்3யசாலிகளாய், எப்போதும் உங்களைக் கண்டுகொண்டிருக்கும் நித்யஸூரிகள் உனக்குக் கைங்கரியம் செய்வதற்காக ஏற்பட்டவர்கள். உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே ரக்ஷிக்கப்படுமவர்களின் கோ3ஷ்டி2யிலே நாங்களும் நிற்கிறோம். பரமபுருஷன் உனக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிறான். இவையெல்லாம் உன் பெருமையை வெளிப்படுத்தும் பரிகரங்களாயுள்ளன.]

77. 63-வது ப்ரமாணம் காண்க.

78. க3தே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: ।
ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக3மத் ॥

[புரோஹிதர் சென்றவுடன் ராமன், குளித்து மனத்தை அடக்கி, பரந்த கண்களையுடைய பத்நியுடன் கூடினவனாய், நாராயணனை (ஆராத4னம் செய்ய) அணுகினான்.]

79. ஸைந்யது4ரீண ப்ராணஸஹாயாம்
ஸூத்ரவதீமாஶ்ரிஶ்ரியமம்பா3ம் ।
ஸ்ரீபத3லாக்ஷாலாஞ்சி2தஸேவா
ப்ரோதலஸத்3தோ3ர்வல்லிவிலாஸாம் ॥

[பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடியிலேயிட்ட செம்பஞ்சுக் குழம்பினால் அடையாளமிடப்பெற்றதாய், கைங்கர்யோபயோகியான திருவொற்றுவாடையினால் விளங்காநிற்பதான கொடிபோன்ற கையின் அழகையுடையவளும், ஸேனைமுதலியாரின் பிரியபத்தினியுமான ஸூத்ரவதியென்னும் தாயை ஆஶ்ரயித்தேன்.]

80. தார்க்ஷ்யபக்ஷதிவத3ஸ்ய வல்லபா4ம்
ருத்3ரயா ஸஹ ஸுகீர்த்திமர்ச்சயே ।

78. ரா-அ 6-1. 79. ர-ஸ்த-1-51. 80. ர-ஸ்த-1-54.

ஹர்ஷபா3ஷ்பமபி கீர்த்திமர்த்தி2நாம்
யந்முகே2ந கமலா கடாக்ஷயேத் ॥

[பெரியபிராட்டியார், அபேக்ஷகர்களுக்கு ஆநந்த3க்கண்ணீரையும், கீர்த்தியையும் எந்த கருடபத்னிகள்மூலமாகக் கடாக்ஷித்து உண்டாக்குவரோ, பெரிய திருவடியின் பக்ஷமூலம்போல் இந்தப் பெரியதிருவடிக்குப் பிரியையான அந்த ஸுகீர்த்தியென்பவளை ருத்3ரையென்பவளோடு கூடப் பூஜிக்கிறேன்.]

81. வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜனார்த்த3ந: ।
உபா4ப்4யாம் பூ4மிநீளாப்4யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர: ॥

[வைகுண்ட2மாகிற மேலான உலகத்தில் ஸ்ரீதே3வியுடன் கூடிய ப4க3வான் பூ4மிநீளைகளிருவராலும் ஸேவிக்கப்பட்டு விளங்குகிறான்.]

82. அஹம் ஶிஷ்யா ச தா3ஸீ ச ப4க்தா ச த்வயி மாத4வ

[ஸ்ரீமந் நாராயணனே! (பூ4மியாகிய) நான் உன்னிடத்தில் ஶிஷ்யையாகவும், தா3ஸியாகவும், ப4க்தையாகவுமிருப்பவள்.]

83. உத்பு2ல்லபங்கஜதடாகமிவோபயாநி
ஸ்ரீரங்க3ராஜமிஹ த3க்ஷிணஸவ்யஸீம்நோ: ।
லக்ஷ்மீம் விஹாரரஸிகாமிவ ராஜஹம்ஸீம்
சா2யாமிவாப்4யுத3யிநீமவநீம் ச தஸ்யா: ॥

[இந்த க3ர்ப்ப4க்3ருஹத்தில் மலர்ந்த தாமரைமலர்களையுடைய பொய்கை போன்றுள்ள ஸ்ரீரங்க3நாத2னை ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன். வலப்பக்கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் விளையாடுகிற அன்னப்பேடைபோன்றுள்ள பெரியபிராட்டியாரையும், மேன்மேலும் வளர்கின்றதான அவளுடைய நிழல்போலிருக்கும் பூமிப்பிராட்டியையும் அடையக்கடவேன்.]

81. 82. வராஹபுராணம். 83. ர-ஸ்த-1-63.

84. அஜாமேகாம் லோஹித ஶுக்லக்ருஷ்ணாம்
பு$_3$ஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் ।
அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுஶேதே
ஜஹாத்யேநாம் பு$_4$க்தபோ$_4$க$_3$மஜோऽந்ய: ॥

[சிவப்பு (ரஜஸ்ஸு), வெளுப்பு (ஸத்வம்), கறுப்பு (தமஸ்ஸு) நிறங்களுடன் (கு$_3$ணங்களுடன்) கூடியதாய், தன்போன்ற பல பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பதாய், பிறப்பற்றதான ப்ரக்ருதியாகிற ஒரு ஸ்த்ரீயை பிறப்பற்றவனாகிற ஒரு (ஸம்ஸாரி) ஜீவன் ப்ரீதியுடன் பு$_4$ஜிக்கிறான். இவளை பு$_4$ஜித்த மற்றொரு (முமுக்ஷு) ஜீவன் இவளை விட்டுச் செல்லுகிறான்.]

85. அநாத்மந்யாத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ர் யா சாஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி: ।
ஸம்ஸாரதருஸம்பூ$_4$திபீ$_3$ஜமேதத் த்$_3$விதா$_4$ ஸ்தி$_2$தம் ॥

[ஆத்மாவல்லாத தே$_3$ஹத்தில் ஆத்மா என்னும் பு$_3$த்$_3$தி$_4$யும், தனதல்லாத வஸ்துவில் தன்னுடையது என்னும் பு$_3$த்$_3$தி$_4$யும்—ஸம்ஸாரமாகிய (விஷ) வ்ருக்ஷத்தின் வ்ருத்$_3$தி$_4$க்கு இருவகையாயிருக்கும் விதையாகும்.]

86. ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபதிரோதா$_4$நகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வ-விஷயாயாஶ்ச போ$_4$க்$_3$யபு$_3$த்$_3$தே$_4$ர் ஜநநீம்...மாம் தாரய ॥

[ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபத்தை மறைப்பதும், விபரீதஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குவதும், தன் விஷயமாக போ$_4$க்$_3$ய பு$_3$த்$_3$தி$_4$யை விளைப்பதுமான ப்ரக்ருதியிலிருந்து என்னைத் தாண்டுவிப்பாயாக.]

87. அநாதி$_3$மாயயா ஸுப்தோ யதா$_3$ ஜீவ: ப்ரபு$_3$த்$_3$த்$_4$யதே

[அநாதி$_3$மாயையாகிற ப்ரக்ருதியாலே (கட்டுண்டு) உறங்குகிற ஜீவன் எப்போது விழித்துக்கொள்கின்றானோ...]

88. மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்$_3$யாந்மாயிநம் து மஹேஶ்வரம்

84. தை-நா 10-5. 85. வி-பு 6-7-11. 86. ஶரணாக$_3$திக$_3$த்$_3$யம்-12.
87. கௌடபா$_3$-காரிகை 21. 88. ஶ்வே 4-10.

[மாயை எனப்படுவது ஆச்சரியமான ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவாயிருக்கும் ப்ரக்ருதி என்றும், அந்த மாயையைத் தூண்டும் மாயோனை ஸர்வேஶ்வரனென்றும் அறியக்கடவன்.]

89. அஸ்மாந் மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத்
தஸ்மிம்ஶ்சாந்யோ மாயயா ஸந்நிருத்$_3$த$_4$:

[இந்த மாயையாகிற ப்ரக்ருதியிலிருந்து மாயோனாகிற ப$_4$க$_3$வான் இவ்வுலகைப் படைக்கிறான். அதில் ஜீவனாகிற மற்றொருவன் மாயையினால் கட்டுண்டுகிடக்கிறான்.]

90. யோ ப்$_3$ரஹ்மாணம் வித$_3$தா$_4$தி பூர்வம்
யோ வை வேதா$_3$ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை ।
தம் ஹ தே$_3$வமாத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ப்ரஸாத$_3$ம்
முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே ॥

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானோ, எவன் வேத$_3$ங்களையும் அவனுக்கு உபதே$_3$ஶித்தானோ, அப்படிப்பட்ட தே$_3$வனும், தன் விஷயமான ஞானத்தை ப்ரகாஶிப்பிப்பவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் ஶரணமடைகிறேன்.]

91. ஸ ப்$_3$ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ் ஸேந்த்$_3$ரஸ் ஸோऽக்ஷர:
பரம: ஸ்வராட்

[அவனே ப்$_3$ரஹ்மாவுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே ஶிவனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே இந்திரனுக்கும் அந்தராத்மா; அவனே — அழிவற்றவனாய், மேலானவனாய், கர்மவஶப்படாதவனான முக்தனுக்கும் அந்தராத்மா.]

92. ஹிரண்யக$_3$ர்ப்ப$_4$ஸ் ஸமவர்த்ததாக்$_3$ரே
பூ$_4$தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்

[முதலில் பூ$_4$தங்களுக்கெல்லாம் ஒரே பதியான ஹிரண்யக$_3$ர்ப்ப$_4$ன் (ஜீவாத்மஸமூஹத்தைத் தன்னுட்கொண்ட ப$_4$க$_3$வான்) இருந்தான்.]

89. ஶ்வே 4-9. 90. ஶ்வே 6-18. 91. தை-நா-11. 92. தை-ஸம் 4-2-8.

93. யோ தே₃வாநாம் ப்ரத₂மம் புரஸ்தாத்
விச்வாதி₄கோ ருத்₃ரோ மஹர்ஷி: ।
ஹிரண்யகர்ப்ப₄ம் பச்யத ஜாயமாநம்
ஸ நோ தே₃வ: சுப₄யா ஸ்ம்ருத்யா ஸம்யுநக்து ॥

[ஸம்ஸாரமாகிற நோயைப் போக்கடிப்பதால் ருத்₃ரசப்₃த₄ வாச்யனாய், மஹாஜ்ஞானியான எந்த ப₄க₃வான், தே₃வர்களுக்குள் முதல்வனான ஹிரண்யகர்ப்ப₄ன் ஆதி₃யில் பிறக்கும்போது அவனைக் கடாக்ஷித்தானோ, அந்த தே₃வன் நமக்கு நல்ல பு₃த்₃தி₄யை அளிக்கட்டும்.]

94. ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் । ந ப்₃ரஹ்மா
நேசாந: ॥...தத்தேஜோ ஹிரண்யமண்ட₃ம் ।
தத்ர ப்₃ரஹ்மா சதுர்முகோ₂ऽஜாயத ।...
த்ர்யக்ஷ: சூலபாணி: புருஷோऽஜாயத ॥"

[நாராயணர் ஒருவரே முதலிலிருந்தார். பிரமனுமில்லை; சிவனுமில்லை; அவரிடமிருந்து ஸுவர்ணமயமான அண்ட₃முண்டாயிற்று. அதில் நான்முகனான பிரமன் பிறந்தான் .... முக்கண்ணனாய், சூலபாணியான புருஷன் உண்டானான்.]

95. அத₂ புருஷோ ஹ வை நாராயணோऽகாமயத ப்ரஜா:
ஸ்ருஜேயேதி । நாராயணாத் ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே ।
நாராயணாத் ருத்₃ரோ ஜாயதே । நாராயணாதி₃ந்த்₃ரோ
ஜாயதே । நாராயணாத் த்₃வாத₃சாதி₃த்யா
ருத்₃ரா வஸவஸ் ஸர்வாணி ச₂ந்தா₃ம்ஸி ॥

[புருஷனான நாராயணன் "ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவேன்" என்று ஸங்கல்பித்தான். நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் பிறந்தான்; நாராயணனிடமிருந்து உருத்திரனுண்டானான். நாராயணனிடமிருந்து இந்திரன் பிறந்தான்; நாராயணனிடமிருந்து பன்னிரண்டு ஆதி₃த்யர்களும், ருத்₃ரர்களும், வஸுக்களும், எல்லா வேத₃ங்களும் தோன்றினர்.]

93. தை-நா 10-19. 94. மஹோபனிஷத். 95. நாராயணோபநிஷத்.

96. ஸ்தோ-ர-14.

97. த்ரயோ தே₃வாஸ் துல்யாஸ் த்ரிதயமித₃மத்₃வைதமதி₄கம்
த்ரிகாத₃ஸ்மாத் தத்த்வம் பரமிதி விதர்க்காந் விக₄டயந் ।
விபே₄ார் நாபீ₄பத்₃மோ விதி₄சிவநிதா₃நம் ப₄க₃வத:
தத₃ந்யத்₃ ப்₄ருப₄ங்கீ₃பரவதி₃தி ஸித்₃த₄ாந்தயதி ந: ॥

['மும்மூர்த்திகளும் ஸமர்' என்றும், 'இம் மூன்று மூர்த்திகளும் ஒன்றே' என்றும், 'இம்மூன்றையுங்காட்டிலும் மேற்பட்டதொன்றே பரதத்வம்' என்றும் சொல்லும் விப்ரதிபத்திகளைப் போக்கடிப்பதாய், பிரமருத்₃ரர்களுக்கு மூலக்கிழங்காயிருக்கிற பெரிய பெருமாளுடைய நாபி₄க்கமலமானது, 'அவனையொழிந்த எல்லாப் பொருளும் அவனுடைய புருவநெறிப்புக்கு வசப்பட்டிருப்பது' என்று நமக்கு முடிவுகட்டித்தருகின்றது.]

98. ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத₄வ: ।
க₃ச்ச₂த்₄வமேநம் சரணம் சரண்யம் புருஷர்ஷபா₄: ॥

[புருஷச்ரேஷ்ட₂ர்களே! எல்லா உலகங்களுக்கும் தந்தையும், தாயும் லக்ஷ்மீநாத₂னே. சரணமடையத்தகுந்த இவனை சரணமடையுங்கள்.]

99. த்ரய ஏவாத₄நா ராஜந் பா₄ர்யா தா₃ஸஸ் தத₂ா ஸுத: ।
யத் தே ஸமதி₄க₃ச்ச₂ந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம் ॥

[அரசனே! மனைவி, வேலைக்காரன், பிள்ளை ஆகிய மூவரும் த₄னமற்றவர்கள். அவர்கள் ஸம்பாதிக்கும் பொருளும் அவர்களுடைய யஜமானர்களுக்குச் சேருகிறது.]

100. யச்ச கிஞ்சித் ஜக₃த்யஸ்மிந் த்₃ருச்யதே ச்ரூயதேऽபி வா ।
அந்தர் ப₃ஹிச்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த: ॥

[இவ்வுலகில் காண்பனவும் கேட்பனவுமாயிருக்கும் பொருள்களெல்லாவற்றிலும் உள்ளும் புறமும் நாராயணன் வியாபித்து நிற்கிறான்.]

97. ர-ஸ்த 1-116. 98. பா₄ர-ஆர 192-56.
99. பா₄ர-உத்₃யோக₃பர்வம். 100. தை-நா-11.

101. ஸஹஸ்ராஸ்யஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரசரணோ விபு$_4$: ।
ஸஹஸ்ரபா$_3$ஹுஸ் ஸர்வஜ்ஞோ தே$_3$வோ
நாமஸஹஸ்ரவாந் ॥

[முடிகளாயிரம், கண்களாயிரம், கால்களாயிரம், கைகளாயிரம் கொண்டவனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய் விளங்கும் ப$_4$க$_3$வான் பேராயிரமுடையவன்.]

102. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[மைத்ரேயரே! 'ப$_4$க$_3$வான்' என்னும் ஶப்$_3$த$_3$ம், ஸர்வ காரணங்களுக்கும் காரணபூ$_4$தனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. '(ப்ரக்ருதியை) கார்யத$_3$ஶை அடையச் செய்பவன்', 'ஸ்வாமி' என்னும் இரண்டு அர்த்த$_2$ங்களுடன் கூடியது ப$_4$காரம்; முனிவரே! அப்படியே 'ரக்ஷிப்பவன், ஸம்ஹரிப்பவன், ஸ்ருஷ்டிப்பவன்' என்பது க$_3$காரத்தின் அர்த்த$_2$ம். ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம, வீர்யம், யஶஸ், செல்வம், ஜ்ஞானம், வைராக்$_3$யம் என்னும் இந்த ஆறு கு$_3$ணங்களுக்கும் 'ப$_4$க$_3$' என்னும் பத$_3$ம் வாசகமாகிறது. பூ$_4$தங்களை ஶரீரமாகக்கொண்டவனும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவனுமான அவனிடத்தில் பூ$_4$தங்கள் வஸிக்கின்றன. அவனும் எல்லா பூ$_4$தங்களிலும் வஸிக்கிறான். ஆகையால் அழிவற்றவனான ப$_4$க$_3$வான் வகாரத்துக்கு அர்த்த$_2$மாகிறான். கீழானவையான முக்கு$_3$ணங்கள் முதலியவற்றுடன் சேராத 'ஜ்ஞானம், ஶக்தி, ப$_3$லம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும் எல்லா கு$_3$ணங்களும், 'ப$_4$க$_3$வாங்' என்னும் ஶப்$_3$த$_3$த்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. பூஜிக்கத்தக்க பொருளைச் சொல்லும் இந்த ஶப்$_3$த$_3$ம் அந்த வாஸுதே$_3$வனிடத்திலேயே முக்$_2$யமானது; மற்றவர்களிடத்தில் ஔபசாரிகமாகவே வழங்கப்படுகிறது.]

103. கஶ்யப: பஶ்யகோ ப$_4$வதி

101. பா$_4$ரதத்தில் பீ$_4$ஷ்மர். 102. வி-பு 6-5-72...77.
103. தைத்-ஆர 1-8.

[(ஞானி என்னும் பொருளையுடைய) 'பஶ்யக:' என்னும் சொல் 'கஶ்யப:' என்று மாறுகிறது.]

104. த்ராஹி த்ராஹீதி ப$_4$ர்த்தாரமுவாச த$_3$யயா விபு$_4$ம்

[நாத$_2$னான ப$_4$க$_3$வானை நோக்கி "காத்தருள்வாயாக; காத்தருள்வாயாக" என்று கிருபையுடன் கூறினாள் சீதாபிராட்டி.]

105. ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப$_3$லார்த்த$_3$ந: ।
மாம் நயேத்$_3$ யதி$_3$ காகுத்ஸ்த$_2$ஸ் தத் தஸ்ய ஸத்$_3$ருஶம்
ப$_4$வேத் ॥

[ஶத்ருக்களின் ப$_3$லத்தை அழிப்பவரான ஸ்ரீராமபிரான் லங்கையை பா$_3$ணங்களாலே கலங்கச்செய்து என்னை அழைத்துப்போவராகில், அப்படிச் செய்வது அவருக்கே தகுந்ததாகும்.]

106. யத்$_3$யஸ்தி பதிஶுஶ்ரூஷா யத்$_3$யஸ்தி சரிதம் தப: ॥
யதி$_3$ வாऽஸ்த்யேகபத்நீத்வம் ஶீதோ ப$_4$வ ஹநூமத: ॥

[எனக்குப் பதிஶுஶ்ரூஷை உள்ளதாகில், என்னால் தவம் செய்யப்பட்டிருக்குமாகில், (என் நாத$_2$னுக்கு) ஏகபத்நீ வ்ரதம் உள்ளதாகில் ஹனுமானுக்கு (அக்$_3$னியாகிய) நீ குளிர்ந்தவனாவாயாக.]

107. ததஸ் ஸா ஹ்ரீமதீ பா$_3$லா ப$_4$ர்த்துர் விஜயஹர்ஷிதா ।
அவோசத் யதி$_3$ தத் தத்$_2$யம் ப$_4$வேயம் ஶரணம் ஹி வ: ॥

[லஜ்ஜை நிரம்பியவளாய், கணவனின் ஜயத்தைக் கேட்டு ஆனந்த$_3$மடைந்தவளான அப்பிராட்டி, 'அக்கனவு உண்மையானால் உங்களுக்கு நான் அடைக்கலமாகிறேன்' என்று உரைத்தாள்.]

104. பாத்$_3$மபுராணம். 105. ரா-ஸு 39-30. 106. ரா-ஸு 53-29.
107. ரா-ஸு 58-90.

108. பரிஜநபரிப3ர்ஹா பூ4ஷணாந்யாயுத4ாநி
ப்ரவரகு3ணக3ணாஶ்ச ஜ்ஞாநஶக்த்யாத3யஸ்தே ।
பரமபத3மத2ாண்டா3ந்யாத்மதே3ஹஸ் தத2ாऽऽத்மா
வரத3 ! ஸகலமேதத் ஸம்ஶ்ரிதார்த்த2ம் சகர்த்த2 ॥

[வரத3னே ! (விஷ்வக்ஸேனர்) முதலான பரிஜனங்களும், (ச2த்ரம், சாமரம் முதலிய) பரிச்ச2த3ங்களும், ஆப4ரணங்களும், ஆயுத4ங்களும், ஜ்ஞானம் ஶக்தி முதலிய அந்தச் சிறந்த கு3ண ஸமூஹங்களும், பரமபத3மும், அண்ட3ங்களும், உன்னுடைய தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹமும், தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபமுமாகிய இவையெல்லாவற்றையும் அடியவர்களுக்கு ஆக்கிவைத்தாய்.]

109. தத2ைவைகா பரா ஶக்தி: ஶ்ரீஸ்தஸ்ய கருணாஶ்ரயா ।
ஜ்ஞாநாதி3ஷட்3கு3ணமயீ யா ப்ரோக்தா ப்ரக்ருதி: பரா ॥

[கருணைக்கோர் இருப்பிடமானவளாய், ஞானம் முதலான ஆறுகு3ணங்கள் நிரம்பப்பெற்றவளாய், மேலான ப்ரக்ருதியாகச் சொல்லப்படுபவளான ஸ்ரீ தே3வி அந்த ப4க3வானுடைய மேலானதொரு ஶக்தியாவள்.]

110. ஜ்ஞாநஶக்திப3லைஶ்வர்யவீர்யதேஜ:ப்ரப4ாவதீம்

[ஜ்ஞானம், ஶக்தி, ப3லம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும் (ஆறு) கிரணங்களையுடைய ஸ்ரீ தே3வியை...]

111. இதி விவித4மஜஸ்ய யஸ்ய ரூபம்
ப்ரக்ருதிபராத்மமயம் ஸநாதநஸ்ய ।
ப்ரதி3ஶது ப4க3வாநஶேஷபும்ஸாம்
ஹரிரபஜந்மஜராதி3காம் ஸ ஸித்3தி4ம் ॥

[பிறப்பற்றவனும், பழைமையானவனுமான எந்த விஷ்ணுவுக்குப் பலவித4மான ப்ரக்ருதியென்ன, (அதைக்காட்டிலும் மேலான) தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹமென்ன, ஆத்மஸ்வரூப

108. வரத3-ஸ்த-63. 109. ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை.
110. அஹி-ஸம் 21-9. 111. வி-பு 6-8.64.

மென்ன, இவை இம்மாதிரியாக ஶரீரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அந்த ப4க3வான் ஹரி எல்லா மனிதர்களுக்கும், பிறப்பு மூப்பு முதலியவைகளைப் போக்கடிக்கும் மோக்ஷ ஸித்3தி4யை அருளுவானாக.]

112. மஹத்யாபதி3 ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ ப4க3வாந் ஹரி:

[பேராபத்து வந்த காலத்தில் ப4க3வானான ஹரி நினைக்கத் தகுந்தவன்.]

113. அநியோஜ்யோऽப்ரமேயஶ்ச யஸ்து காமஶரீரத்4ருத் ।
மோத3தே ப4க3வாந் பூ4தைர் ப3ால: க்ரீட3நகைரிவ ॥

[எதிர்த்துப் பேசமுடியாதவனும், அறியமுடியாதவனும், இஷ்டப்பட்ட உருவங்களை த4ரிப்பவனுமான ப4க3வான், சிறுவன் விளையாட்டுக்கருவிகளுடன் விளையாடுவதுபோல் பூ4தங்களுடன் விளையாடி ஸந்தோஷிக்கிறான்.]

114. ஸ்வத: ஶ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி தத ஏவைஷ ப4க3வாந்
த்வத3ாயத்தர்த்தி4த்வேऽப்யப4வத3பராதீ4நவிப4வ: ।
ஸ்வயா தீ3ப்த்யா ரத்நம் ப4வத3பி மஹார்க்க4ம் ந விகு3ணம்
ந குண்ட2ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப4வதி ச ந சாந்யாஹிதகு3ணம் ॥

[பிராட்டியே ! இயற்கையிலேயே நீ ப4க3வானுடைய உடைமையாயிருக்கிறாய்; இதனாலேயே இந்த ப4க3வான் உன்னாலே வந்த பெருமையையுடையவனாயிருந்தபோதிலும், இயற்கையான பெருமையை உடையவனானான். தன்னுடைய ஒளியினாலே விலையுயர்ந்ததாகும் ரத்தினம் (அக்காரணத்தினால்) தாழ்ந்ததாகவோ, இயற்கைப்பெருமையற்றதாகவோ, மற்றொன்றினாலுண்டான பெருமையை உடையதாகவோ ஆகிறதில்லையன்றோ.]

115. ந தே வர்ணயிதும் ஶக்தா கு3ணாந் ஜிஹ்வாபி வேத4ஸ: ।
ப்ரஸீத3 தே3வி பத்3மாக்ஷி மாஸ்மாம்ஸ்த்யாக்ஷீ: கதா3சந ॥

112. ப4ார-ஸப4ா 90.41. 113. ப4ார-ஸப4ா 40-78.
114. ஸ்ரீகு3ண 31. 115. வி-பு 1-9-133.

[பிரமனின் நாவும் உன்னுடைய குணங்களை வர்ணிக்க ஶக்தியுடையதல்ல ; தாமரைக் கண்களையுடைய பிராட்டியே! அருள்புரிவாயாக. எங்களை ஒருபோதும் விட்டுச் செல்லவேண்டா.]

116. ப்3ரஹ்மாத்3யாஸ் ஸகலா தே3வா முநயஶ்ச தபோத4நா: ।
த்வாம் ஸ்தோதுமபி நேஶாநாஸ் த்வத்ப்ரஸாத3லவம் விநா ॥

[பிரமன் முதலிய எல்லா தே3வர்களும், தவத்தையே த4னமாகக்கொண்ட முனிவர்களும், உன்னுடைய அருளில் ஒரு துளியாவது இருந்தாலொழிய உன்னைத் துதிக்கவும் வல்லரல்லர்.]

117. உத்3பா3ஹுஸ் த்வாமுபநிஷ-
த3ஸாவாஹ நைகா நியந்த்ரீம்
ஶ்ரீமத்3 ராமாயணமபி பரம்
ப்ராணிதி த்வச்சரித்ரே ।
ஸ்மர்த்தாரோऽஸ்மஜ்ஜநநி
யதமே ஸேதிஹாஸை: புராணை:
நிந்யுர் வேத3ாநபி ச ததமே
த்வந்மஹிம்நி ப்ரமாணம் ॥

[எங்களுடைய தாயே ! (ஸ்ரீஸூக்தம் முதலான) இந்த உபநிஷத்து மட்டும் கையை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு உம்மை உலகிற்கு ஸ்வாமினியாகச் சொல்லவில்லை. ஸ்ரீமத்3 ராமாயணமும் உம்முடைய சரித்திரத்தை வர்ணிப்பதன்மூலமே உயிர் வாழ்கின்றது. ஸ்ம்ருதிகளைச்செய்த ரிஷிகளும், இதிஹாஸ புராணங்களுடன் கூடிய வேத3ங்களையும், உம்முடைய பெருமையைச் சொல்லும் ப்ரமாணங்களாகச் சொன்னார்கள்.]

118. யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ।
ஆநந்த3ம் ப்3ரஹ்மணோ வித்3வாந் ந பி3பே4தி குதஶ்சந ॥

117. ஸ்ரீ குண-14. 118. தை-ஆ 9-1.

[எந்த ப்3ரஹ்மத்தினிடமிருந்து, மனத்துடன் கூடிய வாக்குகள், (அதை) அளவிட்டறியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரமாத்மாவின் ஆனந்த3த்தை அறிந்தவன் எதனிடமும் ப4யப்படமாட்டான்.]

119. ஸ்தோ-ர-7.

120. யத்3யாவத் தவ வைப4வம்
தது3சிதஸ்தோத்ராய தூ3ரே ஸ்ப்ருஹா
ஸ்தோதும் கே வயமித்யத3ஶ்ச
ஜக்3ருஹு: ப்ராஞ்சோ விரிஞ்ச்யாத3ய: ।
அப்யேவம் தவ தே3வி வாங்மநஸயோர்
ப4ாஷாநபி4ஜ்ஞும் பத3ம்
காவாச: ப்ரயதாமஹே கவயிதும்
ஸ்வஸ்தி ப்ரஶஸ்த்யை கி3ராம் ॥

[ஸ்ரீரங்க3நாயகியே ! உம்முடைய பெருமையின் ஸ்வரூபத்திற்கும் அளவிற்கும் தகுந்த துதியை இயற்ற ஆசைப்படுவதும் வெகுதூரத்தில். முன்னோர்களான பிரமன் முதலியவர்களும் '(பிராட்டியைத்) துதிக்க நாங்கள் அதி4காரிகளோ ?' என்கிற வார்த்தையையே கடைப்பிடித்தார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும், வாக்கு மனஸ்ஸுக்களுடைய எல்லையைத் தாண்டியிருக்கும் உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைத் துதிப்பதற்கு, நிஹீன வாக்குகளையுடைய நாம் முயற்சி செய்கிறோம். (எங்களுடைய) வாக்குகளுக்குப் பெருமையின்பொருட்டு (உன் அருளாகிய) மங்களம் உண்டாகட்டும்.]

121. ஸ்தோ-ர-8.

122. ,, -55.

123. அமதம் மதம் மதமத3ாமதம் ஸ்துதம்
பரிநிந்தி3தம் ப4வதி நிந்தி3தம் ஸ்துதம் ।

120. ஸ்ரீகுண-5. 123. ர-ஸ்த-13.

இதி ரங்க₃ராஜமுத₃ஜூகு₃ஷத் த்ரயீ
ஸ்துமஹோ வயம் கிமிதி தம் ந ஶக்நும: ||

["பரப்₃ரஹ்மமானது அறியமுடியாததென்று எண்ணப்பட்டால் (அப்போது அது) அறியப்பட்டதாகிறது. மேலும், ப்₃ரஹ்மம் அறியக்கூடியது என்று எண்ணப்பட்டால் அறியப்படாததாகிறது; ப்₃ரஹ்மம் துதித்து முடிக்கத் தக்கது என்று கருதப்பட்டால் அது இகழப்பட்டதாக ஆகிறது; (உள்ளபடி) துதிக்கமுடியாதது என்று நினைக்கப் பட்டால் துதிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது" என்று இவ்வித₄மாக வேத₃மானது எம்பெருமான் விஷயமாக உத்₃கோ₄ஷித்தது. (இப்படியிருக்க) அறிவற்ற நாம் அவனை என்னவென்று துதிப்பது? துதிக்கவல்லோமல்லோம்.]

124. ஹா க்ருஷ்ண த்₃வாரகாவாஸிந் க்வாऽஸி யாத₃வநந்த₃ந |
இமாமவஸ்த₂ாம் ஸம்ப்ராப்தாமநாத₂ாம் கிமுபேக்ஷஸே ||
ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃பாணே த்₃வாரகாநிலயாச்யுத |
கோ₃விந்த₃ புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாக₃தாம் ||

[க்ருஷ்ணனே! த்₃வாரகாவாஸியே! யாத₃வகுல நந்த₃னனே! எங்கிருக்கிறாய்? இவ்வவஸ்தை₂யையடைந்த அநாதை₂யான என்னை ஏதுக்காக உபேக்ஷிக்கிறாய்? ஶங்க₂சக்ர க₃தா₃பாணியே! த்₃வாரகையிலே நிற்பவனே! அடியவரை நழுவவிடாதவனே! கோ₃விந்த₃னே! செந்தாமரைக்கண்ணா! ஶரணாக₃தையான என்னைக் காத்தருள்வாயாக.]

125. த₄ர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:|
மாமகா: பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ||

[ஸஞ்ஜயனே! த₄ர்மக்ஷேத்திரமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்₃த₄ம்செய்யவிரும்பியவர்களாய்க் கூடின என் பிள்ளைகளான துர்யோத₄னாதி₃யரும், பாண்ட₃வர்களும் என்ன செய்தார்கள்?]

124. பா₃ர-ஸபா₄-90-42, 43.
125. கீ₃தை 1-1.

126. கிம் நோ ராஜ்யேந கோ₃விந்த₃ கிம் போ₄கைர்
ஜீவிதேந வா |
யேஷாமர்த்தே₂ காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போ₄கா₃ஸ்
ஸுகா₂நி ச ||
த இமேऽவஸ்தி₂தா யுத்₃தே₄ ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா
த₄நாநி ச ||

[கோ₃விந்த₃னே! எங்களுக்கு ராஜ்யத்தினால் என்ன பயன்? போ₄க₃ங்களாலும் உயிர்வாழ்வதாலும் என்ன ப₂லன்? எவர்களுக்காக நாங்கள் ராஜ்யபோ₄க₃ஸுக₂ங்களை விரும்புகிறோமோ அவர்கள் உடல்பொருளாவியெல்லாவற்றையும் விட்டு யுத்₃த₄த்தில் நிற்கிறார்கள்.]

127. ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த₂:
[எனக்கு உயிரினால் பயனில்லை.]

128. ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகா₂நி ச
[கண்ணா! நான் ஜயத்தையும், ராஜ்யத்தையும், ஸுக₂ங்களையும் விரும்புகிறேனல்லேன்.]

129. ஏவமுக்த்வாऽர்ஜுநஸ் ஸங்க்₂யே ரதோ₂பஸ்த₂
உபாவிஶத் |
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்₃நமாநஸ: ||

[அர்ஜுனன் இம்மாதிரிசொல்லிவிட்டு, அம்புடன் கூடிய வில்லைவிடுத்து, ஶோகம் நிறைந்த மனத்தை உடையவனாய் ரத₂த்தில் உட்கார்ந்துவிட்டான்.]

130. ஸர்வதா₂ऽஹம் ந யோத்ஸ்யாமீத்யுக்த்வா...உபாவிஶத்
[எனக்கு எவ்வளவு தாழ்வு ஏற்பட்டபோதிலும், நான் யுத்₃த₄ம் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லி உட்கார்ந்து விட்டான்.]

126. கீ₃தை 1-33. 127. ரா-ஸு 26-5. 128. கீ₃தை 1-32.
129. கீ₃தை 1-47. 130. கீ₃தாபா₄ஷ்யம்-1.

131. ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி
மா ஶுச: ॥

[(ப2லஸாத4னமான) எல்லா த4ர்மங்களேயும் வாஸனையுடன் விட்டு, என்னையொருவனையே உபாயமாக உறுதிகொள். நான் உன்னை எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன். துக்கிக்காதே.]

132. நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர் லப்3த்4ா
த்வத்ப்ரஸாதா3ந் மயாऽச்யுத।
ஸ்தி2தோऽஸ்மி க3தஸந்தே3ஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ ॥

[அச்சுதனே! (விபரீதஜ்ஞானமாகிய) மோஹம் நசித்தது. உன்னருளால் உண்மையறிவு என்னுல் அடையப்பட்டது ஸந்தே3ஹம் நசிக்கப்பெற்றவனுயிருக்கிறேன். உன் வசனத்தின்படியே (யுத்3த4ம்) செய்கிறேன்.]

133. ஶப்3தா3தீ3ந் விஷயாந் ப்ரத3ர்ஶ்ய
விப4வம் விஸ்மார்ய தா3ஸ்யாத்மகம்
வைஷ்ணவ்யா கு3ணமாயயாऽऽத்ம-
நிவஹாந் விப்லாவ்ய பூர்வ: புமாந்।
பும்ஸா பண்யவதூ4விட3ம்பி3-
வபுஷா தூ4ர்த்தாநிவாயாஸயந்
ஶ்ரீரங்கே3ஶ்வரி கல்பதே தவ
பரீஹாஸாத்மநே கேளயே ॥

[ஶ்ரீரங்க3நாயகியே! புராணபுருஷனுன உன் நாத2ன்— ஶப்3த3ம் முதலிய விஷயங்களைக் காண்பித்து, தா3ஸ்ய ரூபமான செல்வத்தை மறக்கச்செய்து, விஷ்ணுவான தன்னுடைய முக்கு3ணமுள்ள ப்ரக்ருதியினுலே ஜீவஸமூஹங்களை வஞ்சித்து, வேசியினுருக்கொண்ட மனிதனைக்கொண்டு துஷ்டர்களைத் துன்புறுத்துவதுபோல் துன்புறுத்தி, ஆக இப்படியெல்லாம் உன்னுடைய உகப்பாகிற விளையாட்டின் பொருட்டுச் செய்கிறுன்.]

131. கீ3தை 18-66. 132. கீ3தை 18-73, 133. ஶ்ரீகு3ண-20.

134. கிம் ம்ருஷ்டம் ஸுதவசநம்
புநரபி ம்ருஷ்டம் ததே3வ ஸுதவசநம்।
ம்ருஷ்டாத3பி ம்ருஷ்டதரம்
ததே3வ பரிபக்வம் ஸுதவசநம் ॥

[எது போ4க்3யமானது? (ஶிஶுவான) குழந்தையின் மழலைச்சொல்லே போ4க்3யமானது. மறுபடியும் இனிதாயிருப்பது (பா3லனுன) அக்குழந்தையின் பிள்ளைப் பேச்சுகளே. போ4க்3யமான ஸகலபதா3ர்த்த2ங்களிலும் போ4க்3ய மாயுள்ளது (யுவாவான) அப்பிள்ளையின் அறிவு நிரம்பிய அந்த வார்த்தைகளேயாகும்.]

135. ஸ்தோ-ர-58.

135*. 118-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்க.

136. ஹே ஶ்ரீர் தே3வி ஸமஸ்தலோகஜநநீம்
த்வாம் ஸ்தோதுமீஹாமஹே
யுக்தாம் பா4வய பா4ரதீம்
ப்ரகு3ணய ப்ரேமப்ரதா4நாம் தி4யம்।
ப4க்திம் ப3ந்த4ய நந்த3யாஶ்ரிதமிமம்
தா3ஸம் ஜநம் தாவகம்
லக்ஷ்யம் லக்ஷ்மி! கடாக்ஷவீசிவிஸ்ருதேஸ்
தே ஸ்யாம சாமீ வயம் ॥

[பெரியபிராட்டியே! எல்லா உலகுக்கும் தாயான உன்னைத் துதிக்க விரும்புகிறோம். (அதற்குத் தகுந்த) வாக்கை என்னிடம் சேர்ப்பாயாக; அன்பு நிறைந்த பு3த்3தி4யையும் அளிப்பாயாக; ப4க்தியைக் கொடுப்பாயாக; உன்னை அடைந்தவனுய் உன் அடியேனுன என்னை ஆநந்தி3ப்பிப்பாயாக. உன்னுடைய கடாக்ஷப்ரவாஹத்திற்கு நாங்கள் இலக்காகக்கடவோம்.]

137. ஸூக்திம் ஸமக்3ரயது ந: ஸ்வயமேவ லக்ஷ்மீ:
ஶ்ரீரங்க3ராஜமஹிஷீ மது4ரை: கடாக்ஷை:।

 136. ஶ்ரீஸ்தவம்-2. 137. ஶ்ரீகு3ண-7.

வைத3க்3த்4யவர்ணகு3ணகு3ம்ப4நகௌ3ரவைர் யாம்
கண்டூ3லகர்ணகுஹரா: கவயோ த4யந்தி ||

[ஸாமர்த்2யமாகச் சேர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்கள், கு3ணம், சேர்த்தியழகு ஆகியவற்றையுடைய யாதொரு ஸௌக்தியை (மேலும் மேலும் பருகவேண்டும் என்னும்) ஆசையையுடைய செவித்துளைகளையுடையவர்களாய், கவிகள் பருகப் போகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டதான நம்முடைய ஸௌக்தியை, ஸ்ரீரங்க3நாயகியானவள் தன் இனிய கடாக்ஷங்களாலே தானாகவே பூர்ணமாக்கட்டும்.]

138. ஸ ஶ்லாக்4யஸ் ஸ கு3ணீ த4ந்யஸ் ஸ குலீநஸ் ஸ
பு3த்3தி4மாந் |
ஸ ஶூரஸ் ஸ ச விக்ராந்தோ யம் த்வம் தே3வி நிரீக்ஷஸே ||

[தே3வியே! நீ எவனைக் கடாக்ஷிக்கிறாயோ, அவனே சிறந்தவன்; அவனே கு3ணவான்; அவனே பா4க்3யஶாலி; அவனே நற்குலத்துதித்தவன்; அவனே பு3த்3தி4மான், அவனே சூரன்; அவனே பராக்ரமஶாலி.]

139. அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்
ஆத்மா கு3ஹாயாம் நிஹிதோऽஸ்ய ஜந்தோ: |
தமக்ரதும் பஶ்யதி வீதஶோகோ
தா4து: ப்ரஸாதா3ந் மஹிமாநமீஶம் ||

[அணுவைக் காட்டிலும் அணுவாய், மஹத்தைக் காட்டிலும் மஹத்தான பரமாத்மா இந்த ஜீவனுடைய ஹ்ருத3ய கு3ஹையிலிருக்கிறான். கர்மப3ந்த4மற்றவனாய், மஹிமஶாலியான அப்பரமாத்மாவை அவனருளாலே கண்டு ஶோகம் நீங்கப்பெறுகிறான் ஜீவன்.]

140. யோ யோ ஜக3தி பும்பா4வ: ஸ விஷ்ணுரிதி நிஶ்சய: |
யோ யஸ்து நாரீபா4வ: ஸ்யாத் தத்ர லக்ஷ்மீர்
வ்யவஸ்தி2தா ||

138. வி·பு 1-9-131   139 தை·நா 9-1.
140. ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை.

ப்ரக்ருதே: புருஷாச்சாந்யஸ் த்ருதீயோ நைவ வித்3யதே |
அத2 கிம் ப3ஹுநோக்தேந நரநாரீமயோ ஹரி: ||

[உலகில் ஆண்மை காணப்படுமிடமெல்லாம் ஹரியிருக்கிறான் என்பது நிச்சயம். பெண்மையுள்ள விடமெல்லாம் பிராட்டியிருக்கிறாள். ப்ரக்ருதிக்கு அபி4மானியாகிற பிராட்டியையும், புருஷாபி4மானியான ப4க3வானையும் தவிர மூன்றாவதொன்றுமில்லை. பல சொல்லியென்? ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் எல்லாமாயிருப்பவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே.]

141. மூலப்ரக்ருதிரீஶாநீ
[மூலப்ரக்ருதி; ஈஶானி]

142. ஆஹுர் வேதா3 ந மாநம் கதிசந
கதி சாராஜகம் விஶ்வமேதத்
ராஜந்வத் கேசிதீ3ஶம் கு3ணிநமபி
கு3ணைஸ்தம் து3ரித்3ராணமந்யே |
பி4க்ஷாவந்யே ஸுராஜம்ப4வமிதி
ச ஜடா3ஸ் தே தலாதல்யகார்ஷு:
யே தே ஸ்ரீரங்க3ஹர்ம்யாங்க3ண
கநகலதே! ந க்ஷணம் லக்ஷயமாஸந் ||

[திருவரங்க3மாளிகைத் திருமுற்றத்திலுள்ள பொற்கொடியே! உன் கடாக்ஷத்திற்கு ஒரு கணப்போதும் இலக்காகாத சிலர், வேத3ம் ப்ரமாணமன்று என்றனர்; சிலர் இவ்வுலகம் நாத2னற்றது என்றனர்; சிலர் (ஆநுமாநிக) ஈஶ்வரனையுடையதென்றனர்; கு3ணத்துடன்கூடிய ஈஶ்வரனை கு3ணத3ரித்3ரன் என்றனர் சிலர். சிலர் பி4க்ஷுவான சிவனிடம் ஸர்வேஶ்வரத்வமுள்ளதாகச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியாக அம்மூட4ர்கள் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்கின்றனர்.]

143. ஶ்லோகமும் பொருளும் மூலத்திலேயே காண்க.

144. அஸ்யேஶாநா ஜக3தோ விஷ்ணுபத்நீ.

141. ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம்-66. 142. ஸ்ரீகு3ண-11. 143. ஸ்ரீகு3ண-12.
144. யஜு:-ஸம் 4-4-12.

[இவ்வுலகிற்கு ஈஶ்வரியாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாகவுமிருப்பவள்.]

145. பத்₃மப்ரியா ஸுப்ரஸந்நா...

[பத்₃மத்தில் பிரியமுள்ளவள்; மிகவும் ப்ரஸன்னையாயிருப்பவள்...]

146. ஸ்ரீவாஸுதே₃வமஹிஷீ பும்ப்ரதா₄நேஶ்வரேஶ்வரீ

[ஸ்ரீவாஸுதே₃வனுடைய மஹிஷி; சித், அசித், ஈஶ்வரர்களுக்கு ஈஶ்வரியாயிருப்பவள்.]

147. ஸர்வோத்க்ருஷ்டா ஸர்வமயீ

[எல்லாரையும்விட உயர்ந்தவள்; எல்லாமாயிருப்பவள்.]

148. வாச: பரம் ப்ரார்த்த₂யிதா ப்ரபத்₃யேந் நியத: ஶ்ரியம் ।

[வாக்குக்கு எட்டாத பிராட்டியோடு கூடிய எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தை அடைய விரும்புமவன் நியமமாக அப்பிராட்டியைப் (புருஷகாரமாக) ஶரணமடையக்கடவன்.]

149. தே₃வி! ஶ்ருதிம் ப₄க₃வதீம் ப்ரத₂மே புமாம்ஸ:
த்வத்ஸத்₃கு₃ணௌக₄மணிகோஶக்₃ருஹம் க்₃ருணந்தி ।
தத்₃த்₃வாரபாடநபடூநி ச ஸேதிஹாஸ—
ஸந்தர்க்கண ஸ்ம்ருதிபுராணபுரஸ்ஸராணி ॥

[தே₃வியே! புராணபுருஷர்கள், வேத₃த்தை-உன்னுடைய கல்யாணகு₃ண ஸமூஹங்களாகிற மணிகள் வைக்கப்பெற்ற பெட்டியாகவும், இதிஹாஸம், தர்க்கமீமாம்ஸாதி₃கள், ஸ்ம்ருதிபுராணங்கள் முதலியவற்றை, அப்பெட்டியைத் திறக்கவல்ல திறவுகோல்களாகவும் உரைக்கின்றனர்.]

150. நாயம் தே₃வோ ந மர்த்யோ வா ந திர்யக்
ஸ்த₂ாவரோऽபி வா ।
ஜ்ஞாநாநந்த₃மயஸ் த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந: ॥

145. லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமம்-43. 146. லக்ஷ்-ஸஹ 1.
147. லக்ஷ்-ஸஹ-122. 148. ஸௌநகஸம்ஹிதை. 149. ஸ்ரீகு₃ண-10.

[இந்த ஜீவாத்மா தே₃வனுமல்லன்; மிருகமுமல்லன்; மரமுமல்லன்; (நாலுவகைப்பட்ட இந்த ஶரீரங்களிலிருக்கும்) ஜ்ஞாநாநந்த₃மயனன ஆத்மா பரமாத்மாவுக்கு தா₃ஸனயிருப்பவனன்றே.]

151. சிரம் ஜீவதி வைதே₃ஹீ யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி ।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணம் ॥

[ஸீதை ஒரு மாஸம் த₄ரித்திருப்பாளாகில், வெகுகாலம் பிழைத்திருந்தவளாகிருள்; கறுத்த கண்களையுடைய அவளை விட்டு ஒரு க்ஷணநேரமும் நான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன்.]

152. யோ வேத்தி யுக₃பத் ஸர்வம்
ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா₃ ஸ்வத: ।
தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம்
ந்யாயதத்த்வம் ப்ரசக்ஷ்மஹே ॥

[எவனொருவன், எப்போதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஒரே சமயத்தில் தானகவே நேரில் அறிகிருனே, அந்த ஹரியை வணங்கி, ந்யாயதத்வம் என்னும் கிரந்தத்தை இயற்றுகிறோம்.]

153. 30-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

154. 38-வது ,,

155. 118-வது ,,

156. யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித் யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:

[எந்தப் பரமாத்மாவானவன், எல்லா வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வப₄ாவங்களையும் அறிகிருனே, எவனுடைய ஸங்கல்பமானது ஞானமயமாயிருக்கின்றதோ...]

157. பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை₄வ ஶ்ரூயதே
ஸ்வாப₄ாவிகீ ஜ்ஞாநப₃லக்ரியா ச ।

151. ரா-ஸு 66-10. 152. (நாத₂முனிகளருளிய) ந்யாயதத்வம்.
156. முண்ட₃ 1-1-10. 157. ஶ்வே-6.

[இந்தப் பரமாத்மாவுக்குப் பலபடிப்பட்டதும், மேலானதுமான ஶக்தியும், இயற்கையான ஞானமும், ப3லமும், (ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய) காரியங்களும் உண்டென்று அறியப்படுகிறது.]

158. தே3வி த்வந்மஹிமாவதி4ர் ந
ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே
யத்3யப்யேவமதா2பி நைவ
யுவயோஸ் ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே ।
யந்நாஸ்த்யேவ தத3ஜ்ஞதா-
மநுகு3ணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விது3:
வ்யோமாம்பே4ாஜமித3ந்தயா
கில விது3ந் ப்4ராந்தோऽயமித்யுச்யதே ॥

[தே3வியே! உன்னுடைய பெருமையின் எல்லை ஹரியினாலும், உன்னாலும் அறியப்படுகிறதில்லை. ஆயினும், உங்களுடைய ஸர்ஜ்ஞத்வத்துக்கு ஒரு குறையுமில்லை. இல்லாத வஸ்துவை அறியாமலிருப்பது ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்குப் பொருந்தியதென்றே உரைக்கிறார்கள் பெரியோர்கள். ஆகாஶத்தாமரையை ஒரு பொருளாக் அறிபவன் ப்4ரமித்தவனாகவே சொல்லப்படுகிறானன்றோ.]

159. ஸ்ரீரங்க3நாத2 மம நாத2
[ஸ்ரீரங்க3நாத2னே! என்னுடைய நாத2னே!]

160. பாபாநாம் வா ஶூப4ாநாம் வா வத4ார்ஹாணாம்
ப்லவங்க3ம ।
கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந்நாபராத்4யதி ॥
[வானர! பாபிகளாயினும், புண்யமுள்ளவராயினும், கொல்லத்தகுந்தவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் விஷயத்தில் கு3ணவானாயிருப்பவனால் கருணை காட்டப்படவேண்டும். அபராத4ம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே.]

---

158. ஸ்ரீஸ்தவம்-8. 159. ஸ்ரீரங்க3க3த்3யம்-7. 160. ரா-யு 116-44

161. காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷூ தி3க்ஷூ ஸர்வாஸூ சாச்யுத ।
ஶரீரே ச க3தௌ சாபி வர்த்ததே மே மஹத்3ப4யம் ॥
[அச்சுதனே! எல்லாப் புண்ணியகாலங்களிலும், எல்லா திசைகளிலுமுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலும், (த4ர்ம ஸாத4நமான) ஶரீரத்திலும், ஶரீராந்தரக3தியிலும், அடியேனுக்கு அதி4கமான ப4யம் உள்ளது.]

162. சந்த்3ராம் ப்ரப4ாஸாம் யஶஸா ஜ்வலந்தீம்
ஶ்ரியம் லோகே தே3வஜூஷ்டாமுதா3ராம் ।
தாம் பத்3மநேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே
அலக்ஷ்மீர் மே நஶ்யதாம் த்வாம் வ்ருணே ॥
[ஆநந்த3ரூபையும், மிகவும் விளங்குமவளும், கீர்த்தியினாலே பிரகாசிப்பவளும், எம்பெருமானுடன் (எப்போதும்) கூடியிருந்து அவனை ஸேவிப்பவளும், வண்மை மிகுந்தவளும், பத்3மத்திலிருப்பவளுமான அந்த ஸ்ரீ தே3வியை நான் ஶரணமடைகிறேன். என்னுடைய அலக்ஷ்மியானது நசிக்கட்டும். (அதற்காக) உன்னை ஶரணமாக வரிக்கிறேன்.]

163. 144-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

164. பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்...நாராயணம்
[உலகத்துக்கெல்லாம் பதியாயிருப்பவனும், தனக்குத் தானே ஈஶ்வரனாயிருப்பவனும் நாராயணனே.]

165. யத்3வேத3ாதௌ3 ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேத3ாந்தே ச
ப்ரதிஷ்டி2த: ।
தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ் ஸ மஹேஶ்வர: ॥
[வேத3த்தின் ஆதி3யிலும் அந்தத்திலும் யாதொரு ஸ்வரமானது சொல்லப்படுகிறதோ, தனக்குக் காரணமான அகாரத்தில் ஒடுங்கிய அந்த ஓங்காரமாகிய ஸ்வரத்திற்குப் பொருளாயிருப்பவனே மஹேஶ்வரன்.]

---

161. ஜிதந்தே 1-9. 162. ஸ்ரீஸூக்தம்-5. 164. தை-நா-11.
165. தை-நா 10-24.

166. 31-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

167. ஏகஸ் ஸ்வதந்த்ரோ ஜக3தோ ப3பூ4வ

[உலகிற்கு ஒரே ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியாயிருப்பவன் நாராயணன்.]

168. க்ஷரம் ப்ரதா4நமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:
க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே3வ ஏக:

[க்ஷரமெனப்படுவது ப்ரக்ருதியே; அம்ருதமாகையால் அக்ஷரமெனப்படுபவன் ஜீவனே. ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை ஒரு தே3வன் நியமிக்கிறான்.]

169. ஏக: ஶாஸ்தா ந த்3விதீயோऽஸ்தி கஶ்சித்
யோ ஹ்ருச்ச2யஸ் தமஹமநுப்3ரவீமி ।
தேநைவ யுக்த: ப்ரவணாதி3வோத3கம்
யதா2 நியுக்தோऽஸ்மி ததா2 வஹாமி ॥

[நாராயணன் ஒருவனே நியமிப்பவன்; நியமிப்பவர் வேறில்லை; எந்த ப4க3வான் ஹ்ருத3யத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறானோ அவனையே நான் சொல்லுகிறேன். ஜலம் பள்ளத்தை நோக்கி ஓடுவதுபோல், அவனுடன் சேர்ந்தவனாய் அவன் ஏவின வேலையைத் தாங்கிச் செல்லுகிறேன்.]

170. விஶ்வஸ்ய ப4ர்த்ரீ ஜக3த: ப்ரதிஷ்டா2

[உலகிற்கு ஸ்வாமினியாகவும், ஆதா4ரமாகவுமிருப்பவள்.]

171. 146-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

172. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர் தி3ஶதாத3ஶேஷ-
ஜக3தாம் ஸர்க்கோ3பஸர்க்க3ஸ்தி2தீ:
ஸ்வர்க்க3ம் து3ர்க்க3தி-
மாபவர்க்கி3கபத3ம் ஸர்வம் ச குர்வந் ஹரி: ।

168. ஶ்வே-1-10. 169. பா4ர-ஆஶ்வ 27-1. 170. யஜு:-காட2 3-3. 172. ஸ்ரீஸ்தவம்-1

யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக2ம்
ததி3ங்கி3தபராதீ4நோ வித4த்தேऽகி2லம்
க்ரீடே3யம் க2லு நாந்யதா2ऽஸ்ய
ரஸதா3 ஸ்யாதை3கரஸ்யாத் தயா ॥

[எல்லாவுலகையும் படைத்து அளித்து அழிப்பதையும், ஸ்வர்க்க3 நரக மோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதையும் செய்யும் போது ப4க3வான், எவளுடைய திருமுகமண்ட3லத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அதனுடைய இங்கி3தத்திற்கு வசப் பட்டவனாய் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்கிறானோ, அந்தப் பிராட்டி (நமக்கு) மங்க3ளத்தை அளிக்கட்டும்; ப4க3வான் அவளுடன் ஒரே அபி4ப்ராயத்தை உடையவனாயிருக்கிற படியால், அவளுடைய இங்கி3தபராதீ4னனாகக் காரியங்களைச் செய்யாவிடில் அக்காரியங்கள் அவனுக்கு ஆநந்த3த்தை அளிக்கமாட்டா.]

173. ராமஸ்ய த3யிதா பா4ர்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா

[ராமனுக்குப் பிரியபத்தினியாகவும், எப்போதும் அவ னுடைய ப்ராணனைப்போல் நன்மையைச் செய்பவளாகவு மிருப்பவள் சீதை.]

174. அநுகலதநுகாண்டா3லிங்க3நாரம்ப4ஶும்ப4த்-
ப்ரதிதி3ஶபு4ஜஶாக2 ஸ்ரீஸகா2நோகஹர்த்தி4: ।
ஸ்தந நயந கு3ளுச்ச2 ஸ்பா2ரபுஷ்பத்3விரேபா2
ரசயது மயி லக்ஷ்மீகல்பவல்லீ கடாக்ஷாந் ॥

[க்ஷணந்தோறும், (பிராட்டியினுடைய) கொம்புபோன்ற ஶரீரத்தினுடைய ஆலிங்க3னத்தின் ஆரம்ப4த்தினால், நாலு திக்குகளிலும் விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளாகிற கிளை களையுடைய லக்ஷ்மீநாத2னாகிற வ்ருக்ஷத்தின் செல்வத்தை யுடையவளும், பூங்கொத்துக்கள் போன்ற திருமுலைத் தடங்களையும், மலர்ந்த புஷ்பங்களிலுள்ள வண்டுகள்

173. ரா-பா3 1-26. 174. ஸ்ரீ கு3ண.3.

போன்ற திருக்கண்களையும் உடையவளுமான கற்பகக் கொடிபோன்ற லக்ஷ்மியானவள் என்னிடத்தில் கடாக்ஷங்களைப் பொழியட்டும்.]

175. லக்ஷ்மீகல்பலதோத்துங்க2ஸ்தநஸ்தப3கசஞ்சல: ।
ஶ்ரீரங்க3ராஜப்4ருங்கே3ா மே ரமதாம் மாநஸாம்பு3ஜே ॥

[பிராட்டியாகிற கற்பகக்கொடியிலுள்ள உன்னதமான திருமுலைத் தடமாகிற பூங்கொத்தில் வட்டமிடாநிற்கும் ஶ்ரீரங்க3நாத2னாகிற வண்டு அடியேனுடைய நெஞ்சக் கமலத்தில் விளையாடக்கடவது.]

176. ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் குர்வந்தீநாம் பராஜ்ஞயா ।
விதே4யாநாம் ச தா3ஸீநாம் க: குப்யேத்3 வாநரோத்தம ॥

[வாநரஶ்ரேஷ்ட2னே! ராஜாவுக்குப் பரதந்திரர்களும், அவனுடைய ஆஜ்ஞையினால் (எனக்குத் துன்பத்தைச்) செய்பவர்களும், அவனுக்கு வசப்பட்டவர்களுமான தா3ஸிகளிடத்தில் எவன் கோபிப்பான்?]

177. மாதர் மைதி2லி ராக்ஷஸீஸ்
த்வயி ததை3வார்த்3ராபராத4ாஸ்த்வயா
ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்
லகு4தரா ராமஸ்ய கோ3ாஷ்டீ2 க்ருதா ।
காகம் தஞ்ச விபீ4ஷணம்
ஶரணமித்யுக்திக்ஷமௌ ரக்ஷத:
ஸா நஸ் ஸாந்த்3ரமஹாக3ஸஸ்
ஸுக2யது க்ஷாந்திஸ் தவாऽऽகஸ்மிகீ ॥

[தாயே மைதி2லி! அப்போதே அபராத4ம் செய்த ராக்ஷஸிகளை ஹனுமானிடமிருந்து ரக்ஷித்த உன்னாலே, காகாஸுரனையும், விபீ4ஷணனையும் ஶரணம் என்னும் வார்த்தையைச் சொன்னபிறகு ரக்ஷித்த ராமனுடைய கோ3ாஷ்டி2யானது தாழ்த்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட

175. ர-ஸ்த 1-10. 176. ரா-யு 116-38. 177. ஶ்ரீகு3ண-50.

உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையானது பெரும்பாவிகளான எங்களையும் ஆநந்தி3ப்பிக்கட்டும்.]

178. ஸ தம் நிபதிதம் பூ4மௌ ஶரண்ய: ஶரணாக3தம் ।
வத4ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத் ॥

[பூ4மியில் விழுந்தவனும், ஶரணமடைந்தவனுமான அந்தக் காகாஸுரனை, கொல்லத்தகுந்தவனாயிருந்தபோதிலும், ஶரணமடையத் தகுந்தவனான ராமபிரான்(தன்) அருளாலே ரக்ஷித்தான்.]

179. ஸ்வார்த்த2நிரபேக்ஷா பரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுதா த3யா

[தன் பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் பிறர் துக்கத்தைக் கண்டு பொறுக்காமலிருக்கை த3யையாகிறது.]

180. தா3ஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ து3ர்ப்ப3லா

[(இவர்களுடைய கண்கலங்கக் காணமாட்டாத) து3ர்ப்ப3லையான நான் ராவணனுடைய தா3ஸிகளாகிற இவர்களை மன்னிக்கிறேன்.]

181. த4ர்மநித்யே மஹாபு3த்3தௌ4 ப்3ரஹ்மண்யே ஸத்யவாதி3நி ।
ப்ரஶ்ரிதே தா3நஶீலே ச ஸதை3வ நிவஸாம்யஹம் ॥

[த4ர்மத்தில் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பவன், மஹாபு3த்3தி4மான், ப்3ரஹ்மவித், ஸத்யவாதி3, வணங்கியவன், தா3னஶீலன் ஆகிய இவர்களிடம் நான் எப்போதும் வஸிக்கிறேன்.]

182. புண்யாபுண்யாவீஶ்வரப்ரீதிகோபௌ

[புண்யம், பாபம் என்பவை (முறையே) ஈஶ்வரனுடைய ப்ரீதிகோபங்களேயாகும்.]

183. பத்3மே ஸ்தி2தா பத்3மவர்ணா பத்3மநாப4ப்ரியா ஶுபா4 ।
ஸதா3ऽநுக்3ரஹஸம்பந்நா ஸா தே3வீ மே ப்ரஸீத3து ॥

178 ரா-ஸு 38-35. 179. ஶ்ரீப4ாஷ்யம். 180. ராயு 116-41.
183. மங்கணஸம்ஹிதை.

[தாமரையிலிருப்பவளாய், தாமரைநிறத்தாளாய், தாமரை யுந்தியான் மனைவியாய், மங்க$_3$ளாகாரையாய், எப்போதும் அருள் நிரம்பியவளான அந்த தே$_3$வி என்னிடம் அருள் புரியட்டும்.]

184. அநுக்$_3$ரஹபராம் ருத்$_3$தி$_4$மநக$_4$ாம் ஹரிவல்லப$_4$ாம் |
நமாமி கமலாம் காந்தாம் க்ஷமாம் க்ஷீரோத$_3$ஸம்ப$_4$வாம் ||

[அருள் நிரம்பியவளாய், செல்வமாயிருப்பவளாய், பாப மில்லாதவளாய், ஹரிக்குப் பிரியையாய், கமலையாய், காந்தையாய், பொறுமையே வடிவெடுத்தவளாய், பாற் கடலிலுதி$_3$த்தவளான பிராட்டியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.]

185&186. தே$_3$வராஜ த$_3$யாஸிந்தோ$_4$ தே$_3$வதே$_3$வ ஜக$_3$த்பதே |
த்வதீ$_3$க்ஷண ஸுதா$_4$ஸிந்து$_4$வீசிவிக்ஷேப ஶீகரை: ||
காருண்யமாருதாநீதை: ஶீதலைரபி$_4$ஷிஞ்ச மாம் ||

[தே$_3$வராஜனே! கருணைக்கடலே! தே$_3$வதே$_3$வனே! ஜக$_3$த் பதியே! (துன்பங்களில் தவிக்கும்) அடியேனை, காருண்ய மாகிற காற்றினால் கொண்டுவரப்பட்டவையும், குளிர்ந் தவையுமான உன்னுடைய கடாக்ஷாம்ருதக்கடலின் அலை களின் திவலைகளினால் நனைத்தருளவேணும்.]

187. க்ஷீரோத$_3$ாச்ச்$_2$ரீஸ் ஸமுத்பந்நா
ஶ்ரூயதேऽம்ருதமந்த$_2$நே |
ப்$_4$ருகோ$_3$: க்$_2$யாத்யாம் ஸமுத்பந்நேத்யேதத$_3$ாஹ
கத$_2$ம் ப$_4$வாந் ||

[அம்ருதமத$_2$னகாலத்தில் பாற்கடலிலிருந்து ஸ்ரீ தே$_3$வி உண்டானதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ப்$_4$ருகு$_3$வுக்கு, கியாதி என்னும் பத்தினியிடம் பிராட்டியுண்டானதாகத் தாங்கள் சொல்லுவது எப்படி?.]

---

184. லக்ஷ்மீ-அஷ்டோத்தரஶதம்-4.
185 & 186. திருக்கச்சி நம்பிகள் அருளிய தே$_3$வராஜாஷ்டகம்-8.
187. வி-பு 1-8-16.

188. தி$_3$வ்யமால்யாம்ப$_3$ரத$_4$ரா ஸ்நாதா பூ$_4$ஷணபூ$_4$ஷிதா |
பஶ்யதாம் ஸர்வதே$_3$வாநாம் யயௌ வக்ஷ:ஸ்த$_2$லம்
ஹரே: ||

[ஸ்நானம் செய்தவளாய், தி$_3$வ்யமான மாலைகளையும், வஸ்தி ரங்களையும் த$_4$ரித்தவளாய், ஆப$_4$ரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவளான பிராட்டி, எல்லா தே$_3$வர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே எம்பெருமானுடைய திருமார்பை அடைந்தாள்.]

189. த்வயா தே$_3$வி பரித்யக்தம் ஸகலம் பு$_4$வநத்ரயம் |
விநஷ்டப்ராயமப$_4$வத் த்வயேத$_3$ாநீம் ஸமேதி$_4$தம் ||

[தே$_3$வியே! உன்னால் கைவிடப்பட்ட மூவுலகு முழுவதும் நசித்துக்கிடந்தது. இப்போது உன் அருளாலே உஜ்ஜீ வித்தது.]

190. ப்$_3$ரஹ்மாத்$_3$யாஶ்ச ஸுராஸ் ஸர்வே முநயஶ்ச
தபோத$_4$நா: |
ஏத$_4$ந்தே த்வத்பத$_3$ச்ச$_2$ாயாமாஶ்ரித்ய கமலேஶ்வரி ||

[கமலேஶ்வரியே! பிரமன் முதலான எல்லா தே$_3$வர்களும், தவத்தையே த$_4$னமாகக்கொண்ட முனிவர்களும் உன் திருவடிநிழலை அண்டி உஜ்ஜீவிக்கிறார்கள்.]

191. யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாம்
ஐஶ்வர்யஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் |
தாம் ஶ்ரீரிதி த்வது$_3$பஸம்ஶ்ரயணாந் நிராஹு:
த்வாம் ஹி ஶ்ரிய:ஶ்ரியமுத$_3$ாஹுருத$_3$ாரவாச: ||

[யாவளொரு பிராட்டியின் கடாக்ஷமானது, இந்திரன் முதலிய தே$_3$வர்களுக்கும் க்ஷணந்தோறும் ஐஶ்வர்யஹேதுவாகிற தென்பது ஸர்வஜநஸம்மதமானதோ, அந்தப் பிராட்டியை தேவரீரிடத்தில் ஆஶ்ரயித்திருப்பது காரணமாகவே ஶ்ரீயென்று நிருக்தி கூறுகின்றார்கள். உத$_3$ாரவாக்குகளான

---

188. வி பு 1-9-105. 189 வி-பு 1-9-123.
190. காஶ்யபீயம். 191. வை-ஸ்த-29.

திருமங்கையாழ்வார், ஆளவந்தார் போல்வாரும் தேவரீரை யன்றோ திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வனென்கிறுர்கள்.]

192. ப்ருதி2வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே, ஆபஸ் தேஜஸி லீயந்தே, தேஜோ வாயௌ லீயதே, வாயுராகாஶே லீயதே, ஆகாஶ-மிந்த்3ரியேஷு, இந்த்3ரியாணி தந்மாத்ரேஷு, தந்மாத்ராணி பூ4தாதௌ3 லீயந்தே, பூ4தாதி3ர் மஹதி லீயதே, மஹாந வ்யக்தே லீயதே, அவ்யக்தம் அக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தே3வ ஏகீப4வதி ||

[பூ4மி ஜலத்தில் லயிக்கிறது; ஜலம் தீயில் லயிக்கிறது; தீ வாயுவில் லயிக்கிறது; வாயு ஆகாஶத்தில் லயிக்கிறது; ஆகாசம் இந்திரியங்களுடனும், இந்திரியங்கள் தன்மாத்ரைகளுடனும் (சேர்கின்றன.) தன்மாத்ரங்கள் பூ4தாதி3யென்னும் (தாமஸ) அஹங்காரத்தில் லயிக்கின்றன; அஹங்காரம் மஹானில் லயிக்கிறது; மஹான் அவ்யக்தத்தில் லயிக்கிறது; அவ்யக்தம் தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது; தமஸ் மேலான தே3வனிடம் ஒன்றிநிற்கிறது.]

193. ஆஸீதி3த3ம் தமோபூ4தமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் |
அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத: ||......
ஸோऽபி4த்4யாய ஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர் விவித4ா: ப்ரஜா: |
அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ3 தாஸு பீ3ஜமவாஸ்ருஜத் ||

[இவ்வுலகம் தமஸ்ஸில் லயித்திருப்பதாய், ப்ரத்யக்ஷமா யில்லாததாய், அநுமானத்தாலும் அறியப்படாததாய், தர்க்கத்தாலும் அறியப்படாததாய், (ஶப்3த3த்தாலும்) அறியப்படாததாய், எல்லாவித4த்திலும் காரியம் செய்ய முடியாததாய் (ஆதி3யில்) இருந்தது...அந்தப் பரமாத்மா விதவிதமான ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்பி ஸங்கல்பித்துத் தன் ஶரீரத்திலிருந்து ஜலத்தை முதலில் ஸ்ருஷ்டித்தார். அதில் (ஜீவனுகிற) விதையை விதைத்தார்.]

192. ஸுப3ால-2. 193. மநு 1-5 & 8.

194. தத் ஸ்ருஷ்ட்வா| ததே3வாநுப்ராவிஶத் |
[அந்த ஜக3த்தை ஸ்ருஷ்டித்தவுடன் (அந்த ப்3ரஹ்மம்) அதையே உள்நுழைந்து வியாபித்தது.]

195. ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்3யுத: புருஷாத3தி4 |
கலா முஹூர்த்தா: காஷ்ட2ாஶ்ச அஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ: ||
[மின்னலைப்போன்ற உருவையுடைய புருஷனிடமிருந்து எல்லா நிமிஷங்களும், கலைகளும், முஹூர்த்தங்களும், காஷ்டை2களும், இராப்பகல்களும் ஆகிய காலதத்வமெல்லாம் உண்டாயின.]

196. வேத3ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி3த்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே |
ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ4ரோ
நாமாநி க்ருத்வாऽபி4வத3ந் யத3ாஸ்தே ||
[ஆதி3த்யவர்ணனாய், ப்ரக்ருதிக்கப்பால் எழுந்தருளியிருப்பவனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், எல்லா ஶரீரங்களையும் உண்டு பண்ணி, (அவற்றுக்குப்) பெயர்களைக்கொடுத்து, அவற்றை உச்சரித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனான இந்த மஹாபுருஷனை நான் அறிகிறேன்.]

197. ஸேயம் தே3வதைக்ஷத | ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தே3வதா அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி |
[அப்படிப்பட்ட இந்த தே3வதை "நான் (நெருப்பு, நீர், பூ4மி) என்னும் இந்த மூன்று தே3வதைகளையும், என்னுருவாயிருக்கும் ஜீவனால் உள்நுழைந்து வியாபித்து நாமரூபங்களைச் செய்யக்கடவேன்" என்று ஸங்கல்பித்தது.]

198. ததை3க்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத் தேஜோऽஸ்ருஜத தத்தேஜ ஐக்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத3போऽஸ்ருஜத|...தா ஆப ஐக்ஷந்த...

194. தை-ஆந-6. 195. தை-நா 1-8.
196. புருஷஸூக்தம் 1-16. 197. ச2ாந்.உப 6-3-2.

[அந்தப் பரப்₃ரஹ்மம் 'நானே பலவாக ஆகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்தது; அது தேஜஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டி செய்தது. தேஜஸ்ஸை ஶரீரமாகக்கொண்ட அந்த ப்₃ரஹ்மம் 'நான் பலவாக ஆகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல் பித்தது. அது ஜலத்தை ஸ்ருஷ்டித்தது. ஜலத்தை ஶரீர மாகக் கொண்ட அந்த ப்₃ரஹ்மம் ஸங்கல்பித்தது....]

199. யத்₃ப்₄ரூப₄ங்க₃ா: ப்ரமாணம்
ஸ்தி₂ரசரரசநாதாரதம்யே முராரே:
வேதா₃ந்தாஸ் தத்த்வசிந்தாம்
முரபி₄து₃ரஸி யத்பாத₃சிஹ்நைஸ் தரந்தி।
பே₄ாகோ₃பபோத்₃க₄ாதகேளீ
சுளகிதப₄க₃வத்₃ வைஶ்வரூப்யாநுப₄ாவா
ஸா ந: ஶ்ரீராஸ்த்ருணீதாமம்ருதலஹரிதீ₄
லங்க₄நீயைரபாங்கை₃: ॥

[ப₄க₃வானுடைய ஸ்த₂ாவரஜங்க₃ம ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்கு எவளுடைய புருவநெறிப்புகள் காரணமோ, உபநிஷத்துக்கள் முராரியின் திருமார்பில் எவளுடைய திருவடியடையாளங்களைக்கண்டு பரதத்வ விசாரத்தை முடிக்கின்றனவோ, பே₄ாக₃த்தின் ஆரம்ப₄ த₃ஶையிலுள்ள விளையாட்டுகளினாலேயே அல்பமாகச் செய்யப்பட்ட ப₄க₃வானுடைய விஶ்வரூபப்ரப₄ாவத்தை யுடையவளான அந்தப் பிராட்டியானவள், அம்ருதப்ர வாஹம் என்றெண்ணத்தக்க தன் கடாக்ஷங்களாலே நம்மை முழுகச்செய்யட்டும்.]

200. ஶ்ரியை ஸமஸ்தசிதசித்₃ விதா₄நவ்யஸதம் ஹரே:।
அங்கீ₃காரிபி₄ராலோகைஸ் ஸார்த்த₂யந்த்யை
க்ருதோऽஞ்ஜலி: ॥

[ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் படைப்பதால் ப₄க₃வானுக் குண்டாகும் சிரமத்தைத் தன் அங்கீ₃காரத்தைக் காட்டும் கடாக்ஷங்களாலே ஸப₂லமாகச் செய்கின்ற பிராட்டியின் பொருட்டு அஞ்ஜலியானது (அடியேனால்) செய்யப்பட்டது.]

198. சா₂ந்-உப 6-2-3,4. 199. ஶ்ரீகு₃ண-4. 200. ஶ்ரீகு₃ண-1.

201. உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீ-
நிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம்।
ஶ்ரீரங்க₃ஹர்ம்யதலமங்க₃ளதீ₃பரேக₂ாம்
ஶ்ரீரங்க₃ராஜமஹிஷீம் ஶ்ரியமாஶ்ரயாம: ॥

[ஏழுலகங்களையும் (ப₄க₃வான்) படைத்தவுடன் தளிர்விடுவ தாகவும், (அவனாலே) ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஏழு உலகங்களின் நிர்வாஹத்தினால் மொட்டுவிடுவதாகவுமிருக்கிற அர்த்த₄ கடாக்ஷலீலையை உடையவளும், திருவரங்க மாளிகைக்கு (ஒரு) மங்க₃ள தீ₃பக்கொழுந்துபோலிருப்பவளும், ஶ்ரீரங்க₃ நாத₂னுடைய தி₃வ்ய மஹிஷியானவளுமான ஶ்ரீதே₃வியை ஆஶ்ரயிக்கிறோம்.]

202. ஆவாப்₄யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி।
ப்ரஜாஶ்சோத்பாத₃யிதவ்யா: ॥

[(த₃ம்பதிகளாகிய) நாமிருவரும் சேர்ந்து கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்; ப்ரஜைகளையும் பிறப்பிக்கவேண்டும்.]

203. 26-வது ப்ரமாணம் பார்க்க.

204. 27-வது ப்ரமாணம் பார்க்க.

205. ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த்த₃ம்
யத்₃ருச்ச₂ாஸுக்ருதம் தத₂ா।
விஷ்ணோ: கடாக்ஷம் அத்₃வேஷம்
ஆபி₄முக்₂யஞ்ச ஸாத்த்விகை: ॥
ஸம்ப₄ாஷணம் ஷடே₃தாநி
ஹ்யாசார்ய ப்ராப்திஹேதவ: ॥

[(1) எம்பெருமானுடைய நல்லெண்ணம். (2) தற்செயலாய் ஓர் புண்ணியத்தை ஜீவன் செய்வது. (3) அதுகாரணமாக எம்பெருமான் கடாக்ஷிப்பது. (4) எம்பெருமானிடம் த்₃வேஷ மின்மை. (5) அவனிடம் அநுகூலனாகை. (6) ப₄ாக₃வ தாபி₄மானம் ஆகிய ஆறும் ஜீவன் ஓராசார்யனை அடையக் காரணமாகின்றன.]

 201. ஶ்ரீகு₃ண-2. 205. ப₄ார-மோக்ஷ (?)

206. ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேத் மது$_{4}$ஸூத$_{3}$ந: ।
ஸாத்த்விகஸ் ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை
மோக்ஷார்த்த$_{2}$சிந்தக: ॥

[பிறக்கும்போது எவனை மது$_{4}$ஸூத$_{3}$னன் கடாக்ஷிக்கிருனே, அவன் ஸாத்விகனென்று அறியத்தக்கவன். அவனே மோக்ஷபுருஷார்த்த$_{2}$த்தைச் சிந்திப்பவன்.]

206*. அஸ்யா தே$_{3}$வ்யா மநஸ்தஸ்மிந்
தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி$_{2}$தம்

[தே$_{3}$வியின் மனம் பெருமாளிடமும், அவர் மனம் அவளிடமும் நிலைநிற்கிறது.]

207. ப்ரஸாத$_{3}$பரமௌ நாதௌ$_{2}$ மம கே$_{3}$ஹமுபாக$_{3}$தௌ ।
த$_{4}$ந்யோऽஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந: ॥

["மேலான அருளை உடையவர்களும், ஸ்வாமியாயிருப்பவர்களுமான இந்த ராமக்ருஷ்ணர்கள் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்திருக்கிருர்கள்; நான் த$_{4}$ன்யனுனேன்; (அவர்களைப்) பூஜிக்கிறேன்" என்று பூவை விற்று வயிறுவளர்க்கும் மாலாகாரர் சொன்னுர்.]

208&209. அநர்த்த$_{2}$ாக்$_{2}$யம் த$_{4}$நம் ப்ராப்ய
மாத்$_{3}$யந்நுச்சைர் ந மாம் ஸ்மரேத் ।

[அநர்த்த$_{2}$மே வடிவான த$_{4}$னத்தையடைந்து மிகவும் மத$_{3}$மடைந்தவனுய் என்னை நினைக்கமாட்டான்.]

210. விஜ்ஞாநஸாரதி$_{2}$ர் யஸ்து மந:ப்ரக்$_{3}$ரஹவாந் நர: ।
ஸோऽத்$_{4}$வந: பாரமாப்நோதி தத்$_{3}$ விஷ்ணோ: பரமம் பத$_{3}$ம் ॥

[எவனொருவன் நல்ல ஞானத்தை ஸாரதி$_{2}$யாகவும், மனத்தைக் கடிவாளமாகவும் கொண்டிருக்கிருனே, அவன் ஸம்ஸாரத்திற்கு அக்கரையான விஷ்ணுவினுடைய பரமபத$_{3}$த்தை அடைகிருன்.]

206. ப$_{4}$ார-ஶாந்தி 358-73. 206*. ரா-ஸு 15-52. 207. வி-பு 5.19-21. 208 & 209, ப$_{4}$ாக$_{3}$வதம் 10-81-20. 210. கட 1.3-9.

211. புண்யஶ்ரேயஸீ ஸுக்ருதம் வ்ருஷ:

[புண்யம், ஶ்ரேயஸ், ஸுக்ருதம், வ்ருஷம் (த$_{4}$ர்மம்) என்னும் நாலு பத$_{3}$ங்களும் ஒரே பொருளையுடையவை.]

212. பத்$_{3}$மயோநிரித$_{3}$ம் ப்ராப்ய பட$_{2}$ந் ஸ்தோத்ரம் தத: பரம் ।
தி$_{3}$வ்யம் சாஷ்டகு$_{3}$ணைஶ்வர்யம் தத்ப்ரஸாத$_{3}$ாச்ச
லப்$_{3}$த$_{4}$வாந் ॥

[நாபி$_{4}$க்கமலத்திலிருந்து உண்டான நான்முகன் இந்த ஸ்தோத்ரத்தையடைந்து படி$_{2}$த்து அதன்பின் தி$_{3}$வ்யமான எட்டுவிதச் செல்வத்தையும் அப்பிராட்டியின் அருளாலே அடைந்தான்.]

213. ப்$_{3}$ரஹ்மாதீ$_{3}$நாம் யத$_{3}$ாயத்தம் வைப$_{4}$வம் யஸ்ய ஸா ஸ்வயம் ।
தஸ்ய கைமுத்யநிர்த்த$_{4}$ார்யமீஶ்வரத்வம் ஶ்ரிய: பதே: ॥

[ப்$_{3}$ரஹ்மாதி$_{3}$களுடைய வைப$_{4}$வம் எவளாலேயோ, அந்தப் பிராட்டி எவனுக்கு ஶேஷபூ$_{4}$தையோ, அந்த ஶ்ரிய:பதியின் ஈஶ்வரத்வம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்$_{3}$த$_{4}$ம்.]

214. ஆகுக்$_{3}$ராமநியாமகாத$_{3}$பி விபே$_{4}$ராஸர்வநிர்வாஹகாத்
ஐஶ்வர்யம் யதி$_{3}$ஹோத்தரோத்தரகு$_{3}$ணம்
ஶ்ரீரங்க$_{3}$ப$_{4}$ர்த்து: ப்ரியே ।
துங்க$_{3}$ம் மங்க$_{3}$ளமுஜ்ஜ்வலம் க$_{3}$ரிமவத் புண்யம்
புந: பாவநம்
த$_{4}$ந்யம் யத் தத$_{3}$த$_{3}$ஶ்ச வீக்ஷணபு$_{4}$வஸ் தே
பஞ்சஷா விப்ருஷ: ॥

[ஶ்ரீரங்க$_{3}$நாத$_{2}$ப்ரியே! அல்பக்$_{3}$ராமாதி$_{4}$காரி முதல், ஸர்வலோகநிர்வாஹகனை பரமாத்மாவரையில் மேன்மேலும் உயர்ந்த யாதொரு ஐஶ்வர்யமுண்டோ அதுவும், யாதொன்று உயர்ந்ததாகவும், மங்க$_{3}$ளமாகவும், ஒளியுடையதாகவும், க$_{4}$னமுள்ளதாகவும், புண்யமாகவும், பாவனமாகவும், ப$_{4}$ாக்$_{3}$யப$_{2}$லபூ$_{4}$தமாகவும் விளங்குகின்றதோ

212. ப்$_{3}$ராஹ்மபுராணம். 213. ப்$_{3}$ராஹ்மபுராணம் (?)
214. ஶ்ரீகு$_{3}$ண-15.

அந்தப் பொருள்களும், உம்முடைய கடாக்ஷத்திலுண்டான ஐந்தாறு திவலைகளாம்]

215. ஏகோ முக்தாதபத்ரப்ரசலமணி-
கணுத்காரிமௌளிர் மநுஷ்யோ
த்3ருப்யத்3 த3ந்தாவளஸ்தே2ா ந க3ணயதி
நதாந் யத் க்ஷணம் க்ஷோணிபாலாந்।
யத் தஸ்மை திஷ்ட2தேऽந்ய:
க்ருபணமஶரணோ து3ர்ஶயந் த3ந்தபங்க்திம்
தத் தே ஸ்ரீரங்க3ராஜப்ரணயிநி!
நயநோத3ஞ்சிதந்யஞ்சிதாப்4யாம்॥

[ரங்க3நாத2தே3வியே! ஒரு மனிதன் க3ர்வங்கொண்ட யானையின் மேலிருந்துகொண்டும், முத்துமயமான குடையில் அசைகின்ற மணிகளால் ஶப்3தி3க்கிற கிரீடத்தையுடையனாய்க்கொண்டும், தன்னை வணங்கின அரசர்களைக் கணப்போதும் கணிசிப்பதில்லை. மற்றொருவன், புகலற்றவனாய், தன் தீனத்தன்மை தெரியும்படி (அவனுக்குப்) பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறான். இத்தாரதம்யம் முறையே உன்னுடைய திருக்கண்கள் (சிறிது) திறப்பதாலும் மூடுவதாலும் உண்டாகிறது.]

216. அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:
[(ஸம்ஸாரக்கடலின் அக்கரையான) மோக்ஷத்தை அடைய இந்த ப4க3வானே அணை (உபாயம்) ஆவான்.]

217. ஸ ப்ரீதோऽலம் ப2லாய
[ப்ரீதியடைந்த ப4க3வானே ப2லனைக் கொடுக்க ஶக்தன்.]

218. ப2லமத உபபத்தே:
[இந்தப் பரமபுருஷனிடமிருந்தே மோக்ஷப2லம் உண்டாகிறது; (அதுவே) பொருந்தியதாகையால்.]

215. ஸ்ரீகு3ண-16. 216. முண்ட3 2-2-5.
217. த்3ரமிட3ப4ாஷ்யம். 218. ப்3ர-ஸூ 3-2-37.

219. ஆரோக்3யம் ப4ாஸ்கராதி3ச்சே2த்
த4நமிச்சே2த் ஹுதாஶநாத்।
ஈஶ்வராத் ஜ்ஞாநமந்விச்சே2த்
மோக்ஷமிச்சே2த் ஜநார்த்த3நாத்॥

[ஸூர்யனிடமிருந்து ஆரோக்3யத்தை விரும்பக்கடவன்; அக்3னியிடமிருந்து பொருளை விரும்பவேண்டும். ஈஶ்வரனிடமிருந்து ஞானத்தை விரும்பக்கடவன்; ஜனார்த்த3னனிடமிருந்து மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்.]

220. உபாத3த்தே ஸத்தாஸ்தி2திநியமநாத்3யைஶ் சித3சிதௌ
ஸ்வமுத்3தி3ஶ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத3தி வாகௌ3பநிஷதீ3।
உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு3ணௌ
அதஸ் த்வாம் ஸ்ரீரங்கே3ஶய ஶரணமவ்யாஜமப4ஜம்॥

[ஹே ஸ்ரீரங்க3நாத2னே! 'ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி2தி, நியமனம் முதலிய காரியங்களால் சேதனாசேதனங்களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிறான்' என்று உபனிஷத்3 வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால், இங்கு உபாயத்வமும், உபேயத்வமும் உனக்கு இயல்வானவை; (மற்ற உபாயோபேயங்களுக்குப்போலே) செயற்கையானவையல்ல. ஆகையால் உம்மை நிர்வ்யாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

221. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தே3வ்யா காருண்யரூபயா।
ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்3தா4ந்தே வேதா3ந்தேஷு ச கீ3யதே॥

[காருண்யமே வடிவெடுத்த பிராட்டியுடன் கூடியே ப4க3வான் ரக்ஷகனாகிறானென்று எல்லா ஸித்3தா4ந்தங்களிலும், வேதா3ந்தங்களிலும் புகழப்படுகிறான்.]

222. அர்த்தா2த் ப்ரகரணால் லிங்கா3தௌ3சித்யாத3ர்த்த2-நிர்ணய:

219. மாத்ஸ்யபுராணம் 67-41. 220. ர-ஸ்த 2-88.
221. லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 28-14.

[அர்த்தம், ப்ரகரணம், அடையாளம், ஔசித்யம் ஆகிய வற்றைக்கொண்டு சொற்களுக்குப் பொருளை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.]

223. 106-வது ப்ரமாணம் காண்க.

224. ஆஶம்ஸேயம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட2
க்ஷிப்ரம் மாம் ப்ராப்ஸ்யதே பதி: ||
அந்தராத்மா ச மே ஶூத்3த4ஸ்
தஸ்மிம்ஶ்ச ப3ஹவோ கு3ணா: ||

[வானரத்தலைவனே! என் கணவன் விரைவிலேயே என்னை அடைந்து விடுவாரென்று எதிர்பார்க்கிறேன். என் மனம் (தன்னை ரக்ஷிக்கத் தான் முயற்சிசெய்வதாகிற) அஶூத்3தி4யற்றிருக்கிறது. அவனிடமும் கு3ணங்கள் பல வுள்ளன.]

225. யத்3யபி ஸச்சித்தோ ந நிர்ப்பு4க்3ணதை3வதம் கு3ண-க3ணம் மநஸாऽநுத4ாவேத், தத2ாப்யந்தர்க்கு3ணமேவ தே3வதாம் ப4ஜதே, தத்ராபி ஸகு3ணைவ தே3வதா ப்ராப்யதே

[ஸத்தாகிற ப்3ரஹ்மத்தை தியானிப்பவன், தே3வனாகிற அந்த ப்3ரஹ்மத்தை விட்ட கு3ணஸமூஹத்தைமாத்திரம் மனஸ்ஸினாலே தியானிக்கமுடியாவிடினும், கு3ணங்களுடன் கூடிய தே3வதையை உபாஸிக்கவே செய்கிறான்; அதிலும் கு3ணத்துடன் கூடிய தே3வதையை அடையவே செய்கிறான்.]

226. ......பு4வநப4வந ஸ்தி2த்பாயைகஹேதோ:
லக்ஷ்மீப4ர்த்துர் நரஹரிதநோர் தா3ஸதா3ஸஸ்ய தா3ஸ:||

[உலகங்களைப் படைத்து அளித்து அழிக்கும் ஒரே காரண புருஷனாயிருக்கும் ஶ்ரிய:பதியான நரஸிம்ஹனுக்கு தா3ஸனுக்கும் தா3ஸனுக்கும் தா3ஸனாயிருக்கிறேன்.]

224. ரா-ஸு 37-14. 225. த்3ரமிட3பா4ஷ்யம் 226. பா4க3வதம் (?)

227. வைகுண்டே2 து பரே லோகே
ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி: |
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா
ப4க்தைர் பா4க3வதைஸ்ஸஹ ||

[மேலான உலகமான வைகுண்ட2த்தில், ஜக3த்பதியும், நினைக்கவொண்ணாத ஸ்வரூபத்தை உடையவருமான விஷ்ணு, ப4க்தர்களுடனும், பா4க3வதர்களுடனும் கூடியவராய் ஶ்ரீதே3வியுடன் கூட எழுந்தருளியிருக்கிறார்.]

228. ஸர்வகாமப்ரதா3ம் ரம்யாம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம் |
க்ஷிப்ரப்ரஸாதி3நீம் தே3வீம் ஶரண்யாம் சிந்தயேதி3தி ||

[எல்லா இஷ்டங்களையும் தருமவளும், அழகியவளும், ஸம்ஸார ஸாக3ரத்தைத் தாண்டுவிப்பவளும், விரைவில் அருள் செய்யுமவளுமான பிராட்டியை இவ்வண்ணமாக ஶரணமடையத் தகுந்தவளாக நினைக்கக் கடவன்.]

229. ஆத்மவித்3யா ச தே3வி த்வம் விமுக்திப2லதா3யிநீ

[தே3வியே! நீயே ஆத்மஜ்ஞானத்தைக் கொடுப்பவளாயும், முக்திப2லத்தைக் கொடுப்பதையே இயற்கையாக உடையவளாயுமிருக்கிறாய்.]

230. ஸக்ருத்3விபா4தர் ஸர்வார்த்திஸமுத்3ரபரிஶோஷிணீ
ப4வப4ங்க3ாபஹாரிணீ பரநிர்வாணதா3யிநீ

[உத3யமாகி அஸ்தமிக்காத சோதிபோலே பிரகாசிப்பவள்; ஸமஸ்தது3:க்க2ங்களாகிற ஸமுத்3ரத்தையும் வற்றச்செய்பவள்; ஸம்ஸாரமாகிற தாழ்மையைப் போக்கடிப்பவள்; மேலான மோக்ஷத்தை அளிப்பவள் (என்பவை பிராட்டியின் ஆயிரம் திருநாமங்களிற் சில.)]

231. ஆகிஞ்சந்யைகஶரணா: கேசித்3 பா4க்3யாதி4கா: புந: |
மத்பதா3ம்பே4ாருஹத்3வந்த்3வம் ப்ரபத்3ய ப்ரீதமாநஸா: ||

227. ஶைவபுராணம். 228. ஸ்வாயம்பு4வம். 229. வி-பு 1-9-20.
230. ஶ்ரீஸஹஸ்ரநாமம் 87,122,23. 231. விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை.

லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந ।
மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஶ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ
லப்3த்4வா க்ருதார்த்த2ா: ப்ராப்ஸ்யந்தே [மாம் ॥
மாமேவாநந்யமாநஸா: ॥

[அழகிய முகத்தையுடைய ஸேநாபதியே! ஒரு கைம்முதலும் அற்றிருக்கையையே பற்ருசாகக்கொண்ட சில ப4ாக்3யம் மிக்கவர்களோவென்னில், என் திருவடித்தாமரையிணையை அன்புடன் கூடிய மனத்தராய் ஶரணடைந்து, லக்ஷ்மீ தே3வியைப் புருஷகாரமாகப்பற்றி, என் பொறுமைக்கு இலக்காகி என்னையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாகக்கொண்டு செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவர்களாய், வேறென்றிலும் நெஞ்சு செல்லப் பெருதவர்களாய் என்னையே அடைவார்கள்.]

232. அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம் ।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப4ா ப்ராப்தியோகி3நீ ।
ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம் நிக3மாந்தேஷு ஶப்3த்3யதே ॥

[லக்ஷ்மீபதியான நானே என்னையடைய உபாயமாவேன். என் பிரியையான லக்ஷ்மியானவள் புருஷகாரத்தினுல் என்னை அடைய உதவிபுரிகிருள். (புருஷகாரத்வமாகிற) இப்பெருமை இவளுக்கு வேதா3ந்தங்களில் சொல்லப் படுகிறது.]

233. மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத4: ।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி3ஷ்டா பரமர்ஷிபி4: ॥
மமாபி ச மதம் ஹ்யேதந்நாந்யதா2ா லக்ஷணம் ப4வேத் ॥

[ஸம்ஸாரத்தில் கீழே விழுகின்ற ஜந்துக்களுக்கு என்னை அடையும் விஷயத்தில் லக்ஷ்மீதே3வியானவள் பரமரிஷிகளாலே புருஷகாரத்வத்தில் வரம்புகட்டப்பட்டிருக்கிருள். எனக்கும் இதுவே இஷ்டம். வேருன (உபாயத்வமாகிற) ஆகாரம் அவளுக்கு இல்லை.]

232. பாஞ்சராத்ரம். 233. பாஞ்சராத்ரம்.

234. த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா3ாஶ்ச

[த4ர்மத்தையறிந்தவர்களுடைய ஆசாரம் (முக்கியமான) ப்ரமாணம். வேத3ங்களும் ப்ரமாணம்.]

235. யத்3 யதா3ாசரதி ஶ்ரேஷ்ட2ஸ் தத் ததே3வேதரோ ஜந: ।
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ் தத3நுவர்த்ததே ॥

[ஞானியானவன் எந்தெந்தக்கர்மங்களை அனுஷ்டி2க்கிருனே, அந்தந்தக் கர்மங்களையே (ஞானமற்ற) மற்ற மனிதனும் அனுஷ்டி2க்கிருன். அந்த ஞானி கர்மங்களை எவ்வளவாக அனுஷ்டி2க்கிருனே, அவ்வளவையே லோகமும் அநுஷ்டி2க்கிறது]

236. த்ரயாணும் ப4ரதாதீ3நாம் ப்4ராத்ருணும் தே3வதா ச யா ।
ராமஸ்ய ச மந:காந்தா ப்ராணேப்4யோऽபி க3ரீயஸீ ॥

[ப4ரதன் முதலான மூன்று ஸஹோத3ரர்க்கும் எந்தப் பிராட்டியானவள் தே3வதையாயிருக்கிருளோ, ராமனுக்கும் மநோவல்லபை4யாய், ப்ராணனைக்காட்டிலும் ப்ரியையா யிருக்கிருளோ...]

237. ஶாந்தாநந்தம் சிதா3ாநந்த3ம் யத்3 ப்3ரஹ்ம பரமம் த்4ருவம் ।
மஹாவிபூ4தி ஸம்ஸ்த2ாநம் ஸர்வதஸ் ஸமதாம் க3தம் ॥

[ஆறு ஊர்மிகளுமற்றதாய், அளவற்றதாய், ஜ்ஞாநாநந்த3 மயமாய், உயர்ந்ததாய், நிலையானதாய், பெரிய விபூ4திகளையும், திருமேனியையும் உடையதாய், எங்கும் ஸமநிலையைப் பெற்றதான யாதொரு ப்3ரஹ்மஸ்வரூபம் உண்டோ...]

238. அஶநாயாபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ ।
ஷடு3ர்மிபி4ர் விஶுத்3த4ா......... ॥

[பசி, தாகம், சோகம், மோகம், கிழத்தனம், மரணம் என்னும் ஆறு ஊர்மிகளற்றது.]

234. ஆபஸ்தம்ப3த4ர்மஸூத்ரம். 235. கீ3தை 3-21. 236. ரா-ஸு 55-26. 237. ல-த 17-5. 238. ஶ்ருதி.

239. அபக்ஷய விநாஶாப்$_4$யாம் பரிணாமர்த்தி$_4$ஜந்மபி$_4$: ।
வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் யஸ்ஸத$_3$ாऽஸ்தீதி கேவலம் ॥

[குறைவுபடுதல், நாசமடைதல், மாறுபாடடைதல், வளருதல், பிறத்தல், இவைகளற்றவனாகவும், எப்போதும் ‘இருக்கிறான்’ என்றே சொல்லப்படுபவனாகவுமிருப்பவன் ப$_4$க$_3$வான்.]

240. அகி$_2$லஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந...ஸ்வரூப

[தாழ்வு அனைத்துக்கும் எதிர்த்தட்டாகவும், மங்க$_3$ளங்களுக்கு ஒரே இருப்பிடமாகவுமிருக்கும் ஸ்வரூபத்தையுடையவன்.]

241. ய ஆத்மா அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்
விஶோகோऽவிஜிக$_4$த்ஸோऽபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ்
ஸத்யஸங்கல்பஸ் ஸோந்வேஷ்டவ்ய:

[எந்த ஆத்மாவானவன் பாபமற்றவனாகவும், கிழத்தனமற்றவனாகவும், மரணமற்றவனாகவும், ஶோகமற்றவனாகவும், பசியற்றவனாகவும், தாகமற்றவனாகவும் உண்மையான க்ல்யாணகு$_3$ணங்களையும், வீணாகாத ஸங்கல்பங்களையுமுடையவனாகவும் இருக்கிறானோ அவன் தேடத்தக்கவன்.]

242. ஜ்ஞாநாநந்த$_3$மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:

[எந்தப் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்த$_3$மயமாயுள்ளதோ...]

242*. யத$_2$ா ஸைந்த$_4$வக$_4$நோऽநந்தரோऽப$_3$ாஹ்ய: க்ருத்ஸ்நோ ரஸக$_4$ந ஏவ ஏவம் வா அரேऽயமாத்மாऽநந்தரோऽப$_3$ாஹ்ய: க்ருத்ஸ்ந: ப்ரஜ்ஞாநக$_4$ந ஏவ

[எப்படி உப்புக்கட்டியானது எல்லா இடத்திலும் முழுவதும் ரஸம் நிறைந்துள்ளதோ, அப்படியே இந்த ஆத்மா எல்லா இடத்திலும் முழுவதும் ஞானமயமாகவேயுள்ளது.]

---

239. வி-பு 1 2-11. 240. ஶர-க$_3$த்$_3$யம்-5. 241. ச$_2$ாந் 8·7-1.
242*. ப்$_3$ருஹ 6-5-13.

243. ஏதாவாநஸ்ய மஹிமா அதோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ: ।
பாதே$_3$ாऽஸ்ய விஶ்வா பூ$_4$தாநி த்ரிபாத$_3$ஸ்யாம்ருதம் தி$_3$வி ॥

[இவனுடைய மஹிமை இப்படிப்பட்டது. பரமபுருஷன் இதைக் காட்டிலும் மேலானவன். (ப்ராக்ருதமான) எல்லா உலகங்களும் இவனுடைய (விபூ$_4$தியில்) கால் ப$_4$ாக$_3$ம். பரமபத$_3$த்தில் இவனுடைய (விபூ$_4$தியில்) அழிவற்ற முக்கால் ப$_4$ாக$_3$முள்ளது.]

244. ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்$_3$ரஹ்ம । யோ வேத$_3$ நிஹிதம் கு$_3$ஹாயாம் பரமே வ்யோமந் । ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ । ப்$_3$ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி ॥

[(விகாரமற்றிருப்பதால்) ஸத்யமாயும், ஞானமயமாயும், (அளவற்றதாயிருப்பதால்) அநந்தமாயுமுள்ள ப்$_3$ரஹ்மத்தை ஹ்ருத$_3$ய கு$_3$ஹையிலிருப்பதாக எவன் உபாஸிக்கிறானோ, அவன் பரமபத$_3$த்தில் ஸர்வஜ்ஞனான ப்$_3$ரஹ்மத்துடன் கூட எல்லாக் கல்யாணகு$_3$ணங்களையும் அநுப$_4$விக்கிறான்.]

245. ஆநந்த$_3$ ஆத்மா ப்$_3$ரஹ்ம

[ஆநந்த$_3$மயனான ஆத்மாவே ப்$_3$ரஹ்மம்.]

246. ஆநந்தே$_3$ா ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்

[ஆநந்த$_3$ம் ப்$_3$ரஹ்மமென்று அறிந்தார்.]

247. நிஷ்களங்கோ நிரஞ்ஜநோ நிர்விகல்போ
நிராக்$_2$யாதஶ் ஶுத்$_3$தே$_4$ா தே$_3$வ ஏகோ நாராயண: ।

[களங்கமற்றவனாய், தோ$_3$ஷமற்றவனாய், ப்ராக்ருதமான பே$_4$த$_3$நாமங்களற்றவனாய், ஶுத்$_3$த$_4$னாயிருக்கும் தே$_3$வன் நாராயணன் ஒருவனே.]

248. ஸம்ஜ்ஞாயதே யேந தத$_3$ஸ்ததோ$_3$ஷம்
ஶுத்$_3$த$_4$ம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் ।
ஸந்த்$_3$ருஶ்யதே வாப்யதி$_4$க$_3$ம்யதே வா
தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யது$_3$க்தம் ॥

---

243. பு·ஸூ-3. 244. தை-ஆந 1-2. 245. தை·ஆந-5.
246. தை-ப்$_4$ருகு$_2$·6. 247. நாராயணோபநிஷத்-2. 248. வி·பு-6-5-87.

[எந்த அறிவினுல், தோ₃ஷமற்றதும், ஶுத்₃த₄மானதும், மிகவும் மலமற்றதும், ஒப்புயர்வற்றதுமான அந்தப் பர வஸ்து அறியப்படுகிறதோ, பார்க்கப்படுகிறதோ, அடை யப்படுகிறதோ, அதுவே ஜ்ஞாநம்; அதைக் காட்டிலும் வேருனது அஜ்ஞானம்.]

249. ப்₃ருஹத்த்வாத் ப்₃ரும்ஹணத்வாச்ச தத் ப்₃ரஹ்மேத்யபி₄தீ₄யதே

[பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச் செய்வ தாலும் ப்₃ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது அது.]

250. அவிகாராய ஶுத்₃த₄ாய நித்யாய பரமாத்மநே।
ஸதை₃கரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ॥

[விகாரமற்றவனுய், ஶுத்₃த₄னுய், நித்யனுய், பரமாத்மாவாய், எப்போதும் ஒருபடிப்பட்ட ரூபத்தை உடையவனுய், எல்லா ரையும் ஜயிப்பவனுன விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்.]

251. ஹரிர் ஹரதி பாபாநி து₃ஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:।
அநிச்ச₂யாऽபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ த₃ஹத்யேவ ஹி பாவக:॥

[கெட்ட மனத்தரால் (விருப்பமில்லாமல்) நினைக்கப்பட்ட போதிலும் ஹரியானவன் பாபங்களைப் போக்கடிக்கிருன். விருப்பமில்லாமல் தொடப்பட்டபோதிலும் நெருப்பு சுட்டே தீருமன்ருே.]

252. த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தே₃வதே₃வோ ஹரி: பிதா।
த்வயைதத்₃ விஷ்ணுநா சாம்ப₃ ஜக₃த் வ்யாப்தம் சராசரம் ॥

[தாயே! எல்லாவுலகங்கட்கும் நீ அன்னை; தே₃வதே₃வனுகிய ஹரி தந்தை. உன்னுலும் விஷ்ணுவாலும் இவ்வுலகம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.]

253. பித்ரு மாத்ரு ஸுத ப்₄ராத்ரு தா₃ர மித்ராத₃யோऽபி வா।
ஏகைகப₂லலாப₄ாய ஸர்வலாப₄ாய கேஶவ: ॥

249. வி-பு 3-3-22. 250. வி-பு 1-2-1. 251. ஹர்யஷ்டகம்.
252. வி-பு 1-9-126.

[தந்தை, தாய், மகன், ஸஹோத₃ரன், மனைவி, நண்பன் முதலானுர், ஒவ்வொரு ப₂லனை அடைவதின்பொருட்டேயா வர்கள். கேஶவன் எல்லாப் ப₂லன்களையும் அடைவதற் காக ஏற்பட்டவன்.]

253*. 101-வது ப்ரமாணம் காண்க.

254. ப்₃ரஹ்மாணமிந்த்₃ரம் ருத்₃ரஞ்ச யமம் வருணமேவ ச।
ப்ரஸஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத் ஹரிரிதீர்யதே ॥

[பிரமனையும், இந்திரனையும், உருத்திரனையும், யமனையும், வருணனையும் ப₃லாத்கரித்து ஸம்ஹரிக்கிருனுகையால் ஹரி யெனப்படுகிருன்.]

255 & 256. ரக்ஷது த்வாமஶேஷாணும் பூ₄தாநாம் ப்ரப₄வோ ஹரி:।
யஸ்ய நாபி₄ஸமுத்₃பூ₄தபங்கஜாத₃ப₄வஜ் ஜக₃த் ॥

[எவனுடைய நாபி₄க்கமலத்திலிருந்து உலகம் உண்டா யிற்ருே, ஸர்வபூ₄தகாரணனுன அந்த ஹரி உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.]

257. நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி நாராணீதி ததோ விது₃:।
தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥

[நரனுகிற ப₄க₃வானிடமிருந்து உண்டானவை தத்துவங்க ளெல்லாம். ஆகையால் அவற்றை நாரங்களென்று அறி கின்றனர். அவையே அவனுக்கு இருப்பிடமாயின. ஆகையால் அவன் நாராயணன் என்று எண்ணப்படு கிருன்.]

193. ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:।
தா யத₃ஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥

[ஜலம் நாரமெனப்படுகிறது. நரனுகிற ப₄க₃வானிடமிருந்து உண்டானதன்ருே அது. அந்த ஜலம் அவனுக்கு முதலில்

254. ஹர்யஷ்டகம். 255&256. வி-பு 5-5-14.
257. ப₄ார-ஆநு 186-7. 193. மநு 1-10.

இருப்பிடமாயிற்று. ஆகையால் அவன் நாராயணனென்று எண்ணப்படுகிறான்.]

258. விச்வம் நாராயணம் ஹரிம்

[உலகிற்கெல்லாம் அந்தர்யாமியாயும், ஸம்ஹாரகனுகவுமிருப்பவன் நாராயணனே.]

259. ஈசாநாம் ஜகதாமதீசதயிதாம் நித்யாநபாயாம் ச்ரியம்
ஸம்ச்ரித்யாச்ரயணேசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேராச்ரயே ।
இஷ்டோபாயதயா ச்ரியா ச ஸஹிதாயாத்மேச்வராயார்த்தயே
கர்த்தும் தாஸ்யமசேஷமப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம: ॥

[உலகிற்கு ஈச்வரியாய், ஸர்வேச்வரனுக்குப் பத்னியாய், என்றும் அகலகில்லாதவளான பிராட்டியை (புருஷகாரமாக) ஆச்ரயித்து, (உபாயமாக) ஆச்ரயிக்கத்தகுந்த எல்லா குணங்களையுமுடைய ஹரியினுடைய திருவடியிணைகளை இஷ்டோபாயமாகப் பற்றுகிறேன். பிராட்டியுடன் கூடிய ஆத்மேச்வரனை பகவானிடம், தடையற்றதாய் ஒழிவில்காலமெல்லாம் வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டுமென்று மமகாரமற்றவனாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்.]

260. மந்த்ரப்ரஹ்மணி மத்யமேந நமஸா பும்ஸ: ஸ்வரூபம் கதி:
கம்யம் சிக்ஷிதமீக்ஷிதேந புரத: பச்சாதபி ஸ்தாநத: ।
ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிஜரக்ஷணம் ஸமுசிதா வ்ருத்திச்ச நாந்யோசிதா
தஸ்யைவேதி ஹரேர் விவிச்ய கதிதம் ஸ்வஸ்யாபி நார்ஹம் தத: ॥

[பெரியதிருமந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் நடுவிலுள்ள 'நம:' என்னும் சொல்லை முன்னும் பின்னும் கூட்டியும், இருந்தபடியும் பார்க்கும்போது ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம், உபாயம், பலம் என்னும் மூன்றும் சிக்ஷிக்கப்படுகிறது. ஸ்வாதந்த்ர்யம், தன்னை ரக்ஷித்தல், ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யம் ஆகிய இவை வேறொருவருக்கும் உரியவையல்ல; அந்த ஹரிக்கே உரியவை என்று விளக்கிச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் இவை தனக்கும் உரியவையல்ல.]

261. சக்தய: பஞ்ச விக்யாதா: பஞ்சோபநிஷதாக்யயா

[பஞ்சோபநிஷத்துக்களென்று பெயர்பெற்ற ஐந்து சக்திகள் ப்ரஸித்திபெற்றவை.]

262. பரமேஷ்டீ புமாந் விச்வோ நிவ்ருத்திஸ் ஸர்வ ஏவ ஹி ।
பரமேஷ்டீ ஸ்ம்ருத: சப்தே ஸ்பர்சே து புருஷ: ஸ்ம்ருத: ॥
விச்வாத்மா தேஜஸி ப்ரோக்தோ நிவ்ருத்த்யாத்மா ரஸே ஸ்ம்ருத: ।
ஸர்வாத்மா கதிதோ கந்தே விஷயே புருஷஸ் ஸ்ம்ருத: ॥

[பரமேஷ்டி, புமான், விச்வன், நிவ்ருத்தி, ஸர்வன் என்னும் ஐந்தும் பஞ்சோபநிஷத்துக்களாம். பரமேஷ்டி சப்தத்தையும், புமான் ஸ்பர்சத்தையும், விச்வன் ரூபத்தையும், நிவ்ருத்தி ரஸத்தையும், ஸர்வன் கந்தத்தையும், புருஷன் விஷயத்தையும் உடையனவாகச் சொல்லப்படுகிறது.]

263. பஞ்சைதா: சக்தய: ப்ரோக்தா: பரஸ்ய பரமாத்மந: ।
அசேஷஜகதாதாரா: பதே திவ்யே வ்யவஸ்திதா: ॥

[(இவைகளைக் காட்டிலும்) மேலானவனான பரமாத்மாவுக்கு சக்திகளாகச் சொல்லப்படும் இவ்வைந்தும் பரமபதத்திலிருந்துகொண்டு எல்லா உலகையும் தாங்குகின்றன.]

258. தை-நா 11. 259. அஷ்டச்லோகி-6. 260. அஷ்டச்லோகி-2.

261to263. பாஞ்சராத்ரம்.

264. ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர்
மாம்ஸமேதே$_3$ா(அ)ஸ்தி$_2$ஸம்ப$_4$வா

[அவனுடைய திருமேனி — மாம்ஸம், மஜ்ஜை, எலும்பு ஆகிய இவற்றுலுண்டான ப்ரக்ருதி ஸம்ப$_3$ந்த$_4$முள்ள உடம்பல்ல.

265. ந பூ$_4$தஸங்க$_4$ஸம்ஸ்தா$_2$நோ தே$_3$ஹோ(அ)ஸ்ய பரமாத்மந:

[இந்தப் பரமாத்மாவின் திருமேனி பஞ்சபூ$_4$தங்களுடைய சேர்க்கையால் உண்டானதன்று.]

266. பஞ்சஶக்திமயோ தே$_3$வ:

[ஐந்து ஶக்திகளை உருவாகக்கொண்ட தே$_3$வன்.]

267. ஸத்த்வம் விஷ்ணுப்ரகாஶகம்

[ஸத்வகு$_3$ணமானது விஷ்ணுவைப் பிரகாசிப்பிப்பது.]

268. தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம்

[அந்த முக்கு$_3$ணங்களில் ஸத்வகு$_3$ணமானது நிர்மலமாயிருக்கையால் (வஸ்துக்களின் உண்மையை) அறிவிப்பது; ஆரோக்$_3$யத்தை அளிப்பது.]

269. ஸவ்யம் பாத$_3$ம் ப்ரஸார்ய
ஶ்ரிதது$_3$ரிதஹரம் த$_3$க்ஷிணம் குஞ்சயித்வா
ஜாநுந்யாத$_4$ாய ஸவ்யேதரமிதரபு$_4$ஜம்
நாக$_3$பே$_4$ாகே$_3$ நித$_4$ாய।
பஶ்சாத்$_3$ பா$_3$ஹுத்$_3$வயேந
ப்ரதிப$_4$டஶமநே த$_4$ாரயந் ஶங்க$_2$சக்ரே
தே$_3$வீபூ$_4$ஷாதி$_3$ஜுஷ்டோ ஜநயது
ஜக$_3$தாம் ஶர்ம வைகுண்ட$_2$நாத$_2$: ||

264. வராஹபுராணம் 34-40. 265. ப$_4$ார-ஶாந்தி 206-60.
266. பாஞ்சராத்ரம். 268. கீ$_3$தை 14-6.
269. அஷ்டாக்ஷரத்$_4$யாநஶ்லோகம்.

[அடியார் துன்பத்தைப் போக்கும் இடது திருவடியை நீட்டி, வலது திருவடியை மடக்கி, வலது கையை (வலது) முழங்காலில் பொருத்தி, இடது கையை ஆதி$_3$ஶேஷன் மேல் வைத்து, பின்னுள்ள இரண்டு கைகளால் விரோதி$_4$களை நிரஸிக்கும் ஶங்க$_2$சக்ரங்களை த$_4$ரித்து, தே$_3$விமார், (கௌஸ்துப$_4$ம் முதலான) ஆப$_4$ரணங்கள் முதலியவற்றுல் ஸேவிக்கப்பெற்றவனுய் விளங்கும் வைகுண்ட$_2$நாத$_2$ன் உலகிற்கு ஸுக$_2$த்தை அளிப்பானுக.]

270. யத்ர தூ$_4$மஸ் தத்ராக்$_3$நி:

[எங்கு புகையுள்ளதோ அங்கு நெருப்பிருக்கும்.]

271. தத்$_3$ விஷ்ணோ: பரமம் பத$_3$ம் ஸதா$_3$ பஶ்யந்தி ஸூரய:

[விஷ்ணுவினுடையதான அந்தப் பரமபத$_3$த்தை நித்ய ஸூரிகள் எப்போதும் காண்கின்றனர்.]

272. பஶ்யந்தி ச ஸதா$_3$ தே$_3$வம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந

[அறிவாகிற கண்களாலே தே$_3$வனை எப்போதும் காண்கின்றனர்.]

273. அஜாயமாநோ ப$_3$ஹுதா$_4$ விஜாயதே

[பிறப்பற்றவனுயினும் பலபடியாகப் பிறக்கிருன் பரமபுருஷன்.]

274. ப$_3$ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந

[அர்ஜுனு! எனக்கும் உனக்கும் பல ஜன்மங்கள் கழிந்தன.]

275. யஸ்ய தி$_3$வ்யம் ஹி தத்$_3$ ரூபம் ஹீயதே வர்த்த$_4$தே ந ச

[எவனுடைய அந்த தி$_3$வ்யரூபமானது குறைவதும் வளர்வதுமில்லையோ...]

270. தார்க்கிகவாக்யம். 271. ஸாமவேத$_3$ம் 3-18-2-4; ருக்-அஷ்டக 1-2-7. 273. பு-ஸூ 2-4. 274. கீ$_3$தை 4-5.

276. அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ4தாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந்।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி4ஷ்ட2ாய ஸம்ப4வாம்யாத்மமாயயா ॥

[பிறப்பற்றவனையும், அழிவற்றவனையும், ஸர்வேஶ்வரனையு மிருந்தபோதிலும், என்னுடைய ஸங்கல்பத்தால் என் ஸ்வப4ாவத்துடன் கூடியே அவதரிக்கிறேன்.]

277. ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வத4ார்த்தி2பி4:।
அர்த்தி2தோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந:॥

[கொழுத்தவனான ராவணனுடைய வத4த்தை விரும்பும் தே3வர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவரும் பழைமையானவரு மான விஷ்ணு மனுஷ்ய லோகத்தில் ராமனாகப் பிறந்தார்.]

278. கிமாத்மிகா ப4க3வதோ வ்யக்தி:?। யதா3த்மகோ ப4க3வாந்।
கிமாத்மகோ ப4க3வாந்?। ஜ்ஞாநாத்மகோ ப4க3வாந் ॥

[ப4க3வானுடைய திருமேனி எத்தாலானது? ப4க3வான் எவ்வுருவாயிருக்கிறானோ அத்தாலானது. ப4க3வான் எவ் வுருவாயிருக்கிறான்? ஞானமயனாயிருக்கிறான் ப4க3வான்.]

279. நீலதோயத3மத்4யஸ்த2ா வித்3யுல்லேகே2வ ப4ாஸ்வரா

[நீலமேக4ங்கொண்ட மின்னல் போல் ஒளிவிடுவது (திருமேனி)]

280. தம் த்3ருஷ்ட்வா தே தத3ா தே3வா: ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம்।
அபூர்வ ரூபஸம்ஸ்தா2நம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் ॥

[ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரனாய், அபூர்வமான திருமேனியமைப் பையுடையவனாய், உறுதியானவனாய், தேஜோராஶியான அந்த ப4க3வானைக் கண்ட தே3வர்கள் (துதிக்கத் தொடங்கினர்.)]

281. ஸ்தோ-ர-36.

---

276. கீ3தை 4-6. 277. ரா-அ 1-7. 278. பாஞ்சராத்ரம்.
279. தை-நா-11. 280. வி-பு 1.9-67.

282. ஸ்வோசித விவித4 விசித்ராநந்தாஶ்சர்ய நித்ய நிரவத்3ய நிரதிஶயஸுக3ந்த4 நிரதிஶய ஸுக2ஸ்பர்ஶ நிரதி-ஶயௌஜ்ஜ்வல்ய கிரீட மகுட சூட3ாவதம்ஸ மகரகுண்ட3ல க்3ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப4 முக்தாத3ாமோத3ரப3ந்த4ந பீதாம்ப3ர காஞ்சிகு3ண நூபுராத்3யபரிமித தி3வ்யபூ4ஷண!

[தனக்குத் தகுந்ததாய், விதவிதமானதாய், விசித்ரமானதாய், அளவற்ற ஆச்சரியத்தை அளிப்பதாய், நித்யமாய், தோ3ஷமற்றதாய், ஒப்பற்ற நறுமணத்தையும், நல்ல ஸ்பர்ஶத்தையும், ஒளியையுமுடையதான கிரீடம், மகுடம், சூட3ாவதம்ஸம், மகரகுண்ட3லங்கள், கழுத்தணி, ஹாரம், தோள்வளை, கடகம், ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துப4ம், முத்து வடம், உத3ரப3ந்த4னம், பீதாம்ப3ரம், அரைநாண், சிலம்பு முதலிய கணக்கற்ற தி3வ்யாப4ரணங்களையுடையவனே!]

283. ஏஷ ப்3ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்।
ஶாம்யாமி பரிநிர்வாமி ஸுக2ம் மாமேதி கேவலம் ॥

[கோடையில் குளிர்ந்த குளத்தில் குடைந்தாடுவதுபோல், இந்த ப்3ரஹ்மத்தினுள் குடைந்தாடுகிறேன். அதனால் ஶாந்தனாகிறேன்; தாபம் ஆறினவனாகிறேன்; ஸுக2த் தையே அடைகிறேன்.]

284. க்வ யௌவநோந்முகீ2பூ4த ஸுகுமாரதநுர் ஹரி:।
க்வ வஜ்ரகடி2நாபே4ாக3 ஶரீரோऽயம் மஹாஸுர:॥

[யௌவனத்தை நோக்கிநிற்கும் ஸௌகுமார்யத்துடன் கூடிய தே3ஹத்தையுடைய கண்ணனெங்கே? வஜ்ரம்போல் கடி2னமான ஶரீரத்தையுடைய இவ்வஸுரனெங்கே?]

285. ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:

[(பரமாத்மா) எல்லா க3ந்த4ங்களையுமுடையவன்; எல்லா ரஸங்களையுமுடையவன்.]

---

282. ஶரணாக3திக3த்3யம்-5. 283. ப4ார-மோக்ஷ 4-50.
284. வி-பு 5-20-60. 285. சா2ந் 3-14-2.

286. ரங்க₃ப₄ர்த்துரபி லோசநசர்ச்சாம்
ஸாஹஸாவலிஷு லேக₂யமாநம் |
புஷ்பஹாஸ இதி நாம து₃ஹாநம்
ஸௌகுமார்ய மதிவாங்மநஸம் ந: ||

[(தன்மேல்) கண்கள் படுவதையும் ஸாஹஸ காரியங்களின் வரிசைகளிலே எழுதும்படி செய்வதும், 'புஷ்பஹாஸ:' என்கிற திருநாமத்தை விளைவிப்பதுமான பெரியபெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யம் (மென்மை) நம்முடைய வாக்குக்கும், மனஸ்ஸுக்கும் எட்டாதது.]

287. ஶ்லோகமும் பொருளும் மூலத்திலேயே காண்க.

288. யுவாகுமார:

[யௌவனத்தையுடையவனாகவும், சிறிது குமாரனாகவும் இருப்பவன். (யுவா அகுமார: என்று பத₃ச்சே₂த₃ம். 'அகுமார:' என்றவிடத்திலுள்ள 'நஞ்' ஈஷத் (சிறிது) என்னும் அர்த்த₂த்தில் பிரயோகி₃க்கப்பட்டுள்ளது)]

289. ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகோऽஸௌ
ஸ்வஶக்திலேஶாத்₃த்₄ருதபூ₄தஸர்க்க₃: |
இச்ச₂ாக்₃ருஹீதாபி₄மதோருதே₃ஹஸ்
ஸம்ஸாதி₄தாஶேஷஜக₃த்₃தி₄தோऽஸௌ ||

[இந்த ப₄க₃வான் ஸகலகல்யாணகு₃ணங்களையும் இயற்கையாகவே உடையவன்; தன்னுடைய ஶக்தியில் ஒரு சிறிய பகுதியினாலேயே எல்லாப் பொருள்களையும் த₄ரிப்பவன். இச்சை₂யினாலேயே எடுக்கப்பட்டவையும், இஷ்டமான வையுமான பல தே₃ஹங்களை உடையவன்; இவன் எல்லா ஜக₃த்துக்கும் நன்மையைச் செய்பவன்.]

290. புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க₃ளம்

[கறுப்பும், மஞ்சளும் கலந்த உருவையுடைய புருஷன்.]

---

286. ர-ஸ்த 1-88. 287. ர-ஸ்த 1-89. 288. ருக்-அஷ்டக 2-8-25.
289. வி-பு 6-5-84. 290. தை-நா-12.

291. கா த்வந்யா த்வாம் ருதே தே₃வி ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு: |
அத்₄யாஸ்தே தே₃வதே₃வஸ்ய யோகி₃சிந்த்யம் க₃தா₃ப்₄ருத: ||

[ஹே தே₃வி! க₃தை₃யை த₄ரித்தனும், தே₃வதே₃வனுமான எம்பெருமானுடைய — யோகி₃களால் நினைக்கத்தக்கதும், ஸர்வயஜ்ஞமயமுமான ஶரீரத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு எவள் இருக்கிறாள்?]

292. த்₄யேயஸ்ஸதா₃ ஸவித்ருமண்ட₃லமத்₄யவர்த்தீ
நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: |
கேயூரவாந் மகரகுண்ட₃லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர் த்₄ருதஶங்க₂சக்ர: ||

[ஸூர்யமண்ட₃லத்தின் நடுவிலிருப்பவனும், கமலாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், தோள்வளை, மகரகுண்ட₃லம், கிரீடம், ஹாரம், இவைகளை உடையவனும், ஸுவர்ணமயமான ஶரீரத்தை உடையவனும், ஶங்க₂சக்ரங்களை த₄ரித்தவனுமான நாராயணன் எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்.]

293. கிரீடகுண்ட₃லத₄ரம் மித்ராணாமப₄யப்ரத₃ம்

[கிரீடகுண்ட₃லங்களை த₄ரித்திருப்பவனும், நண்பர்களுக்கு அப₄யமளிப்பவனுமான (ப₄க₃வான்).]

294. ஸதா₃ த்₄யேயம்

[எப்போதும் நினைக்கத்தக்கது.]

295. ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: |
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந ||

[அர்ஜுனா! என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பையும் சேஷ்டிதங்களையும் எவன் இப்படி உண்மையாக அறிகிறானோ, அவன் தே₃ஹத்தை விட்டு மறு ஜன்மம் அடையான்; என்னை அடைகிறான்.]

---

291. வி-பு 1-9-122. 292. நாரஸிம்ஹபுராணம்.
295. கீ₃தை 4-9.

295*. பஶ்ய மே பார்த்த2 ரூபாணி ஶதஶோऽத2 ஸஹஸ்ரஶ: ॥

[அர்ஜுனா! என்னுடைய நூறாயிரக்கணக்கான உருவங்களைக் காண்பாயாக.]

296. க்ரீட3தோ பா3லகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிஶாமய

[சிறுவனைப்போலே விளையாடும் அந்த ப4க3வானுடைய (ஜக3த்ஸ்ருஷ்ட்யாதி3களாகிற) செயல்களைக் கேட்பாயாக.]

297. நாகாரணாத் காரணாத்3 வா காரணாகாரணாந்ந ச ।
ஶரீரக்3ரஹணம் வ்யாபிந் த4ர்மத்ராணாய கேவலம் ॥

[ஸர்வவ்யாபியே! நீ ஶரீரத்துடன் பிறப்பது—ஸுக2த்தின் பொருட்டாவது, து3:க்க2த்தின் பொருட்டாவது, ஸுக2 து3:க்க2ச் சேர்க்கையின் பொருட்டாவது ஆவதில்லை. த4ர்ம ரக்ஷணத்திற்காகவே உன் பிறப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது]

298. 20-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

299. பரமாத்மா பரோ யோऽஸௌ நாராயணஸமாஹ்வய: ।
தஸ்யாநபாயிநீ ஶக்திர் தே3வீ தத்3த4ர்மத4ர்மிணீ ॥

[நாராயணன் என்னும் பெயரையுடையவனாய், மேலானவனாயுள்ள பரமாத்மா எவனொருவனிருக்கிறானோ, அவனை விட்டுப் பிரியாத ஶக்தியாகவும், அவனுடைய கு3ணங்களையே தன்னிடம் உடையவளாகவுமிருப்பவள் லக்ஷ்மீ தே3வி.]

299*. 126-வது ப்ரமாணம் காண்க.

300. அஹந்தா ப்3ரஹ்மணஸ் தஸ்ய ஸாऽஹமஸ்மி ஸநாதநீ ।
ஆத்மா ஸ ஸர்வபூ4தாநாமஹம்பூ4தோ ஹரி: ஸ்ம்ருத: ॥
அஹந்தயா விநாऽஹம் ஹி நிருபாக்2யோ ந ஸித்3த்4யதி ।
அஹமர்த்த2ம் விநாऽஹந்தா நிராத4ாரா ந ஸித்3த்4யதி ॥

295*. கீ3தை 11-5. 296. வி-பு 1-2-18. 297. வி-பு 5-1-50.
299. பாஞ்சராத்ரம். 300. லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 2-12&18.

[பழைமையானவளான நான் ப்3ரஹ்மமாகிற அந்த ப4க3வானுக்கு அஹந்தை (நானென்னும் தன்மை) யாயிருக்கிறேன். ஸர்வபூ4தங்கட்கும் ஆத்மாவான ஹரியானவர் அஹம்பூ4தராயிருக்கின்றார். அஹந்தையை விட்டு அஹமர்த்த2மானது பெயரற்றதாய் ஸித்3தி4க்காது. அஹமர்த்த2த்தை விட்டு அஹந்தையானது ஆத4ாரமற்றதாய் ஸித்3தி4க்காது.]

301. 291-வது ப்ரமாணம் காண்க.

302. 188-வது ப்ரமாணம் காண்க.

303. ராஜராஜோऽகி2லஸ்யாஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரமேஶ்வர: ।
காந்தஸ்ய தஸ்ய தே3வஸ்ய விஷ்ணோஸ்
ஸத்3கு3ணஶாலிந: ॥

த3யிதாऽஹம் ஸதா3 தே3வீ ஜ்ஞாநாநந்த3மயீ ஸதா3 ।
அநவத்3யாऽநவத்3யாங்கீ3 நித்யம் தத்3த4ர்மத4ர்மிணீ ॥

[ராஜராஜனாய், இவ்வுலகிற்கெல்லாம் பரமேஶ்வரனாயிருப்பவன் ப4க3வான். காந்தனாய், நற்குணங்கள் பொருந்தியவனாய், தே3வனான அந்த விஷ்ணுவிற்கு நான் தே3வியாய், எப்போதும் பிரியையாய், ஞானாநந்த3மயியாய், எப்போதும் குற்றமற்ற கு3ணங்களையும், தே3ஹத்தையுமுடையவளாய், எப்போதும் அவனுடைய த4ர்மங்களையே த4ர்மமாக உடையவளாயிருப்பவள்.]

304. 227-வது ப்ரமாணம் காண்க.

305. தத்ர தி3வ்யவபு: ஶ்ரீமாந் தே3வதே3வோ ஜநார்த்த3ந: ।
ஆஸ்தே நாராயண: ஶ்ரீமாந் வாஸுதே3வஸ் ஸநாதந: ॥

[அங்கு தே3வதே3வனாய், ஜனார்த்த3னன் வாஸுதே3வன் என்னும் பெயர்களை உடையவனாய், தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்தையுடையவனாய், அழகியவனாய், பிராட்டியுடன் கூடியவனான நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.]

303. லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-30&31.

306. 81-வது ப்ரமாணம் காண்க.

307. ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாக3பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக3தோ மது4ராம் புரீம் ॥

[பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனான இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே பைந்நாகப்பாயை விட்டு மது4ராபுரிக்கு வந்திருக்கிறான்.]

308. 60-வது ப்ரமாணம் பார்க்க.

309. வ்யூஹேஷு சைவ ஸர்வேஷு விப4வேஷு ச ஸர்வஶ: ।
தத2ா வ்யூஹீப4வத்யேஷா மம சைவாநபாயிநீ ॥

[எல்லா வியூஹங்களிலும், எல்லா விப4வங்களிலும், என்னைவிட்டுப் பிரியாதவளாய், இப்பிராட்டியும் அவதாரமெடுக்கிறாள்.]

310. தைஸ்தைரநுகு3ணைர் ப4ாவைர் யாஹம் தே3வஸ்ய
ஶார்ங்கி3ண: ।
கரோமி ஸகலம் க்ருத்யம் ஸர்வப4ாவாநுக3ாமிநீ ॥

[பொருத்தமான அந்தந்தத் தன்மைகளோடு கூடி, நான் ஶார்ங்க3மென்னும் வில்லாண்ட தே3வனை எல்லாத் தன்மைகளிலும் பின்தொடர்ந்தவளாய், எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறேன்.]

311. கு3ணைர் விலாஸை ரூபைஶ்ச
ஸ்வாத்மநா வாऽऽத்மநீஶ்வரம் ।
நியச்ச2ந்தீம் அக2ண்ட3ாண்ட3
நியந்த்ரீஞ்ச ஸ்தும: ஶ்ரியம் ॥

[கு3ணங்களாலும், செயல்களாலும், ரூபங்களாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தாலும், தன்னிடத்தில் ஈஶ்வரனை அடக்கிக்கொண்டிருப்பவளாய், எல்லா அண்ட3ங்களையும் நியமிப்பவளான ஸ்ரீ தே3வியைத் துதிக்கிறோம்.]

307. ஹரிவம்ஶம் 113-62. 309. பாஞ்சராத்ரம்.
310. லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-4. 311 பாஞ்சராத்ரம்.

311*. ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப4க3வத இத3ம் சந்த்3ரவத3நே ।
த்வத3ாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத் ப4வதி க2லு
நிஷ்கர்ஷஸமயே ।
த்வமாஹீர் மாத: ஸ்ரீ: கமிதுரித3மித்த2ந்த்வவிப4வஸ்
தத3ந்தர்ப்ப4ாவாத் த்வாம் ந ப்ருத2க3பி4த4த்தே
ஶ்ருதிரபி ॥

[சந்த்3ரன்போன்ற திருமுகத்தையுடைய தாயே மஹாலக்ஷ்மி! பரதத்வநிர்ணய காலத்தில், ப4க3வானுடைய இந்த ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் உன்னுடைய ஆலிங்க3னப் பெருமையால் உண்டாவதன்றோ. உன் கணவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வப4ாவத்தையும் விளக்கும் அந்தரங்க3 விஶேஷணமாக ஆகிறாய் நீ. வேத3மும் — (அவனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகபூ4தையாக) அவனுடன் நீ ஒன்றிநிற்கையால் உன்னைத் தனித்துப் படிப்பதில்லை.]

312. 174-வது ப்ரமாணம் காண்க.

313. ப்ரஶகநப3லஜ்யோதிர் ஜ்ஞாநைஶ்வரீவிஜயப்ரத2ா-
ப்ரணதவரண ப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா: ।
அபி பரிமள: காந்திர் லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்தி3ரே !
தவ ப4க3வதஶ் சைதே ஸாத4ாரணா கு3ணராஶய: ॥

[பிராட்டியே! சக்தி, ப3லம், தேஜஸ், ஞானம், ஐஶ்வர்யம், விஜயகீர்த்தி, ஆஶ்ரிதர்களை வஶீகரித்தல், (அவர்களிடம்) அன்பு, (அவர்கட்கு) நன்மைசெய்தல் முதலான ஆத்ம கு3ணங்களும், நறுமணம், அழகு, லாவண்யம் (ஸமுத3ாய ஶோபை4), ஒளி என்னும் தே3ஹகு3ணங்களுமாகிய இந்த கு3ணஸமூஹங்கள் உனக்கும், ப4க3வானுக்கும் பொதுவாயுள்ளவை.]

314. அந்யேऽபி யௌவநமுக2ா யுவயோஸ் ஸமாநா:
ஸ்ரீரங்க3மங்க3ளவிஜ்ரும்ப4ணவைஜயந்தி! ।
தஸ்மிம்ஸ்தவ த்வயி ச தஸ்ய பரஸ்பரேண
விஸ்தீர்ய த3ர்ப்பண இவ ப்ரசுரம் ஸ்வத3ந்தே ॥

 311*. ஸ்ரீகு3ண-28. 313. ஸ்ரீகு3ண-32. 314. ஸ்ரீகு3ண-33.

[திருவரங்க3த்தின் மங்க3ளங்களைக் காட்டும் கொடிபோன்ற பிராட்டியே! யௌவனம் முதலிய மற்றும் சில கு3ணங்களும் உங்களிருவர்க்கும் பொதுவாயுள்ளன. உம்முடைய கு3ணங்கள் அவரிடமும், அவருடையவை உம்மிடமும் கண்ணாடியிற்போல் பரஸ்பரம் பிரதிப2லித்து மிகவும் ரஸிக்கத்தக்கவைகளாகின்றன.]

315. யுவத்வாதௌ3 துல்யேऽப்யபரவஶதா ஶத்ருஶமந-
ஸ்தி2ரத்வாதீ3ந் க்ருத்வா ப4க3வதி கு3ணாந்
பும்ஸ்த்வஸுலப4ாந் ।
த்வயி ஸ்த்ரீத்வைகாந்தாந் ம்ரதி3ம பதிபாரார்த்2ய கருணா
க்ஷமாதீ3ந் வா பே4ாக்தும் ப4வதி யுவயோராத்மநி பி4தா3 ॥

[யௌவனம் முதலிய கு3ணங்கள் ஸமானமாயிருந்தபோதிலும், ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஶத்ருநிக்3ரஹம், நிலைகுலையாமை முதலான புருஷனுக்குத் தகுந்த கு3ணங்களை ப4க3வானிடமும், பெண்களுக்கேயுரிய மென்மை, பதிபாரதந்த்ர்யம், த3யை, பொறுமை முதலானவைகளை உன்னிடத்திலும் வைத்து அனுப4விப்பதற்கு, உங்களுடைய ஸ்வரூப ரூபங்களில் பே4த3மும் ஸித்3தி4க்கிறது.]

316. தத்ர ஸ்ரக்ஸ்பர்ஶக3ந்த4ம் ஸ்பு2ரது3பரிப2ணரத்ந-
ரோசிர்விதாநம்
விஸ்தீர்யாநந்தபே4ாக3ம் தது3பரி நயதா
விஶ்வமேகாதி4பத்யம் ।
தைஸ்தை: காந்தேந ஶாந்தோதி3தகு3ண-
விப4வைரர்ஹதா த்வாமஸங்க்2யை: ।
அந்யோந்யாத்3வைத நிஷ்ட2ாக4நரஸக3ஹநாந்
தே3வி பு3த்4நாஸி பே4ாக3ாந் ॥

[தே3வியே! அந்தத் திருமாமணி மண்டபத்தில் புஷ்பமாலையினுடையதுபோன்ற ஸ்பர்ஶ க3ந்த4ங்களையுடையதாய், பிரகாசியாநிற்கும் மேலுள்ள படங்களிலுள்ள ரத்னங்களின் காந்திகளாகிற மேற்கட்டியையுடையதாயிருக்கும் ஆதி3ஶேஷனது உடலாகிற பாயை விரித்து, அதன்

315. ஸ்ரீகு3ண-34. 316. ஸ்ரீகு3ண-25.

மேல் எழுந்தருளியிருந்து உப4யவிபூ4தியையும் ஏகசக்ராதி4பத்யம் செய்பவரும், எண்ணிறந்த அந்தந்த ஶாந்தோதி3தாவஸ்தை2யின் கு3ணாதிஶயங்களினால் உமக்குத் தகுந்தவராயிருப்பவருமான உம்முடைய வல்லப4னுடன் கூடி, பரஸ்பரம் ஒற்றுமை நிலையினால் மிகுந்த ரஸம் நிறைந்திருக்கும் அநுப4வங்களை அனுப4விப்பிக்கிறீர்.]

317. ஸ்க2லித கடகமால்யைர் தே3ார்ப்பி4ரப்3தி4ம் முராரே:
ப4க3வதி த3தி4மாத2ம் மத்2நத: ஶ்ராந்திஶாந்த்யை ।
ப்4ரமத3ம்ருததரங்க3ாவர்த்தத: ப்ராது3ராஸீ:
ஸ்மிதநயந ஸுதா4பி4ஸ் ஸிஞ்சதீ சந்த்3ரிகேவ ॥

[பிராட்டியே! அலையாநின்ற தோள்வளைகளையும் மாலைகளையுமுடைய கைகளாலே பாற்கடலைத் தயிர் கடைவதுபோல் கடைகின்ற முராரியினுடைய சிரமம் நீங்குவதற்காக, புன்சிரிப்பு, கடாக்ஷங்கள், இவைகளாகிற அம்ருதங்களாலே நனைத்துக்கொண்டு, சந்திரனுடைய நிலவுபோல், சுழன்று வருகிற அமுத அலைச்சுழல்களிலிருந்து நீர் தோன்றினீர்.]

318. யதி3 மநுஜதிரஶ்சாம் லீலயா துல்யவ்ருத்தே-
ரநுஜநுரநுரூபா தே3வி நாவாதரிஷ்ய: ।
அஸரஸமப4விஷ்யந் நர்ம நாத2ஸ்ய மாதர்
த3ரத3ளத3ாவிந்தே3ாத3ந்த காந்தாயதாக்ஷி ॥

[சிறிது மலர்ந்த செந்தாமரையின் உள்ளிதழ்போல் அழகிய திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியே! லீலையின் பொருட்டு (தே3வ) மனுஷ்ய திர்யக் (ஸ்த2ாவரங்)களுடன் ஒருபடிப்பட்டவனாய் அவதரிக்கும் ஸ்ரீரங்க3நாத2னுடைய அவதாரந்தோறும் அநுரூபையாக நீர் அவதரியாமலிருந்திருப்பீராகில், அந்த நாத2னுடைய விளையாட்டானது சுவையற்றதாகியிருக்கும்.]

319. அநுஜநுரநுரூபரூப சேஷ்டா
ந யதி3 ஸமாக3மமிந்தி3ராऽகரிஷ்யத் ।
அஸரஸமத2வாऽப்ரியம்ப4விஷ்ணு
த்4ருவமகரிஷ்யத ரங்க3ராஜநர்ம ॥

317. ஸ்ரீகு3ண-49. 318. ஸ்ரீகு3ண-48. 319. ர-ஸ்த 2-49.

[ரங்க3நாத2ரே! பிராட்டியானவள் (தேவரீருடைய) அவதாரந்தோறும் தேவரீர்க்கு ஒத்த உருவத்தையும் லீலைகளையும் உடையவளாய்க்கொண்டு சேர்ந்து அவதாரம் செய்யாதிருந்தாளாகில், உம்முடைய (அவதாரமாகிற) விளையாட்டைச் சுவையற்றதாகவோ, அல்லது வெறுக்கத்தக்கதாகவோ செய்திருப்பாள்; இது நிச்சயம்.]

320. 64-வது ப்ரமாணம் காண்க.

320*. 199-வது ப்ரமாணம் காண்க.

321. ப்ரளயஸமயஸுப்தம் ஸ்வம் ஶரீரைகதே3ஶம்
வரத3 சித3சிதா3க்2யம் ஸ்வேச்ச2யா விஸ்த்ருணாந: ।
க2சிதமிவ கலாபம் சித்ரமாதத்ய தூ4ந்வந்
அநுஶிகி2நி ஶிகீ2வ க்ரீட3ஸி ஶ்ரீஸமக்ஷம் ॥

[வரந்தரும் பெருமாளே! பிரளயகாலத்தில் ஒடுங்கிக்கிடக்கும் தன் திருமேனியின் ஒரு பகுதியைத் தன் ஸங்கல்பத்தினால் ஜக3த்3ரூபமாகப் பரப்பாநின்றுகொண்டு, மயிற்பேடையின் எதிரே பல வர்ணங்களையுடைய தோகையை ஆகாசத்தை அளாவியதுபோல் விரித்து உதறுகின்ற ஆண்மயில்போலப் பிராட்டியின் முன்னிலையில் தேவரீர் விளையாடாநின்றீர்.]

322. ஆத்மந்யாத்மா வபுஷி ச வபுர் வைப4வைர் வைப4வஞ்சே-
த்யாகாரைஸ்தைரநுகு3ணதயா ஸர்வபா4வாநுயாதா ।
இச்சா2ரூபாண்யபி ப4க3வதஸ் ஸ்வாத3யந்த்யாத்தரூபா
தா3ரீகுர்யாந்நஹி மது4ரதாம் து3க்3த4ஸிந்தோ4ஸ்
தரங்கா3த் ॥

[ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தில் தன் ஸ்வரூபமும், (அவனுடைய) தே3ஹத்தில் (தன்) தே3ஹமும், (அவனுடைய) விபூ4திகளில் தன் வைப4வமும் அடங்கும்படி இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களாலே அவனுக்குத் தகுந்தவளாய், அவனுடைய எல்லா நிலைகளையும் பின் தொடருமவளாய், ப4க3வானுடைய இச்சை2யினால் எடுக்கப்பட்ட அவதாரரூபங்களையும், (அவற்றுக்குப் பொருந்திய) உருவங்களையெடுப்பதன்மூலம் இனிக்கச் செய்கிறாள் பிராட்டி; பாற்கடலின் அலைகளிலிருந்து அதன் இனிமையைப் பிரிக்கமுடியாமலிருப்பதுபோல் பிராட்டியையும் எம்பெருமானிடமிருந்து (எவனும்) பிரிக்கமுடியாதன்றோ.]

321. ர-ஸ்த 2·44.

323. வாலாக்3ர ஶதபா4க3ஸ்ய ஶததா4 கல்பிதஸ்ய ச ।
பா4கோ3 ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேயஸ் ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ॥

[தா4ன்ய நுனியின் நூற்றிலொரு பங்கை நூறு கூறிட்டதில் ஒரு பகுதியே ஜீவனென்று அறியத்தக்கவன். அவன் (முக்தியடையும்போது) (ஞானத்தின் மூலம்) அளவற்றவனாகிறான்.]

324. ஏதத் ஜ்ஞேயம் நித்யமேவாத்மஸம்ஸ்த2ம்
நாத: பரம் வேதி3தவ்யம் ஹி இஞ்சித் ।
போ4க்தா போ4க்3யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா
ஸர்வம் ப்ரோக்தம் த்ரிவித4ம் ப்3ரஹ்மமேதத் ॥

[ஆத்மாவினுள் அந்தர்யாமியாயிருக்கும் இந்தப் பரப்3ரஹ்மமானது என்றும் அறியத்தகுந்தது. இதைக்காட்டிலும் அறியவேண்டியது வேறொன்றில்லை. அனுப4விப்பவனான ஜீவனுக்கு அந்தர்யாமியாகவும், அனுப4விக்கப்படும் அசித்துக்கு அந்தர்யாமியாகவும், நியமிப்பவனான தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு கூடியவனாகவும், ஆக இப்படி ப்3ரஹ்மம் மூன்று வித4மாகச் சொல்லப்படுகிறது.]

325 & 326. க்ஷரம் ப்ரதா4நமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:
க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே3வ ஏக:

[க்ஷரம் எனப்படுவது மூலப்ரக்ருதியாகும்; அழிவற்றவனாயிருக்கையால் அக்ஷரனெனப்படுமவன் போ4க்தாவான ஜீவனாவன். அசித்தையும் ஜீவனையும் ஒரு தே3வன் நியமிக்கிறான்.]

323. ஶ்வே 5-9. 324. ஶ்வே 1-12. 325 & 326. ஶ்வே 1-10.

327. ந தஸ்ய கார்யம் கரணம் ச வித்3யதே
ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே ।
பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை4வ ஶ்ரூயதே
ஸ்வாப4ாவிகீ ஜ்ஞாநப3லக்ரியா ச ॥

[அவனுக்கு (ப்ராக்ருதமான) ஶரீரமும் இந்திரியங்களு மில்லை; அவனுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் காணப்படுவதில்லை. இவனுடைய மேலான ஶக்தியும், இயற்கையான ஜ்ஞான ப3லக்ரியைகளும் விதவிதமாக ஓதப்படுகின்றன.]

328. ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதி3தவ்ய:

[அணுவாகிற இந்த ஜீவாத்மா மனத்தாலே அறியத் தகுந்தவன்.]

329. த்ரஸரேணுப்ரமாணாஸ்தே ரஶ்மிகோடிவிபூ4ஷிதா:

[(ஞானமயமான) கோடிக்கணக்கான கிரணங்களையுடைய அந்த ஜீவர்கள் த்ரஸரேணுவைப்போல் அளவுள்ளவர்கள்.]

330. ப்ரதீ3பவத்3ாவேஶஸ் தத2ா ஹி த3ர்ஶயதி

[விளக்கைப்போல் (தே3ஶாந்தரத்திலும்) வியாபித்திருத்தல் ஜீவனுக்கும் (அறிவினால்) முடியும். ('வாலாக்3ர' என்று தொடங்கும்) ஶ்ருதியும் அப்படியே காண்பிக்கிறதன்றோ]

331. க்ஷீரோத3ாச் ச்2ரீஸ் ஸமுத்பந்நா ஶ்ரூயதேऽம்ருதமந்த2நே।
ப்4ருகே3ா: க்2யாத்யாம் ஸமுத்பந்நேத்யேதத3ாஹ
கத2ம் ப4வாந் ॥

[அம்ருதங்கடைந்த காலத்தில் பாற்கடலிலிருந்து ஸ்ரீதே3வி யுண்டானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ப்4ருகு3விற்கு க்2யாதி என்னும் மனைவியிடம் உண்டானதாகத் தாங்கள் எப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?.]

332. 60-வது ப்ரமாணம் காண்க.

327. ஶ்வே 6.8. 328. முண்ட3 3-1-9. 330. ப்3ர-ஸூ 4-4-15.
331. வி-பு 1-8-16.

333. ஸௌம்யாஸௌம்யைர் ஜக3த்3ரூபைஸ் த்வயைதத்
தே3வி பூரிதம்

[தே3வியே! அழகியதும், க்ரூரமானதுமான உருவங்களால் இவ்வுலகமானது உன்னால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.]

334. 252-வது ப்ரமாணம் காண்க.

335. தே3வதிர்யங் மநுஷ்யேஷு புந்நாமா ப4க3வாந் ஹரி:।
ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய! நாநயோர் வித்3யதே
பரம் ॥

[மைத்ரேயரே! தே3வர், திர்யக் (ஊர்வன), மனுஷ்யர்கள் ஆகிய ஜீவராசிகளுள் ஆணாயிருப்பது ப4க3வான் ஹரி யின் அம்ஶம் பெற்றது. பெண்ணாயிருப்பது லக்ஷ்மியின் அம்ஶம் பெற்றது. இவ்விருவரைக் காட்டிலும் மேலான தில்லை.]

336. ஈஶாநஸ் ஸர்வவித்3யாநாம் ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ4தாநாம்

[எல்லா வித்3யைகளுக்கும் ஈஶன்; எல்லா பூ4தங்களுக்கும் ஈஶ்வரன்.]

337. 100-வது ப்ரமாணம் காண்க.

338. அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா

[ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணன் ஜனங்களை உள் நுழைந்து நியமிக்கிறான்.]

339. ய ஆத்மநி திஷ்ட2ந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத3 யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஏஷ த ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:

[எவனொருவன் ஆத்மாவில் நின்றுகொண்டும், ஆத்மாவி னுள்ளிருந்தும் விளங்குகிறானோ, எவனை ஆத்மா அறிய வில்லையோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவன் ஆத்மாவை உள்நுழைந்து நியமிக்கிறானோ, அந்தப்

333. வி-பு 1-9-121. 335. வி-பு 1-8-35. 336. தை-நா 44.
338. யஜு-ஆர 3-11-21. 339. ப்3ருஹ 5-7-22.

பரமாத்மாவே, அம்ருதமயனுய், உனக்கும் அந்தர்யாமி யாய் விளங்குமவன்.]

340. ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீதே3கமேவாத்3விதீயம்

[குழந்தாய்! ஆதி3யில் ஸத்தாகிற ப்3ரஹ்மமாகவே இவ்வுலகம் இருந்தது. ஒன்ருகவே விளங்கிற்று. இரண்டற்றதாய் விளங்கிற்று. (நிமித்த உபாத3ான ஸஹகாரி காரணங்களாக ப்3ரஹ்மமே இருந்தது என்றபடி.)]

341. ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்3ருஷ்டாந்தாநுபரோத4ாத்

[(ப்3ரஹ்மம்) உபாத3ான காரணமாகவுமாகிறது; (அப்படியிருப்பதாலேயே) ஒன்றையறிந்தால் எல்லாமறிந்ததாகும் என்னும் ப்ரதிஜ்ஞையும், ம்ருத்பிண்ட3க4டாதி3 த்3ருஷ்டாந்தமும் ஒட்டுமாகையால்.]

342. ஏஷ ம ஆத்மாऽந்தர்ஹ்ருத3யே ஜ்யாயாந் ப்ருதி2வ்யா
ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத் ஜ்யாயாந் தி3வோ ஜ்யாயா-
நேப்4யோ லோகேப்4ய:

[என்னுடைய ஹ்ருத3யத்தினுள்ளிருக்கும் இந்தப் பரமாத்மாவானவன் பூ4மியைக் காட்டிலும், அந்தரிக்ஷத்தைக் காட்டிலும், தே3வலோகத்தைக் காட்டிலும் இவ்வுலகங்களெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் பெரியவன்.]

343. யதோ வா இமாநி பூ4தாநி ஜாயந்தே ।
யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி । யத் ப்ரயந்த்யபி4ஸம்விஶந்தி ।
தத் விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத் ப்3ரஹ்மேதி ॥

[எதனிடமிருந்து இந்த பூ4தங்கள் பிறக்கின்றனவோ, உண்டானவை எதனுல் உயிர் வாழ்கின்றனவோ, ப்ரளய காலத்தில் எதனிடம் லயிக்கின்றனவோ அதுவே ப்3ரஹ்மமென்று அதை அறிவாயாக.]

---

340. சா2ந்-உப 6-2-1. 341. ப்3ர-ஸூ 1-4-23.
342. சா2ந்-உப 3-14-3. 343. தை-ப்4ருகு3 1.

344. ஸர்வம் க2ல்வித3ம் ப்3ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத

[அந்த ப்3ரஹ்மத்தினிடமிருந்தே பிறக்கையாலும், அதிலேயே லயிக்கையாலும், அதனுலேயே உயிர்வாழ்வதாலும் இவையெல்லாம் ப்3ரஹ்மமன்ருே என்று ஶாந்தனுய் உபாஸிக்கக்கடவன்.]

345. காரணம் து த்4யேய:

[காரணவஸ்துவே தியானிக்கத்தக்கது.]

346. அத2ாதோ ப்3ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா

[(கர்மவிசாரத்திற்குப்) பிறகு, அக்காரணத்தாலேயே ப்3ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேண்டும்.]

347. ஜந்மாத்3யஸ்ய யத:

[இவ்வுலகின் பிறப்பு முதலியவை எதனிடமிருந்தோ (அதுவே ப்3ரஹ்மம்).]

348. ஆலோட்3ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: ।
இத3மேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்4யேயோ நாராயண: ஸதா3 ॥

[எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து மறுபடியும் மறுபடியும் விசாரித்தாலும், 'நாராயணனே எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்' என்னும் பொருளே நன்கு தேறிநிற்கும்.]

349. 292-வது ப்ரமாணம் காண்க.

350 & 351. ப்ரயதபாணி: ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே, ஸ்வஸ்தி ஸம்ப3ாதே4ஷ்வப4யம் நோ அஸ்து

[(ஆகிஞ்சந்யத்தினுல்) ஶுத்3த4மான கையை உடையவனுய் நான் ஶரணமடைகிறேன். மங்க3ளங்களும், இடையூறு ஏற்படும்போது ப4யமின்மையும் எங்களுக்கு உண்டாகட்டும்.]

352. 258-வது ப்ரமாணம் காண்க.

---

344. சா2ந்-உப 3-14-1. 345. அத2ர்வஶிகை. 346. ப்3ர-ஸூ 1-1-1
347. ப்3ர-ஸூ 1-1-2. 348. பா4ர-ஆநு 178-11.
350 & 351. போ3த4ாயநக்3ருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் ஸ்வஸ்தி ஸூக்தத்தில் எடுக்கப்பட்ட ருக்2வேத3கி2ல மந்த்ரம்.

353. வாஸுதே3வம் ஜக3த்3யோநிம் நௌமி நாராயணம் ஹரிம்

[வாஸுதே3வ ஹரி ஶப்3த3வாச்யனாய், ஜக3த்காரணனான நாராயணனைத் துதிக்கிறேன்.]

354. ரக்ஷிஷ்யதி ஹரி: ஸ்ரீமாநாஶ்ரிதாநிதி நிஶ்சயாத்

[ஸ்ரீமானான ஹரி அடியார்களைக் காத்தருள்வான் என்னும் நிச்சயத்தினால்...]

355. நாராயணாய நாத2ாய ஹரயே ஸ்ரீமதே நம:

[ஹரிஶப்3த3வாச்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணனாகிற ஸ்வாமிக்கு நமஸ்காரம்.]

356. அவித்3யாதோ தே3வே பரிப்3ருட4தயா வா விதி3தயா
ஸ்வப4க்தேர் பூ4ம்நா வா ஜக3தி க3திமந்யாமவிது3ஷாம் ।
க3திர் க3ம்யஶ்சாஸௌ ஹரிரிதி ஜிதந்தாஹ்வய மநோ:
ரஹஸ்யம் வ்யாஜஹ்ரே ஸ க2லு ப4க3வாந் ஶௌநகமுநி: ॥

['ப4க3வத்3விஷயத்தில் அறியாமையினாலாவது, நன்றாக அறிந்திருப்பதனாலேயாவது, தன் ப4க்தியின் ஆதி4க்யத்தினாலேயாவது இவ்வுலகில் வேறு உபாயத்தை அறியாதவர்களுக்கு உபாயமும் உபேயமும் இந்த ஹரியே' என்று 'ஜிதந்தே' என்று பெயரையுடைய மந்த்ரத்தின் ரஹஸ்யத்தை ப4க3வான் ஶௌனகமுனி வெளிப்படுத்தினாரன்றோ.]

357,358&359. 162-வது ப்ரமாணம் காண்க.

360. ஸ்வாத3யந்நிஹ ஸர்வேஷாம்
த்ரய்யந்தார்த்த2ம் ஸுது3ர்க்3ரஹம் ।
ஸ்தோத்ரயாமாஸ யோகீ3ந்த்3ரஸ்
தம் வந்தே3 யாமுநாஹ்வயம் ॥

[அறியவரிதான வேத3ாந்தார்த்த2த்தை அனைவர்க்கும் ரஸிக்கச் செய்துகொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தருளிய யாமுனமுனிவரைத் துதிக்கிறேன்.]

சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்2யான ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று
நாயனாராச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

---

356. பட்டர் முக்தகம். 360. ஆளவந்தார் தனியன்.

சது:ச்லோகீ வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு அட்டவணை

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு
எளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன்
வெளிவரும் சிறந்த

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம், ஸ்ம்ருதிகள், இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் சிறந்த க்ரந்தமும், தமிழில் கீதா வ்யாக்யானமும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களும், கு$_3$ருபரம்பராப்ரப$_4$ாவத்தை விளக்கும் (தமிழ் விவரணத்தோடு கூடிய) ப்ரபந்நாம்ருதமும், விசிஷ்டாத்வைத ப்ரகரணக்ரந்தமான விவரண ஸஹித ஶாரீரககாரிகாவளியும், கேள்வி பதில்களும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன.

ஆசிரியர்:-

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620017.

வருடச் சந்தா ரூ. 8-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (12—1—1948) முதல் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.